דבר

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל

יום שישי, י"ז בכסלו תשמ"ז, 19 בדצמבר 1986 ● גליון 8994

היום 64 עמודים, כולל „דבר־השבוע" ● המחיר 1.20 ש"ח, באילת 1.04 ש"ח

היום בדבר

- התכנית הכלכלית/ניתוח – גד יעקבי, אסף רזין, נירה שמאי, טדי פרדיס, תגי אשד
- הרפואה השחורה/תחקיר – עליזה ולך, ניבה לניר, דנקה הרניש, טובה צימוקי, נועה גל, אורה זרניצקי
- השבוע/חיים גורי, יואב, אבנר תבורי, אמיר אורן, דני רובינשטיין, שולה אלוני, אהוד מנור
- „משא" לספרות ולאמנות ומגזין „דבר השבוע"

מזג האויר

הטמפרטורות החזויות להיום: ירושלים 7–8, רמת־הגולן 3–9, נהריה 9–14, צפת 4–6, טבריה 8–15, נצרת 7–10, עפולה 5–14, השומרון 5–11, תל־אביב 10–17, נמל התעופה בן גוריון 10–16, יריחו 8–18, עזה 10–17, באר־שבע 6–17, אילת 8–20.

שרי „העבודה" לא יצביעו בעד תכנית נסים במתכונתה הנוכחית

שר האוצר משה נסים איתן בדעתו, בשלב זה, להביא את התכנית לדיון בישיבת הממשלה הקרובה. קיסר: „תנועת העבודה תעשה משגה אם תיתן את ידה לתכנית זו. אני מציע לא להיות רכי לבב"

מאת עליזה ולך, סופרת „דבר" לענייני כלכלה

שרי מפלגת העבודה יתנגדו לתכנית שיציג שר האוצר משה נסים בממשלה אם תובא לפניהם במתכונתה הנוכחית, החליטה אמש לשכת מפלגת העבודה בריון שבו נמתחה ביקורת על פרטיה ושחיצאה הדגש בעיקר אל נגיד בנק ישראל, שחותמו מבוע על התכנית יהווי מחה של שר האוצר.

שר האוצר איתן בדעתו, בשלב זה, להביא את התכנית לדיון בישיבת הממשלה הקרובה, גם אם לא תקויים הנבעה על אימוצה בסופו. במפלגת העבודה מעריכים שהתכנית לא תובא להצבעה קודם שתמוצה ההידברות בין האוצר להסתדרות ולתעשיינים. גם ראש הממשלה יצוק שמיר מעוניין בהידברות עם מיגזר המשק ויחזכן שימנע את להיטותו של משה נסים להביא לאישור התכנית בממשלה לאלתר.

לשכת מפלגת העבודה קיימה אמש ישיבה משותפת עם חברי הסיעה בכנסת ובוועדה המרכזת של ההסתדרות כדי לגבש עמדה מפלגתית אחידה בסוגיה. בהחלטתה נאמר ש„הלשכה מחזיקת את ידי הנציגים בהסתדרות ובממשלה בעמדתם נגד התכנית המוצעת. יש להקים ועדה ציבורית לבחינת מדיניות המיסוי ולהוצאת רפורמה במערכת המיסוי תוך הסבמה רחבה".

עוד נקבע בהחלטת לשכת מפלגת העבודה ש„יש להנהיג רפורמות במשק ככלל זה במיסוי,

(המשך בעמ' 2)

בישיבת הממשלה הקרובה, גם אם לא תקויים הנבעה על אימוצה בסופו. במפלגת העבודה מעריכים שהתכנית לא תובא להצבעה קודם שתמוצה ההידברות בין האוצר להסתדרות ולתעשיינים. גם ראש הממשלה יצוק שמיר מעוניין בהידברות עם מיגזר המשק ויחזכן שימנע את להיטותו של משה נסים להביא לאישור התכנית בממשלה לאלתר.

לשכת מפלגת העבודה קיימה אמש ישיבה משותפת עם חברי

הגזירות הכלולות ברפורמה במיסוי אינן ניתנות לביצוע

מאת שלמה קיסר פופרן הכלכלי של „דבר" בירושלים

הרפורמה במיסוי ניתנת לביצוע רק בצד ההקלות וההסכמות, דהיינו, בצד הורדת שיעורי המס ושינוי במרדגות המס. מיסוי הפטורים וההעדפות במיסוי לא ניתן כלל לביצוע מלבד הדיסיים הניתנים לאשה עובדת.

אם יחולט על הרפורמה יהנו העובדים והעצמאים מהקלות מיסוי משמעותיות ביותר ומהעובדה שלא ניתן יהיה לבצע את ביטול הפטורים וההעדפות יצאו הרוצים נתנים.

זהו חוזת רעתם של מומחי הבסוח הלאומי אשר סוגים שבביטול הפטורים יוכל האוצר לגבות באופן מידבי סכום של כמאה מיליון ש"ח, ולא כמיליארד ש"ח, כמתוכנן.

פגורמים מהימנים נודע לסופרנו שהאוצר מודע לכך ואף לקח זאת בחשבון. אך בכל זאת מעריך לבצע את הרפורמה בתקה שבתוך מספר שנים יהווה כל משתכר במשק באופן שנתי למס הכנסה, ואז ניתן יהיה לגבות את המס המגיע מקיצבאות למיניהן. לטענת אנשי הבסוח הלאומי, האוצר הצליח לגבות רק 50 אחוז מהמתוכנן במס שהוטל בזמנו על קיצבת ילד ראשון ושני. גם בענין מיסוי קרן השתלמות מתברר כי צידוף הפרשות המעביד לקרן השתלמות לשכר יביא לכך שמצבן האקטוארי של קרנות הפנסיה יחסב, כמו כן ביחוד שצעד זה יביא להגדלת השכר המוצע במשק ולהגדלת הבסוחות מקבלי קיצבאות הבסוח הלאומי המוגדרות לשכר המוצע.

שר האוצר: המפתח בדרך לצמיחה הוא בהורדת שכר

מאת מודיה אבנימלך, המופרת הכלכלית של „דבר"

רווחיות היצוא ירדה בשנה שעברה משום שעלות העבודה עלתה. הדרך להגדיל את רווחיות היצוא הינה להוזיל עלות העבודה בתעשיה, כך סבור שר־האוצר משה נסים.

שר האוצר הציג בפני כתבים כלכליים בתל־אביב את ממצאיו עליהם מבוססת קביעתו.

לדבריו, מחזה עלות העבודה השנה 24.2 אחוז מתמורות היצוא נטו בעוד בשנה שעברה היוותה עלות העבודה רק 17.2 אחוז מתמורות היצוא.

לדברי שר האוצר התעשיינים צועקים משום שהם רוצים שהאוצר ימנן את תוספת היוקר שהם משלמים לעובדים הרן ויתור על חלק מרווחי הבישה הלאומי של המעסיקים.

המחיר זה עולה לאוצר 400 מיליון שקל לשנה.

שר האוצר התגבר מאחריות הממשלה לרווחיות היצוא ושען כי זו בעיה שבין התעשיינים וההסתדרות.

„זהו המגרש שלהם". שען נסים, ויש להם אפשרות לפתור את בעיית רווחיות היצוא באמצעות הסכמי שכר.

הוריביץ: זו טעות חמורה להתנגד

מאת מודיה אבנימלך, סופרת „דבר"

ההתנגדות לתוכנית הכלכלית מצד גורמים בממשלה, בהסתדרות, בהתאחדות התעשיינים ובארגונים הכלכליים היא טעות חמורה – סבור יו"ר הדירקטוריון של בנק לאומי, אלי הורביץ.

לדבריו, הרפורמות שמציעה התוכנית הכרחיות לצמיחת המשק ולהתפתחותו לטווח ארוך. עם זאת הוא סבור כי צריך לקיים דיון ציבורי מקיף בתוכנית, משום שהיא מציעה שינויים משמעותיים במבנה המשק, הנסיבות הנוכחיות – בשונה ממצב החירום ששרר בינואר 1985 – אינם דורשים סדרות והפעלה דראסטית.

הורביץ הציע למעצבי המדיניות הכלכלית, להצגת תוכנית רב־שנתית ולבצעה בהדרגה, לאחר שיבנו הכלים – בטוח הנון למשל – שיאפשרו הפעלתה. רפורמה כשוק הנון ללא כלים מינמיים רק תוליד רבית גבוהה ותפגע בהשקעות.

שר האוצר משה נסים שב ונפגש אתמול עם הכתבים הכלכליים והסביר את עיקרי התכנית. (צילום י.פ.א.)

החייל המצוע בבית החולים „הדסה". מציעתו בינונית. (צילום הרדי)

חייל צה"ל נפגע בראשו ממכת גרזן בעת סיור במרכז רמאללה

סמל אריאל האוסלר נפצע באורח בינוני, צה"ל עורך סריקות בעיר

(ע). – נסיון לגרוף את ראשו של חייל בגרזן אירע ביום ה' בשעות הצהרים ברמאללה. החייל, סמל אריאל האוסלר, בן 20, נפצע ומצבו בינוני קל.

האוסלר וחייל נוסף, אלי אסיאס, שניהם בשירות סדיר, היו בסיור שגרתי בכיכר המרכזית „מנרה" ברמאללה. לפתע התנפל על האוסלר אלמוני מצוייד בגרזן, הניף את גרזנו ופגע בעוצמה רבה בעורפו. האוסלר נפל שוחת דם.

הפצוע קיבל טיפול ראשוני במקום והועבר בג'יפ של משטר הגבול לבית החולים „הדסה" בהר הצופים ירושלים ומשם נמסר כי הוא מוכל מחלים עמוקים ומשבר קל בגולגולת. הרופאים נלחמו בבית החולים ובשעות הערב הועבר הפצוע למרפאה צבאית בירושלים.

כוחות צה"ל ומשטר הגבול הגיעו למקום ופתחו בסריקות וחיפושים בדי למצוא שותפים למעשה. לא בוצע עדיין אם הגיעה מבצעה על ידי אדם אחד או יותר.

הגשם השוטף ברמאללה הקשה על פעולות הסריקה החיפושים. ברמאללה נמשכו הדמים כרגיל, לא הוטל עוצר ושקט יחסי שרר במקום לאחר האירוע. כוחות הבטחון ממשיכים בחקירת המקרה. יחידתו של סמל האוסלר הוכאה לאיחוד רמאללה בתחילת השבוע.

גירסת מקפרליין עולה בקנה אחד עם גירסתה של ישראל

מיז טוען כי משלוחי הנשק מישראל היו בלי אישור הנשיא

מאת אמנון דנקנר מסופר „דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל„דבר"). – שאלת המשלוחים שהגיעה ישראל לאיראן בקיץ 1985 עמדה במרכזה של עדות נוספת שמסר אתמול היועץ לשעבר לביטחון לאומי, רוברט מקפרלין, בפני ועדות הסדיעין של הסינאט.

מקפרלין נקרא כדי לברוק האם הוא עומד על גרסתו כי המשלוחים אושרו מראש, בעל פה, על ידי הנשיא ריגן. גרסת מקפרלין עולה בקנה אחד עם גרסת ממשלת ישראל, אולם שלשום הצטרף שר המשפטים, אד מיז, בעדות שמסר בפני ועדת הסוריעין, לעמדה הרשמית של הבית הלבן הטוענת כי ישראל שלחה את הציוד בקיץ 1985 בלי אישור של הנשיא ריגן. מיז טען כי לנשיא נודע דבר המשלוחים רק לאחר שכבר הגיעו ליעדם ואז אישר אותם בדיעבד.

סופר „דבר" מעיר כי הוויכוח, בעצם, אינו בין ישראל לבין הממשל, אלא בין מקפרלין לבין דו"ח מתנב של קולתל נורת, שעליו מסתמכים אד מיז ודונאלד ריגן, ראש סגל הבית הלבן, בטענתם כי הנשיא לא נתן אישור. לגבי ישראל בכל מקרה ברור כי קיבלה את אישורו של מקפרלין מטעם הבית הלבן וזה מספיק. השאלה האם מקפרלין הבין או לא הבין את הנשיא ריגן, היא שאלה שבינו לבין הממשל ולא בין ירושלים לוואשינגטון.

נראה כי הסיבה שאנשי הבית הלבן מתעקשים על כך שלא היה אישור של הנשיא למשלוחים של קיץ 1985, היא שאם יתברר כי אכן היה אישור כזה, היה בכך צעד בלתי חוקי מכיוון שהמשלוחים שוגרו ודרשים אחדים לפני שהנשיא ריגן חתם על צו נשיאותי שביטל למעשה את האמברגו האמריקאי על משלוחי נשק לאיראן.

מורת' הוא עדיין להיט תקשורתי. צלמי הטלוויזיה עטים על מכוניתו בנסיון להשיג צילום – או מידע. ההצלחה זעומה. (צילום אי.פי.)

התקדמות במאמצים למכירתו של מפעל „מנועי בית שמש"

ייעשה כל מאמץ ש„פרט אנד ויטני" לא יפרשו מהמפעל

מאת אריה איר, סופר „דבר"

גיורא גזית ינהל ממעמד הממשלה את המרים על מכירת חלקה ב„מנועי בית־שמש", לאחר שהבנקים המרימי לחותר על 20 מיליון דולר מחובות המפעל. על גזית הטל להמליץ את המרים עד 31 בדצמבר.

ההחלטה על כך נפלה אתמול בבוקר בוועדת פרס, שאימצה את כל המלצות השרים גד יעקבי ומשה ארנס, שבדקו את הנושא מטעמה. ההחלטה היא גם על דעת שר־האוצר משה נסים. הוועדה תמסור מודעתים דו"חיביים לממשלה ופס סיכום הבו"מ על מכירת המפעל יובא הנושא לאישורה הסופי של ועדת השרים לעניני כלכלה.

גזית ינהל בו"מ מקביל עם שלושה קונים פוטנציאליים: „אורנדא", התעשיין סקף ורטהיימר, ושותפות של „אלול" ו„תעשיית אבזרי תעופה". הקונה יחויב להפקיד ערבות מתאימה, שיפעיל את „מנועי בית־שמש" לפחות בשבע חמש שנים. יאשר עליו לפטר יותר מ־170 עובדים, 25 אחוז מכוח האדם המועסק כמפעל כיום.

אופן התשלום בעד רכושו הפיזי של המפעל ייקבע במהלך הבו"מ. קיימות האפשרות, שתתשלום ייעשה במזומנים. עם זאת יתכן, כי הקונה יטול על עצמו חלק מהחוב וכך ישלם את תמורת הרכישה. אפשרות אחרת היא, כי הרוכש ישלם לבמסלה דמי חכירה.

החשב הכללי במשרד־האוצר ימשיך במו"מ עם הבנקים הנושים להקצנה נוספת של חובות המפעל. הבמסלה מבקשת, שהבנקים יוותרו על 5 מיליון דולר נוספים. חובות „מנועי בית־שמש" לבנקים מסתכמים עתה ב־74 מיליון דולר.

הרחיפות בהשלבת הבו"מ כולו נובעת מהודעת יצרן המנועים האמריקאי „פרט אנד ויטני", כי יפרוק מהחזקות במפעל, אם ההליכים למכירת חלקה של הממשלה בו לא יושלמו עד סוף החודש. ועדת פרס החליטה אתמול לעשות כל מאמץ, כדי ש„פרט אנד ויטני" תמשיך בשותפותה במפעל.

נדחתה ההכרעה במשפט טחן בקהיר

מאת רן אבירן סופר „דבר" לענייני ערבים

בית המשפט בקהיר החליט אתמול לדחות ל־22 בינואר את הכרעתו בענין העדעדר שהגישו עורכי הדין של יוסף טחן על גזר דין המוות שנגזר עליו בגלל הכרזתו סמים למצרים.

ההחלטה התקבלה בתום דיון קצר שנערך אתמול בבית המשפט בשכונת עבאסיה בקהיר בענייני של טחן. הנאשם הופיע בבית המשפט עם עו"ד צבי לידסקי והעורך דין המצרי המייצגו בפני רשויות המשפט בקהיר.

עורכי הדין יצאו אתמול מעודדים מישיבת בית המשפט.

רנה נקש מבקשת גט על תנאי

(ע). – רנה נקש הגישה אתמול בקשה לגט על תנאי לבית הדין הרבני בירושלים נגד בעלה ויליאם נקש – מתחוור מבקשה שהגישה לבג"צ. שבה היא מבקשת להצטרף כמשיבה לעתירת חברי הכנסת נגד החלטת שר המשפטים שלא להסגיר את בעלה לצרפת.

הבקשה לגט על תנאי הוגשה בטענה כי אם יוסגר בעלה לצרפת, היא תישאר עגונה. אם יחליט בג"צ לאשר את החלטת שר המשפטים שלא להסגירו, תבוטל הבקשה.

רנה מבקשת מבג"צ גם לבטל את צו הביניים האוסר את שחרור בעלה מהכלא עד החלטת בג"צ בעתירה. „הדיה זו מחווה הומניטרית לגביה ולגבי בעלה אם תינתן להם האפשרות לחיות לפחות לתקופת מה חיי משפחה באושרים ביחד", נטען בבקשה.

הנציב לשעבר סוויסה לא יועמד לדין

מאת מרבה צימוקי כתבת „דבר" בירושלים

היועץ המשפטי למשלה יוסף חריש החליט אתמול שאין מקום להעמיד את נציב מתי הסוהר לשעבר רפי סוויסה לדין פלילי.

יחד עם זאת קובע חריש, כי בהתנהגותו של סוויסה התה משום חריגה ממינהל תקין שאינה חולמת עובד ציבור במעמדו ובדרגתו של סוויסה. אחת הסיבות, מציין חריש, להחלטתו זו היא העובדה שסוויסה כבר פרש מהשירות. בחוות דעתו של חריש שהועתק ממנה הועבר אתמול לשר המשטרה חיים ברלב קובע היועץ המשפטי למשלה, כי מחומר החקירה עולה שחלק מהמעשים ששמשו נושא לתלונות אינו מגלה אשמה כלשהי או שאין לגביהם חומר ראיות הנדרש להעמדה לדין בפלילים, ואילו חלקו האחר נוגע לתחום עבירות משמעת.

(ראה החלטת בג"צ – בעמ' 3)

חברות בשליטה זרה לא משלמות מסים

מאת יואב יצחק, סופר הכלכלי של „דבר"

מינהל הבטחון המדינה ערך בדיקה, ממנה עולה כי במחצית מהחברות הנשלטות על ידי משקיעים זרים שהצהירו על הפסדים מסרו דיווחים כוזבים.

הממונה על הבטחון המדינה ישראל בראון מסר אתמול מודעות הכספים של הבטחון בדיון אליו הוזמן, כי משרדו ערך מדגם שהקיף כ־80 חברות אשר ממנו עולה כי רק שליש מהחברות שילמו מס אמת, 17 אחוזים מן החברות לא שילמו מסים, כיוון שדו"חותיהם הצביעו על הפסדים וכשליש מהחברות התחמקו כאמור מתשלום מסים בתואנה כי הפסידו.

נדגיש כי המדובר בחברות, אשר בהן ישנן מבקיעי חוק המחזיקים את המניות בחברות בחו"ל ואשר פעילותן של החברות נעשית רובה ככולה בישראל.

עד 31.12.86 בלבד

יותר תשואה

ב"מטמון תשואה"

+ הלוואה מיוחדת בתום התקופה

● יותר ריבית בכל אחד מ־4 המסלולים של תכנית החסכון "מטמון תשואה", הצמודה למדד. חסכון לתקופות של 27, 43 ו־69 חודש ומסלול מיוחד לקבלת הכנסה חודשית שוטפת צמודה.

● פטור ממס על הרווחים

● הלוואה מיוחדת בתנאים מועדפים עד גובה סכום החסכון בתום התקופה.

● תוספת ריבית גם בתכנית החסכון "מטמון דולר מדד".

. פרטים מלאים בכל אחד מסניפי בנק הפועלים או בנק אמריקאי ישראלי.

שרות כמו שצריך

שרות השקעות מקיף

בנק הפועלים

אבנת' ארתור | שיפרין | עמן

חוגים ישראליים צופים בדאגה בחילוף במועצה לבטחון לאומי

בעלי התפקידים החדשים יצננו את הקשרים עם ישראל

מאת אמנון דנקנר
סופר „דבר" בארה"ב

רוברט אוקלי יהיה מנהל מחלקת המזרח התיכון במועצה לבטחון לאומי. על כך החליט השבוע הדיון החדש לבטחון לאומי בבית הלבן פראנק קארלוצ'י. אוקלי יחליף את דניס רוס שיפרוש כנראה מן המועצה.

פרישתו הצפויה של רוס, ביחד עם הפרישה שכבר נודע עליה של מנהל המחלקה הפוליטית צבאית במועצה לבטחון לאומי מדאיגות חוגים ישראליים. זאת מכיוון שהשניים היו יודעים בקשריהם המצויינים עם גורמים ישראליים. עם זאת ידוע גם אוקלי בקשריו הטובים עם ישראל והוא נחשב לידיד טוב של יועץ ראש הממשלה לענייני טירור עמרם ניר ושל שגריר ישראל בארה"ב בנימין נתניהו. אוקלי היה עד לחודש ספטמבר מנהל המשרד לענייני טרור של מחלקת המדינה.

חוגים ישראליים בוושינגטון אמרו השבוע כי גם שני מיגורים אחרים של קארלוצ'י במועצה לבטחון לאומי גילו בעבר ידידות כלפי גורמים ישראליים. הנגראל פאול המועבר למועצה ממשרד החגנה היה מיודד ביותר בעבר עם מי שהיה נספח צה"ל בוושינגטון אלוף אורי שמחוני. הדיפלומאט ג'ו סודראנו גם הוא עמד בקשר יומיומי טוב עם משלחת ישראל בארה"ב כתקופה בה כיהן בארגון הבינלאומי. יחד עם זאת ברור לגורמים ישראליים כאן כי הטיגויים האישיים במועצה לבטחון לאומי מבשרים עידן חדש ביחסי ישראל הבית הלבן.

ג'ון פינדקסטר, אליוט נורת', הווארד טייטר ודניס רוס החזיקו ולת פתוחה לגורמים ישראליים. עבדו בשיתוף פעולה מלא עם ישראל, כפי שהתבדר מגילוי הפרשה האירנית, והעריכו את כוחה של ישראל לתרום לאינטרסים הגלובאליים של ארה"ב.

האנשים הבאים לרשת אותם בתפקידיהם אינם צפויים לגלות אותה מידה של נכונות לשיתוף פעולה עם ישראל, גם על פי הרקע האישי שלהם, האופי שלהם וניסיון הפרשה האחרונה.

שער הדולאר ימשיך לרדת

מאת מוריה אבנימלך סופרת „דבר"

שער הדולר ימשיך לרדת בשנים הקרובות בעקבות מדיניות ממשלת ארה"ב להמחיה את הגרעון במאזן התשלומים שלה ולקצץ את הגרעון בתקציב הממשלי. כך סבור פרופ' מרטין פלדשטיין מאוניברסיטת הארווארד, לשעבר יו"ר המועצה הכלכלית המייעצת לנשיא רייגן. הגרעון במאזן התשלומים האמריקאי, הקטמ הימים על 150 מיליון דולר, ימשיך לרדת והגרעון בתקציב הממשלה יפחת בשנה הבאה לארבעה אחוזים מהתצר הלאומי.

לדבריו הירידה החזויה בשער הדולר יחסית למטבעות היפאניים האירופאיים לא תהיה תוצאה של החלטות שרי האוצר של המדינות האלה, אלא של מדיניות כלכלית אמריקאית. הוא אינו מאמין באפקטיביות של תיאום בינלאומי של מדיניות מאקרו-כלכלית. לדעתו, מפגשי שבע המדינות התעשייתיות במוקיו, מפגש חמש המדינות הגדולות במלון „פלאז'ה" בניו-יורק בספטמבר 1985 והמפגשים בין שרי האוצר היפאני והאמריקאי ומפגשים דומים לא היו משמעותיים. ירידת שער הדולר החלה חצי שנה לפני מפגש חמש המדינות בניו-יורק ולא קיבלה תאוצה מאז.

אין עדיין הסכמה להפעלת קשר טלפון ישיר למצרים

שר התקשורת אמנון רובינשטיין נועד בקהיר עם ראש ממשלת מצרים עאטף סידקי.

אמש עמדו השר רובינשטיין ועוזריו לחזור ארצה מביקורם במצרים.

מקורות מצריים סיפרו כי השיחה בין השר רובינשטיין לראש הממשלה המצרי היתה טובה ראש הממשלה גילה לבן-שיחו כי הוא ביקר כבר פעמיים בארץ כאורח כבוד בוועידות של פעלגת העבודה. השר רובינשטיין השיג הסכמה משר התקשורת המצרי סלימאן מוטוואלי לפעול להפסקת סיבוש שידורי הרדיו והטלוויזיה במצרים ובישראל הנובעים מהעובדה ששתי המדינות משדרות חלקית על תדרים זהים.

לעומת זאת לא הושגה עדיין הסכמה מצד המצרים להפעיל קשר טלפוני ישיר בין שתי המדינות למרות שכל ההכנות הסכניות לכך הושלמו.

המצרים סבורים כנראה שהפעלת קו טלפוני ישיר בין מצרים לישראל היא החלטה בעלת משמעות מדינית שעדיין לא הגיעה השעה למשמ.

ערב עיון לזכרו של מיכאל אסף ז"ל

„זו אשלייה לחשוב שאפשרי להקים אלטרנטיבה לאש"ף"

מאת רן אבירן, סופר „דבר" ומרצה לפוליטיקה בינלאומית

ישראל משלמת את עצמה אם היא מבחיה שיקלה ברזה להקים הנהגה „אלטרנטיבית לאש"ף מקרב ערבי השטחים, זאת אמר אתמול ד"ר אמנון ראבי ראיר עריכת „אלפגרי" לשעבר ואחד מהדמויות הבולטות ביותר בבחה המערבית.

דיאר דיבר במסגרת ערב עיון שערכה מערכת „דבר" בשיתוף עם מרכז דיין ללימודי המזרח התיכון לזכרו של מיכאל אסף, שהיה במשך שנים אוזנם טופרו של „דבר" לענייני ערבים ומנהיחי היסוד לאסכולה של הכתיבה העיתונאית המיוחדת בענייני המזרח התיכון.

ברב שיח שנערך במסגרת ערב העיון בנושא העיתונות הערבית בשטחים השתתפו עורכת הנה ומן, עורכו לשעבר של „מעריב" שלום רוזנפלד „כיום ראש החוג ללימודי עיתונאות באוניברסיטת תל-אביב", סופר „דבר" לענייני הנדה ועזה דני רובינשטיין, חוקר אלי רכס ואבראיר.

במהלך הרב-שיח התפתח ויכוח בין אלי רכס לאבו דיאר. הראשון טען שהעיתונות בשטחים משקפת במידה רבה את העמדות הפוליטיות של אש"ף וירדן שהם שני גורמי הכוח הקיצוניים ומאכתיבים את התנהגותם הפוליטיים של ערבי השטחים. אבו דיאר כפר בגישה זו וטען שהעיתונות בשטחים משקפת לא פחות את מחאתם האוטנטית של תושבי הגדה ועזה מהכיבוש הישראלי.

לדבריו העיתונות הפלשתינאית היוצאת לאור במזרח ירושלים מהווה בבחה של הנעה הלאומית הפלשתינאית בכללותה שאש"ף מגלמה כיום.

דני רובינשטיין עמד על העובדה שבשנים האחרונות גבר העיסוק בעיתונות בשטחים בנושאים הקשורים בישראל. כל המרצים ציינו שמאז 1967 כפה העיתונות בהיקף בין תושבי השטחים לערבי ישראל וכי זיקה זו באה לידי ביטוי גם בעיתונות היוצאת לאור במזרח ירושלים.

שלום רוזנפלד נשא בתחילת הדיון דברים לזכרו של מיכאל אסף.

זוג אתיופים מערער על החלטה לא לרשום נישואיהם

נישאו בנישואים פרטיים ודורשים להכיר בכך בבית דין רבני

(ע). – בית הדין הרבני הגדול לערעורים דחה בשאלת מעמדם של יהודי אתיופיה שנישאו בנישואין פרטיים, לאחר שהרבנות הראשית סירבה בשעתו לאשר נישואין של בני זוג מהעדה האתיופית בלי שיעברו גיור לחומרה.

בית הדין הרבני לערעורים דחק בשאלה זו בעקבות ערעור שהגיש לו ע"י שני בני זוג מהעדה האתיופית המתגוררים בקריית ארבע.

המערערים טוענים כי הם נישאו באפריל השנה בנישואין פרטיים, לאחר שהרבנות הראשית סירבה להשיאם בדרך המקובלת בלי שיעברו גיור לחומרה.

בערעור נטען כי הם נישאו כדת משה וישראל במעמד שני עדים ע"י אחד מהקסים של העדה. לאחר נישואיהם פנו לבית הדין הרבני האזורי בקריית ארבע וביקשו פסק דין הצהרתי שנישואיהם מוכרים ותקפים, כדי שאפשר יהיה לרשום אותם כנשואים במרשם האוכלוסין ובתעודות הזהות שלהם.

בית הדין והרבני בקריית ארבע קבע כי לא דנו בבקשה אלא לאחר שהבדרים יסבלו ויקבלו אישור על יהודתם. בעקבות החלטה זו הוגש ערעור לבית הדין הרבני לערעורים.

המערערים טוענים כי רוב פוסקי הלכה היהודית ומועצת הרבנות הראשית פסקו כי העדה האתיופית היא עדה יהודית ועל כן הנישואין על פי דת משה וישראל תקפים ויש לאשר אותם.

סרם נקבע מועד לדיון.

פינה חמה
רלב"י
הקרן למען בטחון ישראל

★ ★ ★
השבוע

התרומה הגבוהה
„חרות" מושב עובדים להתישבות חקלאית שתופית בע"מ
1,140 ש"ח

התרומה המרגשת
מרים ויעקב תמר תרמו לאות תודה והערכה לד"ר גלעד רופא הקונסוליה הישראלית במרסיי על העזרה הנאמנה שהגיש להם
150 ש"ח

התרומה הצעירה
שוחרי מחזור 508 של ביה"ס הקדם צבאי לאלחוט ומודיעין
100 ש"ח!

היום יותר מתמיד – תן לבך ללב"י
קרן רבין: רח' ד' (ארגא) 17, הקריה, תל-אביב 64734

גרמניה ממשיכה לסייע לסוריה

מאת זאב פמרזמינסקי, סופר „דבר" בגרמניה

בון (מיוחד ל„דבר").– מערב גרמניה ממשיכה בביצוע פרוייקטים קיימים של סיוע לסוריה תוך ההלטתה לעצור פרוייקטים חדשים של סיוע לארץ זו.

כעת מעורבת "החברה הגרמנית לשיתוף-פעולה טכני" (ג.ט.צ.), שהיא חברה ממשלתית המבצעת פרוייקטים של סיוע בארצות מתפתחות, שלושה פרוייקטים בסוריה: פיתוח ניצול יעיל יותר של מספוא, הרחבת מוסך תיקונים למכונות חקלאיות והעלאת רמתו, הכשרה מקצועית לעובדים ממכרים. הפרוייקטים יושלמו ב-1988, בסוף 1987 ובמהלך 1987, בהתאם. כך נמסר לסופר "דבר" מ-"ג.ט.צ."

לעומת זאת לא יוענק לסוריה סיוע טכני בגובה שמונה מיליון מרק שממשלת גרמניה תיכננה להעניק לה בשנה הבאה. סיוע זה יבוטל בגלל הסנקציות שעליהן החליטה גרמניה לאחר מיפגר תאוי בברלין.

הסובייטים מפתחים תשתית גרעינית בסוריה

מאת נתן רדעי, סופר „דבר"

מומחים סובייטים מסיימים לסודים בבנית תשתית לפיתוח כוח גרעיני-צבאי ומחקרי – מוסר פרסום רשמי של משרד ההגנה האמריקאי שהתפרסם באחרונה. המאמר, הנקרא „הכוח הצבאי הסובייטי" מוסר, כי ברה"מ מתכוונת לספק במהלך שנת 1987 מסוגי „מיג 29 פולקרם" שסופקו עד כה רק למדינות-גרמנים. מטוסים אלה מגיעים למהירות של 2.3 מאך (מהירות זהה לזו של המיג 23 פלוגר), הם בעלי טווח טיסה של 1,150 ק"מ, נוסאים כיל אוויר-אוויר מסוג איי-איי-10 ואי-איי-11 הנחשבים למתקדמים במזרח-אירופה.

הפרוייקטים החדשים המשותפים לסורים ולסובייטים, כוללים פיתוח תשתית להפקת כוח גרעיני לשימושים צבאיים ומחקריים. יותר מ-1,000 מומחים סובייטיים בתחומי פיתוח תעשייתי שוהים בסוריה זה יותר משנה.

על פי אותו פרסום, סוריה היא הלקוחה הגדולה ביותר ברכישות נשק של ברה"מ בעולם השלישי וחוזי הרכישה שלה הם ב-19 מיליארד דולר.

לנדאו לשמיר: קודם החוב אח"כ הדיון בזיכיון

מאת סופר „דבר" בכנסת

ח"כ עוזי לנדאו (ליכוד) קרא לראש הממשלה יצחק שמיר לקיים דיון דחוף בממשלה בסגמה לשנות את הכוונה להאריך ב-10 שנים את הזיכיון לחברת החשמל המזרח-ירושלמית. ח"כ לנדאו אומר כי ההחלטה לנתק את השכונות היהודיות בירושלים מחברה זו לא תפתור את בעיית החוב הכבד שלה, מפני שמקור החוב הוא בשכונות הערביות. לנדאו קורא לנבות את מלוא החוב לפני כל דיון בהארכת הזיכיון שלה.

חקלאים מיוון יגיעו לביקור לימודים בארץ

מאת דויד מרשיב, סופר „דבר" לענייני חקלאות

משלחת חקלאים מארגון הגג של הקואופרציה החקלאית ביוון תבוא בעוד חודשים מספר לישראל לשיחות על נושאי דרכי שיתוף פעולה בין הקואופרציה החקלאית היוונית לקואופרציה החקלאית הישראלית, כך מסר ד. גאיטנידיס סגן נשיא ארגון הגג של הקואופרציה החקלאית ביוון בפגישה עם נציגי המרכז החקלאי, שהתקיימה השבוע בבית המרכז החקלאי בתל-אביב.

מזכ"ל המרכז החקלאי שמחה אסף אמר, כי למרכז החקלאי יש עניין חיוני בהרחבת שיתוף הפעולה בין הקואופרציה החקלאית ביוון לבין המרכז החקלאי בכל תחומי הפעילות. הוא הוסיף: כי החקלאים בישראל מוכנים להקנות לחקלאים היוונים מנסיונם בתחומי ההדרכה, המחקר, הפיתוח והשיווק. אסף הוסיף ואמר, כי לארצות החקלאיות ברדום ובמזרח אגן הים התיכון בעיות דומות ומשותפות בתחום החקלאות.

לדבריו האינטרסים אינם מנוגדים, אלא מקבילים וחופפים וניתן להגיע להבנה ותיאום.

עובדי מוסד רוחמה כפרו בהאשמות נגדם

שמונה העובדים ממוסד „רוחמה", בכפר-סבא, המואשמים בתקיפה ובאיומים כלפי חוסים במוסד, כפרו בהאשמות שיוחסו להם, בהיפתח אתמול משפטם בבית משפט השלום בכפר סבא.

הנאשמים הם: מזל אוחבונה, מריאנה גנין, אליס סודיה, רחל ביטון, רולי דיין, זכיה ויעדת, מחמוד נסראת ורוני (רונלד) מרכוס.

כתב האישום כולל 23 סעיפים, ובעת קריאתו פירט השופט יהודה פרגו את האישומים המיוחסים לכל אחד מן הנאשמים. לנאשם מרכוס מייחסת התביעה תשעה אישומים, הכוללים תקיפת חוסים וחבטות בהם. לשש הנשים מייחסת התביעה אירועים של תקיפה באמצעות ידיות ברזל. דיין מואשמת בפגיעה באחת החוסות בצרור מפתחות.

כתבת עת"מ מוסרת כי לאחר הקראת כתב האישום נענה השופט פרגו לבקשת פרקליטי הנאשמים והחליט כי לפני שמיעת ההוכחות יבקר במוסד, יפגוש את המטופלים שתיק זה דן בהם ויעיין בתיקים האישיים הרפואיים שלהם. השופט קבע כי הביקור יתקיים ב-20 בפברואר ולאחר מכן יישמע התיק החל ב-22 בפברואר במשך שלושה ימים רצופים עד סיומו.

מעונות היום של ויצ"ו שובתים היום

מאת יעל פרשביין, סופרת „דבר" לענייני חינוך

כ-200 מעונות-יום של ויצ"ו יושבתו היום עקב סיכסוך בין אירגון העובדים להנהלת ויצ"ו. העובדים במעונות דורשים להפחית טיפה מיום עבודתם והכרה בהם כעובדי חינוך. הנהלת ויצ"ו הסכימה להכיר בעובדים באופן חלקי כעובדי חינוך וחזרה בה לאחר התערבות ישבת הראש העולמית של ויצ"ו.

אתמול הפגינו כ-200 עובדים של מעונות היום מול משרדי ויצ"ו במחאה על התנאים המחפידים ועל השכר הנמוך (500 ש"ח ברוטו).

כל מעונות היום של ויצ"ו מחורה עד אשרוד שבתו בעקבות הצטרפות העובדים להפגנה. במהלך יום אתמול נעשו נסיונות לתווך בין אירגון העובדים להנהלת ויצ"ו באמצעות מזכ"ל הסתדרות הפקידים משה בית-דגן, אבל הנהלת ויצ"ו במנעה מפגישה ודחתה אותה ליום א'.

ועד פעולה של הוריה יקרים היום משמרות מחאה עם ילדי המעונות מול משרדי ויצ"ו בתל-אביב משעה 8.15 עד שעה 11.00.

במעונות היום של ויצ"ו 14 אלף ילדים ו-1,900 עובדים.

אברהם שכטרמן – למנוחות

אברהם שכטרמן (76) הובא אתמול למנוחות בבית העלמין בקרית שאול בתל-אביב. בהלוויה השתתפו ראש הממשלה יצחק שמיר, סגן ראש הממשלה דוד לוי, שר התחבורה חיים קורפו. סגן יו"ר הכנסת דב בן מאיר, חברי מועצת עיריית תל-אביב, בוגרי מחזור ט"ז של גימנסיה הרצליה, בוגרי קורס הטיס ששכטרמן ניהל מטעם האצ"ל ב-1939, חברי ברית חיילי אצ"ל (ראשוני האצ"ל), חברי הסתדרות העובדים הלאומית, אנשי שכונת בתל-אביב ותושבי יפו העתיקה, יוצאי ריסניה בישראל, חברות ויצ"ו, ראשי חברות מסחריות ותושבי תל-אביב הקטנה.

לחברנו יגאל בן אריה
שפע ברכות להוצאת ספרך השני
„כמו בשירים"
ועד עובדי חברת החשמל
מרחב ירושלים

גדולתה של חברת קאל היא בכך שהיא הטיסה לחו"ל מטענים חקלאיים במחיר מוזל וגרמה לכך שגם תברת אל על שילשה את כמות המטענים שהטיסה לחו"ל במחיר מוזל – דברים אלה אמר אתמול אחה"צ שר התחבורה חיים קורפו בטקס לציון עשור לפעילותה של קאל שהתקיים בנמל התעופה בן גוריון בלוד. שר החקלאות אריק נחמקין הדגיש בדבריו ברכתו כי קאל היתה סיפור הצלחה ואיחל לחברה להמשיך בהצלחתה לשם שגשוג החקלאות בישראל. (דוד מושיוב, צילום – ישראל סאן)

לפוליטיזאציה במערכת החינוך הערבי יש השלכות הרסניות על רמת הלימוד

מאת יעל פרשביין, סופרת „דבר" לענייני חינוך

הסגל הפדגוגי המינהלי בבתי-ספר עליסודיים ערביים נבחר לא לפי כישוריו, הידיעות והיכולות להפעיל השפעה פוליטית. לתופעה זו השלכות הרסניות על רמת החינוך הערבי ועל עתידו, טענה שושנה ביר, יו"ר ארגון המורים העליסודיים בביתם של ועדת המעקב לענייני חינוך של המועצות הערביות שנערך השבוע בירושלים.

לדבריה יש לעקור תופעה זו מהשורש. פרופ' אריה סימון סבן כי מערבי ישראל בנגעת הזכות האלמנטרית להספיע על חינוך ילדיהם מפני שאין לבתי הספר אוטונומיה להפעיל תוכניות לימודים ולבחור מורים בהתאם לתפיסותיהם החינוכיות. פרופ' סימון „בוש בתופעה זו ולמרות שיש מתח בין הקניית המורשת הערבית לבין הנאמנות למדינת ישראל, יש לבטל את מירכז מערכת החינוך הערבית".

ד"ר מג'יד אל-חאג', מאוניברסיטת חיפה, הוכיח כי המגזר היהודי מטפח את מורשתו בהיקף ניכר. במשרד החינוך מוקשות שמונה משרות לטיפוח מורשת המזרח, 18 לטיפוח התרבות התורנית ו-19 משרות להעמקת החינוך היהודי, אולם אין משרה לטיפוח המורשת הערבית. כן טען כי אין בכיר ערבי בצמרת משרד החינוך.

בעוד שמפקחים ומורים יהודיים נבנים לבתי ספר ערביים לא קיימת התופעה ההפוכה. „בלי שילוב החינוך, כל הערכים לחינוך לדמוקרטיה ודרקיום יהיו ריקים מתוכן", הסעים ד"ר חאג'.

שר החינוך יצחק נבון הבטיח בביטוס על הישגים והתקדמות שהלו בחינוך במגזר הערבי בשנים האחרונות, הן בתחומי הקצאה משאבים והן בתוכניות לימודים.

שרי „העבודה"

(המשך מעמ' 1)

ביצוא ובשוק ההון, כדי שהישגי התכנית הכלכלית שהוטמנה עלידי המסלה בראשות שמעון פרס יקוימו ולא יבוטלו. הצעות שר האוצר אינן משרתות מטרות אלה – של אידוש הצמיחה, עידוד הפיתוח, חיזוק היצוא וקידום עניפי המשק ואזורי הפיתוח – ומפלגת העבודה תתנגד להן. הצעות שר האוצר עלולות לגרום לגידול היבוא, הצריכה ולפגוע בענפי המשק היצרניים והמייצאים ובאזורי הפיתוח ושכונות המצוקה, לפגוע בשכבות החלשות ולהרחיב את הפערים בחברה".

קיסר: קחו בסף בשם אידיאולוגיה

מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר הדגיש שהמאבק נגד תכנית האוצר הוא „מאבק בין תפיסות-עולם בסיסיות על השאלה איך יתחלק העושר הלאומי. שום חברה לא תתקיים כחברה דמוקרטית כאשר היא מגדילה פערים". לדבריו, על-פי תכנית האוצר „לא האינפלציה תעסיר את העשירים אלא האמידה שבתכנית: קחו כסף בשם האידיאולוגיה ומלאו בו את כיסכם. אני רוצה לומר, שאני אמנם קמתתי כנרנו ומאחוריי, אבל עושים זאת בשם אידיאולוגיה שאני כופר בה כלכלית".

את עיקר הזיכוח ניהל קיסר עם נגיד בנק ישראל. „כולם אומרים עכשיו שיש להוריד את עלות העבודה", ליגלג מזכ"ל ההסתדרות. „זן סיסמה חדשה. שאלתי את פרופ' אלתר: הזן? זה לא גורם ייצור? אנחנו נמוכים, גם אכסלנסיה, בעלות הפכרה יחסית לתפוקה, ועלות הון גבוהה".

קיסר דחה את הטענה כאילו נובעת התנגדותה של ההסתדרות לתכנית המוצעת מניומקים סקטוריאלים והפריך אותה בטענה, שמגמות שונים מחברה הדריש על צדדי מחאה שונים נגזה ושגם סיעת הליכוד בהסתדרות דוחה אותה. „ככל שמתקרבת עונת הבחירות יש לי הרגשה שמישהו מתכנן לא את השנה הקרובה אלא את השנתיים הבאות", אמר מזכ"ל ההסתדרות.

„תגובת העבודה תעשה משנה אם תיתן את ידה לתכנית זו", התריע קיסר. „דווח לי כאשר שכעתי שטירנו ואליטו לא לתעוך בה וגם אני מציע לא להסתפק בתיקונים קוסמטיים. אני מציע לחברי לא להיות רכי לבב. אין מה לחתבייש". הוא הדגיש, כי לא בגלל יופיה מחודים אחדי ההסתדרות אלא מפני ש„יודעים שיש לנו הסכם תוספת-יוקר ההסכם שכר ומחכים לקחת מאיתנו את ההסכמים הללו. כדונו אמר את זה ברוחות, כי הוא עדיין לא פוליטיקאי, אך במשך הזמן ילמד משהו".

פרס: לא אתן ידי לקיצוץ בתקציב הביטחון

ממלא-מקום ראש הממשלה שמעון פרס ציין כי מפלגת העבודה רוצה רפורמה בשוק ההון „כדי שהכסף שיתפנה יילך לייצור ולא לבעלי ההון. בשתי הרפורמות המוצעות שני הפרסנרים העיקריים – ההסתדרות והתעשיינים – שוללים אותן". לכן תבע פרס, בהמשך לתביעתו של מזכ"ל מפלגת העבודה בתחילת הדיון, להשיב ועדה ציבורית שתבדוק את נושא המיסוי ושוק ההון.

פרס הדגיש, כי אילו ידע שיש הסתדרות שאי אפשר להידבר איתה, לא היה חושב על המהוך בכן, אלא שלא זה המצב ולכן תמה שרוצים את ההסתדרות רק כחותמת-גומי במקום להידבר איתה. לדבריו, בלי הידברות עם ההסתדרות לא יציע למשלה לקחת פרוטה מכיסיה העובדים, כי נגבה כחוד יפיעי אותו. האמון ביחסי העבודה.

ממלא-מקום ראש הממשלה חזר על מתיבשבה להתנגב לקצץ בתקציב הביטחון והבטיח שלא יתן יד לקיצוץ המצוב.

על התביעה באי-קיצוץ תקציב הביטחון עמדו גם מזכ"ל המפלגה עוזי ברעם והח"כים אורה נמיר וחיים רמון, כולם יוצאי „כתבר ועדת הוזץ והביטחון. אני רוצה לומר, שבתחום הביטחון, בחלק מהתקציב, הגענו לקו האדום", הדגיש גם ח"כ ברעם והוסיף שהדברים נכונים גם בשמדובר בתקציבי הבריאות והחינוך הגבוה.

ח"כ ברעם ציין, כי „במפלגה אנחנו נתנים גיבוי לעמדתם של חברינו בהסתדרות, אבל גרמה לי שגם העמדה שהתבגשה בפורום שרינו" מחייבת אותנו להיות פוזיטיביים בנושא העקרוני של התכנית הכלכלית, אבל גם להשמיע ביקורת על התכנית שמביא השר נסים".

ח"כ נמיר: לשבור את הקואליציה

ח"כ אורה נמיר הוציאה את הדיון מהרמה הכלכלית-חברתית העקרונית לרמה הפרקטית ושענה, שעל התכנית „מרוחפת רוחו של נגיד בנק ישראל, שאינה מבית מדרשה של תנועת העבודה. לפיכך, הדגישה, „על נושא כזה צריך לשבור את הקואליציה. אני רואה בעובדה להמשך השותפות".

ח"כ חיים רמון הציע לחברי השרים לבדוק מחדש את הנחות היסוד בכל הנוגע לתכנית הכלכלית, שהוגשה לפני שנה. הוא הזהיר, כי אילו יתבטלו הנחות אלו, יהיה צורך בתיקון מקיף בתכנית הכלכלית, ואז יהיה אפשר לדון בה מחדש.

שר הכלכלה גד יעקבי הדגיש את הצורך לבלום את הגידול בהוצאות הממשלה, אבל הזהיר, שאם לא יתבצע הסכם עם העובדים, יהיה אי-אפשר לבלום את הגידול בהוצאות הממשלה. „אין שום ערבות בתחומי חיינו, ובהילות בקבלת החלטות אחרי השיעור בזכות חשיב התכנית הכלכלית, אין מקום ביצירת אווירה של עליזות, שאם לא יהיה, היום, הכל אבוד".

לדברי יעקבי, „יש אווירת מתיחות בתכנית ואווירה זו מכיבה זכרונות שהייתי חוצה להיפרד מהם ריח של להיטיב עם העם עולה מן התכנית". שר הכלכלה ליגלג על הגורדון של שר האוצר במשרד „מוקר" שלשום, כי „זו התכנית היחידה ואין בלתה". „מי אישר? כתב קודש קיבלתי שניתן לנו בהר סיני? שאל יעקבי והשיב: „התכנית הזאת נכתבה בידי בנאים ברמה הפקידותית, והיא מוגיבה עניים". יצוין, שכל הדברים בבית בישיבה המשותפת ללשכת המפלגה ולסיעותיה בכנסת הנוגעה הפרגיש שהתבגרותם אינה מפלגתית צרה, שכן הם מחייבים עקרונות שעליהם מושתתת התכנית של נסים. עם זאת, ציינו, שבפרטים סמוכה בתכנית ספנה להנלה הפערים הבחרונים. הערה הינה על הייצור והיצוא התעשייתי.

סיכוי טוב שינתן מימון נוסף למערכת הבריאות

מאת דנקה הרניש, סופרת „דבר"

סיכוי למימון נוסף לבריאות, במסרה לאפשר למערכת לשים פעילות פרירה עד סוף שנת התקציב הנוכחית, הבטיח אתמול אחרי מגישות שרת הבריאות שושנה ארבל-אלמוגלינו עם שר האוצר משה נסים.

שר האוצר הודה להקים לאלתר ועדה בראשות איש משרדו, שתבדוק את הנושאים שהעלתה שרת הבריאות, ותגיש את המלצותיה עד יום ג' הקרוב. הועדה גם הסמכה לחזרם מדי כסמים אם יוכרו שבתוצרים מסוימים נוצרו מצבים קריטיים.

לפי הערכת המצב, שהציגה שרת הבריאות בפני שר האוצר, נקיטה מערכת הבריאות לתוספת של 25 מיליון דולר עד סוף שנת התקציב.

יחד עם הנשפחה אנו אבלים על מותו של חברנו
מנדל גלפנשטיין ז"ל
עובד הסניף בימלאות
בנק הפועלים בע"מ
מנהל אזור עקיבא
ההנהלה והעובדים והמלאים

למשפחת שרירא
הננו להביע לכם את השתתפותנו העמוקה בבאבכם הכבד בהילקח מכם הבעל והאב
שרירא צבי
בלא עת
מי יתן ולא תרעו דאבה עוד
הנהלת „בוש"
העובדים ועד „בוש"

מזג האוויר בעדי הטיסה החשובים של סוויסאיר

אוסלו	0 – 0	מעונן
אמסטרדם	5 – 8	מעונן
בואנוס איירס	8 – 24	בהיר
הלסינקי	0 – 2-	שלג
הונג קונג	8 – 20	מעונן
וינה	0 – 6	מעונן
לגוס	3 – 7	מעונן
יוהנסבורג	6 – 24	מעונן
לונדון	7 – 9	מעונן
ליסבון	6 – 10	מעונן
מאדריד	0 – 3	מעונן
מונטריאול	8- – 4	מעונן
ניו-יורק	4 – 6	מעונן
סאן פאולו	20 – 28	מעונן
פאריס	6 – 10	גשום
פרנקפורט	2 – 5	גשום
ציריך	2 – 4	גשום
ריו דה ז'נרו	22 – 37	מעונן
שטוקהולם	5- – 0	מעונן
שיקגו	2 – 4	מעונן

תל אביב: רחוב בן יהודה 33, טל' 243350
ירושלים: רחוב יפו 30, טל' 225333
חיפה: דרך הים 2, טל' 384655
באר שבע: רחוב האמות 38, טל' 35262
swissair

מעונות היום

052015:	035214:	008976:		
200984:	084964:	081526:		
262424:	260006:	237678:		
417854:	416481:	326530:		
492090:	450529:	432836:		
525256:	525056:	518582:		
623447:	619653:	612471:		
724066:	707915:	693843:		
759543:	750907:	725853:		
797865:	787585:	778367:		
		807406:		
		853212.		

בסך 150 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב-: 3607: 6135.

בסך 25 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב: 825: 412.

בסך-. 16,00 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב-: 061: 528: 861.

כל הכרטיסים שמספריהם מסתיימים בספרה 6 זכו בסך של 2.50 ש"ח.

בסך 5 ש"ח זכו הכספרים התלת-ספרתיים:

014:	054:	064:	127:	198: 220:
235:	369:	390:	500:	570: 599:
606:	657:	678:	730:	754: 756:
804:	806:	853:	854:	941: 956:
				961.

בסך 2.50 ש"ח זכו המספרים הדו-ספרתיים:

00:	03:	05:	08:	09:	14:	15: 21: 22:
27:	28:	34:	45:	46:	47:	64: 74: 75:
79:	80:	83:	85.	92:	94:	98.

רק הרשימה הכוללת של תוצאות ההגרלה מחייבת את בפעל הפיס.

זכו בפיס

בהגרלת רב פרס מצטבר של מפעל הפיס מס. 51/86 שהתקיימה ביום 18/12/86 זכו הכרטיסים הבאים:

בסך 180,000 ש"ח זכה המספר 829506

הפרס המצטבר בסך 100,000 ש"חים עומד לשבוע הבא.

מקסימום פרס ראשון בשבוע הבא יהיה 380,000 ש"ח (כולל צבירה).

בסך 12,000 ש"ח זכה המספר: 060216.

בסך 6,000 ש"ח זכו המספרים: 889731 321570.

בסך 300 ש"ח זכו המספרים:

052015:	035214:	008976:
200984:	084964:	081526:
262424:	260006:	237678:
417854:	416481:	326530:
492090:	450529:	432836:
525256:	525056:	518582:
623447:	619653:	612471:
724066:	707915:	693843:
759543:	750907:	725853:
797865:	787585:	778367:

807406: 853212.

בסך 150 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב-: 3607: 6135.

בסך 25 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב: 825: 412.

בסך-. 16,00 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב-: 061: 528: 861.

כל הכרטיסים שמספריהם מסתיימים בספרה 6 זכו בסך של 2.50 ש"ח.

בסך 5 ש"ח זכו הכספרים התלת-ספרתיים:

014:	054:	064:	127:	198:	220:
235:	369:	390:	500:	570:	599:
606:	657:	678:	730:	754:	756:
804:	806:	853:	854:	941:	956:
					961.

בסך 2.50 ש"ח זכו המספרים הדו-ספרתיים:

00:	03:	05:	08:	09:	14:	15:	21:	22:	
27:	28:	34:	45:	46:	47:	64:	74:	75:	
79:	80:	83:	85.	92:	94:	98.			

רק הרשימה הכוללת של תוצאות ההגרלה מחייבת את בפעל הפיס.

דבר DAVAR
מאחד עם לשחר
המערכת: חנה זמר
מנהל עורך: דוד פרהצור
מנהל מסחרי: מרדכי ברקאי
עורך „דבר-השבוע": טוביה מנדלסון
מנהל כללי: אהרון קראוס
המערכת: „דבר" בע"מ
נדפס בדפוס „דבר" בע"מ
המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' שינקין 45, ת.ד 199, מיקוד 61001
טלפון 286141 (6 קווים)
מחלקת המודעות: טלפונים ישירים 286156, 281860, 298032
סניפים:
ת"א: בית „דבר" רח' שינקין 45 טלפון 286141, מיקוד 65233
ירושלים: המערכת: רח' המלך מורג 16 בית מאיר קוטר 2 טלפון 242203 ת.ד. 94229
חיפה: רח' הנביאים 27 טלפונים 2-3 642111, ת.ד. 33104

המלחמה העיקרית

„המלחמה העיקרית שלנו היום היא על קיומו והצלתו של העם היהודי. אנו מודאגים מהתלשות העם היהודי בעולם והתמעטות מספרו ומ־חפשים דרכים כיצד למנוע תהליך חמור זה". דברים אלו אמר אתמול ראש הממשלה יצחק שמיר (בתמונה) למשלחת קרן היסוד מוזמנת אותה אי־רח בלשכתו בירושלים. ראש הממשלה הוסיף כי כל יהודי באשר הוא חייב להתגיים למניעת תופעה זו. „יש לחזק את החינוך היהודי, להגביר את הידע על ישראל ואת הקשר עם ישראל. אני מקווה", סיים שמיר, „כי נשאבו מביקורכם בארץ יותר כוח לעמוד יחד איתנו במלחמה למען קיומו של העם היהודי".

יקיר צור

בחזרה לקאהיר

החל מראשית השבוע הבא יתחלפו שני דיפלומטים בצוות השגרירות הישראלית בקאהיר. מרסל שגיא, הכתבת המדינית של הטלוויזיה בערבית, תחליף את דובר השגרירות יצחק ברמשה, בעלה של מרסל, דוד שגיא יחליף את הנספח התרבותי בשגרירות יצחק נוריאל. בני הזוג שגיא יצאו אמש מהארץ למצרים. הם ייכנסו רשמית לתפקידיהם בסוף החודש, כאשר יצחק ברמשה ויצחק נוריאל ישובו ארצה. אגב, מרסל שגיא היא ילידת מצרים שהיתה עצורה בקאהיר בראשית שנות ה־50 בקשר לפרשת „עסק הבישל". בעלה, דוד שגיא שימש בעבר בראש מחלקת החדשות ב„קול ישראל" בערבית ולאחרונה הוא פירסם מילון עברי־ערבי ראשון מסוגו.

דן אבידן

אורחים

משלחת רמת־דרג של פדרציית האיגודים המקצועיים באוסטריה עומדת לבקר בימים הקרובים בארץ כאורחת ההסתדרות – זאת לאחר תקופת־ביניים של אי־בהירות ביחסי ישראל־אוסטריה בעקבות בחירתו של קורט ולדהיים בנשיא אוסטריה. בישיבת הועדה המרכזת השבוע אושרה המגמה להעמקת קשרי הגומלין בין ההסתדרות בישראל והפדרציה המקצועית האוסטרית שראשיה ומנהיגיה תמכו במועמד הסוציאליסטי לנשיאות אוסטריה שהתייצב נגד קורט ולדהיים. עם זאת מלוה החלטה על העמקת הקשרים עם האיגודים האוסטריים הצהרת המוכ"ל ח"כ ישראל קיסר שבה נאמר: „ציבור השכירים בישראל וההסתדרות הכללית־הראים בחומרה ובראגזה את בחירתו של קורט ולדהיים לנשיא אוסטריה ומצטערים שחלק גדול באוכלוסיה האוסטרית הצביע כפי שהצביע". מזכ"ל ההסתדרות ציין שההסתדרות והאיגודים האוסטריים, בראשותו של נשיא הפדרציה אנטון בנייה, מקיימים קשרים הדוקים מזה שנים רבות ועם העמקת הקשרים בין הארגונים יש יסוד שהתודעה בעם האוסטרי להחליש את הגיארגאציזם, שבא לידי ביטוי בבחירת ולדהיים לנשיא – אכן ישא פרי.

פ. שמואל

הנצחה

למרות שמשה דיין, ביקש לא להנציח את שמו, אין מפסיקים לעשות כן. בטקס קריאת ה„שער" וכ־ביש הגישה הראשי לעיר הרצליה על שמו של משה דיין, נשא דברים ראש ה־ממשלה יצחק שמיר אשר ציין שתרומתו של דיין להיסטוריה היהודית, היתה חשוב בה כמו זו של בנימין בן־גוריון הרצל. זלמן שר־בל (בתמונה), שדיבר בטקס לצד רה"מ התייחס לעניין ספציפי יותר: „אם היה זה דיין שבזכותו נקבע אחרי מלחמת השחרור חלק מהיקו הירדן היכן שנקבע – ובכך הוחב שטחה של המדינה – כך גם היה זה משה דיין שבמלחמת ששת הימים ובעידית קמפ־דיוויד הכביר למעשה את 'הקו הירוק' מהעולם".

הפעם הראשונה

קבוצה של חסידי ברסלב ובתוכה נשים וילדים נושאי דרכי־נים ישראליים חזרה בימים אלה ארצה מב־קור באומאן, בדיתה מועצות, לשם נסעו להשתטח על קבר רבם רבי נחמן ז"ל, ולהתפלל לשלום חד־יילים הישראלים שב־עודו במלחמת לבנון ולשובם ארצה. מי שסייע לנסיעתם היה לא פחות ולא יותר ח"כ וילנר (בתמונה) מסיעת חד"ש. הקשר ביניהם נוצר על רקע נעדרי הקרב על „סולטן יעקב" במלחמת לבנון ובה נעדרו שלושה חיילים ישראלים. יהודה בן מרמת גן, צבי פלדמן וחבריה בימל מירושלים. במסגרת הטפול בנושא פנו הקרובים גם לח"כ מאיר וילנר, הוא קיבל אותם בסבר פנים יפות, התייחס לבעיה הקשה באופן אישי, נרתם למשימה והבטיח כי יעזור להם. באחת הפגישות ביקשו חדי יוזדה כץ מוילנר שיעזור להם בארגון נסיעה של „מניין" חסידי ברסלב לאומאן, בדיתם בני משפחת כץ. לפני כחודש קבלו אשרות, נסעו, התפללו, ובימים אלה חזרו בשלום. יצוין כי זו הפעם הראשונה שבדית המועצות התירה לחסידי ברסלב בעלי דרכון ישראלי לבקר באומאן.

נח זבולוני

עמית־כבוד

ההיסטוריון ד"ר ארתור הרצברג, סגן נשיא הקונגרס היהודי העולמי ומהדמויות הבולטות בין אישי היהדות האמריקאית, נאה בתוארו החדש – עמית־כבוד של המרכז לשלום במזרח התיכון, שהוענק לו אמש. הרצברג, יונה מובהקת, הנמנה עם התומכים הנאמנים של המרכז מאז ייסודו. מרצה מאוד מביקורו בקאהיר השבוע, שם עמד בראש משלחת המרכז לשלום בשיחות עם אישים מצריים בכירים כגון מוסטפה חליל, כמל חסן עלי ואחרים. הרצברג חש בנחישותם של המצרים להביא לחידוש תהליך השלום בתחילת השנה הבאה – מחשש שהידרדרות עקב המשך הקיפאון תסכן גם את עתידו של המשטר הנוכחי בקאהיר.

שי"ן

מי יהיה היורש

נצחון הרמרגוצרים בבחירות הכלליות במערב־גרמניה בסוף החודש הבא אינו מוסל עוד בספק. אך תוצאות הבחירות ישפיעו במידה רבה, מי יידש את מקומו של וילי ברנאנדט כיו"ר המפלגה ב־1988. אם אומנם לא יצליח המועמד לתפקיד קנצלר יוהאנס ראו (השוב בין יורשי ישראל במפלגה) להבטיח להשיגו לפחות אבנים אוכן, אפשר שגבבר סיכוייו של אוסקר לאפונטיין מראשי האגף השמאלי והצעיר מראו בכעשר שנים. אגב, לאפונטין שהוא כיום ראש ממשלת תבל הסאר הזמן לא מכבר לעדוך ביקור ראשון בארץ. המועד המדויק של ביקור זה טרם נקבע, אך הוא ייצא לפועל ב־1987.

שלמה שפיר

פרידה

פרופ' דן מיכאלי (בת־מונה), המנכ"ל היוצא של משרד הבריאות, נפרד בסוף השבוע מהצוות הבכיר של בית החולים רמב"ם בחיפה. פרופ' מיכאלי שלא צידד, בזמנו, בהקמת המכון להשתל־לות כבד ברמב"ם אמר בדברי הפרידה שלו כי רמב"ם ימשיך בניתוחי השתלות הב־בד, וימלא גם להבא תפקיד חשוב ומרכזי במתן שרותי בריאות ציבוריים באזור הצפון. במסיבה השתתף גם המנכ"ל הבידוד של בית החולים רמב"ם, תא"ל ד"ר משה רחת, קצין רפואה ראשי של צה"ל אשר אמור להכנס לתפקידו ב־18 בינואר לאחר שיפטוט את בדיו. כיום ממלא את תפקיד מנהל בית החולים בפועל, ד"ר אלברט סבינגר.

אריאלה ראובני

שייח' אמין טריף, ראש העדה הדרוזית ונכבדי העדה באו להודות לשר הבטחון יצחק רבין בלשכתו בת"א על מיטי בן עדתם לדרגת תת־אלוף – הדרוזי הראשון בצה"ל בדרגה זו. בתמונה: שר הבטחון עם השייח' בלשכה.

צילם: יונתן שלינגר/ישראל סאן

המדור נערך ע"י אורה זרנצקי

שר המשטרה נתן אישור להעברת אנשי שב"ס מתפקידם בלי בדיקה

קובע בג"צ בנימוקי ההחלטה להחזיר את העותרים לתפקידיהם הקודמים

(ע). – דברי ביקורת על נציב שירות בתי הסוהר היוצא רפי סיסה, ועל שר המשטרה, חיים בר־לב, כלולים בנימוקי בג"צ להחלטתו בענין עתירתם של שלושת קציני שירות בתי הסוהר, שהוחזרו מתפקידיהם על ידי סיסה, בניגוד לחוק, עקב מתן הסכמה חריגות", קובעים השופטים בצטטם את מסקנות מכתב המשטרה.

עוד נאמר בדו"ח המבקר המצוטט בפסק הדין: „ניתנו רשיונות ואישורי כניסה חריגים למקורבים לתוך בתי הכלא והעניקו הטבות ופריוילגיות לאסירים הקשורים במקורבים. כן הוענקו חופשות חריגות לביקורי בית, לעתים תוך התעלמות מסיכון ולמרות התראות המשטרה, והכל בניגוד לפקודות שב"ס ולנהלי וכללי מינהל תקין".

„נמצאו מקרים של התנהגות הנציב בדרך שאינה הולמת את מעמדו ותפקידו בעניינים כגון מעבדת החלטות הנוגעות להחלטתיו של השר, התנערות מאחריות והטלתה על פיקודיו, עשיית שימוש ברכילות ובהשמצות כלפי כפופים במגמה להשחיתם ולהפחיתם, הזמנת מכתבים מנמתים מדרגים נמוכים להלבנת מעשיו ולהשחרת מתנגדיו ופרסום עניינים אינטימיים בתפקידו כנציב שירות בתי הסוהר", נאמר בדו"ח המבקר.

מעשים ללא עדים

השופטים קובעים כי יחסים בין מפקד או מנהל בכיר לבין הסרים למרותו ומצויים בסביבתו הקרובה, חייבים להיות מושתתים על אמון. אך עם זאת יחסי אמון אינם מלת קסם ויש לבחון כיצד אימון זה נפגע. „אין ספק כי הנציב איבד את אמונו בעותרים משום שלא השלימו עם מעשיו ועוד העז להתלונן עליו וביקשו להגיע עד השר. הם סברו כי זו חובתם כקצינים, אחרת הם עלולים להיחשב כנותני חיפוי בשתיקה למעשים שאסור שייעשו. ואילו הנציב החליט כי אם יועברו המתלוננים מתפקידיהם, שוב לא יהיו עדים למעשיו ותסל סדר פרשת התלונות", נאמר בפסק הדין. השופטים קובעים כי ניתן אישור להעביר את העותרים שטעון מלכה, חיים גליק והמה שבא מתפקידיהם בלי לברוק בשלב זה מה מקור אי אמונו של הנציב בהם וללא כל התיחסות לתלונות של העותרים נגד הנציב.

עוד קובעים השופטים כי דברי העותרים לא נשמעו על ידי השר בטרם הועברו מתפקידיהם. „רק לאחר מכן נעתר השר לשמוע מה בפיהם ובתוצאה סכך הודה על בדיקת התלונות על ידי המבקר. גדולה יותר התמיהה כי לאחר שהגיע המבקר למסקנות ולמסקנות

הגיש לשר ולאדנים ריווחים בחלקם לא נכונים, בחלקם לא מדויקים ולא מלאים, נגועים במגמתיות מסעה, ובחלקם נמסרו בקלות ראש ללא בסיס עובדתי. המבקר קבע כי הנציב פעל בדרך של מעורבות אישית, תוך הפעלת פרוטקציוניזם בקבלת הכנסת מכרים מקורבים לעבודה בשב"ס, תוך מתן הסבות חריגות", קובעים השופטים בצטטם את מסקנות מכתב המשטרה.

קובעים השופטים בנימוקיהם: „מצאנו כי העברת העותרים מהתפקיד נעשתה תוך הפעלת הסמכות של הנציב שלא כדין, ואישורו של השר ניתן בלי לבחון בדי־לה והעניקו הטבות ופריוילגיות לאסירים הקשורים במקורבים. כן הוענקו חופשות חריגות לביקורי בית, לעתים תוך התעלמות מסיכון ולמרות התראות המשטרה, והכל בניגוד לפקודות שב"ס ולנהלי וכללי מינהל תקין".

„נמצאו מקרים של התנהגות הנציב בדרך שאינה הולמת את מעמדו ותפקידו בעניינים כגון קבלת החלטות הנוגעות להחלטתיו של השר, התנערות מאחריות והטלתה על פיקודיו, עשיית שימוש ברכילות ובהשמצות כלפי כפופים במגמה להשחיתם ולהפחיתם, הזמנת מכתבים מנמתים מדרגים נמוכים להלבנת מעשיו ולהשחרת מתנגדיו ופרסום עניינים אינטימיים בתפקידו כנציב שירות בתי הסוהר", נאמר

ללא בסיס עובדתי

„ממצאי המבקר העלו כי הנציב החמורים ביחס ביחס לנציב, לא זו בלבד שלא נמצא צידוק להחזיר העותרים לתפקידיהם, אלא הנציב המשיך בתפקידו כאילו לא אירע דבר". מכך מגיעים השופטים למסקנה כי „הפעברת העותרים מתפקידיהם היתה נעוצה בתלונות שהם הגישו לרשויות המשטרה בדבר פעולות וריגות של הנציב במילוי תפקידו".

שימוש לרעה בסמכות

השופטים מגיעים למסקנה נוספת כי טעה הנציב היוצא בטענתו שהשלושה הועברו מתפקידיהם בשל אובדן אמון בהם והצורך לדאוג ליחסי עבודה תקינים היא סעה לא לגיטימית. „ואי שאין לעודד תלונות סרק או מעשי תגיבה תחת מפקד או ממונה, אך כאשר שלושה קצינים מתמידים להלין על מעשים שאין המערכת צריכה לסבל אותם, הרי סילוקם ללא בירור מהוה שימוש לרעה בסמכות", קובעים השופטים.

עוד נאמר בפסק הדין: „משהתברר ממסקנות המבקר כי צודקות היו תלונות העותרים וכי טובת המערכת ותקינותה היו ביסוד ראותיהם, מדע יבא דווקא עליהם הקנס? זו פגיעה בהם שלאור מניעיהם אינם ראויים לה. כיצדים הגיש נגדם הנציב תלונות שונות. אך סדם התברר ואין לדעת אם יש בהם ממש או זו רק התקפה נגדית".

דרישה בבית־שאן: גדר מפרידה בין תלמידים חילוניים ודתיים

מאת יעל פרשבין פוטרת „דבר", לענייני חינוך

הניסיון יוצא הדופן שנערך השנה בבית־שאן – ליצור קמפוס משותף לשני בתי הספר המקומיים, כללי ודתי, מעורר התנגדות בקרב הורים ומורים דתיים. לדבריהם הקמפוס המשותף גורם לכך שהתלמידים אינם מצליחים להשלים משמעת וממבחנות על התלמידים ואינם מצליחים לחוץ בהלכה לדרך ההנהגות המיוחדת למגזר הדתי.

בפגישה שנערכה שלשום עם מנהל מחוז הצפון בפשרד החינוך, ד"ר יוסף לוי, טענו המורים כי יש להקים ברחיפות „גדר שתחצוץ בין התלמידים הדתיים לחילוניים", שכן הבעיה עלולה להיות חמורה יותר בתקופת הקיץ כשהתלמידות החילוניות נהגות ללבוש מכנסיים קצרים והשפעתן על התלמידים הדתיים עלולה להחמיר.

מנהל בית הספר הכללי, קובי מימון, ניסה להציע פשרה לפיה יתחייבו התלמידות החילוניות ללבוש צנוע, אולם מחנכי בית הספר הדתי לא קיבלו הצעה זו.

אין גב דתי חזק

מפקח האגף הדתי, אלי אביקסיס, הדגיש באוזני הורים מהאגף לחינוך דתי מתנגד לילדים משותפים של דתיים וחילוניים בבית שאן אפילו בשיעורי מדע וטכנולוגיה משום ש„האכלוסיה הדתית בבית שאן אין לה גב דתי חזק ואם מפגישים אותה עם אוכלוסיה אחרת, עלולים התלמידים הדתיים לחשוב שאין הבדל בין חילוניים דתיים".

הורעת אביקסיס נמסרה בשם מנהל האגף לחינוך דתי במשרד החינוך, יעקב הדני, והיא מנוגדת להחלטה הפוהה שנמסרה בשבוע שעבר לשר החינוך, לפיה האגף לחינוך דתי אינו מתנגד ללימודים משותפים במדעים וטכנולוגיה, לנוכח המחסור במורים למקצועות אלה.

נבון יבדוק

בתגובה מסר שר החינוך, יצחק נבון, כי יבדוק את הדעותיו הסותרות של הדני.

ראש מועצת בית שאן, שלמה בן לולו, מסר בתגובה „לבית הספר הדתי יש בעיה לשטור על יחודיותו. יש בבית שאן רמת פתיחות גבוהה מאוד בין בית הספר הדתי החילוני, ואם המורים ההדדים רוצים הפרדה, צריך לגלות הבנה לבעייתם".

ד"ר לוי מסר כי לא תקום גדר בין שני בתי הספר. לכל היותר יסכים משרד החינוך להקמת מחיצה דקורטיבית של שיחי נוי.

עובדי מוסד רוחמה כפרו בהאשמות נגדם

שמונה העובדים ממוסד „רוחמה", בכפר־סבא, המואשמים בתקיפה ובאיומים כלפי חוסים במוסד, כפרו בהאשמות שיוחסו להם, בחיפתח אתמול משפטם בבית משפט השלום בכפר סבא.

הנאשמים הם: מזל אחזונה, מריאנה בנק, אליס סודיה, רחל ביטון, רחלי דיין, זכיה ודעתו, מחמוד נסראת ודוני (דונלד) מרכוס.

כתב האישום כולל 23 סעיפים, ובעת קריאתו פירט השופט יהודה פרגו את האישומים המיוחסים לכל אחד מן הנאשמים. לנאשם מרכוס מייחסת התביעה תשעה אישומים, הכוללים תקיפת חוסים והכאתם בהם. לשש הנשים מייחסת התביעה אירועים של תקיפה באמצעות ידיות ברזל. דיין מואשמת בפגיעה באחת החוסות בצרור מפתחות.

כתבת עתי"ם מוסרת כי לאחר הקראת כתב האישום נענה השופט פרגו לבקשת פרקליטי הנאשמים והחליט כי לפני שמיעת ההלכות יבקר במוסד, יפגוש את המטופלים שתיק זה דן בהם ויעיין בתיקים האישיים והרפואיים שלהם. השופט קבע כי הביקור יתקיים ב־20 בפברואר ולאחר מכן יישמע התיק החל ב־22 בפברואר במשך שלושה ימים רצופים עד סיומו.

הפתעות בבחירות במחוז הגליל המערבי

(ע). – הפתעה נפלה אתמול בערב בבחירות למוסדות מפלגת העבודה במחוז הגליל המערבי, כאשר המועמדים שנחשבו ל„בטוחים" נכשלו, ובמקומם נבחרו דוקה אלה שנחשבו לחסרי סיכויים כלשהם.

כמועמדים לנציגי האיזור בלשכת מפלגת העבודה הציגו את עצמם ראש עיריית עכו אלי דה קסטרו, ראש עיריית נהריה חיים לבב ומנהל סופרמרקט בשלומי, אלברט פרץ. למרבה ההפתעה נבחרו דה קסטרו ופרץ בעוד שראש עיריית נהריה, שאמור היה לקבל את המקום הראשון, נכשל.

על תפקיד מזכיר המחוז התמודדו שניים. מזכיר מועצת פועלי כרמיאל עזרא פיק ודכו הנוער הנוכחי והלומד בעכו מנדי בראון. בסופו של דבר נבחר לתפקיד דווקא האחרון, בעוד שכולם היו בטוחים כי עזרא פיק יבחר לתפקיד.

ליו"ר מועצת המחוז, שהוא תפקיד כבוד ותפקיד ייצוגי, נבחר חיים שריר, שהיה בזמנו ראש עיריית נהריה.

חוסל סכסוך העבודה בחברת „אמישראגז"

סכסוך העבודה הממושך בחברת הגאז „אמישראגז", המעסיקה 420 עובדים ברחבי הארץ, חוסל כתום 13 ימי עיצומים שהחלו ביום סיום תקופת הצינון, על ידי חתימת הסכם עבודה קיבוצי בין הסתדרות הפקידים והעוד הארצי של „אמישראגז" והנהלת החברה – על כך מסר מרדכי גרוברג, המזכיר הארצי של עובדי חברות הגאז בהסתדרות הפקידים.

כל העובדים חוזרו היום, מיד, לעבודה סדירה הבטיחו להחיש את אספקת הגאז לכל הצרכנים שהזמינו, במהירות האפשרית.

בהתאם להסכם, שתוקפו מ־1.4.86 למשך שנתיים, יקבלו כל העובדים 7% תוספת שכר ברוטו ועוד 2% בתנאים הסוציאליים, לפי הסדר שייקבע בין הנהלת החברה ונציגות העובדים.

אספקת הגז ללקוחות „אמישראגז" התחדשה אתמול בהיקף מלא.

נשות אקדמיה יתנדבו ל„טנק המוחות" בח"ן

מאת מלי זלינגר, הכתבת הצבאית של „דבר"

שורה של נשות אקדמיה מתחומי הסוציולוגיה והחינוך נמצאות כעת בתהליך הנגרבות לשירות מילואים בצה"ל, כדי להוות „מנקרמוחות" לחיל הנשים בצה"ל.

נודע, כי קצינת ח"ן ראשית תא"ל עמירה רותן, הקימה צוות לעיבוד תכניות ארוכות־טווח לשיבוץ חיילות בצה"ל, במקביל למעבר התעסוקה במשק האזרחי, ולבחינה מחדשת של מעמד האשה בצבא.

בהערך מעבר מילואים בחיל הנשים (שכן נשים מקבלות פטור משירות מילואים בהגיען לגיל 24) הדגיש מחסור באינטלקטואלים שיקיימו מעקב שיטתי בתחום המחקר והתכנון בנושאי מעמד האשה בצבא.

רבקה בר־יוסף, רפנה יזרעאלי ואחרות התנדבו לעבוד בצוות כזה, ולצורך העניין נמצאות הנשים, חלקן הגדול בגיל מתקדם, בתהליכי גיוס בהתנדבות למילואים, דרך הבקו"ם, על־פי הנוהלים השגורים בצה"ל. דרך אגב, בצוות האמור, חברים גם גברים אחדים.

מועצת ה„קן הקיבוצי" של השומר הצעיר

מאת יצחק מרידור, סופר „דבר" בעמק

מועצת „הקן הקבוצי" של תנועת „השומר הצעיר" נפתחה אתמול אותה"צ במוסד „השומריה" בקבוץ משמר העמק.

על קיום מועצה מיוחדת שתעסוק בבעיות המאפיינות את פעילות „השומר הצעיר" בתנועה הקבוצית החלט במועצה הקודמת שנערכה לפני שנה ב„בית דני" בשכונת התקווה.

רכז „השומר הצעיר", חגי הלוי מסר שבשלושת ימי המועצה יידונו המשתתפים בהשקפת העולם של „השומר הצעיר" ודרכו הרעיונית.

המועצה אמורה לדון גם ב„עשרת הדברות" של התנועה ולבחון את הרלוונטיות שלהן לתקופתנו. הכוונה לעסוק בהבטים הרעיוניים, חברתיים, תרבותיים ולהשאיר את הצעדים הארגוניים שידרשו מכך לתקופה מאוחרת יותר.

„השקפת העולם של 'השומר הצעיר' ודרכו" – היא הנושא המשותף לכל קני התנועה ב„שנת העבודה" הנוכחית. לקראת המועצה התקיימו בקני „השומר הצעיר", בקבוצים ברחבי הארץ דיונים, ונבשו הצעות פעולה.

כ־250 איש נוטלים חלק בדיוני המועצה ב„שומריה", בהם חניכים, „משלחת המדריכים", חברי ההנהגה הראשית והדרים.

חוק שיאפשר לעשות סדר ברשות השידור

(ע). – שר החינוך והתרבות מר יצחק נבון ביקש להכין הצעת חוק שתבטיח שידורים סדירים במקרה של שיבושים בשידורי רשות השידור בכלל ובטלוויזיה בפרט.

הסר ביקש זאת מהיועץ המשפטי לממשלה מר יוסף ורדיגר ומחברי ועדת משפטנים בראשות הפרופסור שמעון שטרית.

על הכנת הצעת החוק סוכם בפגישה שקיים השר בלשכתו בהשתתפות היועץ המשפטי לממשלה. בפגישה התקיים דיון ראשון על המלצות ועדת המומחים שהוקמה על ידי שר החינוך. הועדה, שהגישה את המלצותיה לשר בראשית החודש מציעה תיקונים בתיק רשות השידור שיטידור את הסמכות ואת הדרכים להפסקת שידורים ולחידושם.

השר החליט על הקמת הועדה לאחר שהתברר לפני כשנה, בעקבות סיבושים חמורים שהיו בטלוויזיה כי על פי החוק הקיים אין לרשות השידור סמכות להפסיק שידורים כדי לעסוק בהתארגנות מחדש.

תחרות שחמט בין־לאומית בחולון

מאת עמרם גבאי כופר „דבר"

כ־250 שחמטאים, ביניהם רבי אמנים בעלי שם ואמנים מקומיים, יטלו חלק בתחרות השחמט הבין־לאומית שתיערך בחולון בשבוע הבא בחסות שר החינוך יצחק נבון וראש העיריה פנחס אילון. התחרות היא במסגרת חגיגות ה־50 לעיר. התחרויות, שייערכו בבית־הספר „גולדה מאיר", יתנהלו על פי חוקי פיד"א ולזוכים בהם יוענקו פרסים כספיים. לזוכה במקום הראשון יוענק פרס של 5000 דולר.

„הפסיקו את זיהום הריין", נכתב בשלט שתלו אנשי „גרין־פיס" כדי לחסום את מוצא טפעל כימיקלים גרמני לנהר הריין. השלט, שאותו תולים הצעירים המשתלשלים מהגשר, נועד למחות על הזיהום הנובר בנהר. (צילום: א.פ.)

הקומוניסטים בוייטנאם בחרו מנהיג חדש התומך ברפורמות

באנקוק (רויטר). – המפלגה הקומוניסטית הויטנאמית מינתה אתמול את נגוין וַאן לין לעמוד בראש המפלגה לאחר פרישתם של שלושה מבמוניי המפלגה הבכירים: מיכוריהם של שלושה חברי פוליטביורו נוספים. לין נחשב לתומך ברפורמות כלכליות מרחיקות לכת.

לין בן ה־71 קיבל את התפקיד מהמזכ"ל הקודם טרונג צ'ינג בתום הקונגרס הרביעי של המפלגה, שהסתיים אתמול. הקונגרס סיכם אמש את דיוניו בקריאה להנהגת מדיניות נועזת והכנסת שינויים בהנהגת המדינה.

„הקונגרס מוכיח כי חידוש פני ההנהגה נחוץ להצאות המהפכנית בארצנו", אמר לין בנאום הסיום שלו, לאחר שחיבק לעיני צירי הקונגרס את המנהיג היוצא. הקונגרס פיטר את שר ההגנה ואת הקומיסאר הצבאי הראשי מהפוליטביורו, הגוף השלטוני הכבד במדינה הקומוניסטית. לגוף זה צורפו חמישה חברים חדשים.

דיפלומטים מערביים אמרו, כי לין ומנהיגים מתונים אחרים הוציאו את המפלגה מאחיזתן של המארקסיסטים הקיצוניים שהקימו את המפלגה יחד עם המנהיג האגדי הו צ'י מין בשנות השלושים.

במהלך הדיונים אישר הקונגרס תוכנית חומש חדשה וחדת פליסי, ששניהם היו ביקורתיים ביותר לסעודיות המפלגה בעבר בעניני כלכלה. מקורות מערביים אמרו, כי נראה שהמפלגה מחפשת למצוא פתרונות למחסור הכרוני בסחורות ובמזון, לאינפלציה המתגברת ולאימון הפוחת מצד הציבור במפלגה ובממשלה.

לין ועמיתיו המתונים הם שהציגו לראשונה את הרפורמות שנועדו לבטל הריכוזיות בכלכלה הוייטנאמית ולתת תמריצים חומריים כדי להגביר את היצור. לין שהה כומן המלחמה נגד האמריקאים בדרום ויטנאם וארגן את המחתרת שם. בתקופה זו גם הנהיג נסיונות כלכליים מוצלחים בשטחים שהיו בשליטת הוייטקונג.

בקונגרס נבחר גם איגוד ליגאצ'וב, אחד מבכירי הקרמלין. הוא אמר, שמוסקווה תגדיל את הסיוע לוייטנאם, המתורגל עתה בשלושה מיליון דולאר ליום, אולם טען כי יש לעשות בו שימוש מוצלח יותר.

המומיה חוזרת הביתה

בוסטון (א.פ.). – פארי, מומיה בת 2,500 שנה, חזרה השבוע לביתה עם שיניים מצחצחות, רגליים מיושרות וראשה על צוארה. המומיה – גופתו של סתת מצרי ושמו פאדיהרשף – שהתה שנתיים במוזיאון לאמנות „וולטר רינסנס סמית" שבספרינגפילד. מומחי המוזיאון תיקנו את הנזקים שנגרמו במומיה במשך אלפיים וחמש מאות השנים האחרונות ואף השיבו אותה לארון הקבורה שלה. המומיה הוחזרה לבעליה, בית החולים הכללי של מאסצ'וסטס, בתוך בועת פלסטיק המיועדת לנשיאת נגעים במקרה של הפצצה גרעינית.

„ככל הנראה המומיה נמצאת היום במצב טוב יותר מאשר בעת שנקברה", אמר צ'ארלס הייזוארד, פרופסור לאמנות, שניצח על מלאכת השחזור.

המומיה נתרמה לבית החולים ב־1823 על ידי סוחר הולנדי ועמדה במשך שנים ארוכות בתא זכוכית באולם ההרצאות במקום. סטודנטים לרפואה במקום העניקו לו את כינוי החיבה „פארי", על פי השם שהדפס באותיות הירוגליף על ארון הקבורה. עם המצאת טכניקת הרנטגן, ניסו אותה רופאים בבית החולים על המומיה, ואחד הרופאים אף הסיר את ראשה כדי לבחון אותה.

המשחזרים חשפו את התחבושות שהבן נעטפה המומיה, ניקו אותה מהאבק שהצטבר עליה במשך השנים וחיסלו את תולעי־העץ, שחדרו לארון הקבורה הפנימי.

„הוא רק קצת מבוגר", אמר אמיל שנור, האוצר הראשי של המוזיאון. שנור בילה שישה חודשים בחקר המומיה. „עד שלא יכולתי לעמוד בכך. הוא הסביר, כי ריח הנאתרון, מלח מיוחד שבו השתמשו המצרים כדי לשמר את המומיות, משכר אותן כעבור זמן מה".

„המומיה תוכל להחזיק לפחות עוד 2,500 שנה ללא כל קושי", אמר שנור.

פאקיסטאן נלחמת בסוחרי הסמים הערכות במערב: הסחר לא ייפגע

קראצ'י (רויטר). – פאקיסכן הבריחה השבוע מלחמה על סחר הסמים בתחומה, אולם מקורות מערביים משערים כי המאבק נגד הסמים, שהצית את המהומיות הנוגעות המחודרות ביותר בתולדות המדינה, לא יצליח לחסל את הסחר הרווחי בסמים.

אתמול נרשמה רגיעה במהומות הנוגעות דווח על הרוג אחד בלבד וזאת לעומת כ־175 ההרוגים במהומות שפרצו בתחילת השבוע. מחות צבא התפרשו בכמה נקודות רגישות באזור העיר קראצ'י והמשטרה ריחמה כי המהומות יחלו.

החיילים הוצבו בשנים מפברברי העיר קראצ'י, שם היו המהומות חריפות במיוחד והתלוותה אליהם ביזה רבתי. תושבי האזורים אמרו אתמול, כי מבחנה האמיתי של הממשלה יהיה היום, כאשר מפלגות האופוזיציה יערכו תפילות לזכר ההרוגים במסגרים המוסלמיים. ותפילות אלה הביאו בעבר להתפרצות אלימה.

כידוע התחילו המהומות לאחר שהמשטרה הפאקיסטנית פשטה על מגורי השבט הפאשטוני הידוע לשמצה בעסקי הסמים הרחבים שלו: הפשיטות העיקריות נערכו בסוהראב גות לא רחוק מעיר הבמל קראצ'י, המהווה את נקודת הקשר המסורתית בין פאקיסטן לעולם.

לפי דיווחים רישמיים, נתפסו במהלך הפשיטות 300 ק"ג הרואין וכ־6 טונות מריחואנה. אולם עדי ראיה אמרו, כי המסטרה חשמה להרחיק את הפשיטות, ומקורות מערביים ציינו כי הכמויות שנתפסו היו רק חלק זעיר ממאגרי הסמים המצויים במקום.

סוהראב גות שוכנת בקצה הנתיב הארוך העובר באזור הרדי פראי שבין גבולות פאקיסטן ואפגניסטאן והיא משמשת משך שנים רבות כמרכז סחר חשוב לסמים ולנשק בלתי חוקי. לצורך המבצע פינתה המשטרה יותר מ־10,000 מתושבי האיזור והעבירה אותם למאהלים מצפון לקראצ'י. המשטרה ניסתה בעבר לפשוט על האיזור, אולם נהדפה מיריות נשי שבט הפאשטוניים, הלבושות בבגדים המסורתיים של השבט.

מקורות מערביים אמרו, כי ממשלת פאקיסטן עצמה עין עד כה לגבי סחר הסמים ולא ברור מדוע החליטה עתה לנקוט פעולה כה חריפה. מקור אחד הסביר, כי תושבי קראצ'י" החלו לחשוש בעת האחרונה מהתפשטות נגע הסמים ובמיוחד בני שבט המהאג'רי חששו שילדיהם יתמכרו לסמים. כזכור, מיד לאחר הפשיטות, נקמו הפאשטונים בבני שבט המהאג'רי. דבר שהביא לפרצת המהומות.

זני קופים קדומים משנים ההשקפות על מוצא האדם

סאן פראנסיסקו (א.פ.). – שלושה זני קופים לא ידועים, שנכחדו באפריקה לפני 16 עד 18 מיליון שנה, בהתגלו לאחרונה על ידי אנתרופולוג קניאתי. הגילוי עשוי לשנות את ההשקפה המדעית לגבי מקור האדם.

האנתרופולוג ריצ'ארד ליקי אמר כי הזנים שנתגלו היו אבות־אבותיהם של בני האדם, של הגורילות ושל האוראנגוטנגים. האנתרופולוג הקניאתי הנודע, מצהיר כי הגילוי זה משנה את „התמונה לגבי אבות־אבותיהם של בני האדם הקופים בני זמננו. עד כה חשבו, כי המין האנושי יצא מחלציו של זן קופים, שנכחד לפני 5 מיליון שנה.

ליקי, שהציג את מיעוניו בהרצאה בסאן פראנסיסקו, אמר שהממצאים כוללים רק חלק זעיר „מכמות אדירה" של מאובנים המצויים באותו איזור. „הגילויים מקרימים את נקודת הפיצול, שממנה יצאו חזנים המודרנים", אמר ליקי.

החוקר סיפר, כי מצא את מאובני הקופים בעת שעבד יחד עם אשתו מרברי למחצה, המיושב על ידי שבטי הטורקאנה הנודדים. גורלו של אחד מהקופים היה כגורל שימפנזה בת ימינו, ואילו שני הקופים האחרים היו קטנים יותר.

חלקי המאובנים שנמצאו כללו בעיקר גולגלות, עצמות פנים ולסת וכן רסיסי עצמות גוף. אולם צורת השיניים המראה הכללי שכנעו את החוקר, כי מדובר בקופים קדומים. ליקי מסר, כי בדיקת הממצאים תאריך לפחות שנה.

איסלנד חסרת הצבא רוצה לכונן שירות ביון חשאי

רייקיאוויק (רויטר, עת"ם) – לאיסלנד אין חיילים משלה, אך בקרוב יהיה לה שירות חשאי, אם אכן יאושרו תוכניות הממשלה.

בעידן של סחר וחיסכון גוברים והולכים בין מעצמות העל, רוצה ממשלת איסלנד, המורכבת ממפ' לגות המרכז והימין, לחזק את הבטחון הפנימי במדינה, ומשקיפים אומרים כי הדבר עשוי להוביל להקמת שירות ריגול נגד.

המתנגדים לתוכנית טוענים, כי שירות זה יסתור את המסורת של פתיחות במדינה זו של 240,000 תושבים בצפון האוקיינוס האטלנטי. „האם הם מתכוונים להגברת הניקוי והמעקב על אזרחי איסלנד או על החיפוש אחר מחבלים דרומה?" שאל אולאפור גרימסון, חבר מפלגת העם הסוציאלנית.

דוברים בשמרד הנוץ אומרים, כי קיומה של ועידת הפסנה בין רייגן וגורבאצ'וב בריקיאוויק באוקטובר, הוכיחה את הצורך בארגון, שיהיה מסוגל לאסוף מידע על טרוריסטים.

כיום אין כל הגנה על המנהיגים הפוליטיים באיסלנד מפני התקפות בארצם, ושומר יחיד מופקד על הכלא הקונוניאלי הדני לשעבר, שבו נמצאים המשרדים, נשיא איסלנד וראש הממשלה.

לפני חודשים ספורים הוקמה ועדה כדי להמליץ על דרכים לשיפור הבטחון הפנימי באיסלנד.

„אירועים כאן ובחו"ל הוליכו אותנו למחשבה רצינית על תוכנית זו. מרובר ברציחתו של ראש ממשלת שבדיה, גירושיהם של דיפלומטים סוביטיים מנורבגיה, מבריטניה ומארה"ב, כל אלה הוכיחו לנו, כי אנו צודקים לגבי תכנית זו", אמר דובר רשמי.

הועלו גם סימני שאלה לגבי הדיקי הנרחל יחסית של השגרירות הסוביטית, המעסיקה מגל של 80 איש באיסלנד, למרות שלבריטניה רק אינטרסים פרטיים מצומצמים במדינה.

הסי.אי.איי. סיכל חקירות על פושעי־מלחמה נאצים

ריקלנד, ארה"ב (רויטר, עת"ם). – ציד נאצים לשעבר של ממשלת ארה"ב אמר אמש, כי סכנויות בין אמריקאיות לא הניחו לו לעזור לרודפות ממשלתיות של קנדה ואוסטרליה בחיפוש אחר נאצים לשעבר בשתי מדינות אלה.

עו"ד ג'ון לופטוס מסר לכתב „רויטר", כי סוכנות הבין המרכזית של ארה"ב ושירות הריגול הנגדי של הצבא האמריקאי דחו את בקשתו לספק לחוקרים ממשלתיים של אוסטרליה וקנדה מידע, שהיה זקוק לו בעת שכבר ארכיונים אמריקאיים בוואשינגטון.

„אני יודע את פרטי הסיפור, אך ממשלת אוסטרליה איננה מסוגלת להמשיך ולפעול, משום שממשלתי איננה מניחה לי לעזור לה", אמר לופטוס בראיון טלפוני.

ועדה פרלמנטרית אוסטרלית הודיעה בראשית השבוע, כי אפשר יהיה להעמיד למשפט כ־70 נאצים לשעבר החיים באוסטרליה, מכיוון שנכנסו שלא כחוק למדינה.

עוד אמר לופטוס, כי נמסר שוועדה ממשלתית קנדית עומדת להגיש דו"ח על נאצים לשעבר בקנדה, וגם היא מבקשת להעמיד לדין פושעי מלחמה שהגיעו אליה שלא כחוק.

משלחת ראשונה בראשות אשה יצאה לקוטב הדרומי

אוסלו (רויטר). – המדענית והחוקרת הנורוגית מוניקה קריסטנסן יצאה אתמול למסעה לקוטב הדרומי בניסיון להיות האשה הראשונה שכף רגלה תדרוך שם. עם זאת המשלחת התעכבה והובעו חששות, כי תגיע ליעדה באיחור.

קריסטנסן בת ה־36 אמרה אתמול לפני צאתה, כי עקב ערפל כבד נבצר ממטוס זעיר להצניח אספקה בנקודות מוסכמות לאורך הנתיב המתוכנן של ארבעת חברי המשלחת. בעיה זו ובעיות אחרות עיכבו את יציאת המשלחת ביותר מחודש ימים. אורכו של המסע המתוכנן עומד על 1,350 קילומטר.

קריסטנסן הסבירה, כי המשלחת חייבת לחזור מהקוטב לתחנת מפרץ ויילס עד סוף חודש פברואר, לפני שהחודש הארקטי הקשה יחסום בקרח את האניה האמורה להחזיאם משם. אל החוקרת הנורוגית מתלווים מרען בריטי ושני נהגי מחלות שוודים.

24 כלבי קוטב יגררו את שתי מחלות המשלחת, שנושאות כל אחת כ־450 קילו ציוד.

העריק האמריקאי האחרון מוייטנאם נעצר בסידני

סידני (רויטר). – מלח בצי האמריקאי, שלא חזר לבייטנאם מחופשה באוסטרליה, נעצר בסידני 16 שנה לאחר שנעדר מיחידתו – כך מסר דובר בצי האוסטרלי.

המשטרה המקומית עצרה את דוגלאס בין, בן ה־39, בביתו שמול הים בעיירה בנוי סאות וולס לפי בקשת הצבא האמריקאי. בין, בעל מעמד של תושב קבוע באוסטרליה, נשוי ואב לשני ילדים, נלקח לסידני אתמול ושם יחקר היום, מסר דובר.

„אנו רוצים לשמוע ממנו, מדוע לדעתו מותר לו להישאר באוסטרליה ולא להיות מוסגר לשלטונות האמריקאים", הסביר הדובר. אם יחזר בין לארה"ב, הוא עתיד לעמוד למשפט צבאי.

בין אותר על ידי השלטונות האמריקאים, בשעה שהגיש בקשה לדרכון אמריקאי בשגרירות ארה"ב בקאנברה, כדי לסיר את אביו החולה. השגרירות גילתה כי מדובר בעריק, והיא הגישה בקשת מעצר לאוסטרליה על פי הוראת המקומי.

רעייתו של בין, קאתי בת ה־37, סיפרה לכתבים, כי בעלה חי בפחד מתמיד פן יתגלה באחד הימים. „הוא לא היה מסוגל לחיות חיים רגילים, לעשות דברים רגילים", אמרה.

בין עצמו סיפר לאחר מעצרו, כי נפקד מיחידתו לאחר ששירת שנה במלחמת ויטנאם ונמאס לו מהמלחמה.

מבצע דחף
חודש שלם של פרסום
בלוח הכללי של „ידיעות אחרונות"
למפרסמים במדורי דירות ונכסים
רוצה למכור, לקנות, להשכיר דירה או נכס?
ההצעה הפרסומית הכי טובה
כדי שתוכל לקבל את המחיר הטוב ביותר
תמורת הנכס שלך.
ב־90 שקל בלבד מודעתך תתפרסם
(כולל מע"מ)
במשך חודש שלם 8 פעמים
בימי שלישי וששי בלוח הכללי!
חייג לדחפון של דחף טל' 03-611001
מתקבלות מודעות גם בפרסום און טל' 885-885
מתקבלות מודעות גם בפרסום יצחקי טל' 280-666
מתקבלות מודעות גם בפרסום אדיר טל' 841-337
מתקבלות מודעות גם בפרסום ביל טל' 218-713
מתקבלות מודעות גם בלוח פון טל' 292777
לפרסם מודעה! דחף
ת"א דחף מרכז
ת"א דחף דיזנגוף
ת"א דחף בן יהודה
ת"א דחף אלנבי
חיפה דחף
ירושלים דחף
דחפון
הלוח הכללי ידיעות אחרונות תלוח הנפוץ ביותר דבר
★ המבצע מאגבל לחודשים

במלאת שלושים לפטירת הרבנית
אברהם קצנלסון ז"ל
נעלה לקברו בבית העליון בקברון שמים,
ביום ראשון י"ט כסלו תשמ"ז 21.12.86
בשעה 3.30 אחר הצהרים.
יוצאים מבית הכנים
המשפחה
ובית שפיים

גליל (נהריה) מכנולוגיות מתקדמות בע"מ
הודעה
על אסיפה כללית שלא מן המנין של בעלי המניות בחברה אשר תתקיים ביום 28.12.86 בשעה 10.00 לפני הצהריים במשרדי החברה ברחוב דסטינסקי 1, רמת"גן.
על סדר היום:
1. קבלת הלוואה, ברוב רגיל, לאישור הקצאת מניות החברה, לכלל פעוה ופרטיקים תעשייתיים וחקלאיים בע"מ, לאמפל אינטרסריז אנק ולשלגי פז בע"מ – בעלי עניין ולאחרים; מחבורה לקבלת מניותיהם בישום ניהול ופיתוח (1984) בע"מ וזאת כפוף לקבלת היתרים הדרושים על פי כל דין.
2. שונות.

טבע חטשיות
פרמצבטיות בע"מ.
בתי מרקחת ליום שישי 19.12.86
תל אביב
שדרה רב – האוזנר 3 תכנית ל' – 428510
ריטונה – דיזנגוף 16, נחלת יצחק – 257678
ירושלים
מרפאת רוממה – הס"ג 28 – 523191
חיפה
הנשיא – שדרות הנשיא 33 – 333312
פתחתקוה
אסתא – בתן הדש 21 – 911710
בני ברק – רמת"גן
המגן – ביאליק 30 רמת"גן – 723674
בת"ים – חולון
מזוז – וביבה רייק 20 בת"ים – 583360
קופת חולים – עין הבו 4 חולון – 884854
אסותא – כרומפלדור 4 חולון – 5058197
שבת 20.12.86
תל אביב
בבלי – שחיאל 1 פינת סולדנו 10 בבלי – 440552
בס – פרישמן 66 – 237326
בבלי – שחיאל 1 פינת סולדנו 10 בבלי – 440552 – מוצ"ש
שור סבצ'ניק – המלך ג'ורג' 54 – 280644 – מוצ"ש
ירושלים
הר הזיתים – הר הזיתים – 287480
מרפאת רוממה – הס"ג 28 – 523191 – מוצ"ש
חיפה
קרית אליעזר – כבר מאירהוף 6 – 511707
פתחתקוה
כפר גנים – לוחמי הגיטו 6 – 9227416
בני ברק – רמת"גן
הרצל – הרצל 52 רמת"גן – 722372
בת"ים – חולון
בלפור – בלפור 90 בת"ים – 583448
ר"ג חדרה – סוקולוב 70 חולון – 842433
תל אביב
בימים א' – ער ה'
מ־8.00 בבוקר עד 20.00 בערב
ביום ו' ובערב חג
מ־8.00 בבוקר עד 15.00 אחה"צ.
מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
אזור תל אביב
רחוב בר סוכבא 49 – 03-284649
בימים א' – ה' מ־21.00 עד 23.00
ביומי ו' ועדבי חג מ־18.00 עד 24.00
שבתות וחגים מ־15.00 עד 21.00
חיפה
הגפן 26 קומה ג' 04-523566
כל יום כולל ערבי חג, שבת ושבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00
עו"ן – עזרה ראשונה נפשית
תל אביב
קו למבוגרים 03-261111
קו לילדים ונוער 03-261113
בירושלים – 02-227171
בחיפה 04-672222/3
קו פתוח – אזן קשבת לילדים ובני נוער
בתל אביב 03-221680 (24 שעות)
מידען
מוקד מידע מלאתי
של קופת חולים הכללית הכולל אינפורמציה על מרפאות קופת חולים כל ההסתדרות, בתי חולים, עזרה ראשונה, מרפאות הפתוחות בשבת וחג וכן אינפורמציה על הנרשמים הרפואיים בישראל.
אלמנקס
לכל המשפחה!

ישום החזקות בע"מ
הודעה
על אסיפה כללית שנתית
של בעלי המניות בחברה אשר תתקיים ביום 28.12.86 בשעה 11.00 לפני הצהריים במשרדי החברה ברחוב ז'בוטינסקי 1, רמת"גן.
על סדר היום:
1. הגשת הדו"חות הכספיים ודו"ח המבקרים לשנת 1985.
2. מינוי רואה חשבון 1986.
3. מינוי מנהלים.
4. שונות.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965
הודעה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965
הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לודעה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו בקשה ליתן אישור להקלה מתכנית הבינוי בחוזב בן חיל מס' 7 גוש 6134 חלקה 550 תיק בנין 6/19674 בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התענדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לודעה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדויקת וטלפון.
ההתנגדות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הודעה הנ"ל.
י. מסר
סגן ראש העיריה
יו"ר הודעה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו

תשלום מראש
לפני פרסום
ל בוקר הבריאות

סוף שנת הכספים!
זה הזמן
להחליט על הוצאה מוכרת שתהיה השקעה מוכרת לכל השנה
זה הזמן לעשות את עסקת השנה, עכשיו, בסוף השנה
פרסום חשולב
בחודרך העסקי השנתי הטוב ביותר קוים
ובעיתונים המובילים קוים הדשות
קוים המשרד
המוניעים לקהל המטרה שלך - כל השנה!
קבל שנה של פרסום במחיר מוזיל ובתנאי תשלום נוחים
פעם בשנה • לכל השנה • בסוף השנה
קוים + קוים + קוים
התקשר עוד היום למחלקת המודעות
"קוים" ו"קוים"
הרצל 77 ת"א טל: 03-829903, 829590

הזדמנות אחרונה לאקדמאים!
פנסיה מגרמניה
לאו דווקא לנרדפי הנאצים
בגלל איחור ביום אחד אתה עלול לאבד
פנסיה לכל החיים!
לאור החלטת ממשלת גרמניה לגבי הרשמת ישראלים לביטוח הלאומי הגרמני, נוכל לטפל בבקשות הרשמה ל„תכנית הפנסיה הגרמנית למשכילים", בתנאי שתגענה
עד מוצ"ש 27.12.86 בשעה 22.00
השקעה חד־פעמית 375 ש"ח + 7 רנטות בגיל פרישה
הסניפים פתוחים גם במוצ"ש 19.00–22.00
ת"א: בן יהודה 1 (בנין מגדלור), א'–ה' 8.00–21.00 ו' 8.00–12.00 טל. 659155/6(03).
ירושלים: בית הרופא, הנביאים 72, א'–ה' 15.00–21.00, ו' 8.00–12.00 טל. 224083(02)
חיפה: בית המהנדס, שבתי לוי 24 א'–ה' 8.00–20.00, ו' 8.00–12.00.
ב"ש: ב. הסתדרות רפואית, השלום 20, ב',ד' 15.00–20.00 ו' 8.00–12.00
ראשל"צ: „אורפז", ז'בוטינסקי 65, א'–ה' 8.00–19.00 ו' 8.00–12.00 טל. 954730(03)
במיוחד לתעשיה האוירית
בת"ים: „ניר", שד' העצמאות 52 טל. 860203(03)
סניפים הפתוחים בימי השבוע בשעות המשרד:
ב"ש: משרד כלכלי (גל) קק"ל 52 טל. 79661 (057)
רחובות: „עורים", לוין אפשטיין 32, טל. 454641 (08)
איגוד מקבלי גימלאות מגרמניה / בנין מגדלור

מיליון ,אצבעות' מצידון

„שמואליק וקצין־מבצעים ישראלי בשם ליידר פנו אלי ושאלו על־אודות החשיש. עניתי: אם אתם רוצים, אני יכול להביא לכם. אחרי שבועיים אמרו לי: תביא לנו חשיש. הם ביקשו 60 קילוגרם" פרטים מדהימים על הברחות סמים ומוצרים תוך הפקרות קשה ביחידת הקישור ללבנון – כפי שנחשפו במשפטו של סא"ל דוד ליידר

מאת נתן רועי

יחידת הקישור לדרום לבנון, אחת היחידות הקרביות של צה"ל בגבון הארץ, מקיימת קשרים עם צבא הדרום־לבנון, בפיקודו של אנטואן לאנד, ומפריעה לצה"ל בפעילות החדירה של לוחמי אש"ף לבנון. במשך השנים, ובעיקר לאחר מלחמת לבנון, עברה יחידה זו תהליך של „לבנוניזציה" ונרתמה לאחת היחידות המסואבות בצה"ל. ודיבר ודעבבא בסיוע להברחות של מכשירי חשמל ומזרן אחרים לישראל או בהעלמת־עין מזן, וברעות חלות אחרות, שהברירה מבחן היא מבת יבוא הסמים. באמצעות אנשי היחידה מרצפת המדינה, מאז יוני 1982, כמאות קילוגרמים של חשיש וסמים קשים.

השכול עלה שמה של היחידה שוב בהקשר שלילי. בבית־הדין הצבאי המיוחד בתל־אביב הודה סא"ל דוד ליידר, מי שהיה קצין אג"ם של היחידה, בחלק מסעיפי האישום נגדו. הנובע הצבאי הראשי של צה"ל, אל"ם אורי שוהם, אמר לשלושת השופטים – הראשון אלוף־משנה צבי טרפיקל – כי סוכם עם פרקליטו של דוד ליידר, עו"ד הדין מאיר וז מתל־אביב, על עסקת טיעון. על־פי עסקת טיעון זו, שאין בית־המשפט חייב לקבלה, תחוור בה התביעה מן האישומים שיוחסו לקצין – יבוא וסחר ב־267 קילוגרם חשיש והברחת 10 רשמי־קול לסבניות. ליידר מצידו הודה בשכבה סעיפי־אישום אחרים והחמור בהם: הברחת 594 קילוגרם חשיש מלבנון וקשירת קשר לביצוע עסקת סמים עם נהגים ועם רס"ר מסוגה ביחידתו.

במהלך המשפט התגלו פרטים מרהימים על הברחות סמים וסוביון מלבנון ובחשפה הפקרות קשה ביחידה, שאמורה להיות יחידה קרבית של צה"ל. העדות המרכזית במשפט – אף שהעד לא הופיע בבית־המשפט – היא זו של עד המדינה, יוסף (יוחו) עבלה, קצין המפקדה בצבא ודרום לבנון. בעדות, שנגבתה הוגשה לבית־המשפט עלי־ידי פקד אסף תגאר, ממשמרת מרחב הגליל, ועאוף תגאר, מגולל עבלה את שיטות הברחת הקשרים, שהיו מעורבים בהם הוא ועשרות אזרחים ישראלים, קציני צבא, נהגי מכליות וחיילים.

■ ה„רזמן" של יוחו

יוסף (יוחו) עבלה, נשוי לסוניה ואב לארבעה ילדים, הוא תושב גדידה שבגבול מרג' עיון. בשנת 1975, כשפורק הצבא הלבנוני, עזב גם הוא את הצבא ורשם בבתיו. שנה אחר־כך הצטרף לצבא „אלקלעי" של מייג'ור הראר ושירת כאלחוטן במרכז הקשר שבכפרי. לדבריו, הוזמן שלו עם חיילי צה"ל ואל בשנת 1982, כשצה"ל הקים בכפרו תחנה וכה היו מוצבים 15 חיילים. „אז הכרתי חלק מהאנשים", סיפר יוחו עבלה בחקירתו, „ואז גם הכרתי רס"ר ששמו חיים, השפוט הזה על עבירות סמים".

בתחילת הדרך לא היתה ליוחו עבלה חנות. זמרמה אחר־כך, בעקבות שיחה עם סמיר אלשופי, בעל חנות למכר מוצרי חשמל, ובין עבלה בביתו מכשירים וחשמליים, כדי שיוכל למכור אותם לחיילים ולהתחלק עם סמיר אלשופי ברווחי המכירה. סמיר אלשופי, שסיירת עם יוחו עבלה בצבא הלבנוני בעבר, ידע מה חייל באיזור לבנון מחפש והביא זאת היטב ליוחו עבלה. בתוך זמן קצר מאד כבר היו ידיו של עבלה מלאות בעבודה – הוא מכר סמים מכל הסוגים, מכר מכשירי חשמל ובעצם, כל מצרך שחייל עשוי לבקש. ב־1982 התחולל המפנה בעסקיו של יוחו. וכך סיפר עליה: „אחרי הכיבוש של צה"ל לבנון – בשנת 1982 – המשכנו למכור מכשירי חשמל מחנות של סמיר ואז אני פרנדתי מסמיר ופתחתי חנות ליד ביתי. זו הנחה חנות למכירת מכשירי חשמל. באותו זמן נפגשה שמעה שהחיר בסמים טוב יותר לעסקים ובאיתור שלנו הגלו למכור בכמויות. אני הייתי אז מגויים לצבא וראה וכשראיתי שיש ביקוש רב לחשיש מצד הישראלים, התחלתי גם אני למכור להם חשיש".

בחקירתו סיפר עבלה על קשרי הסמים הראשונים שלו עם חיילי צה"ל. „פעם, בשנת 1983, בא לחנות חייל בלוגדיני שלא ידיבר עברית. הוא ביקש קילוגרם חשיש ונתן לי מאתיים דולאר בעד המחיר". ובהמשך: „בשנת 1984 הייתי במחנה אל־חיאם בעדר־עיון בגבול מיכלית ישראלי בא אלי וביקש ממני הראיון. קבענו להפגש למחרת היום עם המחיר לי. למחרת, באותו מקום, מסרתי לו 50 גרם הראיון. הוא שילם לי את תמורתם ואחרי יומיים שלושה הוא ביקש ממני עוד 150 גרם הראיון".

■ קשרי ידידות

...עבלה מתאר ידידות לבנוני, הכניס בסוד העניינים גם את רעייתו הנשמה [illegible] לקניינים הישראלים [illegible] אלה. בהמשך, כדי לרכוש מחדרות שונות. „אני זוכר שמאמצע 1985 עד תחילת 1986 היו באים אלי, לחנות שלי במרג'עיון, ארבעה אנשים – אחדים ישראלים – אחד מהם שמו, שריבר בעברית. הם היו באים יחד ולפעמים כל אחד לבדו. התבודה הזאת היתה רוכשת שעונים וסיפים למכניות. כל פעם היו קונים 20 או 30 שעונים ו־10 סיפים למכניות. הם היו מסתדרים אחם בדפנות [illegible] ופעם שאל (זה השם שנתנו יוחו עבלה לאחד הקונים – ג.ר.) ועוד אחד קנו מכשירי וידאו והסתירו אותו מעל הגלגל הרזרבי. שר שמו שאני יודע שאול נבנס עדיין, גם היום, ללבנון", אמר יוחו עבלה בחקירתו בבשמרה.

אל ו"ן שמואל ברזיק, שנשפט יחד עם סא"ל דוד ליידר, ובין יוחו עבלה בתקופה עבודתו עם הישראלים האחרים. הפגישה הקבועה, לדבריו, בבסיס של צבא הדרום במרג' עיון. שמואל ברזיק היה מגיע מדי פעם לבסיס, כדי לבדוק את חיילי הישראלים, ואז הכיר את יוחו עבלה ואת סמיר אלשופי, שותפו לעסקים של יוחו והאחראי למוצר דרום־לבנון בבסיס צה"ל בנ'ביע'ון. יוחו ביקש לעבור לשרת קרוב לביתו ו„האחראי הגדול של הישראלים, אבו אברהים ניסן, הסכים", העיד יוחו. ואכן, יוחו עבר לבסיס צבא הדרום לבנון באלקנטרה, ושם נרקמו קשרי הידידות הראשונים בינו לבין שמואל ברזיק. „שמואליק הזל לנקר אותי בביתי," סיפר יוחו עבלה. „היינו אוכלים והיינו שותים קפה ואחרי זה עברנו – כל הזמן – עם סמיר ושמואליק למוצב אל־חיאם ושם בינינו מוצב. שידברנו אל־חיאם שבעה חודשים בערך ובתקופה הזו היה שמואליק קונה לפעמים שעונים ולפעמים לא היינו לוקחים ממנו כסף, כי היינו חברים. אחרי זה היתה הדאגה להעביר את שמואליק ברזיק למוצב מרג'עיון (ברזיק מרצה ארבע וחצי שנות מאסר על הברחות סמים לישראל בעת מילוי תפקידו הצבאי).

כשעברו יוחו עבלה ושמואליק ברזיק לאיזור מרג'עיון עסק יוחו עבלה בממכר סמים. „בתקופה הזו כבר מכרתי חשיש לחייל ישראלי מחצור וחזרתי אז כמה פעמים לתת עדות נגדו. שמואליק ברזיק היה מצטרף אלי ונודע לו שאני מוכר סמים," סיפר עבלה. כך נרקמו קשרי העבודה עם שמואליק ברזיק ויחד ליידר. את עדותו של עבלה על הקשרים הללו הגיש ברזיק בבית־המשפט כ„מוזמנת מאד". יוחו עבלה לא היה שם כדי לשמוע את הסתייגויותיו. עדותו, כאמור, הוגשה לבית־המשפט עלי־ידי חוקריו.

■ „תביא לנו חשיש"

וכך סיפר באותה עדות: „באחד הימים, בהיתי במוצב, פנו אלי שמואליק וקצין מבצעים ישראלי בשם ליידר ושאלו אותי על־אודות החשיש האם אני מסוגל להביא חשיש. עניתי להם: אם אתם רוצים אני יכול להביא לכם. אחרי שבועיים אמרו לי שמואליק וליידר: תביא לנו חשיש, וביקשו ממני שישים קילוגרם חשיש. הבטתי אותם בבית, לאחר שקיבלתי אותם ממישהו בלבנון. שמואליק בא עם דבר של צבא דרום־לבנון, „מסוג מרצדס. הוא היה לבדו, הפסיק את השישים קילוגרם חשיש, שהיו אחוזים בשני עיסוקים, לתוך המרצדס. ואז הגיעו בינינו, שישלם לי 250 דולארים על כל קילוגרם חשיש וליידר ידע ונכה בסקום כשסגרנו על המחיר לקילוגרם חשיש." כאז אותו מקום, הסביר יוחו עבלה, היה שמואל ברזיק מגיע כל שבוע כמעט לרכוש סמים. פעם בא עם רס"ר המטבח, שמעון רביבו (נשפט אף הוא בפרשה), ועם הנהג של דוד ליידר."

שמואליק ברזיק, לטענת יוחו עבלה, שאל אותו גם לגבי „לבן" (הראיון). יוחו הביא דוגמא כדי ששמואליק יבדוק אותה: גם לשמעון, הרס"ר, היו דרישות. הוא ביקש מיוחו עבלה שיבדוק אם יש כדורים (סמים) בשם „ינה". „אני שאלתי בלבנון על כדורים כאלה אצל הרוש שהיה מספק לי את החשיש והסחר הלכן אמר לי, שאין כדורים כאלה בלבנון."

יוחו עבלה מעיד כי ליידר הזמין אותו לסטילה ושם נרקמו קשרים בינו ובין קצינים אחרים בצבא הישראלי. „זכור לי שהייתי במוצב. ליידר הזמין אותי לארוחת ערב בארוח מסולה. באתי איתו. הם אכלו ואני שתיתי ביחד. היו עם ליידר שני קצינים שלא מוכרים לי. ליידר הזמין אותי בערב למרג'עיון וזה היה לאחר שסוחחנו על כך שאני אביא להם חשיש. בקשר למכשירי החשמל זכור לי, ששמואליק ברזיק קנה ממני בפעם הראשונה שני סיפים ופעם שניה לקח שני מכשירי וידאו ושלושה סיפים לרכב ובפעם הזאת נתפסה הסחורה עימו והוא נעצר. ליידר לא היה בא לקנות מכשירים, אך כאשר שמעתן רביבו ושמעון הנהג קנו, הם היו אומרים שכל הסחורה הולכת לדוד ליידר."

לאחר ששמואליק ברזיק נתפס עם מכשירי החשמל, נותר החוב שהוא חב ליוחו עבלה בעד הסחורה. עבלה לא ויתר, לדבריו, ופנה לדוד ליידר כדי שהלה יפרע את החוב. „הם היו חייבים לי 5000 דולאר ואני הלכתי למשרדו של דוד ליידר במחנה במרג'עיון. נכנסתי למשרדו והוא היה לבד. אמרתי לו שאני רוצה את הכסף ואז ליידר אמר לי שיש בעיה עם הכסף. אחר־שבע בערב בא שמואליק ברזיק אלי עם רכב צבאי של צה"ל, הרכב הצבאי של דוד ליידר. הביא לי את הכסף".

יוחו עבלה אינו מספר רק על ליידר וברזיק. הוא מגלה פרטים על חיילים שרכשו אצלו סמים, אנשי עסקים שרכשו אצלו חשיש, ועוד. „לפני כשנה וחצי נפגשתי עם חייל ישראלי ששירת במרג'עיון והוא חיפש אדם לבנוני בשם ג'וזף, בעל מסעדה. אני שאלתיו מה הוא רוצה ממנו. הוא אמר לי כי הוא רוצה לקנות ממנו לבן, והיינו הראיון. אמרתי לו: בוא איתי ברכב. הוא בא עימי לבית. שאלתי אותו כמה הוא רוצה ואמר לי שהוא רוצה ארבעים גרם. הבאתי אותם (את הכמות) ומכרתי לו אותם. בפעם הבוטפת חוד וקנה ממני 25 או 40 גרם הראיון והיה מסתיר אותם במחסנית של הרובה. לאחר שנתתי לו שקיות ניילון היה מרוקן את הכדורים ומסתיר במחסנית של הרובה ולא חוד יותר לקנות ממני. רק פעמים הוא קנה ממני הראיון".

במקרה אחר הוא אמר לחוקרו: „זכור לי כי בשנת 1983 בא אלי לחנות ארם ישראלי, אחוז עם רכב פולקסוואגן דזקה וקביבה כפולה. מאחורי הרכב יש ארגז. הוא ביקש ממני 50 קילוגרם חשיש, מסרתי לו אותם בדרך צדדית ליד מרג'עיון אך למחרת חזר עם הרכב והחזיר לי את החשיש כי אמר לי שהסחורה שנתתי לו אינה טובה".

„בשנת 1983 בא לחנות שלי חייל ישראלי בלוגדיני שאינו מדבר ערבית. הוא ביקש קילוגרם חשיש ונתן לי מאתיים דולארים וברח ולא חזר יותר", מוסיף יוחו עבלה.

אבל הסיפור המרחיב ביותר בעדותו של יוחו עבלה שנחקר ב־5 במאי 1986, נוגע לדודי בשם מוראד אבו־סלאלאת, מוראד – מספר יוחו עבלה – אמר לי כי אביו גר בכפר מגד ויש לו את בשם עלי. הוא הביא את מוראד, שהיתה לו זעות על הכביש לדרג'עיון, כיוון שהיה מגיע במכלית מים בצאית שאותה נהג. „מוראד נכנס לחנותי מספר פעמים והחל לרכוש שעונים ומכשירי חשמל כמו טיפים למכניות. מוראד ביקש ממני להביא לו חשיש, כי אמר לי שהפעולה לא שווה הוא רוצה חשיש הוא לוקח סחורה (החבורן לחשיש) לא משובחת. הוא ביקש ממני שכל פעם אביא לו 8 או 10 קילוגרם חשיש ואז מחיר החשיש לקילוגרם היה מאתיים דולארים. לפעמים מוראד היה נעצר חודש או חודשים והיה חוזר ומבקש חשיש. כל זה היה מתרחש אז ליד הכביש בדרג'עיון. אני רוצה לומר שמוראד בתקופה הזו היה לוקח כמויות קטנות של 7 או 8 קילוגרם חשיש".

מוראד מגלה, כי בתקופה מסוימת של שנת 1982 – 1983 אסרו על מכניות צבא לנסוע לבקעה דרך מרג'עיון. לכן, נסעו דרך העמק. המכניות שהיו מיועדות להגיע למרג'עיון היו נוסעות דרך עמק מרג'עיון ומגיעות מאחורי הכפר. זו הסיבה שמוראד, שהגה במיכלית בצאית, היה מבקש מוחו עבלה שיביא לו את החשיש לכביש שבעמק. „לפעמים היה מקבל ממני את הסחורה ולפעמים היה מבקש להשאירה למוקר אחר. לפעמים המתנתי לו יום או יומיים או שלושה ומוראד לא היה בא ואז אני הפסקתי לנסות (לכביש שבעמק) ואחרי יומיים או שלושה היה מוראד בא אלי הביתה וסיבע עימי בדרך העמק, לשם מסירת החשיש. מוראד המשיך לקבל ממני בדרך העמק כמויות קטנות של בין 9 ל־10 קילוגרם חשיש כל פעם ותמיד היתה נלווית אל בתי הקסבה, נמרין, שהיתה אז בת שלוש שנים".

„אני לא יודעתי למי היה נותן מוראד את החשיש, אבל בטוח שהיה מעביר אותו לישראל. זכור לי פעם אחת שהמתנתי למוראד בדרך העמק והוא הגיע עם המשאית ועימו שני חיילים. אחד מהם שמו מחמוד. לא יודע לי מאיפה הוא. מוראד מסר את רכבו למחמוד וכשהם נעצרו, מוראד בא לרכבי שעמד בצידי הדרך. שוחחנו – אני ומוראד – על אודות החשיש, ואחרי זה נסענו בעקבותיהם. הדבקנו את הרכב שנסע לפנינו. מוראד ירד מרכבי ואז עלה על משאית... בבקרה אחר: מוראד קנה ממני קילו חשיש, שם אותה על בטנו והדביק את החבילה בדבק עבה".

מוראד היה – סמוך מעדותו של יוחו עבלה – לקוח גדול של סמים. בתחילת 1985 בא אלי מוראד הביתה ועימו הדיל מחמוד, אותו הכיר יוחו מפעמים קודמות. הוא ביקש מוחו עבלה שיכין לו 100 קילוגרם חשיש ומוראד שילם עבור הסחורה במקום. על־פי הסיסטם היה יוחו צריך להביע לגבי הגבול ולחרוק את שקי החשיש מעל הגדר, לכיוון ישראל. וכך „מסר יוחו עבלה. „סיכמתי עם מוראד־על־מנת בלילה שאני אגיע לבדי, ליד מצב צבא הדרום. אני הייתי הגיע עם אותו מרצדס. סיכמנו שאני אגיע לבדי והוא – מוראד – ישרוק לי מהעבר השני (הצד הישראלי). לאחר הישמע הסריקה, הייתי צריך לזרוק לו שקי חשיש. אני אראה את החשיש בשקיות של 4־5 קילוגרם בשקיות של יוסה כדי שלא ייקרעו. הגעתי לגדר, מוראד נתן לי את הסימן. היה עימו עוד אדם שאותו לא הייתי בגלל החושך, אך אני מעריך שהיה זה מחמוד. זרקתי את החשיש, יחד עם חיילים של צבא הדרום־לבנון מהמוצב שלי, לצד הישראלי של הגדר".

עד המדינה, יוחו עבלה, מספר בחקירותו גם על אחד, משה, יהודי־עיראקי המתגורר בהרצליה. בין השניים התפתח יחסי ידידות. משה היה נהג של משאית „מק" והוא הכיר את יוחו עבלה בשנת 1982 כשהקימו מחנה ליד ביתו של יוחו עבלה. כבר בתחילת הערכת היחסים בין השניים החל משה לרכוש מיוחו עבלה שעונים וסיפים שאותם הסיח לישראל. בתחילת שנת 1986 ביקר יוחו עבלה, יחד עם חברים, בביתו של משה בהרצליה. היחסים בין השניים התהדקו בעיקר בעקבות עסקי הסמים בין השניים.

„משה בא אלי הביתה רגלית וביקש ממני 7־8 קילוגרם חשיש. אני מכרתי לו את הכמות", מספר יוחו עבלה בעדותו. „אחרי תקופת מה בא אלי משה שוב והפעם היה במשאית 'ומק' וביקש שאביא לו במהירות 15 קילוגרם חשיש ונתן לי את הכסף". והא מוסיף: „כאשר הסרתי את משה היה מכיר לי בגלי מסאיות (ישראלים) שהיו קונים ממני מכשירי חשמל".

חן המקום

צבי ריחן

● הפירמידה בראש גבעת מירדס

האופציה החורפית: עולם תת־קרקעי

הרקפות והסתוויניות גדלות שם כמו על שמרים, בין טיפות המים. אם הגשם חזק מדי, תוכל למצוא מסתור במעמקים. טיול למפונקים.

חשבתי שאנו מפוקים ואינני מקיימים מיילים בחדרך. יחדו קצת גשם ונהיה מתישבים בבית ליד התנור. מעיני.

בשנת שעברה היתי בשפלת יהודה, באיזור בית גוברין, הוצפעתי. היתה שבת נשומה אך בשמה נראו סילים רבים, סילי מכוניות פרטיות ואוטובוסים. אנשים סיילו בבית־גוברין עם מטריות ושום אסון לא קרה. ממש כמו שמטיילים וחיים אנשים בחיל. בכל זאת, כדי להימנע מהתאכזרות עצמית, נזכיר כי בשפלה יש נתון המאפשר טיול גם בימי גשם. הכוונה לסיול בעולם התת־קרקעי של השפלה.

בשנים האחרונות נתגלו מערכות מסתור בעשרות רבות של אתרים בשפלה. אחד האתרים, בחורבת חזן, פותח בידי מושב אמציה ומשיך מטיילים רבים מאוד (הגישה אליו דרך המיסעי למושב לכיש ולתל לכיש). ויש, כמובן, מערות הפעמון המפורסמות של בית גוברין ו„מערות הנידונים" של מראשה שבקידמתן, שאליהן מוביל כביש מטול לקיבוץ בית גוברין. בין המערות שאפשר לטייל בהן גם ביום גשום נמצאת מערכת מסתור בחורבת מירדס, *שהפכה להיות אבן שואבת למטיילים רבים, מיולי בתי ספר בימות חול ומיולים פרטים בסופי שבוע.*

במירדס נתגלו עשר מערכות, לדבר מתוחת למבנים, שישבריהם מצאו בהן מסתור. חורבת מירדס נמצאת כ־41 ק"מ מבית־שמש, 2 ק"מ מהפנייה למושב צפרירים והפנייה למצפה משואה (יש הגיון גם ליד הכביש וגם ליד המצפה. סוליכה אליה דרך עפר קצרה וטובה לכל רכב ולא בגשם ממש, אמנם. מה עושים ראיתי שיש המונים את הרכב ליד הכביש ופשים את כמה מאות המטרים ברגל). מהכביש יש שלט של הקרן וקיימת החורבה להגות הסבע. גופים אלה שילבו גם את הפנינות לאתרים נוספים בסביבה, כגון תל עזקה המורבת צורה, וסימנו שביל, בצבע אדום, ביניהם. גם מאתרים הללו עצמם יש שלטי הסבר כלליים על כל מקום. שילוט הסימון זה הוא חלק מפעולה רחבה, של שני גופים אלה להכשרת איזור השפלה לאיזור טיול מאורגן ומסודר.

במירדס ניתן לבקר על פני השטח ולהיכנס למערות ולמסתור בעת הצורך, בעת הגשם. בחורבת מירדס, *עת נקראה עיין „דוסיה"*, ביקר נוסעים כבר במאה הקודמת, ואחד מהם, הצרפתי גרן, סיפר על מבנה ציבור שליד פרישים ארכיטקטוניים באים לפני כ"ג שנים סיפר י.ל. רחמני את האתר, סיפר על ביתו־המידות הזה, וכן על פרמידה, "יד" או "נפש" לקבר מתחתיה. הוא העלה את השערה, שמא האדם שנקבר בתלמוד בר דוסיי (דוסאי), אינו אלא בן המקום. לאחר מכן, חשף עמוס קלונר קבר יהודי מפואר במקום וגילה משקוף גדול ומעוטר, בגראה של בית־כנסת. ובכן, בכל המקומות הללו ניתן לבקר בקלות. הקבר נמצא ליד שלט הסבר הכללי, ולא הרחק משם נמצאים שרידי מבנה הציבור, שליד עיין מוגות אבן עם גומחה חלקה בתוכה, אולי אבן "קונבי", האופיינית לבתי־כנסת הקדומים. הפירמידה נמצאת בראש הגבעה, ומסביבה, בבסיסה, רצועה של אבנים מגולפות. הקבר *שתחתיה נחשף בחפירה.* "נפש" כזו נדירה ביותר בארץ. מבנים לזכרון מעל קברים יש בבית שערים ואחד, ייתכן, גם במרחק שבגליל.

מכיוון השלט מובילה דרך עפר מזרחה. כעבור כמאה מטרים היא עוברת ליד מערת־פעמון גדולה ורחבה, שתקרתה המוסטה. מעל חלקה הצפוני יש שריד מבנה, שיושביו חצבו, כנראה, *ואחר־כמה* במערת שהחלה בפתוף ביתם. במערת הפעמון יש שני פתחים *למחילות מערכת הממתוי.* אחרך המערכת כמאה מטרים. יש בה 9 דרגות, ומצבה ביצלו בטחלה גם מערת קלומבריום גדולה. מערכת זו ואחרות בחורבה נסקרו בידי אנשי המרכז לחקר מערות בחברה להגנת הטבע (פרטים בנקרות צורים 5). לדעת אביחר כהן, מהמרכז, נוצרה המערכת למשפחה גדולה או למשפחות אחרות, יחד 30־20 איש. המערכת נחצבה ברמנית ב־8 נקודות שונות, כנראה כדי להחזיק, וגם אז ארך הדבר כחודש ימים.

יורדים פנימה ובכנסים כדי לחזיל בתחילה הצרה ולעבור אל הדיה, מחזר לשתמטל, כאן ובמקומות אחרים, בפנים, ולא בגרוחות המחילות כאן ובשאר אתרי השפלה נעשו בתקופה הרומית, אולי תחילה במרד הראשון, ומשמה אולי בימי המרדות שבתקופת מרד בימי טראינוס (117־115 לספירה), וביתר־שאת לקראת מרד בר כוכבא, עת הגיעה התפעה לשיא.

ארבע מסבעות שנמצאו בעת סקר המערות במירדס כולן מן המאה הראשונה לספירה, דודות אחדים לפני מרד בר־כוכבא. היה זה מאמץ הגיבה גדול, שנעשה בהסתר, והקיף איזור שלם. הכפרים היהודים, שאיכלסו את האיזור, נחבאו בערות ובמחילות מאיתם הרומאים. זה שנה התפרסם מאמר אלחנן סמס מגלה, כי מערכות המסתור מוכרות פעמים אחדות בספרות ההלכה. מתבדר כי כנו בשם "מחבוא" או "מחבואה" ושימשו מקלט לאוכלוסיה הבלולי־לחמה, עד שהצבא הרומאי שכבש את הכפר "עזבו." בהמערות עולה, שנשים אפילו ילדו במסתורים החשובים הללו והתעוררו בעיות הלכתיות בקשר לכך. בכל זאת, אוסיף רעה שהועלתה בעבר, ולפיה ייתכן שפה ושם שימשו המערכות למסתור ליחידות לחמות קטנות שפעבו ברומאים ואחר כך במלכי המסתורר במערכות הללו. המערכת כאן מיועדת למוכנים לתגאים "חלוציים". בחורבת חזן שליד אמציה התגאים יותר נוחים, יש תאורה הסכר, אך להתמפף ולכרוע – צריך גם שם.

יצאתם מן המערכת הזה הגשם פסק. אפשר עתה לבקר גם באתרים העליים של מירדס. המשקוף הגדול שהוסר נמצא מצפון לדרך המובילה למערת המנהר. יש לפניו שתי מחוות פתוח, כנראה באתרן. נראה, שהמשקוף שייך למחוות ואולי באמת היה כאן בית־הכנסת של יהודי מירדס. באיזור יש עוד אבנים שהשתייכו בוודאי לבניין ציבורי. במדרון פזורות אבני פסיפס, שנידרדרו מרצפת פסיפס שהתיפה, מן הסתם מאותו בניין ציבור. במקומות שונים תמצאו מחוזיות, רקפות וסתוויליות לפרחן, דוראים, ושאר צמחים – חלמית, מרפר ופרח, הגרלים כעל שמרים, הדרות לגשמים הרבים. משום כך, ראוי להצטייד במינעלים סוגים. מגפיים גם הם טובים מאוד. נמרחים פרזוליגנים פתוחים כל המטמנות האחרים שהוכרנו כאן, ולא בסקרה.

ניב הגימלאי

הופיע

תוכן

דבר המערכת
ימים ראשונים / שמעון הגיגמן
בוקר / אוריאל אברהמוביץ
הכאבק על זכויות הגימלאים / אורי אלפרט
הסתדרות הגימלאים מקיפה ומלוכדת / אפרים ליפשיץ
שדולת הגימלאים בכנסת / ח"כ נאמה אורד
הביטוח הלאומי והפנסיה בדיוני הכנסת / ח"כ אורה נמיר
איחוד קרנות הפנסיה / דב פלג
פרישה מאתנס או מרצון / ברוך מניב
ישראל קרגמן לקראת גבורות / עדנה גיל לביא
הגימלאים ובם הכנסה / ד"ר אלחנן הורוביץ
לעקור מהשורש שוד קשישים
על הפרק / אל"ף
באגף לאיגוד מקצועי
במערכה / א.ק.
במעגלי הגיל / שולמית אור
גרונטולוגיה / ד"ר דוד לוצקי
לבריאות
בסניפים ובאירגונים
במועדוני תעסוקה / ישראל כרמי
ראוי לדיון
מכתבים למערכת
בן המדף
המערך הפנסיוני בגרמניה / מרדכי הורוביץ
צרור עצות שימושיות
מימנו של מתגדב / אברהם גל
לזכר נעדרים

הוצאות הגרלת חידון „חברת העובדים" — 1986

כרטיס טיסה לאירופה במחיר של בול דואר

● שרה איינהורן מקיבוץ שדה־נחום, שזכתה בפרס הראשון, כרטיס־טיסה לאירופה, מתנת חברת „היסתור" בעת קבלת הפרס. (צילום: „ישראל סאן")

ביום שישי 16.12.1986 נערכה בבית „דבר" ההגרלה המסורתית לחידון „חברת העובדים 1986", בהשתתפות מנהל הקיבוץ, אהרון קראוס, הנהלת „חברת העובדים" עדה אהרונסון, נציגת חברת „היסתור", אתי גולדברג, רואה החשבון מחברת „האמפו" אליהו בהן, ומנהל מחלקת המודעות של „דבר", ניסן נרשוני.

מתוך אלפי הזכויות שהגיעו במרוצת הסכעים האחרונים, הועלו בגורל 93 מכתבים עם פתרונות נכונים, אשר זיכו את מחברי התשובות בפרסים שונים.

בפרס הראשון, כרטיס טיסה לאירופה מתנת חברת „היסתור", (לא כולל מסים). זכתה: שרה איינהורן מקיבוץ שדה־נחום. בפרס השני, סוף־שבוע במלון „מדיה" מתנת חברת המלונות „מדיה", זכתה: סיגל מרן מקיבוץ „גבע". בפרס השלישי „סט כלים של בעמן", מתנת „בעמן", זכה: אברהם אפסטיין מגזה שאנן מחיפה.

ב־5 פרסים מתנת חברת „מולתם", זכו: דוד כהן מקריית־מוצקין, י. גולדברג מנהריה בפתח־תקוה, עדה אברמסקי מרעננה, שלמה שניאור מכרם־אל, ואסתר סגל מנהריה.

ב־5 זוגות נעלי „מגרי", מתנת מפעלי ה„בנפר", זכו: בשרידה דידזוב מכפר־הים, חנה ישראלי מראשון־לציון, חנן כהן מגבעת־חיים־מאוחד, דוד פקטנברג מגבעתיים וליאו גלרט מקיבוץ יזרעאל.

ב־10 חבילות שי מטעם „בלרבני תלמה" זכו: אשל גידות מחיפה, יצחק צבי בירנבוים מקריית־מוצקין, יעקב רוכמן מקריית־אל־ים־חיפה, איתי פישהנדלר מחיפה, מנדל מזוריק מקריית־שבעה, דב פלד מכפר־סבא, יוסי גלרון מתל־אביב, טופיה שרייבר מחולון, סי אברהמי מחיפה ויעקב גרון מרעננה.

ב־20 חבילות שי מהנות חברת „סמן", זכו: חנה אברמוביץ מפתח־תקוה, מטה שחרי כיפעת, ב. שטיינברג מגבעתיים, טובה ארון בפתח־תקוה, יעקב פולמן מתל־אביב, כשה חיים מפתח־תקוה, רונן שרה ממיידנבוך, שמואל וולקו מגבעתיים, שמואל אלישבע מחולון, דבורה וזבינשטיין מתל־אביב, מרים שפר מגבעתיים, דניאל עיני מחולון, יהודה חוטמלנסקי מהמושבה יקנעם, עמנואל אבני מחדרה, נגה גל מכפר דתקין, אברהם בידנמים מתל־אביב, ארי בדרה מאשדות־יעקב־איחוד, קרני שי מכפר־גלעדי, צאלה חיים מקיבוץ באר־יגיב דוד מפתח־תקווה.

ב־30 ספרים מתנת „דבר" – „עם־עובד" ו„ספרי", זכו: אמציה מוסקוביץ מעין־הבר־מל, נאולה קני מכרמו שביר בערבה, אורה גיב ממשגב־עם, ישראל שוהם מכפר־רופין, זאבה שמולביץ מנהה־שאנן־חיפה, עדנה גרינברג מחיפה, שלמה ויסנברג מחיפה, מיכאל סלומון מחיפה, מיכאל בודנסטיין מחולון, יהודית הגר מרגניה ב', מיכל מיכאלי מפתח־תקוה, רמלה פרנס מנהשולים, זוסף הייטן מקריית־שבעה, חנוך מרינקוב מכפר־גלעדי, רחמרין מקיבוץ רבדים, ישי ויסקובסקי מרמת־גן, מאיה פרג מבית־הסיפה, נעם מרגלית מקיבוץ ברחביה, חיה מיצנברג מפלמחים, דבורי קוצמן מתל־אביב, גד רוזנברג מתל־אביב, דורית מחר־הסרון, נגה גל מכפר דתקין, אברהם בידנמים מתל־אביב, ארי בדרה מאשדות־יעקב־איחוד, קרני שי מכפר־גלעדי, צאלה חיים מקיבוץ באר־יגיב דוד מפתח־תקווה.

ב־30 ספרים מתנת „דבר" – „עם־עובד" ו„ספרי", זכו: אמציה מוסקוביץ מעין־הבר־מל, נאולה קני מכרמו שביר בערבה, אורה גיב ממשגב־עם, ישראל שוהם מכפר־רופין, זאבה שמולביץ מנהה־שאנן־חיפה, עדנה גרינברג מחיפה, שלמה ויסנברג מחיפה, מיכאל סלומון מחיפה, מיכאל בודנסטיין מחולון, יהודית הגר מרגניה ב', מיכל מיכאלי מפתח־תקוה, רמלה פרנס מנהשולים, זוסף הייטן מקריית־שבעה, חנוך מרינקוב מכפר־גלעדי, רחמרין מקיבוץ רבדים, ישי ויסקובסקי מרמת־גן, מאיה פרג מבית־הסיפה, נעם מרגלית מקיבוץ ברחביה, חיה מיצנברג מפלמחים, דבורי קוצמן מתל־אביב, גד רוזנברג מתל־אביב, דורית פרישקולניק מאפרדות־יעקב־מאוחד, יהודה ניר מחיפה, נועה פלר מבית־דגן, מאיר זילברברג בקריית־חיים, חנה שפקן מקריית־חיים, יהודה מרק משכונת־התקוה בתל־אביב, בלהה רייזר מרעננה, גיזרא הרציג ממגדל־העמק, ואמיתי מרון מרמת־גן ברמת־גן.

★ ★ ★

פרסי הספרים וחבילות השי מטעם חברת „שמן" יישלחו לבתי הזוכים. הזוכים בחבילות־שי מטעם „יכין־הקל", ו„בלרבני־תלמה", וכן חבילות השי של „מולתם", „בעמן" וחברת „המגפר" יוכלו לקבלו בבית העיתון „דבר" החל מתאריך 25 בדצמבר 1986 ועד 7 בינואר 1987 ברחוב סינקין 45 תל־אביב, קומה שניה אצל: ניסן נרשוני, בין השעות 14־9 לפני הצהריים בלבד, כנגד תעודת־זהות.

הנהלת „דבר" ומינהלת „חברת העובדים" מודה בזאת לכל המחברים את החידון ולחברות שהעניקו את הפרסים לזוכים.

כחול לבן

רשת קו-אופ צרכן

- דצמבר - 1986 -

מחלקת המכולת		מחיר רגיל	מחיר מבצע
סוגה בשמן / במיץ תפוזים	קופ' 180 גרם	3.46	2.50
נתרן טונה	טלישרה	6.70	5.50
מקרל במיץ עגבניות	קופ' 225 גרם	2.09	1.75
סרדינים קוקוס	קופ' 120 גרם	1.13	0.85
דבש	צנצ' 500 גרם	4.40	3.99
הגרס באמקום	קופ' 410 גרם	1.24	0.99
גרזן חנוכה	קופ'	0.74	0.70
זרמוש	בק' 750 מ"ל	3.59	3.00
יין בוסקה	בק' 750 מ"ל	6.99	5.20
יין גרגש רוזה	בק' 750 מ"ל	3.58	2.95
מיץ ענבים	בק' 750 מ"ל	2.62	2.20
קרם קוקוס	חב' 250 גרם	1.36	1.23
ערגליות מבוסות	חב' 1 ק"ג	4.26	5.75
תה לימוניות	חב' 200 גרם	1.51	1.32
תרסה שבורה	חב' 500 גרם	1.36	1.05
אורז מלא עגול	חב' 1 ק"ג	1.32	1.19
ממרח שוקולד אביטן	צנצ' 500 גרם	1.70	1.36
מיונז	צנצ' 500 גרם	2.40	1.92
בוטנים מטוגנים	1 ק"ג	5.02	4.41
פיסטוקים	קופ' 100 גרם	4.47	2.62
צמר גפן	חבילה	0.60	0.48
מגבת כותנה למטבח	יחידה 77/37 ס"מ	3.17	2.54
מגבת כותנה מרובעת	יחידה 37/70	4.26	3.40

מחלקת הבשר והדגים (עד גמר המלאי)		מחיר רגיל	מחיר מבצע
בשר הודו אדום	1 ק"ג	10.05	9.70
סול (פתית) מצופה	1 ק"ג	9.80	7.49
גולש מבשר בקר	1 ק"ג	10.80	8.99
חזה עוף (רוק)	1 ק"ג	11.45	9.99
פילה אוניה (הייק)	1 ק"ג	4.70	3.50
בשר קפוא מוכשר			
שריר הזרוע צוואר	1 ק"ג	8.10	7.50
סטייק עגל מוכשר	1 ק"ג	23.00	16.00

מבחר מוצרי סנוקרסט, ויאו, אסם, פרוסמין בהנחה מ- 8% עד 10%

מבחר מוצרי יצהר, חוגלה, הלטיס, ביתנים בהנחה 15% – 30%

מבחר מוצרי ויסוצקי בהנחה עד 13%

מבחר מוצרי ווינוגרד, מטע בהנחה עד 20%

מבחר מוצרי טבעונית בהנחה עד 23%

מבחר מוצרי גת בהנחה עד 40%

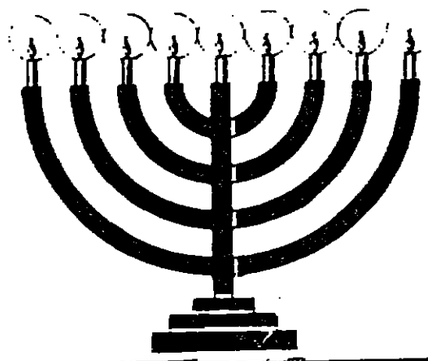

ווינוגרד
מגבות טובות

אפיפל
קמח תופח "אפיכל"
במבצע ארצי
בכל רשתות השיווק
והמרכולים
בחודש דצמבר

מבצע "כחול-לבן" בשיתוף עם היצרנים והספקים המפרסמים במודעה זאת

מגמה מעורבת בעמדות המתנה לבאות

מאת שמואל רזנבלום

שוק המניות מצוי בעמדת המתנה לסיום הפרשה של התכנית הכלכלית החדשה. מקרבי השוק מגלים הסכנות בולטת בפעילות שכן לדעתם במידה והתהליך הכלכלי „יתמזמר" זמן רב, עשוי חוסר הבהירות להשפיע על שוק המניות.

פעילות בורסאית היובית מתאפשרת בדרך כלל כאשר מצב המשק נהיר לנודמי הבורסה השונים. במצב של אי בהירות נוטים כולם לשבת על הגדר ולהמתין. התנודות והתמדרות חלק מהמעיר לביצוע התכנית הכלכלית גורמים לספיקות בנוגע לאישורה הסופי, ובוודאי לגבי אפשרות ביצועה. אלה הם הסיעונים הקיקריים להסכנות בפעילות בשוק. מבחינת שוק הון ככלל והבורסה בפרט יהי שהתכנית החדשה סומנת בחובה פריחה ועדנה מסויימים, במיוחד בתחום גיוס הון בהנפקות לציבור.

לגיוס הון ישנה השלכה חשובה וישירה על המתרחש במסר הבורסאי, שכן לא סביר להניח שכסף יגייס בשוק רע אך אפילו בינוני. נראה לפיכך שבמידה והתכנית תאושר, בצורה תקופה טובה בשוק המניות לטווח זמן סביר. נראה שגיוס הון בבורסה מכספי הציבור מהווה כמעט אינדיס לאומי, עקב הצון לצמיחה כלכלית ועקב העובדה שגיוס הון ציבורי הינו הזול ביותר מבחינת עלותו הכוללת והשפעתו על המשק. המחזורים הנמוכים הנוכחיים הכספי קטנו באחרונה ניכר בזמנים האחרונים אך השוק בממוצע הכללי לא נשחק אלא שמר על רמתו.

שינויי שער במסחר

אורות המסחר היתה ביסודה אופטימית שקטה בנפח פעילות קטן. הרצע של כ־6500 ע.ב. בפסחכים נקלט ללא שינוי. בחברת נ"ע הבבדים והחצי כבדים מופיע ביקושים בעליות קלות למרי, הסנה 0.6% שופרסל ב־1.8% נכסים 2.9% גבים 5 1%, בחלק אחר כולל אחזרים, הבינלאומי, ופי.בי וסבע נסגרו השערים ללא שינוי תוך מחזורים בינוניים. במניות הקלילות שורה מגמה מעורבת לגמרי תוך תנודות שערים קלות יחסית. בלשה פעילות עזה במניות אנרין 5 שעלו ב־4.8% תוך ביקוש של כ־2050 ע.ב. המחזור של כ־946 ע.ב. מניות תאה 5 עלו 75 נקודות בביקוש גאה.

פעילות עזה מלווה באיתוף מזרה מאסיבי מתבצעת במניות לוינשטיין 5 תוך נפח מחזורים גדול יחסית באחרונה. קרנות הנאמנות המתמחות במניות צברו באחרונה כ־3.5 מיליון דולר המהווים תיקון מסוים לבריחות הכספים מהקרנות בבהלת המיסוי. כלליית הנתונים יום המסחר הנוקלף באוירה טובה תוך ציפיות לשוק טוב בשבוע הבא.

אינקובה – גיוס הון לפרשון חדשית

אחת המניות הפעילות ביותר בבורסה הינה ללא ספק חברת ההשקעות אינקובה. עקב הנפקת זכויות, והחלטת בעלי המניות לאחר את מניות אינקובה 5 עם מניות אינקובה 1, נרשמו למניית 5 ש"ח ביקושי עתק גדולים פי כמה וכמה מהון מניות 5 ש"ח הרשומות למסחר. באחרונה הפסיקה הנהלת הבורסה את המסחר במניות 5 עקב אי יכולת לספק את עודפי הביקוש. חברת אינקובה מבקשת לגיס 6.3 מיליון ש"ח בבורסה מהציבור. עצם קיומה של אינקובה מהווה הישג אדיר בהישרדות של גוף פיננסי מזרי עד מאוד.

הנהלת הבורסה דרשה מאינקובה לציין בבירור בתשקיף החברה פרטים כדלקמן: ההפסדים הכספיים הגדולים שצברה החברה בשנים האחרונות, החלפת דו"ח של החברה, פירוטים ברור של הסכמי הזיתום הסכמים בהנפקה. לפנינו מספר נתונים „מחרדים" בהנפקת אינקובה: מתוך סך גיוס הון של 6.53 מיליון ש"ח תחזיר החברה חוב בשיעור 3.2 מיליון ש"ח לבעל עניין בחברה ה"ה אודי אבן. בעלי המניות העיקריים ה"ה אודי אבן ושלמה אליהו התחייבו לרכוש את מלוא הזכויות שיעמדו לרשותם בהנפקה. מתחילת 1982 גייסה אינקובה חמש פעמים הון מהציבור בסך כולל של כ־4.75 מיליון דולר לערך. כל חמש ההנפקות לא הועילו בדיעבד לחברה והיא צברה הפסדים במיליוני דולרים. כיום מחזיקים בעלי השליטה כ־47.7% מזכויות ההצבעה באינקובה, בחברה הזכויות יוכלו עשויים בעלי השליטה לאבד את שליטתם בחברה. עין בפרטי הנפקת אינקובה, „ובמסורת" שהפגינה החברה מהנפקתה הראשונה בתחילת 1982, מלמדים בבירור על הבדל המהותי בינה לבין חברות בדומאיות אחרות. מענין מדוע הבורסה מאפשרת גיוס הון מהציבור לחברה שעתידה הכלכלי לוטה בערפל.

הגיעה בדולר השחור

סיום עונת המלפפונים בעוף האיומים הממשלתי בנוגע למיסוי ופיחות ומיני צרות נוספות בשוק הון הביא לרגיעה מוחלטת בדולר השחור. שער השחור נע סביב 1.49–1.50 ולא נערכות בו עיסקות של ממש. ראוי לציין שבעת האחרונה מרכז הפעילות בדולר השחור עבר מרחוב לילינבלום המסחרי לשכונות החרדיות בבני ברק ובירושלים. פרשנים אינם צופים התעוררות קרובה במסחר בדולר השחור.

★ הכתב היגו יוצץ השקעות

שערי המניות

בנקים מסחריים

שוויים בהסדר ההצמדה

אוגדת ש	28000	50.0	-700	-3.4	-50.0	
הסמכות 0.1	1120 *	706	-17	-1.5	-1281	
* ביצוע חלקי 98.20%						
הסמכות א 0.5	800	1300			+542	
הסמכות אופ 2	778	1500			+852	
כללי לא בהסדר	22100	62.0	+50	+2	+133	
בנק צמ' אמרק 1.	--- הפסקת מסחר ---					
בנק צמ' אמרק 5.	--- הפסקת מסחר ---					
בנק צמ' אנ אופנ	--- הפסקת מסחר ---					
הבינלאומי 5.0	3475	1148			+378	
פ.י.בי. 0.5	4415	1582			-774	

בנקים בהסדר הצמדה

אירופי רב 100.0	83060	982	+100	+1	+620	
אירופי ב 100.0	83500	15.0			-15.0	
אירופי בב א 2.0	502000					
צמוד ושח	61670	594	+300	+3	+520	
דיסקונט ב	106000	64.0	+1000	+1.0	+210	
דיסקונט א	105886	323	+606	+6	+607	
דיסקונט שה ב	12489	37.0			-37.0	
המזרחי ש	34200	821			-1088	
המזרחי מ	34130	5.0			-5.0	
המזרחי שה 9	15475	7.0			-7.0	
הפועלים מבב	105900	1.5	-100	-1	-5.7	
הפועלים מ	56320	2451	+110	+2	+2944	
הפועלים ש	56100	176			-38.0	
כללי א 0.1	143900	127	+1100	+8	+259	
כללי שה 5	113657	2.0	-3500	-3.0	-82.0	
כללי שה 7	6850	1.0	-100	-50.0	-125	
כלל סחיר 100.0	35920	1649	+103	+3	+1698	
כלל שה 11	13530	640	+70	+5	+976	
מיזמן ושחר 1.0	47999		-201		-2.0	
מיזמן ושחר 5.0	24400		-207		-25.0	

בנקים למשכנתאות

אגרים 0.1	20999	51.0	-386	-1.8	-51.0	
לאומי משכנתא ש	6640	43.0			-42.0	
לאומי משכנתא מ	6640					
מרכז ש	--- הפסקת מסחר ---					
מרכז שה 1	--- הפסקת מסחר ---					
בנין ב 5.0	7266	7.0	-264	-3.5	-155	
פת משכ ש	2280	45.0	+20	+9	+494	
משכן ב ש	2500	80.0	+51	+2.1	+993	
עצמאות 0.1	9739					
שפורת מבחר ב	17200		+1200	+7.5	+157	
שפורת רג ש	17410	251	+1500	+9.4	+541	
שפורת שה 1	8535					
שפורת שה 2	4510	113			-113	
יצמוד 1.0	2750	307			+260	
יצמוד 5.0	1301	1542			-1042	
מידה 1.0	6180	29.0	-220	-3.4	-45.0	

מוסדות מימון

שלמון א ש	504	3155			-693	
התאגדות שבבוב א	--- לא נסחר ---					
התאגדות שבבוב ג	--- לא נסחר ---					
לאומי תעשיה א ש	8750	154	+180	+2.1	+228	
פתוח תעשיה מבב	--- לא נסחר ---					
פת תעש בב ג	--- לא נסחר ---					
פת תעש בב גג	--- לא נסחר ---					
פת תעש בב גגג	--- לא נסחר ---					
פת תעש בב ד	--- לא נסחר ---					
פת תעש בב דד	--- לא נסחר ---					
מרכז קבלנים 5.0	1271	5168			-1160	
תיירות בב	--- לא נסחר ---					
כלל ליסינג 0.1א	19340	8.0	-50	-.3	-8.0	
כלל ליסינג 0.5ב	13600	77.0			-9.0	
כלל לסינג אג"ח 1	12390	29.0	-10	-.1	-19.0	

ביטוח

איגוד ביטוח ושח	272	23188	+7	+2.6	+22511	
אדיר 1.0	1400 דב	1007	+87	+6.6	+2625	
אדיר א 0.5	725	1717	+12	+1.7	+1196	
בטוח מעמה 0.1	525	95.0	-6	-1.1	-95.0	
בטוח מעמה 0.5	180.0	2718	+3.0	+1.7	+2212	
הדר ושח	382	900	+4	+1.1	+1808	
הדר מעמ	225	5673	+8	+3.7	+4815	
הסנה ש	335	32344	+2	+6	+20024	
הפניקס 0.1	703	5395			+286	
הפניקס 0.5	650 דב	2805	+31	+5.0	+1965	
השמר-ראיל 1.0	6860	40.0	+60	+.9	+12.0	
השמר-ראיל 5.0	3710	191	+70	+1.9	+191	
מגדה 1.0	2160	1.0			-1.0	
מגדה 5.0	1090	298			-90.0	
מדי מגדה והשקע	5640	201			-26.0	
מקורים ושח	840	469	-5	-.6	-688	
מדי ש	336	3175	-2	-.6	-1022	
ציון והחזקות 1.0	8730				+5.0	
ציון והחזקות 5.0	2479					

מסחר ושרותים

אינטרטכנא 1.0	5301	255	+1		+210	
אינטרטכנא 5.0	2991	109			-7.0	
בארי עזרא 1.0	1272	1912	+12	+1.0	+18.0	
בארי עזרא אש 1	7181	40.0			-52.0	
כלל מחי 1.0	256	12996			-1034	
קרסטל 1.0	860	2062	-5	-.6	-1576	

רפק 0.1	34000				-2.0	
רפק 0.5	10400	20.0			-15.0	
שופרסל א 2.0	8000	1498	+155	+2.6	+1460	
שופרסל ב 10.0	6410	1891	+110	+1.8	+1531	

שרותים

דלק ג 1.0מזמן	3211	2068			+554	
הראל 1.0	3400	69.0	-67	-1.9	-69.0	
הראל 5.0	2496	52.0	-30	-1.2	-298	
סמנות המפקה 0.1	16100	6.0	-564	-3.9	-36.0	
סמנות המכ' 0.5א	5000	93.0			-131	
קרור 0.1	2010	348			+153	
קרור 1.0	306	22726	+2	+.7	+21766	
חברת המשכל 0.1	--- הפסקת מסחר ---					
מחסני שרונה 0.1	4450	171	-3	-.1	-185	
מחסני שרונה 0.5	2340	400	-10	-.4	-562	
קונבורדים 0.1	4165	250			-95.0	
קונבורדים 0.5	3290	592	-10	-.3	-135	
קוקל 1.0	3511	59.0			-25.0	
קשל איט 1	2658	62.0	-80	-2.9	-533	

מלונות ושרותי תיירות

גלי אדר 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
גלי אדר 5.0 *	--- הפסקת מסחר ---					
מלונות דן 1.0	1500	225	-50	-3.2	-121	
מלונות דן 5.0	1063	142	-15	-1.4	-142	
דיר האלמנה 0.1	5069	60.0			-30.0	
כנס 1.0	2520				-40.0	
מלונות ירדן 1.0	2631				+70.0	

מחשבים ושרותי מחשב

איסות ושח	1900	1441	+50	+2.7	+1258	
דקה מיכון 1.0	7180	176	-100	-1.4	-289	
ת.ל.ן. 1.0	24700	14.0	-1280	-4.6	-24.0	
יצגן 1.0	7851	196	+100	+1.3	+46.0	
כלל מחשבים 1.0	12812	98.0	-199	-1.5	-117	
מבלב 1.0	20000	12.0	-290	-1.0	-12.0	
מבלב 5.0	6970	207	+50	+.7	+47.0	
משהב 1.0	2609	805			+776	
משהב אש 1	682	200	+40	+6.2	+125	
ניקוד ושח	19000	20.0	+684	+3.7	+56.0	
ניקוד משח	12072	62.0			-41.0	
תים מחשבים 1.0	1899	853	-1	-.1	-132	
תים מחשב אות 1	18500	10.0	+300	+1.7	+30.0	

מקרקעין ופיתוח

נדלן ביטוי ופיתוח

אברהם ניצני 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
אברהם ניצני 5.0	--- הפסקת מסחר ---					
אדן מבנים 1.0	844	327	-1	-.1	-960	
אדן מבנים 5.0	362	2064	362	+1	+3.3	+9336
אחרים ושח	830	4860				-4212
אחרים אופ ו	522	6185	522			-3681
אחרים אגח 3	108.0	52000				-5433
אילון 1.0	521	14056	521	+5	+1.0	+11705
אל-רוב 1.0	1197	3184	1197	-63	-5.0	-3052
אבנמנים 1.0	3229	43.0	3229	+29	+.9	+21.0
אפריקה 1.0מזמן	35920	48.0	35920			-24.0
אפריקה ושח	30720	47.0	30720	+120	+.4	+120
אפריקה אופ 5	17000	28.0	17000	+196	+1.2	+72.0
ארזים 1.0	2380	291	2380	-1		-291
ארלון ושח	2695	287	2695			-235
ארלון 5מזמן	1470	782	1470	-39	-2.6	-1088
בן-יעקב 1.0	4250	114	4250			-98.0
גרנביץ ושח	3140	202	3140	+40	+1.3	+409
גרנביץ 5מזמן	2100	334	2100			-229
דקנר 1.0	4400	100	4400	+150	+3.5	+262
דרקר 1.0	338	423	338			+27.0
דרקר 5.0	276	1641	276	+2	+.7	+218
דרקר 0.1	7020	24.0	7020	-20	-.3	-24.0
דרקר 0.5	4780	219	4780	-50	-1.0	-359
הבסלול 1.0	1656	192	1656	+1	+.1	+192
הבסלול 5.0	1211 קו		1211	+56	+4.9	+3184
תל.ב. 0.1	--- הפסקת מסחר ---					
תל.ב. 0.5	--- הפסקת מסחר ---					
נכסים ובנין 1.0	3250	2030	+90	+2.9	+3462	
נכ-ים 0.1	4400	893			-139	
נכ-ים 0.5	3130	524	+30	+1.0	+498	
הכנסת הישוב 1.0	57400	158			-60.0	
יבשרו 1.0 ש"ח	3420	865	+20	+.6	+626	
יבראלוב 1.0	1427	1255			-170	
ישרס 10.0	16100	140	-120	-.7	-173	
כהן ציוות 1.0	10200	-1	90.0		-320	

אמרי 1.0	545	3082	+5	+.9	+1004	
אפיס 1.0	1463	181	+18	+1.3	+81.0	
אופנת בחיר 1 שח	665	936			-328	
אופנת בחיר 5 שח	434	1612	+31	+7.7	+1491	
אורגמן רג ש	16950	116			-10.0	
דלתא-גליל 1.0	3075	1472			-972	
דלתא-גליל א 3.0	2285	645	+20	+.9	+355	
מסחרות באחר 1	1650	20.0	+20	+1.2	+130	
מסחרות באחר 5	945	230	-5	-.5	-680	
ויסלנ 1.0	1515	355			+39.0	
ויסלנ 5.0	950	258	-10	-1.0	-258	
הדרגון 1.0	8323	37.0	-80	-1.0	-78.0	
דיקת 1.0	1900	709	+52	+1.7	+419	
דיקת 5.0	1250	3145			-395	
לודזיה 0.1	2680	55.0			-80.0	
לודזיה 0.4	1341	1950	+10	+.8	+1243	
ליגת 1.0	768	3862	-7	-.9	-6659	
מיפ גליקו 1.0	580		-30	-4.9	-678	
מקס 0.1	5200	425	-100	-1.9	-425	
מקס 0.5	2701	667	+13	+.5	+551	
פיק 1.0	15500 דב	173	+1250	+8.8	+448	
פיק 5.0	8393 דב	486	+763	+10.0	+716	
שקל 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
פולגת א 0.1	3558	447			+87.0	
פולגת ב 0.4	2413	460	+6	+.3	+552	
פולינן 0.5 א	8250	180			+355	
פינוד 1.0	3690	210	-18	-.3	-101	
ניבוד מרכזת	15000	50.0			-23.0	
תעש רוטוקס 1.0	--- הפסקת מסחר ---					

מתכת ומוצריה

אוקסנון 5.0	2620	371	-100	-3.7	-521	
אורון 10.0	6880	142	-220	-3.1	-367	
אורון 50.0	6466 דב	170	+588	+10.0	+169	
אלומית 1.0	6050	41.0	-20	-.3	-21.0	
אלומית 5.0	4300	40.0	-190	-4.2	-40.0	
כבלים ש	27850	1.0	-100	-.4	-1.0	
התכות 1.0	8740	4.0			-4.0	
התכות 5.0	5199	227			-37.0	
התכות אמצעה	4220	224			-91.0	
דיקה 1.0	5610				-2.3	
דיקה 5.0	2340	100			-167	
קוסטאת פח 1.0	2807	4261	+87	+3.2	+6467	
קוסטאת פח 5.0	2600	465			-1.0	
מתכת מרום 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
כבלי צין 1.0	2300	1442	-100	-4.2	-1625	
כבלי צין 5.0	1299	3345			-750	
כבלי צין אופ 3	595	762	-9	-1.5	-658	
מרגן 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
מרגן אופ א	--- הפסקת מסחר ---					
קיטני 1.0	1775	1706			-419	
קיטני 5.0	1200 דב	6140	+100	+9.1	+11176	
נחשתן 1.0	34310	10.0	+10		+5.0	
נחשתן 5.0	12001	76.0	+1		+39.0	
סקר פלדה 1.0	14630	78.0	-70	-.5	-68.0	
קיבוץ 1.0	1128		-12	-1.1	-275	
קיבוץ 5.0	650	478			-503	
קליל 1.0	6970	97.0	+70	+1.0	+47.0	
קליל 5.0	4400	166	+50	+1.2	+105	
שלוחת 5.0	6000	155			-140	
תעשיות לכיס 1.0	1215	126			-89.0	
תעשיות לכיס 5.0	625	628	-5	-.8	-373	

חשמל, אלקטרוניקה ואופטיקה

אלכים 3.0	385500	6.0	+2000	+.5	+2.0	
אלוט 1.0	7700	37.0			-6.0	
אלוט 0.25 ש	3896	317	+40	+1.0	+132	
אלוט 0.25 ש	3979	284			-154	
אלקטרה 1.0	3850 *	165	-123	-3.1	-332	
* ביצוע חלקי 93.20%						
אלקטרה א 0.5	2100	596			+352	
אלתן 3.0	284500	3.0			-3.0	
אריה 0.02 ש"ח	31600	12.0	+200	+.6	+38.0	
כלל תעש אלקטרו	2000	1248	-10	-.5	-2092	
טפקוטרוניקס 1.0	2010	1019			-219	
טפקוטרוניקס 5.0	1450	690			-191	
טריכטנר ושח	529	1328			-1308	
טריכטנר 5שח	340	2253			-60.0	
ציקלון ושח	2250	125	+20	+.9	+493	
ציקלון 5שח	950	762	+40	+4.4	+2961	
קנסטין אילר 1.	4980	30.0	-20	-.4	-14.0	
קנסטין אילר 5.	3600				-24.0	

ת.ג.ת. 1.0	4200	162			-42.0	
ת.ג.ת. 5.0	2090	2723	+75	+3.7	+2495	
ת.ג.ת. אש 1	17540	164	-10	-.1	-184	
תראה 1.0	7670	51.0			+49.0	

מוצרי ביה

א.ב.בכל בנין 1.	970	2761			-426	
א.ב.בנין אש א	476	3640			-1034	
א.ב.בנין אגח א	105.5	15671	+1.5	+1.4	+83829	
אליקל 5.0	11190	131	+190	+1.7	+21.0	
אקרשטין 1שח	841	2690	-17	-2.0	-2400	
אקרשטין 5שח	622	2300	-3	-.5	-3183	
אקרשטין אש א	350	2090			-1209	
אקרשטין אג"ח 1	98.0	62000			-18115	
בטון תרש 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
בטון תרש 5.0	--- הפסקת מסחר ---					
בר-טון 1.0	1570 חב	2000	+120	+6.3	+2131	
בר-טון 5.0	615	3700			-1143	
דורונאבטנס 1.0	6800	9.3	-70	-1.0	-7.3	
דורונאבטנס 5.0	2690	378	+30	+1.1	+702	
ט.ל.ב. 1.0	929	200	+20	+2.2	+400	
ט.ל.ב. 5.0	583	390			-544	
מחזיל הסק בתעש	5610 חב	343	+510	+10.0	+673	
מוראיקה ולפטן 1	--- לא נסחר ---					
מוראיקה ולפטן 5	11600					

כימיה, גומי ופלסטיק

אגן 3.0	16970	168			+90.0	
אליאנס ב 200.0	2450	270	-6	-.2	-16.0	
גל תעשיות 1.0	10999	45.0			-45.0	
גל תעשיות 5.0	7030	131			-131	
דקסטר 1.0	3070	67.0	+20	+.7	+68.0	
דשנים 0.1	5000				-131	
דשנים 0.5	1410	1190	-10	-.7	-790	
חיפה כמיקל 10.0	452	11121			+15151	
מכבי 0.01 ש"ח	8100	580			-645	
ליפסקי 1.0	3225	909	-25	-.8	-752	
ים המלח 0.1	--- הפסקת מסחר ---					
מפרוטרמים 10.0	559	9915			-6622	
מקסיטה 1.0	6690	50.0	-10	-.2	-60.0	
מקסיטה 5.0	3260	141			-69.0	
נקה 1 ש"ח	7151	323			-4.0	
סנו 1.0	16700	174	-400	-2.3	-75.0	
סנו 5.0	12400	233			-49.0	
פריקלאס 1 ש"ח	9626	564			+1154	
פריקלאס אופ 1	250	10237			+5533	
קרם כימיקל 1.0	7300	120	-150	-2.0	-60.0	
ת.ב.ל. 1.0	3820	55.0			-45.0	
ת.ב.ל. 5.0	3315 *	40.0	-35	-1.0	-88.0	
* ביצוע חלקי 69.00%						
תיא 5.0	9770	45.0	+370	+3.9	+44.0	
פרוטארום 10.0	13840	7.0			-13.0	
תוך א 5.0	8010	266	+10	+.1	+367	

עץ ומוצריו, נייר ודפס

דשרון 1.0	7000				-34.0	
דשרון 5.0	4650				-36.0	
תבון 1.0	8400	142	-200	-2.3	-188	
יאה 1.0	4700				-20.0	
לבידי אשקלון 1.	506	1614			+276	
לבידי אשקלון אופ	879	75.0	-19	-2.1	-150	
מלם ב 0.5	38600	3.0			-3.0	
מסעדי ניר 10.0	262000	52.0	+6500	+2.5	+118	
סקאנריה 1.0	3651	401	+3	+.1	+117	
דים 0.1	2440	46.0			-244	
דים 0.4	1450	600	+20	+1.4	+112	
תעל ב 0.2	14701	12.0	+51	+.4	+8.0	

תעשיות שונות

אבוקן 1.0	7204	96.0			-14.0	
אבוקן 5.0	3285	946	+150	+4.8	+2052	
תמיטה יזמ 1.0	10120	12.0	+120	+1.2	+93.0	
ת.נ.מלק ושח	1870	715	-40	-2.1	-1265	
ת.נ.מלק 5שח	1128	418			-194	

השקעות ותעשיה

מרכזית ב 0.1	8500	200	+30	+.4	+18.0	
כור בב 1.0	6600000	.5	+40000	+2.2	+.4	
כלל תעשיות 1.0	1495	5073			-2140	
מאגדי סברלוגיה	489	4645	-1	-.2	-7191	

חברות להשקעה

השקעה ואחזקות

אנריש ש	5390	11.0			+54.0	
אידיבי פתוח 2.0	4860	1373	+40	+.8	+2023	
אינקובה ושח	--- הפסקת מסחר ---					
אלגו ש	11300	19.0			-1.8	
אלבר מ	11199	45.0	-100	-.9	-45.0	
אלדן ש	3420	1422			+408	
אלדן מ	3450	128			-128	
אמישר בב 1.0	--- הפסקת מסחר ---					
אפיק 1.0	233	2125	-2	-.9	-3082	
אפיק 5.0	178.0	2161	-2.0	-1.1	-2160	
גזולת השקעות ושח	1471	196	+11	+8	+152	
חברה לישראל ושח	10950	1494			-709	
חברה לישראל 5שח	8010	1060	+160	+2.0	+1241	
ולפטן 0.1	114000					
ולפטן 1.0 ש	26800	74.0	+250	+1.0	+73.0	
אמפא א 0.5	15851	45.0	+1		+4.0	
מעלות השקע ש	6590	160			-210	
דיסקונט השק ש	2880	2752	+20	+.7	+3075	
מזרחי השק ש	22970	107			-7.0	
מגד השק אגח 124	12600	1.0	-159	-1.3	-1.0	
הזרחן 1.0	2890	205	-40	-1.4	-95.0	
הזרחן 5.0	1370	1289	-18	-1.3	-1244	
ישום והחזקות ושח	261	12102	-4	-1.5	-15626	
יוגא ש	11150	266			-86.0	
יזרן א 0.1	3380	422	-20	-.6	-353	
כלל ישראל 10.0	906	3550	+1	+.1	+1532	
כלל ישראל 50.0	829	400			-400	
לנרש 1 ש"ח	4000	46.0			-52.0	
לנרש 5 ש"ח	1155	601			+56.0	
מגור 1 ש"ח	715	2412			-1383	
מגור 5 ש"ח	400	2967			-967	
מגור אש ב	340	3453			-2553	
מגור אג"ח 1	100.0	3590			+1660	
עזה השק ב 0.1	3650	90.0	+84	+2.4	+410	
עזה השק ג 0.5	2000	6.0			+156	
פז השק ש	6909	490	+110	+1.6	+842	
פמה א 0.1	10900	82.0			-75.0	
פמה 0.5	6600	356	+100	+1.5	+298	
פריגן ב 0.2 ש"ח	4620	370			-71.0	
קדרן 1 ש"ח	660	3105	-5	-.8	-3715	
קדרן 5 ש"ח	546 חב	3930	+32	+6.2	+4680	

מחקר ופיתוח

גליל מכנולוגיות	452 חב	2265	+24	+5.6	+9247	

דלק וגפט

דלק חיפושים 1.0	3220	715			-528	
דלק חיפושים 5.0	1880	92.0			+64.0	
דלק נפט אופ 2	1171	2251			+1944	
מז דלק נפט	18950	51.0	+300	+1.6	+63.0	
ר.ג.א.ל. 5.0	3800	899	+99	+2.7	+527	
מ.ב.ן. 1.0

בני־יהודה מצפה שבנתניה יכניעו בשבילה את המוליכה

מאת בריך הגן

מי תעצור את ביתי״ר ירושלים? אולי מכבי נתניה. הנתנייתים יאורחו את מוליכי הטבלה באיצטדיונם החדש ויבקר לבלום את הדהירה הביתי״רית בדי ״להציל״ את קופת הנקודות המבוטסת שלהם. הואיל גם להציל את הליגה משמצמץ מלא.

בני־יהודה, שכבשה את המקום השני, מאמינה, כי תוכל לצמק את פער חמש הנקודות בפסגה לאחר קרב החוץ שלה מול מכבי פ״ת בהנחה, שבנתניה תיעשה עבודה זהלק מהמלאכה.

מאבק צמרת מעניין אחר יהיה בפ״ת בין קבוצת הפועל המקומית לבין חבורת בריאלובסקי מחיפה. ת״א תתבשם משני משחקי ״דרבי״: מכבי תארח את שמשון והפועל את ביתי״ר.

אחד המשחקים החשובים של המחזור ה־13 יהיה ביפו, שם יתעמתו מכבי יפו ומכבי יבנה הצמודות מתחת ל״קו האדום״. כדאי גם להעניק תשומת־לב למשחקה של באר־שבע עם הפועל לוד המצליחה.

המשחק הנוסף נראה גם הקל ביותר לניחוש מאחר שהפועל כפ״ס הביתית טובה יותר מידיעות, ביתי״ר נתניה.

מכבי יפו – מכבי יבנה

שתי הקבוצות מודעות היטב לחשיבותו של הקרב הפרטי ביניהן. עימות זה נושא עמו את המפתח לסיכויי הישארות שלהן בליגה, ולפיכך הן יאבקו עד כלות הנשימה כדי להבטיח לעצמן את שלוש הנקודות. יבנה, שרשמה נצחון לאחר בצורת ארוכה, תהיה, אולי, מרוצה פחות, אולם יפו לא תרשה לעצמה להתאיין את ההזדמנות הביתית.

התחזית: נצחון ליפו.

באר־שבע – הפועל לוד

לוד, לאחר שלושה נצחונות רצופים וזינוק מרשים במעלה הטבלה, תהיה, ודאי, יריבה שקולה וקשוחה. באר־שבע תעשה טעות אם תסמוך על האווירה הביתית מבלי לחזק אותה ביכולת טובה על המגרש. בכל מקרה, תיק יספק את שאיפות האורחים, כשמדובר בקרב־חוץ במגרש עליו נכנעה המליכה.

התחזית: תיקו.

הפועל כפ״ס – ביתי״ר נתניה

אף שהנתנייתים ניצחו בשבת שעברה והמארחים רכשו נקודה אחת, אין להטיל ספק ביתרונה של כפ״ס. לחניכיו של נסים בכר שאיפות לחזור לצמרת הגבוהה וזו תהיה ההזדמנות הגדולה שלהם. נתניה תנסה לנצל את התנופה המחודשת שלה, אולם סיכוייה אינם ורודים.

התחזית: נצחון לכפ״ס.

הפועל ת״א – ביתי״ר ת״א

להפועל אין שום כוונות להנציח את עובדת שיימותה לקבוצות התחתית ואילו ביתי״ר מחפשת אוץ דינוק כלפי החלק העליון של הטבלה. חוסר היציבות של הביתי״רים יאפשר, אולי, לחניכי שוייצר לשוב למסלול הנצחונות אף שביתי״ר מסוגלת לאכזב את יריבתה פעם נוספת.

התחזית: נצחון להפועל.

מכבי ת״א – שמשון

מכבי תצטרך להתגבר לא רק על יריבה שאפתנית ומצליחה כשמשון אלא גם על משבר אבי כהן. חבריו של ״הקפטן״ המחרה יאלצו לחפות על היעדרו ולהוכיח, כי הם מסוגלים לגרוזלות גם בלעדיו. שמשון, בכל מקרה, תשחק בשקט נפשי מבלי להתחשב בבעיות המוראליות של יריבתה.

התחזית: נצחון לשמשון.

מכבי נתניה – ביתי״ר רם

אם ישכילו אוהבה וחבריו לשחזר את ה־סרע״ האיכותי שלהם מן המחזורים האחרונים, לא יגתנו למארחים סיכויים רבים. נתניה תהיה, ודאי, נחושה יותר מתמיד מול האתגר הגדול, אולם גודלה יופקד דווקא בידי יריביה. עדיפות לאורחים עם אפשרות להפתעה.

התחזית: נצחון לביתי״ר.

הפועל פ״ת – מכבי חיפה

לא סבור להמר על התוצאה דווקא על סמך תוצאות המחזור הקודם. שכן, פ״ת המנצחת עשויה לקום מן הקרשים ולהלום בשאיפות של חיפה לשוב למאבק האליטות. קרב פתוח ומעורר עניין.

התחזית: תיקו.

מכבי פ״ת – בני־יהודה

״החובבים״ יגסו לכבוש את פ״ת כדי לשמור בידיהם את האופציות למאבק על הכתר. מכבי ״מדיפת״ ומקרטעת, אולם האווירה הביתית תאפשר לה לאזן את הכחות. לחרות הפער במיקום, צפוי מאבק שקול.

התחזית: תיקו.

כפר גלעדי: כדורסל של מקצוענים בחצר הקיבוץ

מאת שמעון ויים

עשר בבוקר. חצר קיבוץ כפר גלעדי באחד מימי השבוע. למראית עין לא שונה חצר הקיבוץ הזותיק הזה מחצרות קיבוצים עבלים אחרים בגליל. טרקטורים חוצים את הרדכים, במחצבה עולה האבק הניצוד וקיבוצניקים בבגדי עבודה כחולים ובאדשות חשיבות עצמית מסתובבים בחצר. עוד יום עבודה קיבוצי רגיל.

באולם הכדורסל שבפאתי הקיבוץ האווירה כלל וכלל איבה קיבוצית. שוחקי קבוצת הכדורסל של הפועל גליל־עליון, מקום שני בליגה הלאומית, נכון לעכשיו, מתאמנים במרץ רב בהדרכתו של מאמן הכושר. יש שם גבהים ויש גם כמה נמוכים, כולם באימוניות כחולות ואדומות, ויש גם שני כושים גבוהים שמזדקרים מעל, תרתי משמע. המאמן אריה מליניאק ועחרו, אריק מנקין, ישובים בצידי האולם ומתכננים את המערך המאקסי לקראת ההתמודדות הקרובה עם מכבי תל־אביב. משחק שיא בגליל לא רק מפני שמדובר במקום ראשון נגד מקום שני. כל ביקור של מכבי הגדולה בגליל זה יום חג לחובבי הכדורסל בצפון. אז עולות שוב השאיפות הכמוסות לנצח סוף סוף את האלופה הבכירה ולקבל קצת כותרות שמגנות בעיתונים שלא לדבר על האפשרות הבלתי חוזרת לסתום אחת ולתמיד את הפיות לכל האפיקורסים הקיבוצניקים, שחושבים שקיבוץ וכדורסל טוב לא יכולים ללכת ביחד.

איש לא ישוחרר מהסגל הלאומי

מאת אשר בוקשלבר

״שום שוחקן לא ישוחרר מהסגל הלאומי גם אם יבקש זאת״, אמר אמש מליניאק מיחיד״, מאמן נבחרת ישראל בכדורגל.

מיחיד״ הדגיש, כי רק אחרי סדרת משחקי הידידות בישראל הוא יזלזל באופן אישי על הרכב הסגל הלאומי. ״שיקולי יהיו מקצועיים בלבד״, הדגיש המאמן הלאומי.

בגלל סודניך הנוער, שיעורך מתחילת חודש יוניאר לא תתאפשר פגישה של שוחקני הסגל הלאומי. מיחיד״ ציין, כי הוא לא מוחה על האורעים הדרגים, שהיו במשחקה של הנבחרת מול בחנת דרום, בגלל שהוא מועסק ע״י ההתאחדות לכדורגל ורק הוא רשאית להגיב.

ביום שלישי ידריך מיחיד״ את נבחרת הנערות במשחק אימון מול הפועל חולון. כמה משחקני הסגל הלאומי, שצורפו רק בשבועות האחרונים, ישובבו במשחקה של נבחרת הנערות.

„אפועל״ דורשת פיצוי גדול ממשלת קפריסין

קבוצת הכדורגל הקפריסאית אפועל הדרוש פיצויים בסך 134,000 דולר ממשלת קפריסין, בעקבות ביטול משחק בגביע האלופות אידופה באוקטובר נגד קבוצת בסיקאס מאיסטבול.

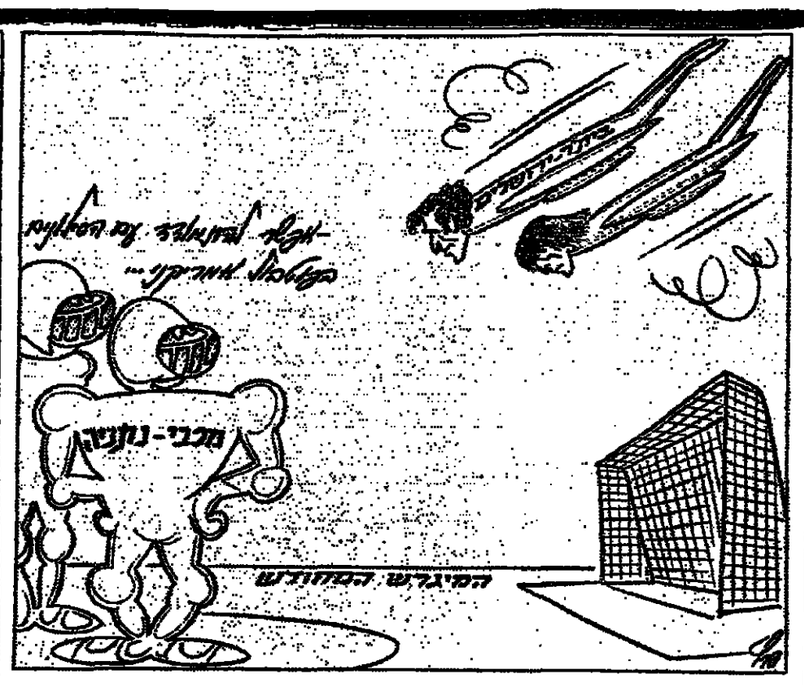

אליצור – גליל־עליון; מכבי ת״א – מכבי חיפה בחצי גמר גביע המדינה

מאת משה כהן

משחקי רבע גמר גביע המדינה בכדורסל הפתיעו אמש ללא הפתעות. כל הקבוצות הפייבוריטיות הבן בנצחונות ועלו לשלב חצי הגמר, שיערך ב־12 במרוץ.

המשחק המרתק ביותר נערך בנתניה, שם הצליחה הפועל ת״א, ללא מייק לארבי המצוין, למנוחה את אליצור נתניה עד לשניות הסיום, אך לבסוף נאלצו הישראלים להכניע ולהחזר בסעם השניה ברצופות על הנסעה המשחק חצי הגמר.

יריבתה של נתניה בחצי הגמר תהיה הפועל גליל עליון, שנאלצה להתאמץ בביתה כדי לגבור על הפועל חולון. החולונים, השרויים במשבר חריף, עומדים להחליף את מאמנם מולי קצרזין. איבן דאנקן, המוקמד להחליפו, עמד להגיע אמש לארץ.

הסיגרלה של משחקי הגביע, הפועל נהריה, לא הצליחה לחזות ריב שקל למכבי חיפה, שתעמוד במשחק חצי הגמר את מכבי ת״א, שהביסה בהיכל המאמרים בי״ר אליעזר את ביתי״ר ת״א.

אליצור	74
הפועל ת״א	72

השחקן שחום העור, דון רדבינגן, היה אמש האיש הטצב ביותר בנתניה. במשך כל דקות המשחק הוא הצטיין ושלם ללא עוררין מתנת לסלים, אך כל עצמו שלו מתרץ למעשה את גורל המשחק וקבוצתו, הפועל ת״א, ניצחה במשחק שקול ומרתק עיי אליצור נתניה בתוצאה 74:72 (41:41).

למרות הפסדם ראויים ה״אדומים״ למרוב המחמאות. שכן גם ללא מייק לארבי הפצוע הם היטים לשחק והצליחו להזות ריב שקול לנתניתים. השחקן המצטיין במגרש היה כאמור, דון רדבינגן, שקלע 11 כדורים וחדרים מהסל ואף קלע 27 נקודות. גם לאלאבן מרסו היו דקות טובות מתחת לסלים.

שחקני הזרע של ת״א אינם כליל. עמוס פרישמן הרבה להחטיא ונראה, כי ל״אדומים״ אין תחליף הולם לזלוטיקמן ולארגי הפצועים. אין ספק, כי חתל־אביבים שיחקו בצורה נמוכה מול הנתנייתים.

חניכיו של משה ויינקרנץ, הגיעו את הכדור באיטיות וביססו את משחקם על הכנסת כדורים לשחקניהם הגבוהים.

״להטוטני״ נתניה שיחקו מתחת לכמתם, הם הדיבו לאבר כדורים ונראו חסרי אונים מול משחקה המבוקר של ת״א. רק דני ברכה, וילי סימס וג״ים ג׳נוסטון גילו יכולת סבירה בנתניה.

המשחק היה שקול בכל שלביו. בדקה ה־33 הצליחו חתל־אביבים לעלות ליתרון 58:62, אך הנתנייתים בשחקן הקרבה הצליחו בדקות הסיום להשיב לעצמם את היתרון.

בדקה האחרונה עלה המתח באולם. במצב של 72:74 לנתניה, יצאו שחקני ת״ת להתקפה, אך החולונים שיחקו אומנם בשאפתנות רבה, אך עצבנותם הרבה וכושרם הלקוי היו בעוכריהם. ״דחה״, קני באנסטר, כלם בשחקן האגרסיווי, שגרם לא אחת להחלטות צרות במגרש. משחק ההגנה של ״דחה״ היה חלש, אך בהתקפה הוא הייסיב לשחק ונראה היה, כי שחקני הגליל חוששים לשטור עליו.

דייזי בורמור פתח את המשחק הייסב. בדקות הפתיחה הוא קלע 11 נקודות, אולם בהמשך שיתף אותו לחלוטין השחקן הכשרוני, נרב הנפלד.

שחקני הגליל שיחקו מתחת לרמתם. קרטיס ברי יצא כבר בדקה ה־25 מהמשחק בגלל חמש עבירות אישיות. שמואל דיסמן ישב במרבית דקות המשחק על ספסל המחליפים ואדו חזן לא היה בטיאו.

השחקן המצטיין במשחק היה ללא ספק, טרי ווייטס, שעיתק ללא דופי מתחת לסלים והחזיק את קבוצתו בתמונת המשחק. גם לברד ליף היו דקות טובות.

שוחקי הגליל פתחו את המשחק הייסב והחליטו בדקה ה־11 (14:23), אולם משחק מעולה של דייזי בורמור גרם למהפך ובדקה ה־16 הליכו החולונים – 28:35.

שחקני הגליל במאמץ רב הצליחו לעלות ליתרון עד לסיום המחצית, במחצית השניה הם הצליחו לשמור על יתרונם, כשכל מאמצי החולונים לחולל מהפך עלו בתוהו.

שפטו ירוזבנק והרמן לעיני 1000 צופים באולם בית־צפורי.

נקודות לגליל־עליון: ווייס (23), ליף (22), ברי (14), חן (13), הנפלד (7), דסמן (5).

נקודות לחולון: מאנסטר (27), אלימלך (17), בורמור (17), טרי (6), בוכן (6), יעקובי (2).

הדרה שייסב

מכבי חיפה	97
הפועל נהריה	86

דרכה של סינדרלת הגביע, הפועל נהריה, הגיעה אמש לקצה, לאחר שקבוצת מכבי חיפה הנחתה בצחון קל – 86:97 (31:40).

גם חסרונם של ריצ׳ארד ג׳נסון ותומר שטיינאוור הפצועים לא מנעה משחקני עיר הכרמל לשלוט ללא עוררין מתחת לסלים. שחקני נהריה לא מצאו מענה ליתרון הגובה החיפאי ונאלצו להניף דגל לבן כבר בדקות הפתיחה.

לאחר תקופת שפל ארוכה היו אמש קלעי חזרן של חיפה במייטבם. ארי רזנברג קלע בריישנות רבה מהפינות והדרון שפע קלע ללא קיר מסוחרים ביגוניים.

שחקני נהריה איכזבו את אוהדיהם הרבים. הם לא נצלו את חסרונם של שני השחקנים הגבוהים של חיפה ולא הצליחו להזות ריב שקול לידיבהם מהלאומית.

כאמור, המשחק היה חד־צדדי לכל אורכו. עובדה זו איפשרה למאמן חיפאי, מנחם גרשון, לשתף גם את שחקני הספסל במשחק.

שפטו וליגנר וספיר לעיני 1000 צופים בנהריה.

נקודות למכבי חיפה: ארי רזנברג (21), פלוארס (17), שפע (16), גורדון (12), יחזן רזנברג (12), שלכטר (10), גורלמן (5), גולדשמיט (4).

נקודות לנהריה: רוקח (23), דובוברני (21), ג׳יק דוד (16), ועקנין (12), גולדשטיין (11), סופר (3).

יצחק ציבקין

גליל־עליון	84
הפועל חולון	76

הארועים בסיום המשחק העצבני בין קבוצות הפועל גליל־עליון והפועל חולון אמרו למעשה הכל. המאמן הבלתי, מולי קבלרין, הרחיב הפיטורים פרחפת מעל אוזאר, התנחב בהתרבשות עם ישראל אלימלך ושניהם פרצו בבכי.

אכן היתה להם סיבה לבכות, כיוון שגם אמש איכזבה חולון לאחר שנצוחה ע״י הפועל גליל־עליון בתוצאה 84:76 (43:38).

בשאפתנות רבה, אך עצבנותם הרבה וכושרם הלקוי היו בעוכריהם. ״דחה״, קני באנסטר, כלם בשחקן האגרסיווי, שגרם לא אחת להחלטות צרות במגרש. משחק ההגנה של ״דחה״ היה חלש, אך בהתקפה הוא הייסיב לשחק ונראה היה, כי שחקני הגליל חוששים לשטור עליו.

דייזי בורמור פתח את המשחק הייסב. בדקות הפתיחה הוא קלע 11 נקודות, אולם בהמשך שיתף אותו לחלוטין השחקן הכשרוני, נרב הנפלד.

שחקני הגליל שיחקו מתחת לרמתם. קרטיס ברי יצא כבר בדקה ה־25 מהמשחק בגלל חמש עבירות אישיות. שמואל דיסמן ישב במרבית דקות המשחק על ספסל המחליפים ואדו חזן לא היה בטיאו.

השחקן המצטיין במשחק היה ללא ספק, טרי ווייטס, שעיתק ללא דופי מתחת לסלים והחזיק את קבוצתו בתמונת המשחק. גם לברד ליף היו דקות טובות.

שוחקי הגליל פתחו את המשחק הייסב והחליטו בדקה ה־11 (14:23), אולם משחק מעולה של דייזי בורמור גרם למהפך ובדקה ה־16 הליכו החולונים – 28:35.

שחקני הגליל במאמץ רב הצליחו לעלות ליתרון עד לסיום המחצית. במחצית השניה הם הצליחו לשמור על יתרונם, כשכל מאמצי החולונים לחולל מהפך עלו בתוהו.

שפטו ירוזבנק והרמן לעיני 1000 צופים באולם בית־צפורי.

נקודות לגליל־עליון: ווייס (23), ליף (22), ברי (14), חן (13), הנפלד (7), דסמן (5).

נקודות לחולון: מאנסטר (27), אלימלך (17), בורמור (17), טרי (6), בוכן (6), יעקובי (2).

הדרה שייסב

מכבי ת״א	105
בית״ר ת״א	81

כדורסלני מכבי ת״א לא נוקקו להצית את מלאי יכולתם, ברי להבים את יריבתם הנערמנית ביתי״ר ת״א בתוצאה 81:105 (41:55).

נראה, כי שחקני ה״מנורה״ כלל לא האבינו ביכולתם לחולל הפתעה. הזל משרעת הפתיחה הם שיתקו בזחירות רבה, בטמרה לא לספוג תבוסה. למזלם הרע של הביתי״רים לא היו סכנות מרחפות.

רון דייזיס קלע אומנם את כנת הנקודות הרגילה שלו (31), אך הוא הירבה להחטיא והיה רחוק מכושרו הטוב. ביחוד ג׳נס סבל מחוסר ריכוז ביכולתו. במחצית הראשונה קבלרין, שחרב המיטורים פרחפת מעל אוזאר, התחבק בהתרבשות עם ישראל אלימלך ושניהם פרצו בבכי.

אכן היתה להם סיבה לבכות, כיוון שגם אמש איכזבה חולון לאחר שנצוחה ע״י הפועל גליל־עליון בתוצאה 84:76 (43:38).

בשאפתנות רבה, אך עצבנותם הרבה וכושרם הלקוי היו בעוכריהם. ״דחה״, קני באנסטר, כלם בשחקן האגרסיווי, שגרם לא אחת להחלטות צרות במגרש. משחק ההגנה של ״דחה״ היה חלש, אך בהתקפה הוא הייסיב לשחק ונראה היה, כי שחקני הגליל חוששים לשטור עליו.

דייזי בורמור פתח את המשחק הייסב. בדקות הפתיחה הוא קלע 11 נקודות, אולם בהמשך שיתף אותו לחלוטין השחקן הכשרוני, נרב הנפלד.

שחקני הגליל שיחקו מתחת לרמתם. קרטיס ברי יצא כבר בדקה ה־25 מהמשחק בגלל חמש עבירות אישיות. שמואל דיסמן ישב במרבית דקות המשחק על ספסל המחליפים ואדו חזן לא היה בטיאו.

השחקן המצטיין במשחק היה ללא ספק, טרי ווייטס, שעיתק ללא דופי מתחת לסלים והחזיק את קבוצתו בתמונת המשחק. גם לברד ליף היו דקות טובות.

שוחקי הגליל פתחו את המשחק הייסב והחליטו בדקה ה־11 (14:23), אולם משחק מעולה של דייזי בורמור גרם למהפך ובדקה ה־16 הליכו החולונים – 28:35.

שחקני הגליל במאמץ רב הצליחו לעלות ליתרון עד לסיום המחצית. במחצית השניה הם הצליחו לשמור על יתרונם, כשכל מאמצי החולונים לחולל מהפך עלו בתוהו.

שפטו ירוזבנק והרמן לעיני 1000 צופים באולם בית־צפורי.

נקודות לגליל־עליון: ווייס (23), ליף (22), ברי (14), חן (13), הנפלד (7), דסמן (5).

נקודות לחולון: מאנסטר (27), אלימלך (17), בורמור (17), טרי (6), בוכן (6), יעקובי (2).

הדרה שייסב

ארסנל תארח במגרשה את לוטון במשחק קשה

מאת נ. שרון

שתי הראשונות בליגה האנגלית ישארו מחר בבית כדי לארח יריבות קשות. בעיקר צפויה מלאכה קשה לארסנל שתארח את לוטון הדרבית במפלה.

נוטינגהאם פורסט תארח את סאות׳המפטון המנסה להתאושש. ליברפול, יוצאת למשחק חוץ נגד צ׳רלטון.

בלוגרן שני משחקי דרבי. סוטנהאם תארח את סוגרת הטבלה, צ׳לסי. ווסטהאם תארח את קרינם פארק ריינג׳רס.

ביתר המשחקים: אברטון – וימבלדון; מנצ׳סטר יונייטד – לסטר; אקספורד – אסטון ווילה.

● סורניך הסניס ״הכל נשאר במשפחה״ יפתח ביום חמישי הבא במרכז הספורט בהרד יוסף וימשך שלושה ימים.

הטורניר מחולק לתשע קטגוריות, שבמסגרתן ישתקו: בעלים ונשים, אבות ובנים, אמהות ובנות, אמהות ובנים, אחים ואחיות, סבים ונכדים.

הצמרת הארצית בוערת: שש קבוצות מעורבות בקרבות

מאת שמואל כל

הצמרת הארצית בוערת. שש מתוך שבע הראשונות בטבלה יהיו מעורבות בקרבות בינן לבין עצמן. ואם לא די בכך צפוי גם דרבי רחת גני ושבי מאבקים על שש נקודות בתחתית.

המוליכה, הפועל חיפה, תנסה להתאושש מהתפסדה בשבוע שעבר על חשבון צפרדים תולון, המחזיקה. הפועל חדרה המפגרת רק בהפרש שערים אחרי החיפאים, עולה לבירה למבחן קשה מול הפועל ירושלים, ההולכת מחיל אל חיל. מכבי שעריים (רביעית) תצפין לעבור להתמודדות נגד הפועל המקומי המפגרת אחריה שני שלבים בדירוג.

בר״ג דרבי מעניין. מכבי רמת עמידר תארח את הפועל שספגה הפסד באמצע השבוע במשחק הדאי. הרמת גנית השלישית, הכח תארח את הפועל בית־שאן.

ובתחתית שם תארח מרמורק את הפועל דימונה, כאשר שתיהן מומקמות מתחת לקו האדום. הפועל טבריה תארח את ביתי״ר נהריה ובית״ר רמלה את הפועל יהוד.

טבריה – בית״ר נהריה

משחק קל למארחים מעיד הכנרת הזדמנות מצויינת עבורם לשפר את מאזן נקודותיהם. על הנייר אין להניח סיכויים, אבל כשגבם אל הקיר כדאי לסבריגים להתייחס אליהם ברצינות. מכל מקום הסיכויים נטיות בבירור לטובת טבריה.

התחזית: נצחון לטבריה.

הפועל עכו – שעריים

מפגש צמרת מרתק בו כל תוצאה לא תפתיע. שעריים עלתה באמצע השבוע למקום הרביעי ודחקה את העכואים לשישי, אולם עכו היא בתיית והיא יודעת לנצל עובדה זו בית״ר לנצל את יתרונה הביתי צפויות הנקודות להשאר אצלה.

התחזית: תיקו ומעלה לרמלה.

הפועל חיפה – צפרדים

מבחן בית קשה למוליכה. לאחר הפסדה בשבוע שעבר בחדרה חיפאים הוחיפאים לנצח כדי לשמור על מקומם בפיסגה. אולם מולם תתיצב קבוצה עקשנית המודעת לכך שנצחון יהפוך אותה לבעלת סיכויים ראלים להאבק על התואר. חיפה אמנם עדיפה מבחינה סכנית, אך כדי לנצח יצטרכו שחקניה גם לחלום.

התחזית: תיקו ומעלה לחיפה.

רמת־עמידר – הפועל ר״ג

ההפסדים של שתי הקבוצות במחזור האחרון מגבירים את המתח. עמידר עדיין לא איבדה תקווה בכל הקשר לצמרת. מאידך זקוקה הפועל לנקודות כדי להתחמק מאימת התחתית. מאחר שלמשחקי דרבי חוקים משלהם קשה להתנבא,נראה שתיקו יספק את שתי הקבוצות.

התחזית: תיקו.

הכח – בית־שאן

משנה מאמן משנה מזל. נאמנים לאימרה זו ינסו שחקני הכח עם מאמנם חדש בן חדר מחדרי לחזות סוף סוף בשלוש נקודות. המשימה לא תהיה קלה מול הקבוצה הלחמת מבית שאן, אבל הביתיות מעניקה לסגולים יתרון שכנראה יספיק לה הפעם.

התחזית: נצחון לחכח.

בית״ר רמלה – יהוד

על פי מיקומן בטבלה יהוד עדיפה, אולם הרמה שמפגינים שחקני יהוד בשבועות האחרונים מאכזבת. עובדה זו ינסו הרמלאים לנצל כדי להוסיף נצחון למאזנם הדל. אם תשכיל בית״ר לנצל את יתרונה הביתי צפויות הנקודות להשאר אצלה.

התחזית: תיקו ומעלה לרמלה.

מרמורק – דימונה

מפגש תחתית בין שתי קבוצות הממוקמות מתחת לקו האדום. מרמורק טובה יותר מה עדי שהא תשוקן בביתה. דימונה בצרות. היא גובהת נקודות פה ושם אך בעקרון זו הקבוצה החלשה בליגה, ועל כך מעיד מיקומה. לכן סביר להניח שמרמורק תצא מהתמודדות כשידה על העליונה.

התחזית: נצחון למרמורק.

הפועל ים – הפועל חדרה

אחרי נצחונה הנאה על המוליכה יוצאת חדרה למבחן חדש קשה ביותר נגד הפועל ירושלים. הירושלמים עם מאזן של שישה נצחונות רצופים עשויים בעורת נצחון נוסף להשתלב במאבק על הבכורה. חדרה לא תרצה להפסיד למשחק כה גורלי. מכל מקום למחמי המשוו זו היא משימה קשה . אני מחמר על הירושלמים.

התחזית: נצחון לירושלים.

בליגות א׳

צפון: טירת הכרמל – מכבי עפולה; הפועל סיבה – קיית׳ אתא; הפועל טירה – אור־עקיבא; בית״ר חיפה – מכבי טמרה; בני סמרה – קרית־שמונה; מכבי חדרה – עליה כפ״ס; אחי נצרת – הפועל רעננה.

דרום: הפועל תל־אביבים – באר־שבע; רמת־השרון – הפועל רמלה; הפועל בת״ים – קרית־מלאכי; אשקלון – קרית־אונו; יהודה – קרית גת; הפועל יהודה – יאשון לציון; לודים חולון – בית שמש.

בליגות ב׳

הפועל חדרה – מכבי נתניה

מבחן בית קשה לחדרה. לאחר הפסדה בשבוע שעבר בחדרה חיפאים הוחיפאים לנצח כדי לשמור על מקומם בפיסגה. אולם מולם תתיצב קבוצה עקשנית המודעת לכך שנצחון יהפוך אותה לבעלת סיכויים ראלים להאבק על התואר. חיפה אמנם עדיפה מבחינה סכנית, אך כדי לנצח יצטרכו שחקניה גם לחלום.

התחזית: תיקו ומעלה לחיפה.

רמת־עמידר – הפועל ר״ג

ההפסדים של שתי הקבוצות במחזור האחרון מגבירים את המתח. עמידר עדיין לא איבדה תקווה בכל הקשר לצמרת. מאידך זקוקה הפועל לנקודות כדי להתחמק מאימת התחתית. מאחר שלמשחקי דרבי חוקים משלהם קשה להתנבא,נראה שתיקו יספק את שתי הקבוצות.

התחזית: תיקו.

הכח – בית־שאן

משנה מאמן משנה מזל. נאמנים לאימרה זו ינסו שחקני הכח עם מאמנם חדש בן חדר מחדרי לחזות סוף סוף בשלוש נקודות. המשימה לא תהיה קלה מול הקבוצה הלחמת מבית שאן, אבל הביתיות מעניקה לסגולים יתרון שכנראה יספיק לה הפעם.

התחזית: נצחון לחכח.

בית״ר רמלה – יהוד

על פי מיקומן בטבלה יהוד עדיפה, אולם הרמה שמפגינים שחקני יהוד בשבועות האחרונים מאכזבת. עובדה זו ינסו הרמלאים לנצל כדי להוסיף נצחון למאזנם הדל. אם תשכיל בית״ר לנצל את יתרונה הביתי צפויות הנקודות להשאר אצלה.

התחזית: תיקו ומעלה לרמלה.

מרמורק – דימונה

מפגש תחתית בין שתי קבוצות הממוקמות מתחת לקו האדום. מרמורק טובה יותר מה עדי שהא תשוקן בביתה. דימונה בצרות. היא גובהת נקודות פה ושם אך בעקרון זו הקבוצה החלשה בליגה, ועל כך מעיד מיקומה. לכן סביר להניח שמרמורק תצא מהתמודדות כשידה על העליונה.

התחזית: נצחון למרמורק.

הפועל ים – הפועל חדרה

אחרי נצחונה הנאה על המוליכה יוצאת חדרה למבחן חדש קשה ביותר נגד הפועל ירושלים. הירושלמים עם מאזן של שישה נצחונות רצופים עשויים בעורת נצחון נוסף להשתלב במאבק על הבכורה. חדרה לא תרצה להפסיד למשחק כה גורלי. מכל מקום למחמי המשוו זו היא משימה קשה . אני מחמר על הירושלמים.

התחזית: נצחון לירושלים.

בליגות א׳

צפון: טירת הכרמל – מכבי עפולה; הפועל סיבה – קיית׳ אתא; הפועל טירה – אור־עקיבא; בית״ר חיפה – מכבי טמרה; בני סמרה – קרית־שמונה; מכבי חדרה – עליה כפ״ס; אחי נצרת – הפועל רעננה.

דרום: הפועל תל־אביבים – באר־שבע; רמת־השרון – הפועל רמלה; הפועל בת״ים – קרית־מלאכי; אשקלון – קרית־אונו; יהודה – קרית גת; הפועל יהודה – יאשון לציון; לודים חולון – בית שמש.

להיפרשוק "תנובה" כפר סבא
דרושים
● אחראי למחלקת ירקות ופירות
● עובד כללי
מועמדים מתאימים, תושבי כפר-סבא וסביבתה הקרובה, מתבקשים לפנות ישירות למנהל החנות מר א. שטיינפלד רחוב המייסדים 9 כפר-סבא, טלפון: 052-22168, לצורך ראיון וקבלת פרטים בקשר לעבודה.
- סודיות מובטחת -

אסם
תעשיות מזון בע"מ
למפעלנו המתרחב בשדרות
דרוש/ה
עובד/ת אחזקה
* בעל נסיון בהחזקת דודי קיטור
* בעל נסיון רב בעבודות צורת תעשייתית (מים, קיטור, אויר דחוס וכו').
נא לפנות בכתב בצירוף קורות חיים למנהל כוח-אדם ת.ד. 111 שדרות 80150.

כיף לעבוד במלון בלו ביי
בלו ביי
למלון "בלו-ביי" בנתניה
דרוש
סגן מנהל
בעל ניסיון של 5 שנים לפחות, בתפקידי ניהול בכירים במלון 5-4 כוכבים.
נא לפנות בכתב קורות חיים וניסיון קודם לת.ד. 178 נתניה - למחלקת המנהל.
ישרוטל
ניהול מלונות בע"מ
סידורים מיוחדים
המלך שלמה | לונה | ספורט | סט. טרופז | בלו ביי

לתברת פרסום והתצוגה לאוד
דרושות/ים
3 נשות/אנשי מכירה
דרישות התפקיד:
- נסיון במכירות, עדיפות ברכש מודעות פרסום
- בטחון עצמי, יכולת ביטוי וכושר שכנוע
- התמדה, סדר, משמעת עצמית
- נכונות לעבודה רבה, רכב יתרון
תנאים:
- תנאי שכר טובים למתאימים
- אפשרויות קידום לתפקידי ניהול פרויקטים
להתקשר בימים ו', א', ב' בין השעות 9.00 – 16.00 בלבד טל' 03/332004

חברה תעשייתית העוסקת בייצור חומרי אריזה מעוניינת:
1. בוגר מנהל עסקים
לתפקיד אחראי בעל אתגר
2. מבקרת איכות
שעות העבודה 8.00-16.00 מיום א'-ה'
לפנות טל' 03-805143 ימים א'-ה' בין השעות 10.00-15.00 או בכתב לת.ד. 1318 ת"א

מנון דון
שירותי מיון, אבחון והשמת כח אדם
תל־אביב, רח׳ יהודה הלוי 108, טל. 295445
עבור לקוחנו – משרד הנדסי גדול דרושים:
1. מהנדס אזרחי בעל ניסיון של שנתיים לפחות במשרד טכני. דובר עברית/אנגלית
2. שרטטת טכנית ניסיון של כשנתיים בהנדסה אזרחית או מדידות.
3. פקידה – סתבנית, השכלה תיכונית, הדפסה על מעבד ומלילים
לפנות בכתב יד למכון דוד – יהודה הלוי 108 ת"א טל' 03-295445

קופ"ח מאוחדת
לסניפנו בתל־אביב
דרושים/ות
1. עובד/ת מעבדה רפואי/ת
מוסמך, בעל/ת נסיון של 3 שנים לפחות בלקיחת דמים ועריכת בדיקות, למשרה חלקית – 3 ימים בשבוע באזור חולון בת-ים.
2. רוקח/ת
בעל/ת נסיון של 3 שנים לפחות למשרה מלאה.
3. רנטגנאי/ת
עם ידע בהפעלת מכשיר אולטראסאונד בעל/ת נסיון של 3 שנים לפחות למשרה חלקית.
המעוניינים מתבקשים לפנות לגבי תפקידים 3, 2, 1 למחלקת כוח אדם רח' ארלוזורוב 100 תל־אביב טלפון: 03-233251.
4. סייע/ת מוסמך/ת
לרופא שיניים
בעל/ת נסיון של 3 שנים לפחות.
המעוניינים מתבקשים לפנות למנהל סניף רחובות רח' בנימין 4. טלפון: 08-457993

עבור לקוחנו – מוכנות ביטוח בת״א דרוש:
עורך/ת פוליסות במחשב
רקע קודם הכרחי, ניסיון בתוכנת שדך יתרון.
לפנות בכתב למכון דוד יהודה הלוי 108 ת״א 03-295445

pilat פילת
מפעל תעשייתי גדול מחפש
מהנדס מפעל
בעמוד מתאים יהיה מהנדס מכונות, עם נסיון של עשר שנים בתעשיה, בעל רקע במכניקה, אוטומציה תעשייתית, קור והום, פנאומטיקה וחשמל.
התפקיד מחייב נסיון ניהולי ונסיון במו״מ עם ספקים ועם לקוחות.
מקום העבודה - באיזור הצפון.
נא לפנות בכתב יד, במירוט מקסימלי של השכלה ונסיון בעבודה, לפילת בע״מ, רח׳ ירושלים 24, תיבה, מיקוד 33433.
נא לציין על המעטפה: "מהנדס מפעל", משרה מס. 1950.
הבטחה מיוחדת לגברים ונשים כאחד.
סודיות תשמר בקפידה

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

עבע

לחברתנו דרושים/ות
למשרדנו בפתח-תקוה

לחטיבת הסחר — **ליחידת ענ"א**

פקיד/ה
הכישורים הדרושים:
- שליטה טובה בשפה האנגלית
- רצוי ידע בנהלי רישום יבוא/יצוא
- הדפסה טובה
- העבודה במשרה מלאה

תוכנית/ית
הכישורים הדרושים:
- מנוסה בסביבת DOS/VSE ובעל נסיון מעשי של לפחות שנתיים ב"שומי IBM-PC, בעיקר WM, LOTOS, DBASE-3
- עדיפות לבעלי רקע טכני

המועמדים מתבקשים לפנות בכתב למנהל כח-אדם
ת.ד. 3190 פתח-תקוה

למפעלנו בכפר-סבא

למערך היצור
1. **רוקח/ת** לעבודה בשעות אחה"צ או זמן עבודה גמיש. משרה מלאה או חלקית.
2. **עוזר/ת רוקח/ת**
3. **הנדסאי/טכנאי כימיה** למשרה מלאה בשתי משמרות
4. **מפעיל ציוד יצור פרמצבטי** למשרה מלאה בשתי משמרות, עדיפות למועמדים הגרים באזור השרון.

למערך האחזקה
1. **הנדסאי/טכנאי אלקטרוניקה** לפיתוח ותחזוקה שוטפת של ציוד מתקדם.
2. **הנדסאי/טכנאי מכונות** לתחזוקת ציוד יצור מועמדים בעלי השכלה מקצועית מתאימה, הגרים באזור השרון.

עבודה קבועה, תנאי רווחה מתקדמים, 5 ימי עבודה בשבוע.
המועמדים מתבקשים לפנות בכתב למנהל כח אדם ת.ד. 353 כפר-סבא

למחלבת "תנובה" תל-אביב

דרושים

הנדסאי/טכנאי מכונות
- לטיפול ואחזקת מכונות ייצור משוכללות
- בעלי ידע בפנאומטיקה ואוטומציה.

הנדסאי/טכנאי חשמל
- לטיפול ואחזקת מכונות ייצור משוכללות
- בעלי ידע באוטומציה ובקרה.

לבורנט/טכנאי מעבדה
- לעבודה במשמרות

מפעילי מכונות
- בעלי רקע טכני
- להיפעול מכונות ייצור ואריזה אוטומטיות
- העבודה במשמרות.

מסיק דודים מדופלם
- בעל הכשרה נוספת בתחום האינסטלציה
- העבודה במשמרות.

מועמדים מתאימים מתבקשים לפנות בכתב למחלבת "תנובה", מחלקת המנגנון, דרך פתח-תקוה 144 תל-אביב, מיקוד 64921, או טלפונית 03-210161, שלוחה 227, למנהל מחלקת המנגנון.
- סודיות מובטחת -

מ.י.ל. המכון הישראלי למינהל

ביה"ס הותיק והגדול
להכשרת עובדי משרד וחשבונאות
דגאל ויהושע אדירן בע"מ
החברה הגדולה והותיקה לשרותי העסקת עובדים

אנו נכשיר אותך לעבודה מעניינת ומכניסה

אנו נכשיר אותך תוך מספר שבועות ללא תלות בגילך והשכלתך בכל מקום בארץ למקצועות:
- מעבדת תמלילים על מחשבי P.C
- כתבנית עברית-אנגלית
- מנהלת חשבונות קלדנית
- מפעילת מסוף מחשבי P.C

בוגרות הקורסים תופנינה לעבודה ברשת דגאל
המעסיקה כיום למעלה מ-1200 עובדים במפעלים ומוסדות שונים בארץ

פני עוד היום לסניפי המכון הישראלי למינהל:
הסניפים פתוחים בין השעות: 9.00-1.00 לפנה"צ, 16.00-19.30 אחה"צ

תל-אביב בן-יהודה 38 ליד בית אל"על טל' 297421	חיפה ביאליק 12 פינת הרצל 664506 טל'	ירושלים יפו 39 מול בית שמל 221933 טל'	באר-שבע התלמיד 86 מול בנק טפחות 32872 טל'	רמת גן ביאלים 42 מול אורנדע 7361152 טל'	הרצליה סוקולוב 38 פ' בן-גוריון 57662 טל'	פתח-תקוה שיר-ציון 12 מול לוסטיג 913666 טל'	חדרה הרצל 143 מול מגדל 453532 טל'
ראשל"צ רוטשילד 25 מול הרים 956601 טל'	בת-ים רוטשילד 18 פינת בלפור 584151 טל'	חולון מקלבו 48 בית הספר 860669 טל'	רמלה הרצל 84 מול בנק לאומי 342399 טל'	הרצליה סוקולוב 38 פ' בן-גוריון 57662 טל'	כפר-סבא עמישרון 2 מול לוסטיג 444206 טל'	אשדוד בית פוגל 5 מרכז 38624 טל'	מגדיאל הרצל 24 כיכר גיגי 22404 טל'

אסם

תעשיות מזון בע"מ
למפעלנו המתרחב בשדרות
דרושים/ות
חשמלאי/ת תעשייה
- בעל/ת תעודת חשמלאי ראשי/ת, או מרסמן/ת
- בעל/ת ידע בפיקוד ובקרה
- בעל/ת נסיון של 3 שנים לפחות בתעשייה

טכנאי/ת מכונות אריזה
- בעל/ת הכשרה של הנדסאי/ת, או טכנאי/ת מכונות
- בעל/ת ידע בפיקוד ובקרה
- בעל/ת נסיון במכונות אריזה

נא לפנות בכתב, בצירוף קורות חיים, למנהל כוח-אדם, ת.ד. 111 שדרות 80150.

למשרד פרסום
דרושה
מזכירה מנוסה

רצוי נסיון קודם במשרד פרסום
ידיעת השפות אנגלית ועברית על בוריין,
כולל הדפסה, הכרחית.
5 ימי עבודה בשבוע, מ-8.30 עד 16.00.
רח' אוסישקין 96, תל-אביב, טל' 03-464195

נשיונל סמיקונדקטור
National Semiconductor

הצמרף לצחת המייצר את המעגלים של דור העתיד
למחלקת הנדסת מוצר דרוש:

פיזיקאי/
מהנדס אלקטרוניקה

משרה: 6212

לתפקיד מהנדס פיתוח תהליכי VLSI

תאור התפקיד:
- אפיון רכיבי MOS
- פיתוח ואינטגרציה של תהליכי ייצור מתקדמים למעגלי CMOS/VLSI

התפקיד מיועד לפיסיקאי או מהנדס אלקטרוניקה.
לבעלי ידע במיקרואלקטרוניקה - התקני מצב מוצק - יתרון

נא לפנות בכתב בצרוף קורות חיים, תעודות וציונים אל:
נשיונל סמיקונדקטור א.מ. בע"מ ת.ד. 619 מגדל-העמק 10556 עבור מחלקת כח אדם, לציין את מס' המשרה ותלפון להתקשרות

מודעה זו מיועדת לנשים וגברים כאחד

WANTED
דרושה
זוכה בסוף שבוע

כתבנית/ מעבדת תמלילים

את מחפשת עבודה מעניינת, תנאים טובים ויחס אישי?
באי ל"חבר"...
ב "חבר" חושבים עליך!

מבצע החודש -
הצטרפי החודש ותשתתפי מיד בהגרלת סוף שבוע זוגי במלון פאר בארץ.
באי אלינו, עוד היום.
להתראות.

חבר
המרכז הגדול לכוח אדם מקצועי
מיסודה של חבר המתרגמים

משרד ראשי: תל-אביב, בן-יהודה 100, טל': 245128, 03-221214. סניפים: חיפה, טל': 04-663966, ירושלים, טל': 02-225154.

Dr. Fischer

למפעלי ד"ר פישר
דרושים

1. מנהל חשבונות ראשי
בעל/ת נסיון לניהול חשבונות עובדים
ועבודה מול מחשב

2. תועמלנים רפואיים/ אנשי מכירות
לאזור המרכז והדרום

לפנות בכתב בצרוף תולדות חיים
לת.ד. 39071 תל-אביב 61390

טבע

למפעלנו בירושלים, הנמצא בשלבי הרחבה והתקנת קווי יצור חדשים
דרושים

מכונאי אחזקה
- בוגר בי"ס מקצועי במגמת מכניקה או מכשירנות עם ידע בפנאומטיקה וחשמל.
- עדיפות לבעלי נסיון באחזקת מכונות אריזה.
- יתרון לבעלי כושר קריאה בשפה האנגלית.
- עבודה קבועה • תנאי רווחה מתקדמים • 5 ימי עבודה בשבוע

המשרות מיועדות לתושבי י-ם ובית שמש.
המועמדים מתבקשים לפנות בכתב למחלקת כח-אדם ת.ד. 1142 ירושלים 91010
או טלפונית 02-810790

GIGA

ל"GIGA, בית מערכות העסק בפיתוח מערכות זכון אמת ובשיווק תיבים וגרפיקה דרושים:

★ **מהנדסי תוכנה בכירים**
בעלי נסיון של 4 שנים לפחות על מערכות אינטל 286 או VAX
ידע באנליזה נומרית, אינטגרציה בין מחשבים.

★ **מהנדס יישומים** (חלקיות)
לסימולציית SPICE או לעריכת PCB

לקביעת פגישה נא להתקשר 03-842750, או לשלוח קורות חיים לת.ד. 6060 חולון.

אמל
חברה לבטיחות בנתים
דרוש
מזכיר חברה

הכישורים הדרושים:
★ עורך דין
★ 3 שנים נסיון בעבודת מטה או עבודה משפטית
★ בעל כושר ארגוני
★ גיל עד 35

יש לפנות בכתב יד בצירוף קורות חיים לת.ד. 37633 תל-אביב 61375
עבור מחלקת כח אדם.

"קונתהל"

מרחיבה פעילויותיה
ומזמינה - אנשי מקצוע
המעוניינים לשלב התפתחותם המקצועית בצמיחת תחומי עסקים מבטיחים בחברה מבוססת - להגיש מועמדותם
לתפקידים הבאים:

1. מתכנן/מתכנת
- נסיון של שנתיים לפחות במחשב IBM S/38
- היכרות טובה של COBOL, RPG III

2. מתכנתים/מתכנתים
- בעלי ידע ונסיון על מחשבי VAX בסביבות VIA.

3. מנתחי מערכות/מתכנתים
לעבודה בירושלים
- בעלי רקע במחשבי IBM MAIN FRAME

מועמדים מתאימים בלבד מתבקשים לפנות
עבור 1 ו-2 טל: 03-749711 ללאה אבני.
עבור 3 נא לפנות בכתב יד בצירוף תולדות חיים, כורזין 1 גבעתיים 53583
- סודיות מובטחת -

קונתהל בע"מ
יעוץ תוכנה ומידע · בחשיבה יוצרת

ELECTRONIC DESIGN ENGINEER

(B.S. or M.S. in EE)
in Zurich, Switzerland

ALOS is a medium-sized Swiss company in office automation with daughter companies in Germany and the U.S. *The small development group has taken the commitment to integrate microfilm – still the cheapest storage means today – into electronic data processing environment.* Outstanding features require advanced techniques to succeed in a competitive market.

Suitable candidates will have the following skills:
- *at least 2 years of proven experience in software* development, preferably in C and assembly for Motorola 68000 and 6809
- familiarity with digital test equipment and microprocessor development systems
- *good background in hardware*

We look towards a long-term engagement.
English is a must, German an advantage. Residence and work permit in Switzerland will be provided.
To apply, send your resume to:
ALOS AG, Personalabteilung,
P.O. Box 143, CH-8045 Zurich

IPL

אינטרפרם מעבדות בע"מ
חברתנו מקבוצת Ares-Serono העולמית, מפתחת ומייצרת תרופות ייחודיות, עוסקת בהנדסה גנטית ובתחום הביו-טכנולוגיה

דרושה:
מזכירה בכירה
לניהול אדמיניסטרטיבי של מחלקת התפעול והייצור.
הכישורים:
★ נסיון קודם בתפקיד דומה.
★ ידיעת עברית ואנגלית על בוריין כולל הדפסות.
★ יכולת ארגון ועבודה עצמאית.

משרה מלאה ★ 5 ימי עבודה באווירה נעימה ★
מגורים באזור רחובות — יתרון ★ סודיות מובטחת.
נא לפנות בכתב ולפרט קורות חיים לפרסום-משרה מס' 76110
אינטרפרם מעבדות בע"מ מהי כה אדם, קרית ויצמן נס ציונה 76110

Dynamic International
Advertising Agency Seeks
Bilingual (English/Hebrew)
EXECUTIVE SECRETARY

If you possess excellent organisational and administrative skills, including bilingual word-processing:
if your mother tongue is English and you're a "self-starter",
we can offer you a promising career.

Call Sheri Sun.-Thur., 03-200212

מעבדות שרון בע"מ
דרוש
מנהל מחסן

★ לניהול מחסן חומרי גלם וחומרים מוגמרים.
★ ניסיון 5 שנים.
★ אנגלית חובה.
לפנות טלפונית לברוך גלעד.

רח' חבושם איזור התעשיה אשדוד
ת.ד. 832 אשדוד 77106
טלפון: 055-23227/35570/35955

EAGLE

דרוש
עוזר מנהל שיווק

העיסוק: * אחריות לשוק המקומי: פיתוח שווקים חדשים בארץ, ניהול מרים, מכירות, מגעים הדוקים עם משהביים ורצה"ל.
* ניהול אדמיניסטרטיבי של הייצוא.
דרישות: יכולת מכירה, ניהול מרים, כושר ארגוני וחסי אנוש מעולים. השכלה אקדמאית, שליטה באנגלית. חברת השוק הבטחתי - יתרון.

קורות חיים יש להביא בהקדם אל חברת "אקספרסים" ביאליק 45, רמת-גן. סודיות מובטחת

לרגו LARGO

לרגו מחשבים בע"מ
דרושים/ות
מהנדס אלקטרוניקה לאגף הטכני
בעל ידע ונסיון בתחום המיקרו מחשבים ובתכנון מערכי בדיקה דיאגנוסטיים ויכולת לבעלי נסיון ב- IBM PC

מחסנאי בכיר
בעל ידע ונסיון בניהול מחסן ערכות חילופין ורצוי ידע פורמלי בניהול מלאי ועבודה עם מחשב.

פקידת מחלקת שירות
- בעלת השכלה תיכונית • לאחר שרות צבאי.
- בעלת כושר ארגון וסדר ברמה גבוהה.

נא לפנות בכתב-יד, בצרוף קורות חיים, ל: לרגו מחשבים, קרליבך 27 ת"א, מיקוד 67132.

פקר פלדה
מרכז שירותי פלדה - אזור התעשיה כפר-סבא

דרושים:
1. חשמלאי ראשי
הכישורים:
- תעודת מקצוע מתאימה.
- נסיון בתעשיה 5 שנים לפחות.
- תפקיד דומה.
- עדיפות לבעלי ידע באלקטרוניקה.

2. מפעילים
לסטנת עיבוד וחיתוך מתכת
הכישורים:
- בוגרי 11 שנה ליבוד לפחות.
- עדיפות לבעלי ב"ל מקצועי.

נא לפנות בכתב-יד, או טלפונית, אל: פקר פלדה, ת.ד. 720 כפר-סבא, מיקוד: 44425. טל. 052-440150.

סמדר
חברה לנוי בע"מ
תכנון וביצוע גנים, כפר סבא
דרושים:
אנשי מקצוע בתחום הגזי וההשקיה
★ אחראי/ת מחסן מכירות ומשתלה
★ ראשי צוותים לאחזקת גינות
★ ראשי צוותים לביצוע גינות
נא לפנות לטל. 052-31636

דרוש
מלגזן מנוסה
לעבודה בבית קירור בחולון
נדבר פרטים להתקשר:
03-802617 לדוד או לאיציק.

למוסד ציבורי דרושה
מזכירה
במשרה מלאה

כישורים נדרשים: ידיעה מושלמת בעברית ובאנגלית, הדפסה וניהול תכתובת בשפות הנ"ל, יכולת ניהול משרד ברמה גבוהה, נסיון בתפקיד דומה. רקע באמנות יתרון.

נא לפנות בכתב יד למחלקת כוח אדם
ת. ד. 33288 תל-אביב 61332

קבוצת השמירה
מס' 1 בישראל בנושאי בטחון ואחזקה
דרושים
בעלי רקע טכני
★ מגיל 25 ומעלה בעלי רשיון נהיגה
שיוכשרו כאנשי מכירות
בענף המיכון וחומרי הנקיון.
המעוניינים יפנו טלפונית למחסן מכירות מרכזי, תברת "השמירה" בע"מ — טל. 03-374113 — לענבי אריס

למוסד בנקאי בתל-אביב
דרושה
מזכירה/פקידה
בוגרת תיכון,
הדפסה עברית
רפנות — טלפון 03-430198

מנת דם חיים לאדם

מזכירה
תרומת דם אחת סקנה ביומה דם מצמי רטטפצך וכך.

לתיאום דם מנה לטיך
מנן חד אדהם הקידה.

חוק הודעות שווה בתעסוקה, תשמ"א 1981

רשי חוק זה אסור לסרב לקבל אדם לעבודה מחמת מיני או מחמת היותו נשוי או הורה, אולם אם אוסף או מחוסר של התפקיד מונעים קביעתי שר בו אחר המיגים לעבודה הנדונה, העבודות צמרים לעיגם על סי החוק.

לחברה ציבורית בתיא
דרוש/ה
מנהל/ת חשבונות
כת ב' עם נסיון
של 5 שנים לפחות
נא לפנות בכתב בתיבה
קרית חיים ושרים ותיקים
הקמקיף ת.ד. 20521
תל-אביב.

לחברה מסחרית גדולה בחיפה העוסקת בייעוץ יצוא ויצוא השיגו חמרי גלם לתעשיה הכימית
דרושה
מזכירת שיווק

לתמיכה במערכות השיווק והייצוא של החברה וקיום קשר עם לקוחות.
יידרש מן המועמדת:
* נסיון בעבודה משרד.
* כושר ארגון ויחסי.
* יכולת הדפסה בעברית ואנגלית.
* נדרש נסיון בהפעלת טלקס.

מועמדים מתאימים מתבקשים לפנות בכתב יד לת.ד. 70 חיפה.

לחברה צעירה ודינמית
דרושים:
מנהל מכירות מעולה
אנשי מכירות/רוכשי מודעות מנוסים
לגיוצר שיווקי-פרסומי בלעדי יחיד מסוגו בעולם

★ נסיון עשיר, חריצות, כוונות לעבודה מאומצת.
★ יכולת משא ומתן עם דרגי ניהול בכירים.
★ רכב

המתאימים יהנו מתנאי שכר מעולים
1. משכורת בסיסית טובה
2. עמלות גבוהות
3. אחוזה רבה
4. תמריצים והנאים שוויאלים

אנשי מכירות מצטיינים יוזמלו כראשי צוותים אזוריים
רק כאלה הרוח נוש ון תוות ליכל התנאים המבוקשים, כתוב נ נריך קורות חיים ונ'ס טלפון לת.ד. 2407 ת"א
סודיות מובטחת

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

לחברה הגדולה בעולם בתחום עיסוקה
דרוש/ה
רכז/ת משאבי אנוש
תאור התפקיד:
★ גיוס, מיון, קליטה והשמת כוח־אדם במקצועות משרדיים.
★ קיום וטיפוח יחסים עם עובדי ולקוחות החברה.
הכישורים:
★ כושר ארגון ותודעת שרות גבוהה.
★ השכלה אקדמאית במדעי ההתנהגות – יתרון.
מקום העבודה: תל־אביב
אם את/ה עונה לדרישות ומוכן/ה להיענות לאתגר, אנא פנו בכתב יד בלבד בפירוט קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 23032 ת"א, 61230, עבור „משפר 210".
רק פניות מתאימות ייענו.
סודיות מובטחת.

למכללת אורט נבעת רם
ליד האוניברסיטה העברית ירושלים
דרוש
רכז מכללה
לכיתות העל–תיכוניות (טכנאים והנדסאים)
★ כישורים נדרשים:
1. השכלה אקדמית בתחומי האלקטרוניקה ו/או המחשבים
2. נסיון פדגוגי וניהולי – רצוי בבייס טכנולוגי
★ המועמד המתאים ידרש ללמד מספר שעות כחלק ממשרתו.
★ על המועמד להתגורר בירושלים.
נא לפנות טל' 02-636549

היית איש מכירות טוב וכעת...
מדוע לא תבנה ותפעיל עסק עצמאי משלך?!
לחברת יבוא בינלאומית דרושים/ות
רכזים/ות
מכל רחבי הארץ
אנו מחפשים אנשים עצמאיים, בעלי יוזמה, כושר ניהול ושיכנוע עם יכולת לנהל ולפקח על צוות מכירות. (קרוב למקום מגוריך).
המעוניינים יפנו בכתב יד ובפירוט מלא לת.ד. 3195, תל־אביב 61031
– סודיות מובטחת –

חברה העוסקת
בנגרות ושיפוצים בבנין
בעלת האמנות לעבודות נרחבות
מעוניינת במשקיע ו/או שותף
לרציניים נא לפנות בכתב
לת.ד. 48103 תל־אביב מיקוד 64180
לציין „משקיע"

לחברה בת"א דרוש
סוכן מכירות
לעסקי דלא ניידי
* בעל נסיון קודם
* בעל רכב
* דובר כמה שפות
תנאים טובים במיוחד למועמד המתאים
נא לפנות בכתב יד בצירוף קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 3171 ת"א
עבור סוכן מכירות
סודיות מובטחת

לחברה לשיווק
דרושים
אנשי מכירות
למכירת ציוד בתחום האלקטרוניקה וציוד טכני/אופטי
הכישורים הדרושים:
★ יכולת טכנית גבוהה
★ נסיון במכירות
★ יזמה ומעוף
★ שליטה טובה בשפה האנגלית
מקום העבודה – בכל חלקי הארץ
המועמדים המתאימים יפנו בכתב־יד בצרוף קורות חיים אל ת.ד. 10513, ר"ג 52150 עבור 750
– סודיות מובטחת –

לחברה מתפתחת בקצרין
דרושים
מהנדסי תכנה
לעיבוד נתונים וזמן אמת
נא לפנות ל."יגב מחשבים" 9-61468-069
ולבקש את הילה

דרושה במגדל העמק
עובדת סוציאלית
לעבודה במרכז שיקום
לתפקיד של איתור מקומות עבודה
לנכים וטיפול השמתי
לפנות לטלפונים: 065-41426
065-40764

לחברה בצפון הארץ דרושים
1. איש אחזקה
לציוד חקלאי
בעל הכשרה מתאימה וניסיון בציוד למספוא.
2. מפעילי ציוד חקלאי
בעלי ניסיון בכלי קציר ומכבשים.
המעוניינים יפנו בכתב לת.ד. 33684 חיפה

לחברת סוכני מכס ומשלחים
דרוש/ה
פקיד/ה
להנהלת חשבונות
סוג 2
למשרה מלאה רצוי ידע בהתחשבנות עם ספקים
03-375211 לרינה

למפעל מתכת באזור ת"א
דרוש/ה
מנהל/ת חשבונות
סוג 3 לפחות ומעל 3 שנות ותק.
חשיבות לעצמאות וזריזות בעבודה.
נא לפנות בכתב־יד בציון קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. מס' 9294
תל־אביב מיקוד 67443, עבור שלמה

דרוש/ה
איש/ת מכירות
לבד"ץ יקותיאלי, באזור המרכז.
טל: 03-425370/1, 03-424915. לבקש את ברמן.

לחברת ייצור אופנה
דרושה
מזכירה בכירה
★ ידע ונסיון ביצוא יבוא
★ שליטה מלאה בשפות עברית אנגלית כולל הדפסה
★ הפעלת טלקס ממוחשב
★ משרה מלאה, 6 ימי עבודה
★ תנאים טובים, אוירה נעימה
03-660427 ליאורה

לרשת מרשאות שיניים בדרום
דרושים
מומחים
לפריזתנמה, כירורגיה פה ולסת, ופואת שיניים לילדים.
למנות לידיעתנו 057-31240 057-31288

לחברה לעמילות מכס ושלוח בינלאומי
דרוש/ודרושה
פקיד/ה
למשרדנו בנתב"ג.
טל: 03-286133

דרושים
טפסנים מעולים
לעבודת שלד ברזלים
לפנות: 053-24606
050-23314 053-46220

ע. אנגל מהנדסים בע"מ
מהנדס/ת בניין
מנוסה בתכנון
בלשון: 03-298374

ליקב ראשליצ דרושים
נהגי משאית
לחלוקת סחורה
בחורים לאחר שירות צבאי מלא
* בעלי רשיון ב'
נא להתקשר 03-942021

מבנאי ייצור
בעל נסיון בענף המתכת
לפנות בכתב יד ת.ד.
25014 ת"א 61250

ליקב ראשליצ
דרוש
מלגזן מנוסה
בחור לאחר
שירות צבאי מלא
לעבודה קבועה
03-942021

דרוש
מרכז בשנר
לשכם צופים אבן יהודה
053-698396
בערב ראיה

לחברת אורפק תעשיות (1983) בע"מ
דרושה
מזכירה למחלקת מכירות
שליטה מלאה באנגלית, רצוי שפת אם.
נסיון של 3 שנים לפחות.
הדפסה + טלקס באנגלית.
ידע בעברית הכרחי.
5 ימי עבודה בשבוע.
08.00 – 17.00 (הרצליה).
טלפון: 052-555906.

דרושים/ות
רוכשי/ות מודעות
תנאים מעולים למתאימים/ות
עמלות גבוהות + תמריצים
לפרטים: 03-337192/6 (לי־אור)

לחברה המשווקת
מוצרי קוסמטיקה והיגיינה
דרושות
דיילות/ מקדמות מכירות
הופעה נאה ונסיון במכירות הכרחיים.
להתקשר בימים א'–ב' בלבד לויטל
טוויג פרסומאים
טל': 03-289821-286504

לביית תכנה
דרוש
מתכנת מומחה COBOL / CICS
בעל יכולת עבודה עצמאית
ונסיון מוכח של מספר שנים
לקביעת ראיון טל' 03-612952
סודיות מובטחת

למפעל תעשייתי גדול
בענף ההלבשה
דרוש/ה
מנהל/ת שיווק מכירות ארצי
על המועמדים לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים לת.ד. 50360, ת"א.
בציון על גב המעטפה עבור מכירות.

למרשב קרש ברנע
(ליד מסוף ניצנה)
דרוש
איש אחזקת מטעים
נתונים: ידע ונסיון במטעים ומגנו.
מגורים במקום
טלפון: 057-79107 057-77278
ד.נ. הלוצה 84900

לחברה מסחרית דרוש/ה
פקיד/ת יבוא
עצמאי ונמרץ עם נסיון רב
מתוליכי יבוא, ליום מלא.
טל' 03-5463714-9 לשרש.

לחברה ליבוא
דרושים
1) מנהל/ת חשבונות סוג 2
עם נסיון להתאמות
2) פקידה כתבנית עברית
עם ידיעה באנגלית
03-797855 03-700650

למשרדנו
ברמת־גן
דרושה
מנהלת חשבונות
למשרה מלאה.
נא לפנות בכתב
לת.ד. 29870 ת"א
61298, או להתקשר
טלפון: 03-623577/8.

למשרד אדריכלים
דרושים
אדריכלים
מבנאים והנדסאים
עם נסיון
מתבית עבודה ודרשים
טל. 239670
234656, 234652

למשרד שילוח
בינלאומי
דרוש/ה
★ אחרי צבא
★ אנגלית טובה מאוד (שפת אם יתרון)
★ הדפסה עברית אנגלית
★ הרבה מרץ ונכונות להשקיע
להתקשר פרום אי־מיל לאיתמר 03-291168

למועצה מקומית
מגדל העמק
דרוש
מנהל מחלקה
לעבודה סוציאלית
לפרטים נוספים
לטלפן 065-40730
למזכיר המועצה
שאול עמוד
ראש המועצה

למשרד פרסום
דרושה מזכירת מחלקת מודעות
למשרה מלאה (5 ימי עבודה)
ידע בקליטת מודעות פרסום
והעברתן לעתונים – יתרון!
טלפון 03-331251
לקביעת ראיון נא לפנות לחנה
מיום ראשון בין השעות 09.00-13.00

לחב' ליבוא רכב
דרוש
חשמלאי רכב מוסמך
נא לפנות 03-333440

די. אר. ג'ורדן
יצרנית אופנת עור בע"מ
דרושים
תופרים/ות
לקביעת ראיון נא לפנות לטלפון:
053-39672.

לחברת שיווק דרושות
דיילות – מקדמות מכירה
ברשתות מזון, במרכז הארץ.
התפקיד כולל:
סידור סחורה במדפים/סטנדים,
הכנת ומסירת הזמנות וכו'.
רכב חובה.
נא להתקשר לנחמה (03) 9231552 בין השעות 9.00 – 13.00

לחברה העוסקת בשיווק
מחשבים אישיים
דרוש/ה
מנהל/ת מכירות
נא לפנות בצרוף תולדות חיים בכתב יד
ל: קומפטרייד מחשבים בע"מ, רח'
בוגרשוב 19 תל־אביב 63342

מלון הילטון ת"א
דרושים
★ חשמלאי מוסמך
– עם ידע בלוחות פיקוד.
★ טייחים
מועמדים מתאימים מתבקשים לפנות עם תעודות מקצועיות למח' המנגנון, בין השעות 14.00-15.30, או טלפונית 03-640292-3.

חברה מסחרית
בתל־אביב
מחפשת:
1. מנהל עבודה
למדור מלגזות
2. מנהל עבודה
למדור טרקטורים
המעוניינים יפנו בכתב יד בלבד עם פירוט מקצועי ותולדות חיים אל ת.ד. 866, תל־אביב 61008 למס' 528.

אנחנו מחפשים
רוכשי מודעות
שלא מסתפקים
ב־2000$ לחודש.
אם את/ה
★ בעל הופעה נאה.
★ מעורה בענף הפרסום.
ובעל כושר מכירה אגרסיבי
יש על מה לדבר.
מתאימים בלבד יפנו לטלפון 03-622704 לעירית.

חברה ל"יבוא
רכב איטלקי
דרושים
מכונאי רכב
נא להתקשר: 336081,
03-331942 לש. קפלן

לדיזנהויז
נסיעות למחלקת העסקים
דרוש/ה
פקיד/ת נסיעות בכיר/ה
כישורים:
1. בעל/ת נסיון בעבודה עם לקוחות מסחריים.
2. תעודת מורשה מומחה.
נא לפנות טלפון 03-652140 לניר.

לחברת שלטים גדולה במרכז הארץ
דרוש
חשב ומנהל חשבונות ראשי
למשרה מלאה
* מדופלם, נסיון של 5 שנים לפחות במפעל תעשיתי
* נסיון בניהול כספים
* בעל כושר ארגון לניהול מחלקה
* בעל נסיון בעבודה עם מחשב I.B.M רצוי תוכנה חשבשבת
* בעל יכולת עבודה עצמאית
בפרטים נא לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים והמלצות אל ת.ד. 3966 פ"ת עבור „מנהל חשבונות"
מודעה זו מיועדת לגברים ונשים כאחד

לחברת ביטוח בתל־אביב
דרוש/ה
מנהל/ת חשבונות בכיר/ה
עם ידע ונסיון בביטוח
טל' 03-292836 כ"א

למפעל ליצוא
דרושה
מזכירה
מנוסה
ואחראית
★ השכלה תיכונית
★ הדפסה עברית – אנגלית
ערו בע"מ
הנרד העברי 31, ת"א
טל. 379492

למשרד רואי חשבון
בת"א דרוש
בוחן ראשי
למשרה מלאה
בשלבי סיום של ליווי ראיית חשבון, נסיון בעבודה – לפחות
סגנים במשרד רו"ח
לקביעת ראיון להתקשר
03-684561

למשרד
תכנון
דרושה
שרטטת
קונסטרוקציות
בנין
עם נסיון
לפנות טלפון
03-451779

דרושים
נהגים
למערבלי בטון
בעלי נסיון
מועדפת והסביבה
לטלפן 052-27792

לחברה מסחרית בחולון דרוש
מחסנאי מזון ראשי
★ שעות עבודה 6.30-15.30 א'-ה' ו' עד 14.00.
★ רק בעל נסיון בענף יקלט
לפנות לגברת אדים 03-5382446-7
בין השעות 8.00-15.00.

דרוש
מומחה לתיירות וכנסת
נסיון של 5 שנים, בעל קשרים אישיים, לעבודה במשרה מלאה.
נא לפנות בכתב יד לת.ד. 290 ראשליצ ולציין עבור „מומחה" בצירוף קורות חיים

למעבר לעיצוב
דרוש
מחכנות מומחה
בעל יכולת עבודה עצמאית
ונסיון מוכח
לקביעת ראיון טל' 03-612952
סודיות מובטחת

לחברת מזון הילטון ת"א
דרושים
★ חשמלאי מוסמך
– עם ידע בלוחות פיקוד.
★ טייחים
מועמדים מתאימים מתבקשים לפנות עם תעודות מקצועיות למח' המנגנון, בין השעות 14.00-15.30, או טלפונית 03-640292-3.

חברה מסחרית
בתל־אביב
מחפשת:
1. מנהל עבודה
למדור מלגזות
2. מנהל עבודה
למדור טרקטורים
המעוניינים יפנו בכתב יד בלבד עם פירוט מקצועי ותולדות חיים אל ת.ד. 866, תל־אביב 61008 למס' 528.

אנחנו מחפשים
רוכשי מודעות
שלא מסתפקים
ב־2000$ לחודש.
אם את/ה
★ בעל הופעה נאה.
★ מעורה בענף הפרסום.
ובעל כושר מכירה אגרסיבי
יש על מה לדבר.
מתאימים בלבד יפנו לטלפון 03-622704 לעירית.

חברה ל"יבוא
רכב איטלקי
דרושים
מכונאי רכב
נא להתקשר: 336081,
03-331942 לש. קפלן

לכבוד הנוער דוד דיזאל, הרצליה
דרושים
● מדריך חברתי מנוסה ● מנהלת מטבח נסיון קודם
● שחלן נסיון קודם
● מזכירה ידע בהדפסה
● שומר לילה
לטלפן בשעות 8.00-14.00 052-551774

למפעל תעשייתי בפרדס חנה
דרושים
מהנדס חשמל
עם נסיון בתעשיה
מנהל אחזקה
נסיון בניהול צוות אחזקה
גדול במפעל תעשייתי.
לפנות בכתב־יד, בצרוף קורות חיים ונסיון קודם, לת.ד. 28 פרדס חנה, למנהל כ"א.

עבור רשת חינוך ארצית
המעסיקה כ־2500 עובדים
דרוש
סגן / מ"מ מנהל כוח־אדם
אקדמאי, בוגר לימודי עבודה / התנהגות ארגונית – בעל יכולת ניהול, לתפקיד אחראי ביותר, מעניין ובעל אתגר. נסיון של 5 שנים לפחות בניהול כוח־אדם – רצוי במערכות חינוך. ידע בסיסי במערכת אינוד מקצועי ומערכות עבודה, נסיון במיכון ומיחשוב הכרחיים.
– למתאים אפשרויות קידום – לפנות בכתב־יד לת.ד. 6610 ת"א 61066 משרה 206
– סודיות תשמר בהפירה –

לקונצרן תעשייתי גדול בת"א
דרוש/ה
רואה/ת חשבון צעיר/ה
לתפקיד סגן מנהל חשבונות ראשי
לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים ופרטי נסיון לת.ד. 33263 ת"א
מיקוד 61332 עבור מס' 105
– סודיות מובטחת –

לחברה גדולה ומובילה
בתחומה בענף המזון
דרושים/ות
מוכרנים/יות
מקום העבודה אזור המרכז
★ גיל 25 עד 45
★ בעלי רכב פרטי
יועדפו מועמדים בעלי נסיון בענף המזון
מועמדים רציניים יפנו בכתב יד בצרוף קורות חיים לת.ד. 33263 ת"א מיקוד 61332 עבור „מוכרנים"

מנת דם חיים לאדם
אם אין דם אתה מסוכן לחיים רק אתה לבמעגל הבא
לתרומת דם
מנה לפניך
מגן דוד אדום הקרוב

למפעל תעשייתי
ידוע בת"א
דרושים
אנשי מכירות מנוסים
★
רכב משתרי יתרון
★
משכורת+אחוזים
טל' 03-822383-4

קראוף הרצליה רמת השרון
דרושות
קופאיות
(גם מתחילות)
תנאים טובים למתאימות
לפנות אזה"צ בימי ג, ד, ה, רחוב בן גוריון 56 הרצליה

לחברה מסחרית גדולה ליבוא
דרושה
מזכירה
למשרה מלאה
★ נסיון מוכח בתב' מסחרית
★ תכתובת והדפסה עצמאית עברית/אנגלית
★ נכונות לעבודה מאומצת
קורות חיים בכתב יד לת.ד. 214 הרצליה עבור מזכירה

[redacted]

עבור רשת חינוך ארצית
המעסיקה כ־2500 עובדים
דרוש
סגן / מ"מ מנהל כוח־אדם
אקדמאי, בוגר לימודי עבודה / התנהגות ארגונית – בעל יכולת ניהול, לתפקיד אחראי ביותר, מעניין ובעל אתגר. נסיון של 5 שנים לפחות בניהול כוח־אדם – רצוי במערכות חינוך. ידע בסיסי במערכת אינוד מקצועי ומערכות עבודה, נסיון במיכון ומיחשוב הכרחיים.
– למתאים אפשרויות קידום – לפנות בכתב־יד לת.ד. 6610 ת"א 61066 משרה 206
– סודיות תשמר בהפירה –

לקונצרן תעשייתי גדול בת"א
דרוש/ה
רואה/ת חשבון צעיר/ה
לתפקיד סגן מנהל חשבונות ראשי
לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים ופרטי נסיון לת.ד. 33263 ת"א
מיקוד 61332 עבור מס' 105
– סודיות מובטחת –

לחברה גדולה ומובילה
בתחומה בענף המזון
דרושים/ות
מוכרנים/יות
מקום העבודה אזור המרכז
★ גיל 25 עד 45
★ בעלי רכב פרטי
יועדפו מועמדים בעלי נסיון בענף המזון
מועמדים רציניים יפנו בכתב יד בצרוף קורות חיים לת.ד. 33263 ת"א מיקוד 61332 עבור „מוכרנים"

מנת דם חיים לאדם
אם אין דם אתה מסוכן לחיים רק אתה לבמעגל הבא
לתרומת דם
מנה לפניך
מגן דוד אדום הקרוב

למפעל תעשייתי
ידוע בת"א
דרושים
אנשי מכירות מנוסים
★
רכב משתרי יתרון
★
משכורת+אחוזים
טל' 03-822383-4

מוקד שירות לקוחות

מוקד שירות לקוחות

מוקד שירות לקוחות

מגזין

24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע

03-611 001

מגזין

מגזין

מגזין

● (ע). – תלמידי בתי־ספר תורגלו השנה לראשונה באמצעי התגוננות נגד לוחמה כימית. בתצלום: תלמידי עירוני א' בת"א עם מסיכות אב"כ (צילום: י.פ.פ.א)

ויזל יעלה מצוקת יהודי ברה"מ בפגישה עם גורבצ'וב – בקרוב

(ע). – חתן פרס נובל לשלום, הסופר אלי ויזל, יפגש בעוד שבועות אחדים אם מיכאיל גורבצ'וב ויעלה בפניו את מצוקת יהודי ברה"מ ובכללם מסורבי העלייה ואסירי ציון המבקשים לעלות לישראל. ויזל יפגש ביום ב' הקרוב גם עם נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן ועם בשיחה עימו תידון בעניית יהודי ברה"מ.

ויזל הודיע על כך אתמול בעת שנטא דבריו בכנוס חבר הנאמנים של הסוכנות היהודית בירושלים. הוא קרא למנהיגות היהודית בעולם לפתוח בפעולה גדולה ומתפכנית כדי לעורר התעוררות והתלהבות מחודשת בקרב העם היהודי על תפקודיו.

„מציקה ומראיגה העובדה שבחיים היהודיים חסרה כיום ההתרגשות וההתלהבות הסמונה בעצם הקיום היהודי כי הרי ביהדות יש רגשות, יופי, חוזן, אמונה ושאיפה, ואלה אינם מורגשים כלל", אמר.

להלן הדגיש את זיקתו העמוקה לסרינת ישראל למרות שאינו חי בה. „אמנם אינני חי בירושלים, אבל ירושלים חיה בקרבי כל הימים", אמר.

ויזל ציין כי מדינת ישראל היא שהחלה במאבק הרצוף והעקשני למען יהודי ברה"מ ועדיין היא מהוה את הכוח המניע במאבק זה.

פגישה עם אימהות

ויזל נפגש אתמול גם עם קבוצת אימהות של מסורבי עליה מעוכבים בברה"מ. הוא הבטיח להן כי יפנה בקריאה לגורבצ'וב שיתיר לבניהן לעלות. אפשר שאשוב לברה"מ בעוד שבועות אחדים. אנסה לקחת את דמעותיכן ולסמוך אותן בתוך דברי שאביא בפני גורבצ'וב כך שאפילו הוא יתרגש", אמר.

ויזל ערך לעצמו רשימות בעת שהאימהות תיארו בבכי את הפידוד בינן ליקיריהן. הן סיפרו לו כי הן מהוות חלק מקבוצה של 200 אימהות תושבות ישראל שבניהן מסורבי עליה זה 15 שנה.

„אין לי כח לשאת עוד", אמרה אחת מהן, פני סולומון, אשר לא ראתה את בתה 13 שנה.

תלמיד ב„שובו בנים" חשוד בהצתה בבירה

אלמונים הציתו אתמול לסנות־בוקר תחנת אוטובוסים נוסעת בירושלים.

הפעם הוצתה תחנה בתוך ירמיהו בשכונת רמת־אלון ונגרם לה נזק כבד. זו תחנת האוטובוסים השישית שהוצתה בשבועיים האחרונים בבירה.

משטרת ירושלים תפסה מכונית השייכת לתלמיד ישיבת „שובו בנים", ובה נמצאו סמרטוטים ושמן דליק. בעל המכונית, שבא שלשום למשטרה להתלונן על גניבתה, נעצר.

ביום ג' בלילה הבחין סיור משטרתי במכונית מסוג ב.מ.וו. חשודה, שבה ישבו שלושה אברכים. ניתנה הוראה לעצור את המכונית ליד צומת שער מנדלבאום. שוטרים חסמו את דרכה, אך משהבחין נהג המכונית במשטרה, הוא שעט קדימה, תלף על פני הצומת ב„אור אדום" ונסע במהירות לכיוון מאה שערים. התפתח מרדף קצר, ובאיזור צומת הרחובות שכטי ישראל – מאה שערים, נטשו שלושת האברכים את המכונית ונמלטו ברגל אל בין חשודה, שבה ישבו שלושה אברכים. סימטאות השכונה. במכונית נתגלו סמרטוטים וחומר דליק מסוג טרפנטין. כמו כן נתגלו מסמכים שונים. המכונית נגררה על־ידי המשטרה.

חשד: שטו באילת, הגיעו למצרים

(ע). – שני צעירים – ערבים־ישראלים בכל הנראה – נעלמו באילת לאחר שיצאו שלשום לשוט בסירה. הסירה נמצאה במרשה באיזור שבין־ארצות מצרית הנעשים מאמצים לאתר את הנעדרים. נעדבה סניה לשלטונות מצריים לבירור אפשרות שהנעדרים מצויים במצאחה.

השניים, שכרו שלשום בבוקר סירה לשיט של חצי שעה במעגן הסירות באילת. הם לא שבו עם הסירה למעגן ובשעת ערב הודיע על כך משכיר הסירות למשטרה. סריקות שנעשו באיזור אתמול בבוקר, הביאו לגילוי הסירה, שנמצאה נטושה בשטח מצרי במרחק של כ־800 מטרים מדרום לאי האלמוגים.

עקבותיהם של שני הצעירים לא נמצאו והמשטרה פתחה בחקירה לאיתורם. בתוך כך, הוברחה זהותו של אחד הנעדרים. בן 19 מהעיירה דבוריה בצפון.

המשטרה העבירה בקשה לשלטונות מצרים, באמצעות הועדה הצבאית המשותפת לישראל ולמצרים. לבדוק אם השניים נמצאים בשטח מצרי. עד למסירת הידיעה טרם נודע מקום המצאם של שני הנעדרים.

מטפלות הבית החליטו לשבות בשבוע הבא

מאת סופר „דבר", לעניני עבודה

ב־1,200 ממטלות בית מתבודות לפתח בשביתה כללית ביום שני הקרוב, בדרישה להבטיח את שכרן באופן מלא לשכרן של האחיות הבלתי־מוסמכות.

המחזיק בתיק מטפלות הבית בהסתדרות, גרשום הרפנס תומך בשביתה הצפויה של המטפלות. לדבריו, תפקידה של מטפלת בית קשה וטעון עומס אחריות יותר מזה של אחות מעשית ולכן אין סיבה לכך ששכרה של המטפלת יפות משכרה של אחות בלתי מוסמכת.

ל„ורד הגליל" אין תעודת הכשר

מאת שמעון ויים, סופר „דבר" בענין

בעוד שני גופים דתיים – הבדיצ וחסידי בעלז – נאבקים על השליטה בהכשר של ממקל השוקולד הדתי „ורד הגליל" בצפת, התברר אתמול כי למפעל לא הוענקה עדיין תעודת הכשר של הרבנות המאשרת את כשרותם של מוצרי המפעל ותהליך הייצור.

במפעל אמנם פועל משגיח כשרות – הרב עמר מצפת – אך אין בידי המפעל תעודת הכשר כמקובל. אנשי „ורד הגליל" הסבירו את הדבר בעיכוב פורמלי, ולדברי אלי ידידיה, הטכנולוג הראשי של „ורד הגליל", ניסיו ויכוח בין הרבנות בצפת למנהלי המפעל בכל הקשור לשימוש בכמה חומרים אותם מעוניין המפעל להוסיף לתהליך הייצור של השוקולד, ומשום כך טרם ניתנה התעודה.

ב„ורד הגליל" הבטיחו לפתוח הבציה בימים הקרובים, אך הרב שמחה הכהן־קפלן, רבה הראשי של צפת, אמר אתמול כי המפעל אינו כשר ומי שרוצה, יכול להתלונן על כך. הרב קפלן הוא האמור לתת את תעודת ההכשר למפעל החדש.

בן 25 טבע בכנרת

מאת שמעון ויים, סופר „דבר" בענין

צעיר בן 25 תושב מבריה, מבע אתמול בכנרת.

הצעיר יצא שלשום לשיט במפרשית כאשר מסיבות שטרם הובררו, התהפכה המפרשית בלב ים והצעיר נעלם. את ההתהפכות והטביעה לא ראה איש, אך שלשום כאשר הבחין כי לא שב, החלו לחפש אחריו. גופתו נמשתה אתמול בסיקר על־ידי דייגים באיזור כפר נחום שבצפון הכנרת.

ביידת טיפול נמרץ שהוזעקה למקום לא יכולה היתה להשיב רוחו אבע את מותו של הצעיר.

שפכים מבסיסי צה"ל מזהמים את מי הכנרת

מאת שמעון ויים, סופר „דבר" בענין

ביוב ומי שפכים של מרבית בסיסי צה"ל ומחנותיו בגולן, מזהמים שמורות טבע, נחלים ואת הכנרת. בצורה העלולה לסכן את איכות המים ולפגוע באתרי הטבע – כך עולה מסקר שנערך לאחרונה על־ידי מינהלת הכנרת.

מתברר, כי מערכות הניקוז, הביוב והתברואה בבסיסי צה"ל הגדולים והקטנים בגולן אינם מסודרים ברובם ומי שפכים רבים זורמים בתוך המונות ומוזנה להם ומניעים בסופו של דבר לנחלים ולשמורות־טבע הנמצאים באיזור הבסיסים. נחלים אלה משמשים מוקדים לטיולים ולשפכים לכנרת.

ממינהלת הכנרת נמסר, כי הפגעים התברואתיים נגרמים בעיקר בשל היעדר תחזוקה. מתאימה של מערכות הניקוז ביחידות צה"ל.

אהוקה המתקנים הדנה נתונה עד לא מכבר בידי חברת „מקורות", אך זו פסקה לטפל בהם. מינהלת הכנרת פנתה. בימים האחרונים לגורמים שונים הקשורים בנושא, בדרישה לטפל באחזקת מתקני הביוב ומניעת זרמת ביוב ומי שפכים לנחלים ומתוך לכנרת.

תלמידת מוסד חרדי גילתה ברגע האחרון לאהובה: אני לא יהודיה!

מאת יוסי ליבוביץ, סופר „דבר" בענין המערבי

מרשה מביבה מעשיקה בימים אלה את הממסד החרדי בצפון הארץ: הרשבת אחת הקרוות שליד חיפה, בת 20, נתגלתה לומדת הם ערבים־נוצרים.

אחיה של הצעירה, בן ה־15 לומד בישיבה תיכונית באחד המוסדות החרדיים הגדולים והידועים במרכז הארץ. ראשי שני המוסדות הדתיים הללו אינם יודעים דבר על מוצאם האמיתי של הצעירים.

לפני עשר שנים עלו השניים עם הוריהם מסוריה. הם גדלו בסביבה יהודית הרשפעו מאוד ממנה. לפני מספר שנים ביקשו הנערים להיכנס לעולם החרדיות. הם שינו את שמם ונרשמו בתעודת הזיהוי כיהודים. אבי המשפחה חזר באותה תקופה לעיר הולדתו, חאלב, בסוריה. שני ילדים אחרים של המשפחה שוהים כיום בארה"ב. בת ה־20 שנקלטה היטב במוסד החרדי בצפון לא גויסה לצה"ל לאחר שהוכרה כי היא דתית, שומרת מסורת ומצוות. היא לא עזרה את חסרו של איש בקסר למוצאה הערבי־נוצרי.

הפרכה התגלתה כאשר לפני מספר שבועות נמצא שידוך לצעירה הבוגר מצאחו בעיניה. השניים התאהבו, אולם בשלב מסוים נשבעה הצעירה וביקשה לנתק את היחסים עם בעלה־לעתיד כיון שלא רצתה להתיהב מהיל בקסר למוצאה. את סיפור חיה גוללה בפני חרב דוד באיר הדתיכון, רבה הראשי של קריית־מוצקין וביקשה ממנו להתחיל בהליכי גיור כדי שתוכל להינשא לבחיר־לבה כיהודיה כשרה למהדרין, בצפת"ים. ממשך אחיה בן ה־15 להחליך שולל מוסר חרדי

נדחתה ההכרעה בעניין מת"ם

מאת דוד מרשיב, סופר „דבר"

ההחלטה בדבר מתן רשת חנויות מת"ם, שנסגרה עלידי הנהלת החברה בגלל קשיים כספיים – נדחתה.

הדיונים על מינוי כונס נכסים מפעיל בין הנהלת החברה לבין בנק המזרחי יימשכו כנראה גם היום. אתמול נדונה אפשרות, כי רשת החנויות תופעל עלידי חברת פרופר בע"מ מטעם כונס הנכסים אשר ימונה כאשר בנק המזרחי – שהוא הנושה העיקרי ואשר רשת מת"ם חייבת לו שבעה מיליון דולר בקרוב – ידרוש מינוי כונס נכסים.

ביום ראשון 21 בדצמבר 1986, בשעה 7 בערב יתקיים
באולם בית ראשוני פועלי ציון, תל־אביב, רח' ברנר 14

ערב חגיגי

מוקדש ליובלו ה־75 של

החבר חיים פינקלשטיין

יו"ר בית ראשוני פועלי ציון

בתכניות: 1. ברכות
2. תכנית אמנותית: לאה שלנגר
3. דבר בעל היובל

חברים ואוהדים מוזמנים

לחברנו **עליזה ופאול סגל**

ברכות מזל טוב להולדת

הנכד **צחי**

אח לליטל ושירי

בית „דבר"

הסתדרות הכללית
של העובדים בישראל
הסתדרות עובדי המתכת
החשמל והאלקטרוניקה

התאחדות התעשיינים
בישראל
אגף תעשיות המתכת
החשמל והאלקטרוניקה

יום השתלמות
למנהלי עבודה, לראשי צוותים ולחברי ועדי־עובדים
בנושא:

אבטחת איכות ובקורת איכות

יתקיים ביום שלישי 23.12.86
– בבית הספר הטכנולוגי שליד שא"ל
הרשמה ופרטים בטלפון מס' 431276 431859 431280

מספר המקומות מוגבל

הסוצצה המקומית כפר קרע

מכרז מס. 4/86

הזמנת רשת צמרות בבסר

1. הסוצה מבקשת הצעות מקבלנים רשמיים לתמוך רשת צמרות פלה בשוך 3500 מ' ובקטרים מ"6 עד "1.
2. על המשתתף במכרז לצרף להצעתו אשור המעיד שהוא קבלן רשום בסוגים הקבלנים לבצע העבודה נושא המכרז.
3. סיור הקבלנים יתקיים ביום 27.12.86 שעה 12:00 – מפגש הקבלנים יתקיים במועד הנ"ל בבית־הסוצה וכן חלקת הכרמים.
4. עמוד סוב הכמיות הצמכיות ישלם כל משתתף 500 ש"ח שלא יוחזר אם זכה הקבלן במכרז ואם לא זכה.
5. הקבלנים יגישו את הצעותיהם עד 8.1.87 שעה 13:00 בצהרים למזכיר המועצה במעטפה סגורה בשום „מכרז הזמנת רשת צמרות" בציתוף שטר ערבות בנקאית בשער של 5% מערך הצעה ל – 3 חודשים.
6. כל הצעה שלא צורפו לה האשורים האמורים או הערבות הבנקאית הנ"ל לא תובא לדיון.
7. אין המועצה חייבת לקבל ההצעה הזולה או כל הצעה שהיא.

ראש המועצה
סלימן ג'בר ממאלחה

לחברי **חיים פינקלשטיין**
יו"ר בית ראשוני פועלי ציון

ליובלך ה־75

ברכות נאמנות, אריכות ימים,
הרבה בריאות לך ולרעיתך
ועבודה פוריה.

בית ראשוני פועלי ציון
מכון דיזנגלבלום
הוצאת ספרים והספריה
ע"ש י.ל. פרץ

במלאות שמונה שנים לפטירת יקירתנו

לאה הולצמן ז"ל

תערך אזכרה ביום ראשון י"ט בכסלו תשמ"ז 21/12/86
בשעה 3.00 אחה"צ בבית העלמין בהרצליה רח' פינסקר.
יוצאים מבית הולצמן הרצליה ב' רח' שלום עליכם 5
בשעה 2.30 אחה"צ.

המשפחה

ב"ה

זמני
חלוקת הנרות

פרשת השבוע
פרשת ויקהל
ר"ה כסלו תשמ"ז

ערים		מוצאי	
ירושלים	4.02	ירושלים	5.18
תל־אביב	4.20	תל־אביב	5.15
חיפה	4.10	חיפה	5.16

למכירה
מצלמת
ניקון 301
(גוף בלבד)
כמו חדשה
400 ש"ח
טלפון
03-231611

ההסתדרות הציונית העולמית
ברית ראשונים

חברי ברית ראשונים החליטו לקבל על עצמם מתן ייעוץ אישי לעולים חדשים החפצים בכך.
עצתם הידידותית של ותיקי הציונות בארץ תוך מגעים אישיים עם העולים נועדה להסיר מכשולים מיותרים ולעזור לעולה להיקלט בארץ.
מפעל התנדבות חשוב זה הוא בשיתוף ובתיאום עם מחלקת עליה וקליטה של הסוכנות היהודית.
אנו מבקשים מחברנו ברחבי הארץ להתנדב למשימה ציונית ולאומית זו, ולשלוח את הספח שלהלן:

ברית ראשונים
ת.ד. 7053
תל־אביב

השם.....
טלפון.....
כתובת.....
מיקוד.....
ידיעת שפות (לפרט).....
חתימה.....

מועצה אזורית שער הנגב
מועצת המורים למען הקרן הקימת לישראל

„ראשונים בנגב" – 75 שנה לראשית ההתישבות היהודית בנגב

האירועים המרכזיים:
★ **טקס חנוכת „אתר הראשונים בנגב"**
יתקיים ברוחמה הישנה ביום שני, כ' בכסלו תשמ"ז (22.12.86) בשעה 11.00 בבוקר
במעמד:
– נשיא המדינה – מר חיים הרצוג
– יו"ר הדירקטוריון של הקרן הקימת לישראל – מר משה ריבלין
★ **„ערב ראשונים בנגב"**
יתקיים בקיבוץ דורות ביום רביעי, כ"ב בכסלו תשמ"ז (24.12.86) בשעה 17.30 אחה"צ
במעמד:
– שר הבטחון – מר יצחק רבין
בתכנית האומנותית: חבורת הזמר „קולות חמים"
להקת המחול „בוהוא שער הנגב"
מקהלת רוחמה.

האזינו לתכנית „ארץ המדוז" בתאריך כ"ה בכסלו, א' חנוכה בשעה 17.05 ברשת ב', שתוקדש לרוחמה הישנה
במלאת 75 שנה לחידוש ההתישבות היהודית בנגב.

העיר
תל־אביב–יפו

אבלה
על מותו של

אברהם שכטרמן ז"ל

מי שהיה חבר הכנסת, סגן ראש העיר תל־אביב–יפו וחבר המועצה, הרש שיקם את הקמת המנהרה לפיתוח יפו העתיקה ועמד בראשה אדם שמרצו ותריצותו תרמו רבות לעיר

שלמה להט
ראש העיר

לאברהם יבין

על מות אביך

ישעיהו

משתתפים בצערך

חבריך ב„עם עובד"

הסתדרות הגימלאים
האגף לאיגוד מקצועי
מודיע על

דחיית הישיבה של האגף
ביום א' 21/12/86
על המועד האחר תבוא הודעה.

המזכירות

בצער רב ובינון קודר אנו מודיעים על פטירתה של יקירתנו

גושה שיימן

לבית אבקביץ, לומזיה
אלמנתו של יונה שיימן ז"ל.

הלויה תצא היום יום שישי, י"ז בכסלו תשמ"ז 19.12.86, בשעה 11.00, מבית הלוויות העירוני רח' דפנה 5 תל־אביב לבית העלמין בקרית שאול.
אוטובוס יעמוד לרשות המלווים.

אחותה וגיסה: אנטקה ומרדכי ינקלבסקי
ומשפחות ינקלבסקי וכספי

בצער רב אני מודיעה על פטירתו
של אבי יקירי

יעקב לינדנבאום ז"ל

במחלתו בגיל 81
ביום ס"ו בכסלו התשמ"ז (17.12.86).

אני יושבת שבעה בביתי
רמת אביב התנאים 26/1.

הבת

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו
של בעלי, אבינו וסבנו היקר

מאיר שוב ז"ל

ההלויה היום יום שישי בשעה 12.00
במשב גני עם.

המשפחה המתאבלת

במלאת שלושים לפטירתו של בעלי, אבינו הדר

יהושע הרדי (אנגלברג)
ז"ל

תערך אזכרה וגילוי המצבה ביום שני כ' בכסלו תשמ"ז 22.12.86 בשעה 15.30 בבית העלמין הישן בלוד.
מוקדי זכרו נפגשים בכניסה לבית העלמין הישן.

המשפחה

אדות חשובה אדות פחות / טדי פרוים

לבטי רפורמטורים

מלת הקסם השבוע היא רפורמה, זו שבמס הכנסה וזו שבשוק ההון. חשיבותן של השתיים אינה שווה. הרפורמה במס הכנסה אכן חשובה, כפי שנוהגים לחשוב, אבל האחרת משמעותית פחות מכפי שמייחסים לה. ההון בארץ יקר, בין היתר מכיוון שהממשלה השתלטה על החונות להשכרת ממון ובורסה, משלמת דמי שימוש יקרים ומורחז ומייקרת בכך את הכסף ללווים האחרים. אולם הרחקת הממשלה כשלעצמה לא תוזיל את ההון: במשק השרוי באינפלציה – ולפי מדד נובמבר, לא כל־כך כבושה – הזלת הכסף תביא לחימום נוסף שיתבטא בהשלכות אינפלציוניות בהן ממשיכים להיאבק. לכן חייב ההון להמשיך ולעלות ביוקר – למען היציבות ובריעבר נגד הצמיחה. הוצאת הממשלה משוק ההון לא תשנה איפוא את הצורך במחירו הגבוה של הכסף.

להוזלת כסף באינפלציה לא כל־כך כבושה יהיו השלכות אינפלציוניות. הגדלת שכר המהנדסים, אנשי המחשבים, הכימאים והרופאים היא אולי אנטי־סוציאלית אבל היא פרו־יצרנית

במסגרת הרפורמה המוניטארית מבקשים להרשות יבוא הון מחוץ לארץ, כלומר להרשות ליזמים מקומיים ללוות בחו"ל. זה הגיוני בשלעצמו, כשם שהגיוני לייבא עגבניות או עופות. מפתיע הוא תוצאת הארץ יקרה מדי מאחר שגם כסף כזה השפעתו אינפלציונית, מוצע לקבוע היטל (מדומה) על שלושה אחוזים כדי לייקר את הכסף המיובא, כדי שלא יהיה זול מדי בהשוואה להון מקומי... והתעשיה, החקלאות והתיירות – שישלמו. עד כאן צד היתרון של הסמן.

אשר לביקוש מצד יזמים מקומיים, ספק אם אלה ישוטו על המציאה, ולאו דווקא בשל מחירו הגבוה. הסיכון בהשקעות יצרניות, שלמענן מבקשים להוזיל את ההון, יישאר גם להבא גבוה יותר מאשר הסיכון בהשקעות בבורסה, אפילו תופחת התשואה למשקיעים בה. אמנם יש אמצעי־נגד לצרה זו – מס על רווחי ו/או עיסקות בבורסה – אבל בעת כתיבת שורות אלה נראה, כי מעבדי התכנית נסוגים ממנה.

ספקולנטים טוענים כי הסלת מס תשבור את מקרי־מעט זה של ארידור, כפי שהיה ב־1964, כשפגום ספיד הטיל מס כזה (וביטל אותו מקץ שנה). נסיון שני יערך בזמן מלחמת לבנון (המעשה האחר והיחיד של ארידור הראוי לשבח), כשנגבו שני אחוזים ממכירת ניירות ערך, והארץ לא רעשה. לעומת זאת היא רעשה הרבה פעמים משום שלא הוטל מס, אלא רק גרמו, הודלף או נמצץ מהאצבע כי שוקלים את אפשרות הטלתו. כך יהיה גם בעתיד אם לא יוטל המס. כמו בחורה שאינה יראה עוד מהריון לאחר שילדה, כך ישכך מס רווחי הון את הבהלה מפניו: אם נקבע, ששוב אי־אפשר לקבוע אותו ולכן, אחר ירידה ראשונה ומרוסכת, ידגעו הרוחות והבורסה תפעל לא עוד כשאדינו אלא כמקור להשקעות. אבל צעד זה, שגם יקטין את ההפרש בין התשואה על השקעות יצרניות לבין רווח מספסרות בבורסה, נראה כמתנדף באויר. התוצאה: יצרנים, העובדים בבתי־חרושת ומגילי הפרחים ימשיכו לשלם מס, אבל אנשי "פרייבר מי טעובר" ימשיכו להיחשב "משקיעים" שרווחיהם פטורים.

יותר חשובה היא הרפורמה השניה במס. מזכיר ההסתדרות טוען בצדק, כי ההקלות יעניקו הרבה לבעלי שכר גבוה, מעט לבעלי שכר בינוני ואפס לבעלי שכר נמוך: אלה שממילא פטורים ממס, בגין שכרם הנעום. ומאחר שהורדת המס השולי העליון, מ־60 אחוז ל־45 אחוז, מותנית בביטול פטורים למיניהם, הרי שהעניים יפסידו מהרפורמה סעל כדר היום.

אנשי האוצר ובנק ישראל מהססים להודות שכך המצב, וכי בעצם זו כוונת הרפורמה. *שבעלי הכנסות בינוניות ומעלה* (ולאו דווקא עד לפיסגת "ארנסט יפת הוא הגבול") אכן יוריחו יותר. הגברת התפוקה והפריון תלויה במהנדסים, אנשי מחשבים, כימאים, רופאים, כלכלנים ושאר בעלי מקצוע. אם רוצים בהגברת התפוקה צריך לעודד לא רק עובדים ליד קו הייצור שלגביהם מס־הכנסה רלוונטי רק מעט, אלא גם את מנהלי העבודה. זה אנטי־סוציאלי, אבל פרו־יצרני.

הוא הדין במס על חברות. חברות תעשייתיות נהנות משיעור מס קבוע של 45 אחוזים ועתה מתכוונים להוריד הקלה זו (מ־60 אחוז כיום) *על פירמות לא־תעשייתיות*. זו במובן הקלה לבעלי הון, אך אם רוצים יותר ייצור ותפוקה, מוכרחים להשלים עם התעשרות נוספת של קפיטליסטים, כפי שהגידול ביצוא (יש מתנגדים) יעניק יותר הכנסות ליצואן. גם

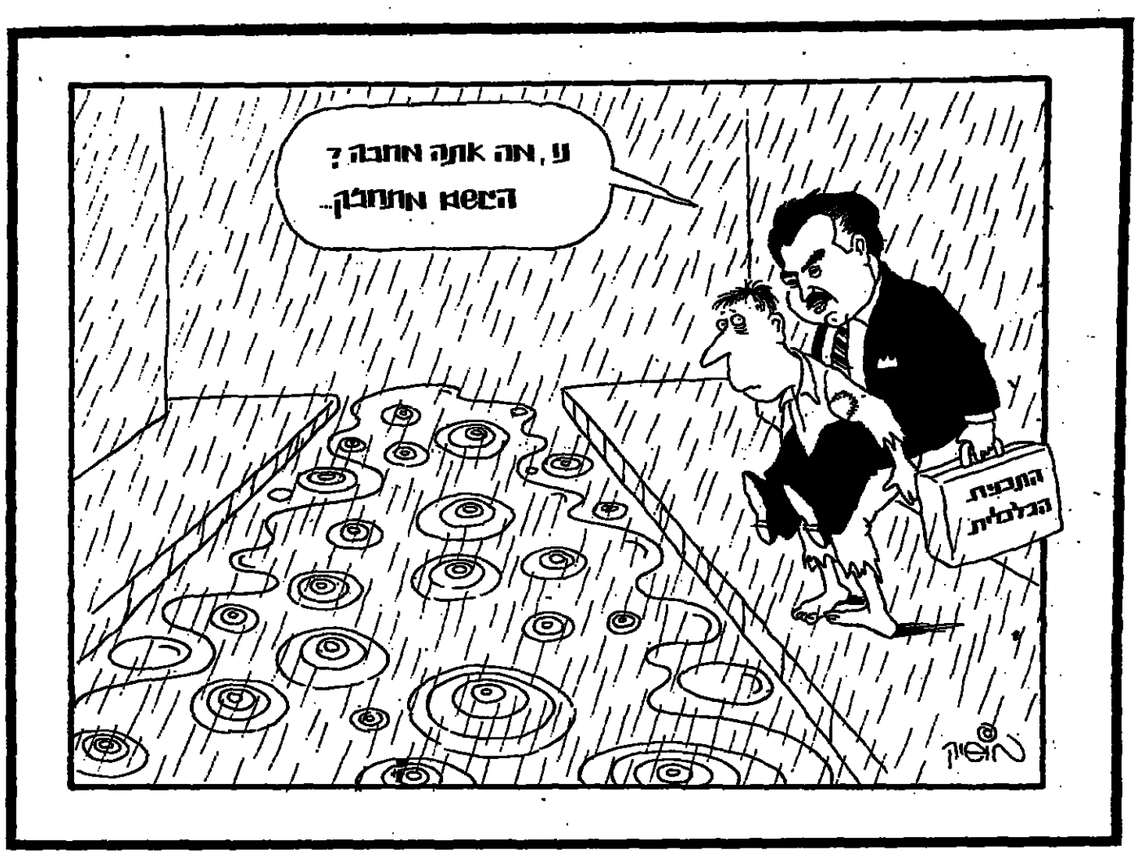

שר הכלכלה והתכנון, גד יעקבי. שיחה / שלמה קרמר

בעד רפורמות ונגד האוצר

מסבע החוץ של המדינה חייב להיות במרכז *כל תכנית כלכלית, שכן 1987 תהיה שנה רעה* ליתרות מטבע החוץ. ירידת מחירי הדלק נעצרה: הסיוע האמריקאי יחזור למתכונתו הרגילה: גם ירידת שערי הריבית ומחירי חומרי הגלם נעצרה. אף־על־פי־כן מתנגד יעקבי לפיחות. ההסתדרות לא תהיה, ככל הנראה, נכונה להגיע להסדר שיביא לפיחות "נסו" ותתבע פיצוי. על כן יש לעודד את היצוא באמצעות רפורמה במיסוי.

בשלב ראשון יש להפחית את המיסוי ולצמצם את עלויות העבודה על־ידי הורדת רמת התשלומים לביטוח הלאומי. אמור להחיל את היבוא, אומר יעקבי, ויש לקזז את הורדת המכסים בהטלת מס קניה. עידוד הצריכה והיבוא יגרמו לנסיגה במידת העצמאות שכבר חשנה.

יעקבי מוחה ביקורת על עמדותיו של עמוס רובין, היועץ הכלכלי של ראש הממשלה, הגורס, כי התוצר הלאומי יגדל כאמצעות הגברת הצריכה המקומית וחשיפת המשק לתחרות עם מדינות השוק המשותף ואה"ב. יש אמנם להפחית את כעורבות הממשלה, אך אין למהר. המשק אינו "מעבדת ניסוי" אף לא

המשק אינו „מעבדת ניסויים", אף לא „קיים" בכלכלה. הגברת הצריכה המקומית לא תביא להגדלת התוצר הלאומי, אומר יעקבי. הוא חרשש שהמשק ימות בעוד שהאוצר ובנק ישראל יפרחו

„קיים" בכלכלה, שאחר־כך יכתבו עליו מחקרים. הוא חושש מכך ש„המשק ימות ואילו האוצר ובנק ישראל יפרחו".

מי שעורך רפורמה במיסוי צריך להיות רגיש ולראות לנגד עיניו את הצורך באיזון חברתי.

הקלת נטל המס צריכה להתרכז לדעתו בעשירונים ארבע עד שמונה ואין לפגוע באוכלוסיות הנמלאים, הנכים והאלמנות. הבטחתו של ראש הממשלה לפצות כל מי שייפגע מהתכנית נראית לו כחזרה לשיטת „להיטב עם העם".

באשר לרפורמה בשוק ההון, אומר יעקבי, שאסור לקחת סיכונים גדולים, משום שבפני הממשלה עומד ההברח למחזר חוב פנימי אדיר. יעקבי מתנגד בתוקף למיסוי הכנסות מריבית על ההסכונות וקופות הגמל. הקיימות והעתידיות. רק ממשלה לא רצינית תפגע בחסכונות הציבור. יעקבי יסכים למיסוי רווחי הון ספקולטיבי בגודל מס מחזור על הבורסה, בשיעור 0.5 אחוז.

גם אופן הגשת התכנית על־ידי האוצר אינו מקובל על גד יעקבי כגישה נכונה. אי־אפשר להציג תכנית כה מקיפה ולומר „כה ראה וקרא". לקראת הגשת התכנית צריך היה לקיים דיונים פנימיים מסודרים. יעקבי, שהוא, אחרי ככלות הכל, שר הכלכלה והתכנון ואחר כארבעת חברי הקבינט הכלכלי, ראה לראשונה את הגעת האוצר ביום רביעי. עד אז הגיעו לאוזניו רק הדלפות.

צעדים ללא יציבות

פרופ' אסף רזין מחייב שינוי לא שגרתי במדיניות הכלכלית לשם השגת שינוי מבני במשק וחידוש הצמיחה. החבילה שמציע האוצר כוללת לדעתו, מרכיב חשוב – הפחתת עלות

חמרדנם של מרכיבים חיוניים מפחית את סיכויי התכנית, במתכונת שמציע האוצר, להביא לצמיחה. צעדי האוצר יערערו גם את היציבות במשק. את חלוקת ההכנסות הרגרסיבית היה אפשר למנוע בהידברות עם ההסתדרות על שילוב הסכמי השכר בתכנית הכלכלית

העבודה. הורדת שיעורי מס שבלעדיה לא ניתן לחדש צמיחה. עם זאת, קלושים הסיכויים שהתכנית במתכונת שמציע האוצר תביא לצמיחה, משום שחסרים בה מרכיבים חיוניים: תקציב מאוזן, עידוד חסכון ותיקון העיוות המתמשך במחירים הפוגע ביצוא ומעודד יבוא. חבילת הצעדים שמציע האוצר תגרום, לדעתו, לערעור היציבות במשק ולחלוקה מחדש של ההכנסות בצורה רגרסיבית.

הרפורמה במיסוי שהציע האוצר כוללת שלושה מרכיבים של ויתור על מסים: הפחתת המס השולי, שינוי במדרגות המס וצמצום רמי הביטוח הלאומי של המעסיקים בחמישה אחוזים. שלושת המרכיבים גורמים הפסד הכנסות לממשלה בהיקף שנתי של שני מיליארד שקל, ויוצרים גירעון אדיר בכחה הקניה של הציבור.

הפסד ההכנסות הצפוי, כמו גם הגירעון בכוח הקנייה של הציבור, הביא את האוצר להציע מסים חדשים – ביטול פטורים, מס על פירות החסכון ומס על קצבאות. החביעה המשולבת הזו של ויתור על מסים והטלת מסים אחרים – בעיתית משתי בחינות. חבילת המסים החדשה אינה מתקזזת בוויתור על הכנסות, בעקבות הפחתת המס הישיר והפחתת ההכנסות ממסים בעקבות הסכמים עם השוק המשותף ועם ארה"ב. התוצאה תהיה גירעון בכוח הקניה של הציבור ותקציב ממשלתי לא מאוזן, שיערערו את היציבות. החבילה שמציע האוצר אינה מאוזנת מלכתחילה, והיא צפויה לעבור שחיקה נוספת בתהליך החקיקה. יש לזניח כי חברי הכנסת ישמחו לאשר הורדת שיעורי מס אך יתלהבו פחות להטיל מסים על קצבאות, לבטל פטורים ולהטיל אגרות חינוך ובריאות.

התכנית מערערת את המאזן בין תמריצים לחסכון ותמריצים לצריכה. הורדת מסים ומכסים ומיסוי החסכון יגבירו את הצריכה ויפגעו בחסכון, שהגדלתו היא מרכיב חיוני בחידוש הצמיחה. תכנית שתתרש צמיחה צריכה לתקן את העיוות המתמשך במחירים היחסיים בין יצוא ליבוא שנוצר מאז יולי 1985, ופגע בענפים היצרניים, ובמיוחד בענפי היצוא: תעשיה, חקלאות תיירות ומסחר.

יש כמה דרכים לעשות כן. דרך אחת, בה נקטו ביולי 1985, הינה ביצוע פיחות חד־פעמי מלווה בצעדים נוספים שיעקרו חלק מתוצאותיו. דרך אחרת היא פיחות זוחל, בשיעור כאחוז לחודש, ודרך נוספת היא באמצעות קיצוץ מסיבי יותר בהוצאות הממשלה, מעבר ל־500 מיליון שקל שהציע האוצר.

לכאורה ההתנגדות של ההסתדרות לחלקי המיסוי בתכנית, שיש בהם עידוד לתעסוקה, חריפה מדי. אולם התנגדות זו הינה תחילת המאבק *על הסכמי השכר. עמדת ההסתדרות* חשובה, אמנם, אך אין לה מעמד קובע בחקיקת מסים. לעומת זאת בנושאי שכר היא פרטנר למשא ומתן. אילו היה אפשר לשלב את הסכמי השכר בתכנית הכלכלית, היה סיכוי גדול יותר להגיע להסכמה עם ההסתדרות על התוכנית.

נירה שמאי, מנהלת המכון למחקר חברתי וכלכלי בהסתדרות. שיחה/חיים ביאור

ילדים זה לא רווחי

משפחה עם שלושה ילדים, שהכנסתה (ברוטו) מתקרבת ל־3,000 שקל ואמהות עובדות שמשתברות עד 1,000 שקל ייפגעו יותר משאר קבוצות האוכלוסיה. הכנסתם של המשתברים מ־5,000 שקל ויותר תגדל לפחות בחמישה אחוזים. ברמת הכנסה של 8,000 שקל יגיע הגידול ל־12 אחוזים

באיגודים המקצועיים מודגשת תסיסה. גדרים מיליסנטים בקרב ועדי עובדים ובתוך ההסתדרות עצמה מגבירים את לחצם על המזכ"ל ישראל קיסר ועל יו"ר האגף לאיגוד מקצועי חיים הברפלד ליזום צעדים ארגוניים ולא להירתע מהשבתת מחאה של המשק.

לפי שעה מסתפקת הנהגת ההסתדרות במתקפה מילולית נגד התכנית, מתקפה *שהמוכן שלה הוא „זה לא יעבוד". לנוכח* הפרופיל הנמוך ששוכרים שרי מפלגת העבודה ביחסם לתכנית האוצר, שמודה הזירה לאנשי אילוחורוב 93. אלה ניזונים מזרם שוטף של נתונים שמספקים להם כלכלני הוזעד הפועל, העובדים בימים אלה שעות נוספות.

„עקב אכילס של התכנית הכלכלית הוא הרפורמה במיסוי" – מטעימה נירה שמאי, מנהלת המכון למחקר כלכלי וחברתי בהסתדרות. „אין פירוסו שלא צריך רפורמה במיסוי, כפי שב־1975 נוקקנו לרפורמה שגיבש פרופ' בן־שחר".

לרפורמה החדשה שהכינו פקידי האוצר מכמעט רגרסיבית. קובעת שמאי. „קשה כעצם לצפות שהיא לא תהיה כזאת, כשהאוצר עצמו קובע כי הרפורמה נועדה להיות „מאוזנת" או במלים אחרות – גם לפגוע וגם להיטיב. המכה, מבחר, תונחת במגזר הלא נכון – על עשירוני ההכנסה הבינוניים והנמוכים, ואילו בעלי ההכנסה הגבוהה יזכו מהפחתה של המס השולי המקסימלי ב־60 אחוז ל־45 אחוז.

תכנית האוצר מצופפת כלפי מטה את מדרגות המס, מציינת שמאי. מדרגת המס העליונה, בשיעור של 45 אחוז, מתחילה בשכר הגבוה פחות מפעמיים מהשכר הממוצע במשק – 2,000 שקל. כי בכך גוחדת התכנית ביטול של נקודות הזיכוי מהכנסה לקבוצות אוכלוסיה כגון אמהות עובדות, קשישים, נכים וגימלאים וכן עולים חדשים. למשל, קצבת הביטוח הלאומי לנכה 100%, שאינו עובד או עובד חלקית, היתה עד כה פטורה ממס, אך עם הפעלת התכנית יבוטל הפטור. כך לגבי קצבות זקנה ושאירים מהביטוח הלאומי, שבכוונת האוצר לחייבן במס. *מה עוד יחייב במס? קטעים* הקשורים לירות בייצור, אומרת שמאי: אחוזות בבעלים ועבודה במשמרות. זאת בתקופה

הפסד ההכנסות הצפוי, כמו גם הגירעון בכוח הקנייה של הציבור, הביא את האוצר להציע מסים חדשים – ביטול פטורים, מס על פירות החסכון ומס על קצבאות. החביעה המשולבת הזו של ויתור על מסים והטלת מסים אחרים – בעיתית משתי בחינות. חבילת המסים החדשה אינה מתקזזת בוויתור על הכנסות, בעקבות הפחתת המס הישיר והפחתת ההכנסות ממסים בעקבות הסכמים עם השוק המשותף ועם ארה"ב. התוצאה תהיה גירעון בכוח הקניה של הציבור ותקציב ממשלתי לא מאוזן, שיערערו את היציבות. החבילה שמציע האוצר אינה מאוזנת מלכתחילה, והיא צפויה לעבור שחיקה נוספת בתהליך החקיקה. יש לזניח כי חברי הכנסת ישמחו לאשר הורדת שיעורי מס אך יתלהבו פחות להטיל מסים על קצבאות, לבטל פטורים ולהטיל אגרות חינוך ובריאות.

התכנית מערערת את המאזן בין תמריצים לחסכון ותמריצים לצריכה. הורדת מסים ומכסים ומיסוי החסכון יגבירו את הצריכה ויפגעו בחסכון, שהגדלתו היא מרכיב חיוני בחידוש הצמיחה. תכנית שתתרש צמיחה צריכה לתקן את העיוות המתמשך במחירים היחסיים בין יצוא ליבוא שנוצר מאז יולי 1985, ופגע בענפים היצרניים, ובמיוחד בענפי היצוא: תעשיה, חקלאות תיירות ומסחר.

יש כמה דרכים לעשות כן. דרך אחת, בה נקטו ביולי 1985, הינה ביצוע פיחות חד־פעמי מלווה בצעדים נוספים שיעקרו חלק מתוצאותיו. דרך אחרת היא פיחות זוחל, בשיעור כאחוז לחודש, ודרך נוספת היא באמצעות קיצוץ מסיבי יותר בהוצאות הממשלה, מעבר ל־500 מיליון שקל שהציע האוצר.

לכאורה ההתנגדות של ההסתדרות לחלקי המיסוי בתכנית, שיש בהם עידוד לתעסוקה, חריפה מדי. אולם התנגדות זו הינה תחילת המאבק *על הסכמי השכר. עמדת ההסתדרות* חשובה, אמנם, אך אין לה מעמד קובע בחקיקת מסים. לעומת זאת בנושאי שכר היא פרטנר למשא ומתן. אילו היה אפשר לשלב את הסכמי השכר בתכנית הכלכלית, היה סיכוי גדול יותר להגיע להסכמה עם ההסתדרות על התוכנית.

באיגודים המקצועיים מודגשת תסיסה. גדרים מיליסנטים בקרב ועדי עובדים ובתוך ההסתדרות עצמה מגבירים את לחצם על המזכ"ל ישראל קיסר ועל יו"ר האגף לאיגוד מקצועי חיים הברפלד ליזום צעדים ארגוניים ולא להירתע מהשבתת מחאה של המשק.

לפי שעה מסתפקת הנהגת ההסתדרות במתקפה מילולית נגד התכנית, מתקפה *שהמוכן שלה הוא „זה לא יעבוד". לנוכח* הפרופיל הנמוך ששוכרים שרי מפלגת העבודה ביחסם לתכנית האוצר, שמודה הזירה לאנשי אילוחורוב 93. אלה ניזונים מזרם שוטף של נתונים שמספקים להם כלכלני הוזעד הפועל, העובדים בימים אלה שעות נוספות.

„עקב אכילס של התכנית הכלכלית הוא הרפורמה במיסוי" – מטעימה נירה שמאי, מנהלת המכון למחקר כלכלי וחברתי בהסתדרות. „אין פירוסו שלא צריך רפורמה במיסוי, כפי שב־1975 נוקקנו לרפורמה שגיבש פרופ' בן־שחר".

לרפורמה החדשה שהכינו פקידי האוצר מכמעט רגרסיבית. קובעת שמאי. „קשה כעצם לצפות שהיא לא תהיה כזאת, כשהאוצר עצמו קובע כי הרפורמה נועדה להיות „מאוזנת" או במלים אחרות – גם לפגוע וגם להיטיב. המכה, מבחר, תונחת במגזר הלא נכון – על עשירוני ההכנסה הבינוניים והנמוכים, ואילו בעלי ההכנסה הגבוהה יזכו מהפחתה של המס השולי המקסימלי ב־60 אחוז ל־45 אחוז.

תכנית האוצר מצופפת כלפי מטה את מדרגות המס, מציינת שמאי. מדרגת המס העליונה, בשיעור של 45 אחוז, מתחילה בשכר הגבוה פחות מפעמיים מהשכר הממוצע במשק – 2,000 שקל. כי בכך גוחדת התכנית ביטול של נקודות הזיכוי מהכנסה לקבוצות אוכלוסיה כגון אמהות עובדות, קשישים, נכים וגימלאים וכן עולים חדשים. למשל, קצבת הביטוח הלאומי לנכה 100%, שאינו עובד או עובד חלקית, היתה עד כה פטורה ממס, אך עם הפעלת התכנית יבוטל הפטור. כך לגבי קצבות זקנה ושאירים מהביטוח הלאומי, שבכוונת האוצר לחייבן במס. *מה עוד יחייב במס? קטעים* הקשורים לירות בייצור, אומרת שמאי: אחוזות בבעלים ועבודה במשמרות. זאת בתקופה

שר הכלכלה והתכנון, גד יעקבי. שיחה / שלמה קרמר

בעד רפורמות ונגד האוצר

מסבע החוץ של המדינה חייב להיות במרכז *כל תכנית כלכלית, שכן 1987 תהיה שנה רעה* ליתרות מטבע החוץ. ירידת מחירי הדלק נעצרה: הסיוע האמריקאי יחזור למתכונתו הרגילה: גם ירידת שערי הריבית ומחירי חומרי הגלם נעצרה. אף־על־פי־כן מתנגד יעקבי לפיחות. ההסתדרות לא תהיה, ככל הנראה, נכונה להגיע להסדר שיביא לפיחות „נסו" ותתבע פיצוי. על כן יש לעודד את היצוא באמצעות רפורמה במיסוי.

בשלב ראשון יש להפחית את המיסוי ולצמצם את עלויות העבודה על־ידי הורדת רמת התשלומים לביטוח הלאומי. אמור להחיל את היבוא, אומר יעקבי, ויש לקזז את הורדת המכסים בהטלת מס קניה. עידוד הצריכה והיבוא יגרמו לנסיגה במידת העצמאות שכבר חשנה.

יעקבי מוחה ביקורת על עמדותיו של עמוס רובין, היועץ הכלכלי של ראש הממשלה, הגורס, כי התוצר הלאומי יגדל כאמצעות הגברת הצריכה המקומית וחשיפת המשק לתחרות עם מדינות השוק המשותף ואה"ב. יש אמנם להפחית את כעורבות הממשלה, אך אין למהר. המשק אינו „מעבדת ניסוי" אף לא

המשק אינו „מעבדת ניסויים", אף לא „קיים" בכלכלה. הגברת הצריכה המקומית לא תביא להגדלת התוצר הלאומי, אומר יעקבי. הוא חרשש שהמשק ימות בעוד שהאוצר ובנק ישראל יפרחו

„קיים" בכלכלה, שאחר־כך יכתבו עליו מחקרים. הוא חושש מכך ש„המשק ימות ואילו האוצר ובנק ישראל יפרחו".

מי שעורך רפורמה במיסוי צריך להיות רגיש ולראות לנגד עיניו את הצורך באיזון חברתי.

מפנקס הזמן/יואב

בין הניחוֹחַ והרָקָב

יש לחסל את הצנזורה – ולחסלה מיד. יש לנתץ בלי ריחוי את חומת ההתערבות הביורוקרטית החוצצת בינינו לבין תרבותנו החדשה בהתהוותה.

ויש לשלוח את חברי הוועדה לבקורת מחזות אל איי־השרים לא רק מפני עקרונות הדמוקרטיה שבה אין לחסום שום אדם בניסו. יש לשלוח אותם – כדי להסיר את המיכסה הסוגר על הדור שבו רוחתת היום המחזאות הישראלית החדשה ולתת לבושמה – או להיפוכו – לפרוץ ולהישר אל תוך נחדרדים של הצופים. יש לעשות זאת כדי ליטול משומרי־החומות של רבונות האמנות את תפקידם־היסוד הזה של דעת הציבור אל עניני חופש הביטוי והקידמה והסתתה מחובתו הטבעית להשתהות, קודם כל, על ערכו האמנותי האמתי של החומר הדרמתי המוצג לפניו. חומר – פעמים, דיבורית – המוגש לו במעטה של תעוזה חברתית וקידמה אמתית; חומר דרמתדגי שרק הסטרוקטורה הסגולית של מחזה – העשוי מטבעו קטעים־קטעים, פניות ויציאות, דיאלוג ועלילה, שיר ופזמון ואפקטים חיצוניים – מכסה לפעמים על רצף הריקות והדלות הרעיונית והספרותית.

ויש לחסל את הצנזורה כדי להעמיד את נחידי הצופה בעימות ישיר ובלתי מופרע עם כל שלושת הנרדים העולים מחלק ניכר של המחזאות הזאת:

א. הבושם הספרותי;
ב. הניחוח הלשוני והגאני;
ג. ריחו־הרָקָב של שנאת־עצמו.

ונפתח, כסדר הדברים, בראשון.

■

המחזאות, שעיקרה הדיאלוג ואין בה רצף פאבולרי פרצף של סיפורת: שבניינה מפולש במידה רבה בשל עצם טבעו של דיאלוג בין נפשות שונות; היא, מבחינה זאת, מיקלט מצויין ומחסה אידיאלי לחסרי־כשרון. אין כלל גבול לפטפוט־ההבל שאפשר לשימו בפי המשתתפים בשיח. כל גבב־חרוז, כל נפל־רעיון העולה במוחו של המחבר, ניצוקים ונמהלים במחזה. האפקטים הנלווים לכל אלה רק מפרקים עוד יותר את הרצף ומשחררים רבים מן הסולחים ידם במחזאות מחובת הכשרון לטוות איזה מידקם עלילתי ורעיוני על הבמה.

בחיבורו המאלף „ליצן החצר והשליט", שעניינו הסאטירה הפוליטית בישראל, מזכיר לנו איש התיאטרון ד"ר דוד אלבסנדר בין השאר, כי „המונח, סאטירה" נגזר מן המלה הלטינית SATURE ופירושה: מלא או גדוש, ובהרחבה: תערובת המלאה בדברים שונים".

מבחינה זאת מקיימים פבה מהחזות־הסאטירה הישראליים בשלמות את ההגדרה הלטינית הזאת: בליל של התחכמויות, חוסר־חריפות של חכמה אמתית, הגות־של־בוסר ואפילו הרישעות – בהיותה חסרת חן וברק – היא רישעות נלעגת, אם לא מאוסה.

■

לא נהיה בין נושאי־מִשְׂרַת־הזבל של מר הספרי, מחבר „החילוני האחרון", ולא נביא בשלמות את הדיאלוג הַבָּשׂוּם, המשתרע על פני ארבעה עמודי־פוליו והסובב בעיקר על מאמציו הפיסיים של הגיבור – צ'ופצ'יק שמו – לנגן את „התקווה" בנפיחות. זהו אחד הנרדים הספרותיים של המחזה, והוא, כמובן, הברקה נדירה, שגם היא יצאה, כנראה, מאותה תינת־נוגנים עצמה שממנה ביקש הגיבור להפיק את „התקווה".

לא נעמוד בפרק זה על מהותו הפתולוגית של הביטוי והקירמה והסתתה מחובתו הטבעית להשתהות, קודם כל, על ערכו האמנותי האמתי של החומר הדרמתי המוצג לפניו. חומר – פעמים, דיבורית – המוגש לו במעטה של תעוזה חברתית וקידמה אמתית; חומר דרמתדגי שרק הסטרוקטורה הסגולית של מחזה – העשוי מטבעו קטעים־קטעים, פניות ויציאות, דיאלוג ועלילה, שיר ופזמון ואפקטים חיצוניים – מכסה לפעמים על רצף הריקות והדלות הרעיונית והספרותית.

ויש לחסל את הצנזורה כדי להעמיד את נחידי הצופה בעימות ישיר ובלתי מופרע עם כל שלושת הנרדים העולים מחלק ניכר של המחזאות הזאת:

א. הבושם הספרותי;
ב. הניחוח הלשוני והגאני;
ג. ריחו־הרָקָב של שנאת־עצמו.

ונפתח, כסדר הדברים, בראשון.

■

המחזאות, שעיקרה הדיאלוג ואין בה רצף פאבולרי פרצף של סיפורת: שבניינה מפולש במידה רבה בשל עצם טבעו של דיאלוג בין נפשות שונות; היא, מבחינה זאת, מיקלט מצויין ומחסה אידיאלי לחסרי־כשרון. אין כלל גבול לפטפוט־ההבל שאפשר לשימו בפי המשתתפים בשיח. כל גבב־חרוז, כל נפל־רעיון העולה במוחו של המחבר, ניצוקים ונמהלים במחזה. האפקטים הנלווים לכל אלה רק מפרקים עוד יותר את הרצף ומשחררים רבים מן הסולחים ידם במחזאות מחובת הכשרון לטוות איזה מידקם עלילתי ורעיוני על הבמה.

בחיבורו המאלף „ליצן החצר והשליט", שעניינו הסאטירה הפוליטית בישראל, מזכיר לנו איש התיאטרון ד"ר דוד אלבסנדר בין השאר, כי „המונח, סאטירה" נגזר מן המלה הלטינית SATURE ופירושה: מלא או גדוש, ובהרחבה: תערובת המלאה בדברים שונים".

מבחינה זאת מקיימים פבה מהחזות־הסאטירה הישראליים בשלמות את ההגדרה הלטינית הזאת: בליל של התחכמויות, חוסר־חריפות של חכמה אמתית, הגות־של־בוסר ואפילו הרישעות – בהיותה חסרת חן וברק – היא רישעות נלעגת, אם לא מאוסה.

■

לא נהיה בין נושאי־מִשְׂרַת־הזבל של מר הספרי, מחבר „החילוני האחרון", ולא נביא בשלמות את הדיאלוג הַבָּשׂוּם, המשתרע על פני ארבעה עמודי־פוליו והסובב בעיקר על מאמציו הפיסיים של הגיבור – צ'ופצ'יק שמו – לנגן את „התקווה" בנפיחות. זהו אחד הנרדים הספרותיים של המחזה, והוא, כמובן, הברקה נדירה, שגם היא יצאה, כנראה, מאותה תינת־נוגנים עצמה שממנה ביקש הגיבור להפיק את „התקווה".

לא נעמוד בפרק זה על מהותו הפתולוגית של הביטוי והקירמה והסתתה מחובתו הטבעית להשתהות, קודם כל, על ערכו האמנותי האמתי של החומר הדרמתי המוצג לפניו. חומר – פעמים, דיבורית – המוגש לו במעטה של תעוזה חברתית וקידמה אמתית; חומר דרמתדגי שרק הסטרוקטורה הסגולית של מחזה – העשוי מטבעו קטעים־קטעים, פניות ויציאות, דיאלוג ועלילה, שיר ופזמון ואפקטים חיצוניים – מכסה לפעמים על רצף הריקות והדלות הרעיונית והספרותית.

ויש לחסל את הצנזורה כדי להעמיד את נחידי הצופה בעימות ישיר ובלתי מופרע עם כל שלושת הנרדים העולים מחלק ניכר של המחזאות הזאת:

א. הבושם הספרותי;
ב. הניחוח הלשוני והגאני;
ג. ריחו־הרָקָב של שנאת־עצמו.

ונפתח, כסדר הדברים, בראשון.

■

המחזאות, שעיקרה הדיאלוג ואין בה רצף פאבולרי פרצף של סיפורת: שבניינה מפולש במידה רבה בשל עצם טבעו של דיאלוג בין נפשות שונות; היא, מבחינה זאת, מיקלט מצויין ומחסה אידיאלי לחסרי־כשרון. אין כלל גבול לפטפוט־ההבל שאפשר לשימו בפי המשתתפים בשיח. כל גבב־חרוז, כל נפל־רעיון העולה במוחו של המחבר, ניצוקים ונמהלים במחזה. האפקטים הנלווים לכל אלה רק מפרקים עוד יותר את הרצף ומשחררים רבים מן הסולחים ידם במחזאות מחובת הכשרון לטוות איזה מידקם עלילתי ורעיוני על הבמה.

בחיבורו המאלף „ליצן החצר והשליט", שעניינו הסאטירה הפוליטית בישראל, מזכיר לנו איש התיאטרון ד"ר דוד אלבסנדר בין השאר, כי „המונח, סאטירה" נגזר מן המלה הלטינית SATURE ופירושה: מלא או גדוש, ובהרחבה: תערובת המלאה בדברים שונים".

מבחינה זאת מקיימים פבה מהחזות־הסאטירה הישראליים בשלמות את ההגדרה הלטינית הזאת: בליל של התחכמויות,

אילו ביקש אותו צ'ופצ'יק לצייר על הקיר בכתב־שתָנים פרק מן הקוראן, למשל.

■

עד כאן – הבוּשם הספרותי. הניחוח הלשוני יש לו מסלול משלו.

המַתכון למחזה ישראלי בן־זמננו נראה פשוט: עָרוּך רשימה של עשרה־עשרים מונחים מן האיזור האגאלי – מהנה הפרָשה או מישגל; דאג שטום אחד מהם, במכפלה נאותה, לא יחסר בדיאולוג הבימתי; הדפף לזה – במיסב טעמך – בן־מיעוטים" מן השטחים, הנאנק תחת מגפו של הקלגס הישראלי: תָּבֵל כל זאת בכמה אברכים מפהאתים ומצוייצים – והרי לך מחזה ישראלי מקורי ומושלם שטום יסוד חשוב (או מעוות) אינו חטר בו. תבחוק על כל אלה כמה הגיגים של פילוסוף־גימנזיסט – והעלית מן התבשיל גם תאורה של הגות.

וכך הולך ונולד לנגד עיניו ירחמיאל חדש – מהיפך. ירחמיאל עם אוצר־מליצות חדש, שספת דיבורו וכתיבתו מעידים על דיאלקט מיוחד ועל שייכות למועדון־לשוני חדש ומתקדם השואב עיקר השראתו מן האינסטלציה האגאלית.

אם סימנו הלשוני הסגולי של ה„ירחמיאל" הקלסי בעבר היה ו' המהפך, השאוב ממקורות תנכיים ארכאיים – סימנו הלשוני של ירחמיאל בן־מינו הוא האות הבאה אחרי ו'. אות זו היתה לעמוד־התווך של כל הבנין הדרמתי. כך היא, כך הָיָה הבאה אחריה. וכך היתה גם ה„הדא" לא רק קורט־בשָׂמים שבחוקים אותו על התבשיל כתבלין – כשם שהיו מוסיפים מ־רגלים לבישום הקטות – אלא היא־היא התבשיל עצמו. לקיים „אכלת אותה".

■

וכדי שיידע הקורא על מה קוראים לנו בציגי הקירמה להגן בחירוף־נפש – על פי נוסחתו הידועה של הולַכְיֵד – נַסעים את הקורא, על אף סלידת העַט, פסוקים אחדים מן התבשיל הזה:

„שלאנג: מרד שמֶרד. כל שמוֹק מקים פה מרד. קאָקערים. שטוף־זימה אחד שרוצה שאָכעס. כל פרעסער פוצוביץ נהיה לי פרופסור לייבוביץ".

ואם צודק ירחמיאל – הוא הסָפְרִי – בהנחתו, בפי אותו שלאנג במחזה כי „כשיגיע רבע־תחת, כשיוציאו את הַשָּׂר/ יעמדו כאן אלפים עם הכּסף בידי", אם הנהה זו נכונה – יש לסלק את הצנזורה מיד ולהיוכח, אחת לתמיד, אם מושכת־הקהל העיקרית של המחזאות הישראלית היא באמת מערכת־הביוב האישית שלנו.

חברנו הנאצל, המשורר אהרן זאב, זכרו לברכה, אמר לנו בזמנו בצאתו, דרך מחאה, באמצע הצגת „מלכת האמבטיה":

„צנזורה – שמָנזורה: מי צריך צנזורה? אצלנו, בפולין, היינו עושים זאת, פשוט, בשתים־שלוש ב„צים סרוחות".

נעיר רק כי בהצגה,שבה אנו מדברים בשורים אלה, יספיקו הביצים בלבד. הריח מסופק על ידי הבמה.

נכון, איפוא, שאין שום צנזורה צריכה לחצוץ בין המחזה ובין שיפוטו. ומבחינה חינוכית אולי, באמת, אדרבה: יבוא הקהל הישראלי ויראה „איזה רָב יש לנו".

■

ולענין „ריח הרָקָב של שנאת־עצמו, שהוא מעבר למחזה המסוים של מר הספרי.

יש להקדים ולומר:

ככל שאין הדברים אמורים בהיבט המדיני של מעמד הפלשתינאים, יש לברך בכל־לב על כל גילוי כָּן של רגישות לאפליה, לקיפוח ולכל השפלה ופגיעה בכבוד האדם, בכבוד כל ברוא־בצלם, כל־שכן אדם המשתייך למיעוט אתני בחברה שלאום אחר דומינאנטי בה.

עניינים רבים בתחום אנושי זה משוועים לתיקון – וזה כולל את תנאי־המגורים הבלתי־אנושיים של עובדים מיהודה ושומרון, שרובם באים לעשות אצלנו במלאכות שאנחנו – בהיפוך־הערכים של חברתנו – מאסנו בהן. והדבר חל גם על אופי שלטוננו בהודה ושומרון ועל גילוים של בהמיות גסה ומשפילה מצד מתנחלים מסויימים ומצד בודדים במערכת הבטחון (מאורעות חַלחוּל בזמנם ובזומה להם). יתר על כך: מי שרואה, על פי השקפתו, את יהודה ושומרון, או חלק חשוב מהם, כמסופחים בעתיד למדינת ישראל חייב שבעתיים להקפיד בהתנהגותו כלפי אנשים הנחשבים בעיניו אזרחים־בכוח של מדינתו.

בסורים אלה הושמעה לא־פעם אתרעה חד־משמעית שבנושא אנושי זה, שבו חייבת ישראל לנהוג על פי מיטב הערכים של כיבוד־האדם ולהילחם בענין זה בלי רתע במהרסים מִבַּית.

■

ואולם המחזאות והסַרסאות הישראלית – בדיוקה – יותר משהיא מודרכת על ידי אהבת הבָּר היא מודרכת על ידי שנאת־עצמו. היא הופכת עצמה באופן אובְּסֶסִיבִי לא רק לנושאת־דיגלה של הלאומנות הפלשתינאית, אלא גם לנושאת־דיבתה – בהגזמה, ברישעות, ברוח מופלגת של שנאת־עצמו – של מדינת היהודים. היא מחפשת לה מקין „מרפסת באֶוֶל" להחליף ממנה את בשורת חיבת־ציון הנו־ברית. ואילו ממרפסות המחזאות שלה היא מטילה ברוב מחזותיה, את גלליה על שיבת־ציון היהודית בהתגשמותה. כמו חטאנו חטא־קדמון לפני תשעים שנה באותה באזל עצמה וכמו הוספנו עליו פשע לפני כארבעים שנה. מכל הדיאלוגים – הדינו הן מה רמתם הספרותית או האינטלקטואלית – כמו נרשבת רוח הדרמה הגדולה על עצם הצער הנועז שצעד העם היהודי אל תוך לוע־הארי של ההיסטוריה העולמית, ובייחוד: אל לוע הפעור והטורף של המזרח התיכון.

כמו לא הגענו אל הארץ הזו בשארית כוחותיה של עם יתום מאבות ומאמהות ושכול ממיליון עוללים מומתים. כמו לא הבאנו עימנו צדק פצוע וזבדים שאנו גוררים אותו בשארית־כוחנו, מן הארץ הזאת ואליה, לאורך דורות.

■

ודאי: שאלת החיים עם שכנינו והיחס אל הגר הגר בתוכנו, היא משאלות־המוקד הקיומיות, המוסריות והלאומיות, של החברה הישראלית ועתידה.

ואולם בחברה זו יוקדות כמה בעיות־קיום חמורות נוספות: סוציאליות, עדתיות, רוחניות (דתיים וחילוניים); יחסי אבות ובנים, היחס לעבודה וליגיע־אדם, קשר ישראל עם העם היהודי בתפוצות וכמעט אמרנו גם שאלות „ציביליזטוריות", ככל שהדברים אמורים בהמשך הבטחת רמתנו האיכותית והטכנולוגית בחבל־עולם סָעִיר זה. משאבעיות העמוס על ישראל מטוגל לדסק הוסשרתו של עם חסן בהרבה, בעל מסורת ארוכה יותר של עצמאות וליכוד לאומי.

ואולם כאשר באה במאית של תיאטרון לילדים בישראל להביא את יצירת־הבכורה שלה לבית־הספר היא פותחת בנושא סבוך ונפתל שהוא מכוות־אש גם לבוגרים, ומבקשת, דרך עדיפות, להלעיס את הפעוטות הבוהים בנושא שהוא אולי אובסטיבי לבמאית, אך עדיין הוא מחוץ לסרדות המרכזיות של מוח הילד ונפשו.

וכאשר באים מחנכים – גם חילוניים – (וגם מחנכים הם, כידוע, מימסד. היחידים שאינם מימסד הם במאים, שחקנים, מבקרים והיח"צים שלהם) ובתום־לב פידגוגי מסילים ספק בעדיפותו החריפה של ענין נשואי־התערובת לגבי הילד הדן בישראל – מיד מגוייסת רעקת־שבר על התאנות לחופש הביטוי.

כאילו אסור להטיל ספק בחשיבותו החיונית המיידית בישראל של ענין נשואי־התערובת – מנושאי־הבעידה הסבוכים של הקיום היהודי בימינו. כמו אין הילד היהודי בישראל יכול עוד להתקיים אפילו יום אחד בלי שנושא מהול זה יזאר לו – באור הקידמה, כמובן – כבר בראשית צעדו אל עולם תיאטרון הילדים.

■

הפטרה

את המסבע „שנאת־עצמו היהודית" לא אנחנו המצאנו. שאלנו אותו מהוגה־הדעות היהודי־גרמני תיאודור לסינג. הוא שטבע מושג זה והכתיר בשם זה את ספרו האחרון (JUDISCHER SELBSTHASS), שהופיע בברלין בשנת 1930, שלוש שנים לפני הירצחו בידי פלוגת־דצח נאצית, שנשלחה למשימה זו במיוחד אל מעונו במארינבאד.

דמותו של תיאודור לסינג, שגולד כיהודי ומת כיהודי, היא דמות מורכבה ומרתקת. אמרנו: גולד כיהודי ומת כיהודי, משום שבין שני האירועים הכיולוגיים האלה, בהיותו סטודנט, המיר דתו והיה לפרוטסטנט. בעלות הציוניות המרינית האקטיבית על. במת ההיסטוריה היהודית – חזר לסינג ליהדות, נלחם לדעיון הציוני ופירסם, כאמור, את האחרון בספריו „שנאת־עצמו היהודית". עיקרו של ספר זה – מחקר קליני של האינטלקטואלים היהודים שהוכרעו על ידי תסמונת החולי „שנאת עצמו היהודית", שתיאודור לסינג – על פי מהלך קודחתי – התנמה בו בעצמו.

מקום מרכזי בין שש הדמויות שלסינג מונה בספרו, תופס אוטו ווייניגר (אנב, כל מי שנתפס בדבקות כזו לפרק „הנפש היהודית" במחשבת ויינינגר, שבו בולטת כל כך תסמונת החולי הזה, מן הראוי שיעיין מעט בפרק הספר הנשמה של לסינג). בהפטרה לניתוח יסודי של אחת משש הדמויות בספר זה – פולם אנשי יצירה והגות – כותב לסינג במשפט הזה:

„עמדה לפניו הבחירה לראות בגיבור זה דמות נתעבת (כמידת הדין – י.) או דמות אומללה (כמידת הרחמים – י.). „אנחנו רואים בו אדם אומלל".

■

איך נתגלגלה תכונת־אופי זו של „שנאת עצמו": איך נשתרשה והטביעה שלחות בקרב שכבות של אינטליגנציה עברית בארצה הרבונית – אינטליגנציה המשוחררת מכל תסביכי היזכר היהודי, וחפיפנש, בארץ נכריה – זוהי חידה המחייבת אולי מחקר קליני לעצמו.

ואולם כאשר אתה קורא את „החילוני האחרון" ועוד רבות מיצירות הדרמטורגיה הישראלית של המן האחרון וכשעליך להחליט אם לשפוט מחברים אלה – בנוסח לסינג – כנתעבים או כאומללים, הרי מתוך אסאוריה של חסד יהודי ושל מידת־הרחמים יהודית מושרשת – אתה בחור בהגדרה האחרונה.

■

את המסבע „שנאת־עצמו היהודית" לא אנחנו המצאנו. שאלנו אותו מהוגה־הדעות היהודי־גרמני תיאודור לסינג. הוא שטבע מושג זה והכתיר בשם זה את ספרו האחרון (JUDISCHER SELBSTHASS), שהופיע בברלין בשנת 1930, שלוש שנים לפני הירצחו בידי פלוגת־דצח נאצית, שנשלחה למשימה זו במיוחד אל מעונו במארינבאד.

דמותו של תיאודור לסינג, שגולד כיהודי ומת כיהודי, היא דמות מורכבה ומרתקת. אמרנו: גולד כיהודי ומת כיהודי, משום שבין שני האירועים הכיולוגיים האלה, בהיותו סטודנט, המיר דתו והיה לפרוטסטנט. בעלות הציוניות המרינית האקטיבית על. במת ההיסטוריה היהודית – חזר לסינג ליהדות, נלחם לדעיון הציוני ופירסם, כאמור, את האחרון בספריו „שנאת־עצמו היהודית". עיקרו של ספר זה – מחקר קליני של האינטלקטואלים היהודים שהוכרעו על ידי תסמונת החולי „שנאת עצמו היהודית", שתיאודור לסינג – על פי מהלך קודחתי – התנמה בו בעצמו.

מקום מרכזי בין שש הדמויות שלסינג מונה בספרו, תופס אוטו ווייניגר (אנב, כל מי שנתפס בדבקות כזו לפרק „הנפש היהודית" במחשבת ויינינגר, שבו בולטת כל כך תסמונת החולי הזה, מן הראוי שיעיין מעט בפרק הספר הנשמה של לסינג). בהפטרה לניתוח יסודי של אחת משש הדמויות בספר זה – פולם אנשי יצירה והגות – כותב לסינג במשפט הזה:

„עמדה לפניו הבחירה לראות בגיבור זה דמות נתעבת (כמידת הדין – י.) או דמות אומללה (כמידת הרחמים – י.). „אנחנו רואים בו אדם אומלל".

■

איך נתגלגלה תכונת־אופי זו של „שנאת עצמו": איך נשתרשה והטביעה שלחות בקרב שכבות של אינטליגנציה עברית בארצה הרבונית – אינטליגנציה המשוחררת מכל תסביכי היזכר היהודי, וחפיפנש, בארץ נכריה – זוהי חידה המחייבת אולי מחקר קליני לעצמו.

ואולם כאשר אתה קורא את „החילוני האחרון" ועוד רבות מיצירות הדרמטורגיה הישראלית של המן האחרון וכשעליך להחליט אם לשפוט מחברים אלה – בנוסח לסינג – כנתעבים או כאומללים, הרי מתוך אסאוריה של חסד יהודי ושל מידת־הרחמים יהודית מושרשת – אתה בחור בהגדרה האחרונה.

---

*) „אנב. הזנמה לעקיבות במלחמה על־זכותו של אדם לבטא דעה ניתנה בשבע שעה בסעיף „בוחנר", כאשר ביקש מנה שמיד לחסר משהו שאינו קשורמי עם הקו הכללי ששלט באולם. הוא הפריע בצעקות ובגידופים עד שהיתר על סיום דבריו.

אוטופיה, לא רק רפורמה/חיים גורי

אחרי הנוסטלגיה

מאפרות מלאות. בקבוקים ריקים. וכל הנסמה היתרה. כל השירים ההם. כל כך יפים שבא לבכות. אולי מכל זה ישארו רק הם כמו „קרפוס רליקט". מעדרון הזוטראנים האבודים. הצחוק המסתיים בשיעול. הם הולכים ומזדקנים. כדאי לכם לשטוע עוד מלה. אחר כך תחפשו אותם בנרות. זה כה רחוק ואתה כמו מתושלח. הספירה האחרת. „אתם הסלע שעליו ייבנה מקדש העתיד", על קיר הצריף ההוא במועדון הנוער־העובד. שם היו נערות שרות: „אל תבקשיני בין עיר ליער / אינני שם תביבתי / בכור עבדות עמל וצער / שם מקום מנוחתי / אל תבקשיני ליד מזרקת / אינני שם תביבתי / בנוה דמעה ושן חורקת / שם מקום מנוחתי". ועוד היו שרים שם „מכבעת אינה נראית מחשלת כולנו היום לארשרת גורל".

פעם הוא פגש בחו"ל משורר מרבי אחד וזסקו פופו. שתו בירה חזקה. שקעו בהיפנווה נוסטלגיה. הם היו בני גיל דומה ודור אחד. שרו שם. מפתיעים את יתר הקרואים, את שיר „הילי הביצות" ואת „מנאלה" ואת „הורשוויאנקה". עד אשר הכריז עמיתו הסרבי: „רי, אני מתחיל לבכות".

רצה לשיר לו משהו תוצרת הארץ לאו דווקא מהרפרטואר הבירדלאומי אך התקשה לחרוים לו לצרפתית, זו השפה בה דיברו, את כל המילים של „עד מתי ספגים?" ודק את הסוף שר לו שם: „נקפוץ לסירה / אניה מחכה / מפנים אחזו במשוט / אניה אדומה וארוס גם דגלה / ונושאת היא עולם של תקוות".

„עולם של תקוות". נראה שכל הסיפור הזה לא היה אלא תרגיל עצום ומקדש ומטיחי על „עולם של תקוות", כי רבים מן השירים ההם היו בגדר האכסטולוגיה החילונית על מלכות הצדק שתבוא. לא צדקה כי אם צדק: לא פחות מצדק מוחלט: אני אומר שניה: רק צדק: רק צדק לפניה יהלוך: לא עסקנו בשטויות. לא היינו ריצ'ן, סיפות־חלב ומעונות־יום אלא „עולם חדש נברא, הקשיבו!" „העולם החדש" אינו עוסק בעוולות קטנים ואינו מעלה את... ואינו משפר את... הוא המלכות העתידה לבוא ושמות חוזר וגיבורי מהבהבים „כמגנט אחזם באבנגליון של האנושות העובדת". הסוציאליזם הוא אחרית הימים, הוא השחר המאסראלי העולה על יער הארובות העשנות ועל שדות הדגן. הוא ההבטחה המחולטת. המשיח אינו עוסק בעוד גרוש למשכורת ועוד חצי יום לחופשה השנתית. משאת נפש כזאת צונפת את הכל ליחד קסום של גאולה שלמה. לא עוד מהפכה בין מהפכות אלא ליתרה של דת חדשה. מכאן, כנראה, השם „שנים עשר" לשירו של בלוק, שנים־עשר המהפכנים ההם, היחפנים והאלימים המשולים לתריסר שליחיה של הנצרות, שעל ראשם הילתו של ישוע, לידתה של ציוניזציה חדשה.

וכאן, בארצנו שלנו, בעוני ובישימון ובעבודה המפרכת, שנבחרה בדרך חיים ורשועה, התעצמה משאת־הנפש המשיחית צונפת גאולת עם בשיבת־ציון עם יצירת חברת הערך, חברת הצדק, חברת העובדים, קשר־השווים של הקומונה, ואותו גילו־רבעדה של אוטופיה קסומה ומחשמלת. כל הסיפור הזה יכול היה להתעוות אל הטירוף והאכזב אלמלא פיעמה בו חיוניות עצומה ומצוות עשה של מהפכה אמיתית בארץ ישראל. היה משהו דתי בחוויה הזאת, בתום הזה, בהתמכרות הנמרה הזאת בקרב הכופרים האלה שהיו מגדולי המאמינים.

ושוב היו השירים ההם כמחזורי תפילות לעדות: „לחמי לחם עוני / האוחל הוא מעוני / אך מי עליז כמוני / כמוני הפועל", כי „רשות הדיבור לך הוד העובדת" וכמו איזה ויתור גמור על נכסי חומר וכדאי בתוך השכרון הזה: „לא אל שכר הלב פתוח / לא לתחילה נשאנו ראש / אנו יצאנו עם רגלי הרוח / את האוויר בשיר לחרוש / לי במולדת בית אין / לא בשבילי שתלתי עץ / תנוני במלוא גופי כחמת יין / אל אדמתה להתנפץ" וכו' באותו ניגון: „במקום אתמול יש לנו מחר / ובעד כל קיר בהגף בניינו / עתיד עכנו לנו שכר". הכל היה רווי מחר: „נביט המחרה" ו„לנו הגורל מסר את מיליוני המחר".

★

לא, זה לא היה פשוט כל־כך וגם היה אחרת מאוד. מעמדים אקסטטיים אלה בתוכני הגאולה. אך קדמו להם וגם היו מעורבים בהם הסכל והראוש והרעב ותחושת הקורבן: „הבאנו לך דם ואצבעות, אהבה ושרירים: כתפים מופקרות לנשוא את הלובים העברי בנגעיו הקשים / וכל החלומות וכל הבאווים נתנו בעד היותנו שרעלים עניים בישימון... / השרב פה שורף לאט עלומינו ואפרם יפחר יום יום על נקיקים כזהב ואין אנו תובעים שילומים בעד חורבננו / ואנו המכסים ביצות בגופים יקרים בתקוע בהן הידים עצי אקליפטוס / אנו הנותנים אריסטון לתולעי כנען / אנו נכונים בגופים נאמנים בקרחם להיות הגשר החם למלכותך הבאה / מעל לתהום דמים..."

והלאה שם: „ואני בתוך צבא העבודה על חוף הים התיכון, עבודת הפרך שפאר לה היתמות בערב / ואש פפירוסות ודם העינים בסופה כמו יהלומים במלכות העוני" ומאחורי כל זה היה הכרח האיום: „מוכרחים היינו ללכת" והיתה גם שמחה ואושר מסוגף בהכרח הזה: „גם שירים שורדנו כמו הסירונים לצבא: סירונים לצבא היחפים על גדות ים התיכון". המידע שקירים פני הבאים היה קשה מנשוא: „קרחת בציון אוכלת תוליה / הכנעני מתנפל בדרך ושוחט / התנים נכנסים מתחת לשמיכה ואוכלים מבשרו חיי של הישן באוהל", „אך אנו הלכנו" מדוע? כי „מוכרחים היינו ללכת. הארמות דעקו מתחת לכפות הרגליים. המישות רעדו / אכלנו מגיזול הפת כדי שבעה עד מוות. שתינו המים בחרדה ונוריק כסוטה / וראינו כל מוקע על צלב בדמותנו..." ודאות החורבן באופק: „מוכרחים היינו ללכת בכאב מעיירות ולהבים בדמע שאש בו עוד פעם לבתים / בידיעה כי יעלו במוקד ביום מן הימים".

הביטופים וההכרח.

★

והיה גם היאוש. הסופר והמבקר ביילין מבקש באיגרת מברנר שיטיבהו „בכבד ראש" אם רצוי שיבוא ארצה. מסיב לו י.ח. ברנר מירושלים בתמוז תרס"ט, 7 ביולי 1909: „אתה רוצה שאכתוב לך בכובד ראש כי תבוא. אולם אני איני יכול לכתוב לך זאת אפילו בקלות ראש. אקלימה של הארץ קשה, אוכלים פה קרחת, להשתכר אין במה, אין: אלא שאם רוצה אותה לבוא ויהי מה – אז אין לדבר. אני למשל אלמלא הייתי נמצא באיזה אורחפלא בלתרחן לא הייתי יוצא משם. ועליך לדעת, מתקות 'הגאולה' צריך להתייאש לחלוטין. איש לאהליך... ביילין: אתה יודע כי אני אוהב אותך: אתה יודע כי הייתי רוצה להתראות אתך, אבל אני אומר לך באופן קטגורי: אל תיסע... אלמלא היה לי הכל אחת ואילמלא היה איזה מקום שימשוך אותי, הייתי נוסע מפה עוד היום ההוא" חזה ברנר הנערץ, איש ה„אף על פי כן" אחר־כך בשם „הוויית הקוצים" ו„כל החשבון עוד לא נגמר" ובשם הידיעה הברורה ש„אין מקום אחר". לימים היו גם הייסורים האלה לנוסטלגיה.

★

המהפכה העצומה הזאת שטילטלה אנשים וגודלות וגם שברה אותם עודדה כוחות כבירים ומשאת־נפש והתלהבות אוטופית. תנועת העבודה התעצמה בשני הממדים הללו: גאולת עם ישראל בארץ־ישראל ובניין חברת העבודה והצדק ועילוי האדם, החברה הסוציאליסטית. כל זה נראה היום רחוק מאוד. חלקו נתפס באידיאיה מרירה ובזעם סרקאסטי חלקו משויך ל„מצעדי הפזמונים" הנושנים, לנוסטלגיה. מה שרד מהאוטופיה הסוציאליסטית בארצנו? התמורות וחללו מציאות כה אחרת במהותה ובכוחותיה עד כי העבר ההוא, שנתפס כמורשת חיים, היה בעיני רבים בדור הצעיר למדיאניות מרגיזה או לסמלי מימסד גווע, שקריים וחלולים.

לא רק פה. הסוציאליזם האוטופי בבשורתו הנושנה הוכה נוראות. מחד גיסא אכלה המהפכה את בניה וסיכאה את דגליה. מאידך גיסא, ואולי בשל כך, עשתה תנועת הפועלים בטערב עיסקה עם הקפיטליזם: לפעול במסגרתו ולא לכונן את החברה האחרת מאד על חורבותיו. רייגן הכריז זה לא כבר כי „בכל מקום שבו שולט הקומוניזם ריק המזווה ומלא בית־הסוהר". ואנחנו הרי „חלק מהעולם המערבי, מהעולם החופשי".

וגם נמאסה כצנון הקינה, שהיתה אף היא לחלק מתרבות הנוסטלגית של האצולה הדרועכת, על „היותנו זרים במדינה הזאת". וישנה אותה תנושה מחליאה אך אמיתית של „השיטה קורסת" כלומר הסוציאליזם הישראלי חרף כל הישגיו המופלאים לא עמד במבחן התמורות וחדל להיות משאת נפש לדור צעיר שלם המבקש טעם חיים ו„איכות חיים" והוא מצוי במגננה פוליטית ותרבותית מול הפופוליזם של הליכוד ומתקפת האורתודוקסיה.

כל זה מתקשר במצב הישראלי היום בתוכני הסכסוך הישראלי־ערבי ומול העליה שאיננה, כלומר מול בגידת ההודים בישראל ומול רבים מבנינו השוקלים ירידה וגם נוטשים את מולדתם שאינה מציעה להם, לדעתם ולתחושתם, תעסוקה הוגנת וקודת גג כהשג יד בעידן העולם הפתוח ו„המימוש העצמי".

די. לא נוסטלגיה מחליאה וכנסים של וטראנים בשם העולם של אתמול אלא בשורה והתמודדות עם ישראל של היום ושל מחר־מחרתיים. ביודעין ובלא יודעין זקוקה הארץ הזאת למהפכה במושגים, במעשים, בחלוטות. זקוקה לאוטופיה, לא רק לרפורמה המוצעת. כמעט נושא לסימפוזיון נוסף לכבוד חגה של הסתדרות בחנוכה הקרוב: „מהי באמת ציונות־סוציאליסטית בסוף שנות השמונים?" ורצוי שהעניינים האלה יתברדו עד הבחירות הבאות, שכן הספירה לאחור כבר החלה.

פולמוס. תשובה לד"ר אריק כרמון / חה"כ שולמית אלוני

ישראליות, העם, ודור תש"ח

הואיל חיים גורי ואנכי לא ניהלנו שיחה פרטית מעל דפי „דבר" (10.10.86) הריני מברכת את אריק כרמון שהשיחה עודדה אותו וגרמה לו לתת פורקן לרחשי ליבו (מאמרו ב„דבר" 14.11.86). תחילה חשבתי שהוא מצטרף לשיחה וכמובן זה יכול היה להיות פורה ומעניין. לאחר שקראתי את דבריו, וקראתים פעמיים, כנראה מקוצר דעתי להבינו כראוי, הכתבר לי שאם כי המחלוקת בינו לבינינו קטנה הרבה יותר משהיא נראית השיחה קשה יותר משישערתי בתחילה.

לאריק כרמון יש דעות קדומות על דור תש"ח, הוא הכניס אותנו לתוחות, בצמצם מושגים והעמיד אותנו כולים ברח (שלא באשמתנו – תודה) וכמגוכרים לתרבותו של העם היהודי לדורותיו.

משום שלא פיתח שיחה אלא קבע מה שקבע חשוב להבהיר לקורא ואולי גם לאריק כרמון מספר מחשבות ומושגים על מנת שבסופו של דבר הרבשיח בנושא חברתי קיומי של זהות וניכוח יוכל להתנהל על בסיס מושגי יסוד והנחות יסוד ברורים, בבחינת לשוחח או גם להתווכח בשפה אחת.

ראשית התיחסות למושג ה„ישראליות" וה„יהדות": לשיטתי כל שיש ביהדות מבחינת תרבותה המתפתחת, גלגוליה, יסוריה ושמחותיה ההיסטוריים, יצירתה וכאבה הוא חלק מהותי של הישראליות, של התרבות, המחשבה, ההזויה והאסוציאציה שלנו. „הייתי במעמד הר סיני", משמע הייתי בכל הדורות, שהרי כל דור היה בסיני. גם זה של שמואל הנגיד וגם זה של המהרי"ל מפרג וגם זה של מנדלי מוכר ספרים ושל פרץ, גם זה של העייר

תופסי הפיקוד ותפוסיו / אמיר אורן

ההזדמנות האמריקאית של אש"ף

ערפאת שיגר מסר לבגין. רייגן הסכים למגע עם ערפאת. שמיר היה בגין וכעת הוא פרס. רייגן יחפש שוב את ערפאת

ג'ורג' שולץ חילץ עצמו השבוע ממעידה מביכה. כתב בריטי הקשה, בראיון טלוויזיה, אם *בעקבות טענת שולץ כי הסטייט דיפרטמנט לא* נכלל במעגל שותפי־הסוד בפרשת הנשק לאיראן והכסף ל„קונטראס", יחזור עתה השר ומשורדו לשלוט במדיניות החוץ האמריקאית. „איש אינו שולט," הגיב שולץ מיד, אולי כדי למנוע כשל נוסח קורמו, אלכסנדר הייג, שהודיע כי הוא „תופס פיקוד באן, בבית הלבן", בהיודע פציעת הנשיא ריייגן בבזרוי מתנקש. מרוב להיטות לסתור את הייג, סטר שולץ לריייגן. הצופים בראיון חשו בכך ועמם גם שולץ, שבמשפט הבא החדיר לוותיקו, „כמובן, הנשיא שולט".

דעיכת עוצמתו של מימשל ריייגן אינה מבשרת גדולות לחסידי התהליך המדיני בסכסוך הישראלי־ערבי, אך כמה ממאפייני דעיכה זו עשויים דווקא לתרום לחידוש המאמץ האמריקאי להמרצת התהליך, גם אם תוחלת *התוצאות דלה לא פחות משנחשבה עוד לפני* שהובטחו הרפובליקאים בבחירות לסנאט בנובמבר. כבילת ידי ריייגן בהקשרים כוללים יותר תגית *לאצבעותיו ללכת למרחקים קצרים* יחסית. הסיכוי להשגת הסדר ישראלי־ערבי כלשהו, או אף לזימון ועידת פתיחה לשיחות שלום, קלוש כשהיה, אך ייתכן שיחשב למפתח יחוד מאפשרויות מדיניות אחרות שסבירותן פחתה.

אם ישרוד שולץ לצד ריייגן, יוכל להכתיב לנשיא תנאים מסריימים במחיר שותפותו במיבצע הצלת פרק החוץ של שמונה שנות הנשיא מדימוי של כשלון מוחלט. ריייגן שואף להחתיר מורשת הישגית בתחום פירוק־הנשק (שם הוא אבוד בלא יוקרת שולץ בקונגרס ובאירופה, גם לאחר הכרסום הנוכחי בה) ולהלחם בתחום סכסוך אזורי כלשהו. באמריקה הלטינית ובזירת איראן־עיראק נגועה עתה מדיניות ריייגן מכדי לקוות להיעזר. בצר לו, מסוגל המימשל לחזור לגיחה נוספת על היעד המזרח־תיכוני, בלי אשליות אך גם בלי הסתכנות יתרה. כיתון כזה יקדיח לשולץ – המעוניין גם בחותם אישי משלו, בנוסף על *מורשת הנשיא* – ולפקידי הסטייט דיפרטמנט.

מול מרעצה לבסתון לאומי שעוקרה מהשפעה מרכזית על עיצוב המדיניות, ייהנו שולץ ועוזריו מבכורה מובהקת. הם שינסחו סיסטוטיתיכנון ומיסמכי־עמדה; הם גם שינצחו על המגעים. ריצ'ארד מרפי שוב למסע באזור במרוצת החודשים הראשונים של 1987. עלבון מידורז מסוך איראן מיקב לו מגוף למאמץ אישי אחרון לגישור פערים קודם שנשיא ומזכיר־מדינה חדשים ירענגו את ראשות אגף המזה"ת במשרד החוץ. תפקיד מרכזי ייוודע לדיפלומט אמריקאי אחר שהצליח לחמוק משרבוב שמו לפרשה האיראנית, השגריר תומאס פיקרינג, המקובל על שולחיו כמשקיף מפוכח על מקומות שירותו, בהווה ובעבר, בשתי גדות הירדן. אם יעריך פיקרינג שיש מקום ליוזמה אמריקאית כלשהי, סביר שהערכתו תאומץ בוושינגטון.

המאמצים האמריקאיים בשנתיים האחרונות שיקפו נכונות מצד שולץ (למרות ספקנות מצד מרפי) לבדוק את טיעוני שמעון פרס בעד קשר ישראלי־ירדני ונגד התניית פתרון בהסכמת אש"ף. הבדיקה נתקעה משום הססנותו של המלך חוסיין, מטעמיו הידועים. קשה להאמין שחוסיין יסכים ב־87' למה שהחמיץ, פחות או יותר, ב־85'. סביר שיעדיף להמתין ל־89', כאשר אולי ישוב פרס לראשות־הממשלה ובבית הלבן ישתכן נשיא ידידותי פחות לעמדה הישראלית המזוהה עם הליכוד – אולי דמוקרט מהדרום, אולי יוחד קארטר מריייגן. בדעתם מראש שחוסיין יכשיל לפי שעה יוזמה מחודשת, יסיקו האמריקאים שמוטב לגשש שוב באפיק אש"ף.

תכסיסית, נקל לנמק גישוש כזה כתרגיל לחץ על חוסיין, לבל יפריז בתחושת כוח המיקוח שלו. פוליטית, צפוי שידידי ישראל בקונגרס יודיעו לבלום גישוש כזה. אך עמדתם תהיה רופפת מבעבר אם יתעמתו עם גרולי הידידים ריייגן ושולץ (שביוזמתם מספטמבר 1982 לא נאבקו) ואם תיקלע ישראל למגננה בסוגיית יחסיה עם דרום־אפריקה. תקדימית, יהיה הציבור האמריקאי בשל לקליטת הכחנה בין קיצונים ומתונים בקרב מפעיל־טרור, שכן יאסר ערפאת מאוז פחות מחמייני וקביל יותר מקראפי ומאבו־נידאל.

הפרשות הקשורות של איראן ושל „קונטראס" סיפקו ראיות נוספות לשיטת השימוש באזרחים שאינם מכהנים בתפקיד רשמי ולפיכך פטורים מסייגי פקידים, אך ששים לקבל הנחיות, לבצע שליחויות ולדווח למימשל. כאן אין איראן ומייקל לדין או ניקרגואה וריצ'ארד סיקורד בבחינת תקרים: מגעים עם אש"ף במימשל הנוכחי ובקודמיו, באמצעות יחידים כלאנרדום בולינג וג'ן מרזן, תועדו לדוב.

ייתכן שהחזיקה האוסרת על מגע רשמי עם אש"ף תאלץ את מימשל ריייגן לגייס שוב שליחים חיצוניים, אך ראוי לדעת שרעיון המיפגש הישיר עם ערפאת – שנשקל במימשל קארטר. – לא היה פסול מעיקרו בעיני ידידי ישראל שבבית הלבן ובלשכת שר החוץ. לא אחר מהייג, במיפגש עם השגריר משה ארנס ב־25 ביוני 1982, ביקש הסכמה ישראלית למיפגש בין פיליפ חביב לבין ערפאת. האמתלה היתה הודעת ערפאת כי אם יקבל ערבויות אמריקאיות, יפנה את מערב־ירדן, אך ברקע ביצבצה שאיפת אש"ף למיסוד מגע מדיני פלשתינאי־אמריקאי. ממשלת בגין, שסיכמה עם אש"ף (באמצעות חביב וסעודיה) הפסקת־אש ביולי 1981, חשיבה הפעם, מפי ארנס, בשלילה. אך הייג, דיווח השגריר על שיחתו עם שר־החוץ המודח, „הוסיף שהמימשל יחתר לשיתוף אש"ף במו"מ על הבעיה הפלשתינאית וכי הנושא הזה עוד יעלה על סדר־היום".

שבועיים אחר־כך, ב־9 ביולי, שיגר ערפאת מסר לבגין ולריייגן. באמצעות נשיא רומניה ניקולא צ'אושסקו. הפניה, שלדברי ערפאת נועדה לקדם פתרון מדיני של משבר ביירות ולדברי צ'אושסקו גילמה חשיבות־בכוח להסדר הסכסוך באזור, הושבה דיסקרטיות.

הנעלם המסקרן ביותר בכל מאמץ אמריקאי מחודש, בין לכיתן ידדן ובין לכיתן אש"ף, הוא יצחק שמיר. להערכת האמריקאים, מבקש שמיר להתמודד עם דימויו של פרס כמדינאי שהגריל בפתיחותו למגעים לקראת שיחות עם ערבים. בעוד פרס ועוזריו מפצירים בשולץ ובעוזריו לפעול, משוד שמיר כי גם איתו אפשר לעשות עסקים, או לפחות להתחיל להתמקח על עיסקה. שמיר מצטייר כזן חדש של שמרנות: הוא סביל עד כדי שימור קדמיו, גם כאשר הם שונים זה מזה. תחילה בא אחרי בגין וניסה להמשיך בנתיבו של כגין. כעת, אחרי פרס, הוא משמר־בפועל את מדיניות פרס.

שמיר גם צודק ועקבי מפרס בסוגיית ההתנחלויות. אם „הסכמים יש לכבד", ראוי סעיף שש ההתנחלויות שבהסכם פרס־שמיר לכבוד דומה לזה שבו זיכה פרס את סעיף החילופים בראשות־הממשלה. אם מוצדק להתנער מסעיף ההתנחלויות, בסיעונים תקציביים ואחרים, כי אז מותר ושלא לומר הכרח) היה להימנע גם מהעברת ראשות־הממשלה לשמיר. ההבדל היחיד, אולי הכפייתי, בין המחיריים בשני המקרים הוא בדיוקי שמבקש פרס להקדיק.

תצלום אילן אוסנדרייבר „ישראל־כאן"

משחקים בתכנית כלכלית/חגי אשד

עניין אישי בהחלט

לא מספיק לחתום על התכנית ולהכריז עליה. נסים ושמיר לא תפסו שאין כלכלה בלי פוליטיקה, בלי ההידברות וההשתתפות של כל גורמי המשק

זה לא עניין מפלגתי. באמת לא. לא של מפלגת העבודה ואולי אפילו לא של המפלגות שמשמאל לה. זה לא עניין חברתי. אפילו לא של ההסתדרות על כל חלקיה, כולל חברי הליכוד בהסתדרות. זה לא עניין כלכלי. אפילו לא של התעשיינים, שפתאם מסווים אותם לעוכרי־דין. תארו לכם. הדמסכן את הזנו ונאבק בתעשיינים מתחרים בארץ ובעולם ויכול להפסיד את עודד ולפטר את עובדיו, זה – לא מסכן כלום מבחינה כספית ולא יכול להפסיד שום דבר. רק הלקוח שלו יכול להפסיד. לא הוא. ושניהם – התעשיין ועורך־הדין – יהיו שווים *עכשיו בעיני התכנית הכלכלית החדשה.*

משוגע מי שיהיה תעשיין ולא יעשה הסכה מקצועית וכלכלית ליבוא. גם כיבאן הוא ייהנה מאותן הנחות, ויותר. שלא לדבר על כך שמשוגע יהיה מי שיעבור בתעשיה. יותר נכון – מסכן. מפני שיעבור בתעשיה רק מי שלא תהיה לו שום ברירה אחרת. או משוגע – אם תהיה לו ברירה.

זה פשוט מאד עניין אישי. עניין אישי בהחלט. זה עניינם של ראש הממשלה יצחק שמיר ושל שר האוצר משה נסים. שניהם אנשים חיוביים בהחלט. כוונותיהם רצויות, לפחות בחלקן, וכך גם חלק ממעשיהם. הצרה היא שאין להם מושג קלוש איך לעשות מה שהם רוצים לעשות ומה שמוטל עליהם לעשות. הם נראים כמו ילדים שמשחקים ב„אבא ואמא", „כמו גדולים". אלא שהם קסנים מאד, לעומת התפקיד שהם נטלו על עצמם שהוא גדול עליהם בכמה מידות.

למה לנו הרבה הוכחות? מספיקה הטענה החוזרת ונשנית של שר האוצר משה נסים בתכנית "מוקד" שלשום, שכולם לא מבינים אותו, ולא יודעים בכלל את פרטי התכנית החדשה ושהם אינם את השכל הישר שלהם והם *פועלים בעוורון* ובכלי דעת נגד האינטרסים האמיתיים שלהם. כל אחד מהם פועל כנגד עצמו וכולם נגד כולנו יחד. נאום משה נסים. נניח שהטענה המצחיקה הזאת יש בה גרעין של אמת. מי אשם בה, אם לא משה נסים והצל שמאחוריו ששמו יצחק שמיר. מסכן שמיר. מה רוצים ממנו . אומרים עליו שהוא מחקה את שמעון פרס. מה לעשות אם הוא לא יכול?

מי אם לא שני אלה – שמיר ונסים – היה צריך לעשות לילות כימים, כדי שמזכיר ההסתדרות ונשיא התעשיינים וכל יתר גורמי המשק, יידעו ויבינו בדיוק במה מדובר? מי אם לא שמיר ונסים היו צריכים להכשיח ולוודא שכל מי שצריך להשתתף בביצוע התכנית הלכה למעשה, יהיה שותף גם בדיונים שקדמו להשלמתה ולאישורה, ולא רק יתבקש להסכים לתכנית ששר האוצר עצמו קובע, שהם אינם *יודעים ואינם מבינים אותה. משה נסים ויצחק* שמיר, מצפים מהזכיר ההסתדרות ומנשיא התעשיינים שהם יתנהגו כמוהם. כמו ראש הממשלה ושר האוצר. שיתנהגו כמו צידוף של הותבות גומי ורמקול, שמשמיע את התקלים שהוזנה לפניו. מנכיל האוצר עמנואל שרון הכין תוכנית. שר האוצר למד אותה – והוא בהחלט תלמיד טוב – וראש הממשלה יצחק שמיר סומך *על משה נסים שסומך על עמנואל שרון.* והם רוצים שכולנו נסמוך על הסומכים הללו. אולי זה לא לגמרי בדיוק כך, אבל זה קרוב מאד לאמת, בימורו של דבר.

וזאת עלינו לדעת – עמנואל שרון הוא האיש שמסתתר מאחרי התואר הכל־יכול והאמור להקפיץ את כולנו לעמידת דום – "האוצר" או "משרד האוצר" או "חוגי האוצר". זה בסך־הכל איש אחד (עם כמה עוזרים) שמכריח על עצמו בפומבי ש"פוליטיקה" זה לא הנחתם שלו. בזה יעסקו הפוליטיקאים, כמו נסים ושמיר. שהם יעשו את "העבודה המלוכלכת" הנקראת "פוליטיקה". הוא האיש, שלא יודע ולא מבין מה שהוא אומר. לא ישראל קיסר ודב לאוטמן.

משום ש"פוליטיקה" היא העיקר גם בכלכלה. אין כלכלה בלי פוליטיקה. "פוליטיקה" היא כל מה שלא נעשה הפעם. זוהי ההידברות וההשתתפות של כל גורמי המשק וכל חוגי הציבור, גם מערכת הבטחון, בדרור האפשרויות והאלטרנטיבות והמחיר שכל אחד מהם מוכן לשאת בו, והתמורה שכל אחד מהם חייב לקבל כדי שיוכל לשאת במחיר. זה ציפור הנפש של התכנית הכלכלית. זה התנאי ההכרחי לכך שהכנסת תאשר את חוקיה והחלטותיה של הממשלה, ושההסתדרות תסכים לוותר או להקפיא את הסכמי ההגנה על העובר ושכרו שהיא השיגה, ותצליח לשכנע את האיגודים המקצועיים השונים ואת ועדי העובדים במקומות העבודה הגדולים ואת כלל ציבור העובדים – שכולם יסכימו לוויתורים, שההסתדרות ומזכירותה יחליטו שאין מנוס אלא לוותר עליהם.

שמיר ונסים לא תופסים, כנראה, מה שעמנואל שרון לא תופס. ומה שכה חיוב להבין ולעשות ראש הממשלה וקודם שמעון פרס. הם לא התחילו ללמוד, מה שהוא עשה במשך כמה חודשים ארוכים ומייגעים, עד שיכול היה להביא את התכנית לאישור הממשלה בישיבה מרתונית *שנמשכה כל הלילה* עד עלות השחר. עד שיצא "העשן הלבן". את העשן הזה היה צריך להבעיר באש של עבודה קשה וממוסכת של "כלכלה ופוליטיקה" גם יחד. את ההבדל הזה בין עשייה לעשייה. בין עשייה לחוסר מעש, נסים ושמיר לא תופסים כנראה.

הוא שאמרנו מההתחלה – זה עניין אישי לגמרי. לשני האישים הללו אין נכיון וידע והבנה וגם לא הכישורים האישיים הדרושים לעשיית תכנית כלכלית בכל השלבים – מתחילה ועד תום – משלבי התיכנון וההבנה ועד לשלבי הסיתוף והשכנוע וההידברות ויצירת הקונצנסוס של כל הגורמים הפוליטיים, הכלכליים והחברתיים במשק, שבלי הסכמתם והשתתפותם לא הצליח להתבצע שום תכנית כלכלית. על אחת כמה וכמה התכנית הזאת, שמכוונת בראש וראשונה להפעיל את גורמי המשק העצמאיים, שיעבדו יותר וייצרו יותר וייצאו יותר. ככה מעבידים את ההגה של המשק, את כל היזומה והסיכון להגברת הייצור והצמיחה, מידי הממשלה לידי התעשיינים והעובדים? בלי יזיעתם, בלי הבנתם, בלי שיתופם ובלי הסכמתם?

שמיר ונסים לא תופסים, כנראה, שלא מספיק לחתום על התוכנית ולהכריז עליה. הם חיים, כנראה, לפי כוונגיו של מנחם בגין שקבע, בזכות, שדוד בן־גוריון הכריז על הקמת הכדיינה. זהו זה. זה מה שהוא עשה – הכריז. הרצל הכין את התוכנית *להקמת מדינה יהודית*, דובסינסקי אישר את התוכנית ובן־גוריון הכריז עליה וכבה היא קמה ונהייתה. זה מה שהם חושבים, בנראה. שכבה עושים רבים. הם מתפלאים על קיסר ולאוטמן שהם לא תופסים, לא יודעים, לא מבינים. איפה הסכל הישר שלהם ומה קרה לו.

לא קרה לו שום דבר. הם לא איבדו אותו. הם לא מסתפקים בתפקיד של חותמת גומי ורמקול. הם לא רוצים לחתום על תוכנית שבה יש „שוויון מלא, כביכול, בין תעשיין ויצואן לבין עורך־דין ויבואן, בין פועל תעשייה, לבין עוד פקיד מיותר בחברה ממשלתית מיותרת, שכל הצדקת קיומה היא בהיותה נחלה פרטית של "הבארונים השודדים" של הליכוד, שמחלקים בין נאמניהם עוד ועוד *משרות ותקנים בכיגוד* הציבורי, ואסור להתכווץ.

את התכנית הכלכלית הזאת ש"היא אחת ואין בלתה", צריך להתחיל מהתחלה, ולעשות את כל מה שלא נעשה הפעם, כמתואר לעיל. זו לא בושה. שיתחילו ביום ראשון את הדיון עליה בממשלה, ובינתיים ביקשו משמעון פרס ללמוד אותם איך עושים זאת. אולי הם יצליחו יותר בסיכוב הבא. ולמשה נסים שהוא יהודי בראוריין, הוא בראשית צעדיו כשר אוצר מתלמד, ייאמר: "אל יתהלל חוגר כמפתח". זו בודאי לא התוכנית האחת והיחידה שאין בלתה. יש טובות מפנה.

שנאה ואלימות/דני רובינשטיין

חיים בלי איכות

המושג „איכות חיים" בשטחים מוצג באור נלעג נוכח התנהגות כוחות הבטחון והמתיישבים היהודים

המינהל האזרחי ביהודה שומרון ועזה עשה בשנים האחרונות מאמצים מוגבלים למדי להביא למה ששר החוץ האמריקאי ג'ורג' שולץ כינה „שיפור איכות החיים" בשטחים. מוגבלים על־ידי אינטרסים ישראליים, שכן המדיניות היא לא לאפשר פיתוח בשטחים שיפגע בכלכלה הישראלית: מוגבל בתקנות ואיסורים של ממשלת ידדן, ומוגבל בתקציבים. חדף זאת ניסו בממשל לבצע תוכניות שונות. אך למרבה הצער, כל המושג „שיפור איכות החיים" הפך למושג נלעג נוכח גל המחאות שהיו בו ארבעה חודשים, 27 פצועים מידי ועוד עשרות פצועים אחרים, נוקים גדולים של שביתות מסחר וסכל רב לאוכלוסיה – מאות עצורים, אלפים מוטרדים ומושפלים, מחסומים ועוד מיני בדיקות בסחנויות.

גם אם רק חלק קטן ממספרן העצום של התלונות מצד התושבים הערבים נגד אנשי כוחות הבטחון הישראליים הוא מדוייק, הרי התמונה היא של קשיחות, אטימות לב ורשעות. הדיווחים של צה"ל (לאו דווקא של הדובר) הם חלקיים, מבולבלים ולא אמינים. הנה למשל, *פרשת מותו של הילד בן ה־12 ממחנה הפליטים* בלאטה ליד שכם. תחילה היו דיווחים שהילד כנראה לא נפגע בתקרית עם חיילי צה"ל, ופורסמה ההודעה השגרתית (כעבור כמה שעות), שבתוקיר בטחוני ובחבר שחחיילים נהגו לפי ההוראות (אילו הוראות?). בעתונים, בדיון ובטלוויזיה היו רמזים שהעניין חשוד. הילד לא נפגע בשעה שהיו יריות במחנה, וקטרו של *הקליע שפגע בו היה מנשק לא צה"לי.* ניסו גם להטיל את האשמה על רכב אלמוני שעבר במקום, רכב אזרחי (מתנחלים?), שממנו נורתה אש. אחר־כך התברר (מהודעת רופא בכיר שניתח את גופת הילד) שלא נמצא בכלל קליע. עשרות מתושבי המחנה, שהיו עדים לתקרית, מוכנים לספר לכל מי שישאל אותם מה בדיוק קרה שם ואיך נהרג הילד. הם אפילו מוסרים *שמות – ליתר דיוק כינויים – של אנשי בטחון* ישראלים מוכרים להם, שהיו במקום בשעת ההפגנה והירי. עד היום לא נמסרה ידיעה מוסמכת *על תוצאות החקירה שנערכה.*

לידיעת הציבור הישראלי מגיעים מעט מאד קטעי מידע מסיפורים של חיילי מילואים, כמו דברי הצנחנים ששירתו בחברון והתלוננו אצל חבר הכנסת רן כהן. במהדורת חדשות אחת בדיון סיפרו על מתקן כליאה חדש שהוקם בעזה במתכונת מחנה אנצאר, שאנשי הצלב האדום דרשו, והודשה, לבקר בו. ההודעות הרשמיות על האזרח שנראה בסלוויזיה יזרה באויר ברמאללה גם הן נשמעו די מפוקפקות. בעתון „הארץ" מסר כתב הסלוויזיה שצילם את האזרח הזרה, אך איש לא ביקש את עדותו.

מכרים של המרצה מביד־דיה, צאלה עבר אל־ג'וואר, הנמצא בכלא, לאחר שבבוקר הראשון למהומות ארגן סטודנטים לשביתת שבת על הכביש, במחאה על מחסום של צה"ל שלא התיר את המעבר לאוניברסיטה, מסרו עדויות לכך שדרש מהסטודנטים שלא להשתמש באלימות. ימים אחדים קודם לכן השתתף אל־ג'וואר בכנס אקדמי עם ישראלים באוניברסיטה העברית בירושלים על מאבק בדרכים לאלימות. חדף זאת יוגש נגדו, כנראה, כתב־אישום על הסתה ואפילו שר הבטחון *יצחק רבין כבר כינה אותו מחבל* לשעבר. בדקתי את עברו של צאלה עבד אל־ג'וואר והוא אכן נעצר לחקירה ב־1980, אולם אחרי מעצר די ממושך (כשלושה חודשים) שוחרר, מבלי שהואשם בפשע. לא הוגשה נגדו כל תביעה. אם כך, לא מחבל ולא לשעבר.

ממבול התלונות האחרות ששמעתי אני בחר לדוגמה סיפור של צעיר משכם שנסע במונית ונעצר על־ידי מחסום צה"ל ליד מחנה הפליטים ג'לזון (סמוך לרמאללה). החיילים דרשו ממנו להיכנס למחנה שהיו בו התפרעויות ולהוריד דגל אש"ף שהונף שם. הוא סירב, כיוון שפחד שבתוך המחנה יכו אותו. חיילי המחסום היכו אותו ולקחו ממנו את *תעודת הזהות.* בהמשך הדרך נעצר על־ידי מחסום אחר של צה"ל ומשם גלקח משום שלא היתה לו תעודת זהות.

זהו סיפור אופייני, מפני שההוראות בשטח הן שיש לחפוש ערבים, כדי שהם בעצמם יפנו חסימות, ינקו כבישים מאבנים ומצמיגים בוערים ויורידו דגלים של אש"ף וכדומה. אגב, באותה תקרית מצאו לבסוף ערבי שיכנס למחנה ויוריד את הדגל והוא אכן קיבל שם מכות. תלונות על השפלות, עלבונות, פריצת חנויות בכח (בעזה) שומעים בכל פינה בשטחים. יש גם סיפורים רבים על בתי־הדין הצבאיים שבמשפטי־בזק דנים לעונשים כבדים.

משהו סמלי היה במהדורת חצות בטלוויזיה השבוע, שבה אמר ואב חבר, (המבונה זמביש) יו"ר האגודה לחידוש הישוב היהודי בחברון, כי הוא וחבריו המתנחלים תודמים. לחיים של ודקיזם שקם בחברון. (הוא התוכח עם ח"כ רן כהן). מה שלא צויין בטלוויזיה הוא שחבר הוא איש ארגון הטרור היהודי (לשעבר), שנשפט ונידון למאסר קצר (וקיבל חנינה), אחרי שניסה להניח מטען נפץ בביתו של אחמד חמזה נטשה, פעיל קומוניסטי ערבי באיזור.

איכות החיים בשטחים נקבעת בימים אלה לפי מה שהמתנחלים מ„גוש־אמונים" דורשים לתת לערבים, וחהי איכות של מעגל אידסופי של שנאה ואלימות.

גיטו מתחדש/אבנר תבורי

לכיפה שלי ארבע צלעות

מותר למתוח ביקורת – מבלי להסתכן בהרבקת תווית של שונא ישראל – על מערכת הבטחון, האוצר וההסתדרות. אבל לא כאשר מדובר במימסד הדתי, או לא

המשטרה, בגיבוי היועץ המשפטי לממשלה, החליטה להעמיד לדין אדבעה ממשתתפי המפגש המפורסם עם כמה אנשי אש"ף ברומניה. מפגש, אגב, חסר משמעות של ממש, פרס להיזוון ראקון כאז נתקבל החוק האוסר מפגשים מסוג זה. המחוקק קבע, והיועץ המשפטי למשלה הודיע להודיע, כי הנפגשים צפויים *להעמדה לדין אפילו לפני שידע עם מי יפגשו.* ההודעה על משפט עוד לפני ביצוע עבירה היא, *ללא ספק, תקדים מעניין.* אולי לא כל־כך משונה *לפי שהציע* ונינה עוד בטרם היתה תרשעה.

ואכן, משחזרו חברי הקבוצה לארץ, גילו *זרועות החוק הדיצות מופלאה.* תוך זמן קצר ביותר הסתיימה החקירה וכבר יש החלטה להעמיד כבה מהמשתתפים לדין. בעניין שריפת תחנות האוטובוסים בירושלים, למשל, שם לא היתה המשטרה כל־כך מהירה בפעולתה, ועד היום מתנהלת לה החקירה בעצלתיים, אף שרבים בקרב הציבור הירושלמי יכולים להצביע *על מבצעי המעשים.*

גם בעניין עיר רפפורט גילתה המשטרה איכות מעניינת. כל עוד שהה האיש בארה"ב בחזרה המשטרה לומר שיש לו קשר עם ארגון הטרור היהודי. לא מיהרו לחקור אותו שם, גם לא ביקשו את הסגרתו, ורק כאשר האיש הגיע לכאן, בזכות החוקי, התברר כי היה חבר ושותף פעיל בארגון הטרור היהודי ונטל חלק פעיל בפגיעה בראשי הערים. זה לא מגע, אגב, את *שהחזרו בערבות. מה קרה לחריצות המשטרה?* איפה נמנם היועץ המשפטי?

הצלע הנוגה. באמצעות ד"ראליהו היה כינוס גדול וכבנו יצא קול קורא לשחרור אסירי ארגון הטרור היהודי. בעתונים ויוחר איך הצביעו על יהודה חזני בגאווה כמי שהצמיד את המטענים לאוטובוסים, שאילו היו מפעילים אותם היו גורמים לרבה הנוני של נוסעים תמימים. יהודה חזני גיבור גדול. כך לפחות חשבו האלפים הרבים שבאו להזדהות עם הדרישה לשחרר את האסירים שהריגו לו לחזני. היה זה מפגש מזכוי עם אנשי ארגון טרור. על פניו עולה כי החשד כי כמה מהדברים שנאמרו שם עלולים להיות עבירה על החוק האוסר הטפה לגזענות (כן, בצורה זו או אחרת הוא הדין קיים) או הסתה. לא שמעתי את היועץ המשפטי לממשלה מזהיר *את משתתפי העצרת* מראש מפני פגיעה אפשרית בחוק. לא שמעתי כי ביקש מהמשטרה לבדוק האם בעצם המפגש עם אנשי ארגון טרור ובדברים שנשמעו בכינוס יש משום עבירה *על חוק.*

הצלע השלישית. מי שמותה ביקורת על הממסר הדתי, הוא שונא ישראל. הרגשתי זאת בעצמי לא פעם כאשר בתגובה לביקורת כלשהי *על הממסד הדתי היתה התגובה: „למה אתה* שונא..." הנסיון לומר כי ביקורת אינה זהה לשנאה נתקלת בקיר אטום של חוסר נכונות *לשמוע. יתר ויתר מתקבלת המשוואה שדתיות* משמעה אהבת ישראל, וכל מי שמשמיע משהו נגדה הריהו שונא ישראל. מותר למתוח ביקורת על הממשלה, מותר למתוח ביקורת על ההסתדרות, על משרד האוצר ועל מערכת הבטחון בלי להסתכן בהרבקת תווית של שונא ישראל. איאפשר לעשות כן בכל מה שנוגע לממסד הדתי. אנשי "החילוני האחרון" היו האחרונים שלמדו זאת *על בשרם.* כ„סטריפטיז האחרון" השמיעו בשעתו הערות עוקצניות ביותר נגד ממשלת ישראל, הצנזורה, בצדק, לא התערבה. היו כמה אנשים שעזבו את האולם תוך הבעת שאט נפש וגם זה בסדר גמור. אבל הצנה שמותחת *ביקורת על הממסד הדתי* היא מראש עניין פסול: בחינת אשמתו קיימת עוד לפני שהוכחה. ועכשיו תוכיח שאתה זכאי. או *שגא יותר ויותר עוד בטרם היתה תרשעה.*

הצלע הרביעית. ויליאם נקש איים להתאבד, אבל עד מהרה חזר בו, וכנראה בצדק, כי קשה לראות כיצד, מול עמדתו הנחרצת של שר המשפטים, יאונה לו רע. לצדקת לא יזמגר, גם בכלא לא ישב, והוא ואשתו האמיתית יוכלו להמשיך בתהליך החזרה בתשובה, שעד כה הכיח את עצמו כמשתלם לכל אדוק הקו. לולא היה נקש מתגלה כמתחרד, האם גם אז היו כל מגיני הזהדים נוגלצים לעזרתו? אילו היה סתם פושע, שלא היה משכיל לנפנף ביהדותו קבל עם ועולם – האם גם אז לא היה מוהגר כחוק?

ארבע הצלעות האלה סוגרות מרובע המסמל את הגטו היהודי המתחרש במדינת ישראל. גיטו שבו אסור לנסות להידבר עם אחיכם. במאמץ, ואפילו הוא מאמץ סרג, להגביר את ההבנה. נסו שבו כל מה שהוא דתי חרדי הוא מראש כשר יותר, שכו יש תחושה חריפה *של „ביחד" בקרב* דתיים חרדיים נגד מי שאינם שייכים אליהם, תוך מאמץ בלתי פוסק להשתיק ביקורת ולהתיצב כל קריעה כמי ששייך למחנה, אפילו ברור, שעל־פי אמות־מידה מקובלות, עבר עבירה. אמות־מידה מקובלות, אמרתי, צריך הייתי לומר לפי שעה. כי שר המשפטים כבר קיבל את ההנחה שיש דין אחר ליהודי "טוב" ודין אחר לשאר העולם. תומכי ארגון הטרור היהודי יודעים את זה כבר מזמן.

בתוך הריבוע הזה, "החילוני האחרון" עלול להתבדד יותר בהזעקה מאשר בקאברט סאטירי. וכשיישמעו הצפירות העולות ויורדות, יתברר כי אין לנו אפילו מקלטים.

הרפואה הציבורית תצלום רנטגן

פוליטיקאים ואישי הממסד הרפואי מתקשים או אינם מעיזים להודות בכך, אולם מבחינת הניהול ו„התחזוקה" מצבה של הרפואה הציבורית בישראל – הממשלתית, העירונית והסתדרותית – הוא בכי רע. אין מדובר בהישגיה. אלה היו, ונשארו, מפוארים. גם איכות הרופאים, המשובחת, אינה שנויה במחלוקת. מדובר בהיעלמות השיוויוניות. יש לך – פרוטקציה או כסף – תקבל את השירות המעולה ביותר ללא דיחוי. אין לך – תמתין. מחלתך תחריף ועדיין לא מובטח לך שתזכה בטיפול הטוב ביותר.

מה גרם לכך שאת מקום המושג „רפואה לכל" תפס בשנים האחרונות המונח „רפואה שחורה"?

רמת השירותים שהמדינה מסוגלת לתת לתושביה ירדה ותרד, אבל בידי חלק מן הציבור הצטבר די כסף כדי לקנות את מה שהמוסדות מתקשים לספק לו. אם אין לו, למד „לגיים" אותו.

עם בריאות הציבור רק הפוליטיקאים והממסד משחקים כל המרואיינים לתחקיר המתפרסם בעמודים אלה הם רופאים מקרב הבכירים והידועים ביותר במערכת הציבורית. שמותיהם ומקום עבודתם שמורים במערכת. אף אחד מהם לא גילה שביעות־רצון מהמצב הקיים. כולם מבקשים לשנותו בניואנסים כאלה או אחרים. אטימות המערכת הפוליטית אינה מובנת להם, ולא רק להם

בהכנת התחקיר השתתפו: עליזה ולך, טובה ציבוקי, דנקה הרניש, נעה גל, אורה זרניצקי וניבה לניר

ד"ר איקם מנהל מחלקה

ד"ר איקם הוא רופא בכיר וותיק, מנהל מחלקה. להלן תיאורו ביצד חל המהפך מרפואה ציבורית־שיוויונית לרפואה לא בדיוק ציבורית ולא שיוויונית ביותר. ד"ר איקם עובד בבית חולים של קופ"ח בצפון הארץ.

„אני רואה שאת מופתעת מכמות ה„פורצלן" בבית. נכון, יש לנו הרבה. הכל, „רזנטל". אצל רופאי משפחה ותיקים במרפאות הקהילתיות של „קופת חולים" הצטברו „מחסני רזנטל" – בזה התחיל העניין שאתם, העתונאים, הדבקתם לו את השם „רפואה שחורה". „הרזנטל" היה פעם מעין הבעת רגשי תודה מצד החולה לרופא המטפל. זה התחיל בראשית שנות ה־70. חולים שעברו ניתוח ושוחררו הביתה שלחו אלי סלי ממתקים, כלי פורצלן או מתנות אחרות. אז

„המתנות סידרו לנו את משק הבית, את מכשירי החשמל שקודם לא יכולנו להרשות לעצמנו. השלב הבא היה מעשי עוד יותר: אתה תחליט מה ואיך לקנות – מעטפות עם כסף הגיעו, בדואר, הביתה"

התקיימנו, למעשה, על המשכורת של אשתי – אחות בבית החולים – כי המשכורת שלי כמתמחה הייתה מצחיקה. במחצית שנות ה־70 הייתי רופא בכיר ואחר־כך „קיבלתי" את המחלקה, ועדיין עם המשכורת שלי היה קשה לקיים משפחה עם שלושה ילדים. את המתנות קבלתי כדבר טבעי. לא ראיתי בכך שום דבר מגונה. אפילו חברי קיבוצים שניתוחי שלחו אלי הביתה מפירות העונה. לפני החגים היינו מקבלים כמויות פרי כאלה עד שחלקנו לחברים כדי שהפרי לא ירקב.

„חולים שעברו ניתוחים רציניים ונשארו לתקופה מסויימת במעקב, רצו להתקבל לביקור חוזר אצלי ולא במרפאה באופן אנונימי. ברבים ספלתי ללא כל תשלום, אבל כיוון שלא יכולתי לטפל בכולם בבית החולים, התבקשתי על־ידי אחרים שאקבל אותם „פרטי". הם גם התייעצו עם אשתי איזה מתנה תהיה רצויה לנו. המתנות האלה „סידרו" לנו את משק הבית, את מכשירי החשמל שקודם לא יכולנו להרשות לעצמנו. השלב הבא היה „מעשי" עוד יותר: אתה תחליט מה ואיך לקנות. מעטפות עם כסף הגיעו אלי הביתה, בדואר.

„הרגשתי לא נוח. לא היה לי שקט. לא רציתי לסכן את עתידי המקצועי ואת אפשרויות המחקר. ידעתי שהעניין מקבל ממדים של „לא כשר". הרגשה דומה מצאתי אצל קולגות שהמחלקה שלהם התקשו לעמוד בלחץ הגובר של החולים, ולא היתה אפשרות לפתור את בעיותיהם במסגרת מכסות העבודה בבית החולים. הלכנו לא פעם ולא פעמים אל הנהלת בית החולים והממונים על שירותי הבריאות, ודיברנו והסברנו ואמרנו ותבענו להרחיב את השירותים ולהפעיל את תורי הניתוח שעות נוספות. שום דבר לא יצא מזה. תקציב, אמרו לנו, אין כסף ואין תקציב.

„אז נולד הרעיון להקים קרנות מחלקתיות. הקרן המציאה כתובת לאיסוף כספים לצרכי המחלקה, היתה כשליחה מלאה של מנהל המחלקה ונוצלה לפי הבנתו וראותו. מכספי הקרן מומנו גם נסיעות רופאים להשתלמויות בחו"ל וארץ. חלק גדול מהקרנות לא הוכרז אמנם כעמותות. כלומר, הפעלתן ללא הכרה כזו היתה כרוכה בעקיפת שלטונות המס. אולם בכל זאת היתה בכך לגיטימציה לאיסוף תרומות. הדברים ידועים. הממונים על המערכת לא דיקרקו בפיקוח על הקרנות שאליהן הוזרמו לעיתים גם כספים שלא הגיעו למחלקה אלא לרופאיה הבכירים.

„באותה תקופה הופיעו הסדרים שונים לגבי רופאים שונים. אחדים קיבלו מהמוסד עוד רבע משכורת, השתתפות גבוהה בהחזקת רכב, תשלום מיוחד לדירה, מיסה פרטית בבית החולים, וכל אלה לאו־דווקא בהקשר לכישוריהם כרופאים. השכר של רוב הרופאים נשאר נמוך ומי שרצה „לגמור את החודש" נאלץ „לקבל פרטי" – באישור או בלעדיו.

„כשהייתי בהשתלמות באחד המרכזים הרפואיים בארצות הברית קבלתי הצעה להשאר אצלם. הציעו לי משכורת פי ארבעה גבוהה מזו שקבלתי כאן. הצעה כזו יוצרת הרגשה שהרופא המועסק במסגרת הרפואה הציבורית בארץ עובד בהתנדבות ממש. התחושה הזו, אני מניח, עודה

היום רופא טוב הוא גם זה שדואג שבעל האמצעים המוגבלים יגיע לניתוח בזמן, שיעקוף בשבילו תורים. לפעמים לעשות טובה כזאת זה, בעצם, להציל את חייו"

לרבים לרדת או להתגבר על המעצורים ולקבל „כסף ישיר" מחולים.

„הרבה שנים אני עובד בבית־חולים ציבורי, ואני מיטיב לדעת מה ערכם הנוכחי של הדיבורים על רפואה שיוויונית. לא נשאר ממנה יותר מסיסמאות פרע. תמיד היו פרוטקציונרים, אנשי מימסד או מקורבים לחוגים הנכונים שקבלו, מיד, את הטיפול שנזקקו לו. ובתנאים הטובים ביותר שבית־החולים יכול להציע. הם היו הראשונים בתור שלגביהם הופר הכלל של רפואה שיוויונית. רק אחריהם הופיעו ובאו העשירים, אלה שיכולים לשלם כל מחיר לכל

„אני מיטיב לדעת מה ערכם של הדיבורים על רפואה שיוויונית. לא נשאר ממנה יותר ממיסמאות פרע. קודם היו הפרוטקציונרים אחר־כך העשירים ורק אחריהם המבוטחים שיעשו כל מאמץ לגיים כל כסף בדי לזכות בטיפול"

עוד יחסוך הרבה כסף. במסגרת רפואה פרטית הוא היה משלם פי שלושה לפחות.

„בארץ חוגגת כלכלה שחורה. בכלל, שחור הוא הצבע. אפילו חברי כנסת עובדים פרטי, הם בעלי הכנסה נוספת. הכל גלוי, ידוע ומתפרסם, ופתאום מקימים זעקה בגד הרפואה השחורה ורוצים לחסל אותה באמצעים מינהליים. זה לא ילך מפני שלא זו הדרך.

„הרפואה הציבורית והדרך שבה רופאים מקבלים או מגיעים להכנסה נוספת רחוקים מלשמה. אבל הציבור חייב לקבל את השירות הרפואי שהוא זקוק לו, ורמת השכר של הרופאים המועסקים במוסדות הציבוריים מחייבת תיקון. הבעיות האלה הן בעיות הניתנות לפיתרון סביר אם קובעי המדיניות יסתכלו על המציאות בעיניים פקוחות, ויעילו להסתלק ולהתפכח מבמה אשליות. אין דרך לענות על הצרכים הרפואיים אלא על־ידי פתיחת שדרי ניתוח ומתקנים רפואיים במוסדות ציבוריים לעבודה פרטית של רופאים על בסיס שעות נוספות, הסכמים רשמיים ותמורה תשלום נוסף שיגבה מן החולים. הציבור – אני מוכן להמר על כך – יעדיף הסדר כזה על פני הרפואה הציבורית שתיזנית שהוא מכנה אותה „רפואה שחורה". כי מה יש לו היום? הוא בא אל הרופא, „פרטי" ושם – במרפאה – שבחוט מסכים. ומסכים מראש על התשלום שיבקה ממנו עבור הטיפול שיינתן לו במתקנים הציבוריים".

ד"ר איקם החזקתי

רופא, ועוד אחריהם – האחרונים בתור – אלה שאין להם ברירה, שיגייסו כל כסף וכל דרך כדי לקבל את הטיפול שהמערכת מתקשה – בגלל אילוצי תקציב וניהול כושל – להעניק.

„אתה מסתכל על מה שנעשה בארץ, על ההתעשרות שהיתה ויש כאן, ואתה – שנאבקת ורצית שינוי או התאמת המערכת לקשיים שהופיעו ונתקלת בקיר אטום – מגיע למסקנות עגומות. במציאות הנוכחית, להיות רופא טוב זה גם לעזור לבעל האמצעים המוגבלים להגיע לניתוח בזמן, לעקוף את תורים, את הזמנתה הרגילה הנמשכת חודשים. לעשות לו טובה לפעמים זה להציל את חייו. וגם אם הוא ישלם עבור הניתוח מביסו, על אף שהוא מבוטח, הוא

היום רופא טוב הוא גם זה שדואג שבעל האמצעים המוגבלים יגיע לניתוח בזמן, שיעקוף בשבילו תורים. לפעמים לעשות טובה כזאת זה, בעצם, להציל את חייו"

עוד יחסוך הרבה כסף. במסגרת רפואה פרטית הוא היה משלם פי שלושה לפחות.

„בארץ חוגגת כלכלה שחורה. בכלל, שחור הוא הצבע. אפילו חברי כנסת עובדים פרטי, הם בעלי הכנסה נוספת. הכל גלוי, ידוע ומתפרסם, ופתאום מקימים זעקה בגד הרפואה השחורה ורוצים לחסל אותה באמצעים מינהליים. זה לא ילך מפני שלא זו הדרך.

„הרפואה הציבורית והדרך שבה רופאים מקבלים או מגיעים להכנסה נוספת רחוקים מלשמה. אבל הציבור חייב לקבל את השירות הרפואי שהוא זקוק לו, ורמת השכר של הרופאים המועסקים במוסדות הציבוריים מחייבת תיקון. הבעיות האלה הן בעיות הניתנות לפיתרון סביר אם קובעי המדיניות יסתכלו על המציאות בעיניים פקוחות, ויעילו להסתלק ולהתפכח מבמה אשליות. אין דרך לענות על הצרכים הרפואיים אלא על־ידי פתיחת שדרי ניתוח ומתקנים רפואיים במוסדות ציבוריים לעבודה פרטית של רופאים על בסיס שעות נוספות, הסכמים רשמיים ותמורה תשלום נוסף שיגבה מן החולים. הציבור – אני מוכן להמר על כך – יעדיף הסדר כזה על פני הרפואה הציבורית שתיזנית שהוא מכנה אותה „רפואה שחורה". כי מה יש לו היום? הוא בא אל הרופא, „פרטי" ושם – במרפאה – שבחוט מסכים. ומסכים מראש על התשלום שיבקה ממנו עבור הטיפול שיינתן לו במתקנים הציבוריים".

ד"ר איקם החזקתי

הדידרדרות

רופא בכיר במערכת הציבורית מאבחן את הסיבות לתשישות הכרונית הפוקדת את הרפואה הציבורית

הסיבות: רמת הרפואה הציבורית צנחה למטה. משכורות הרופאים. בריחת מוחות. מי יטפל בי

על כל סקלת מדידה של הישגי הרפואה בישראל תקבל הרפואה הציבורית ציון גבוה. אולם גם אם יש במה להתגאות, יש הרבה פגמים ברפואה הציבורית הזאת. באיכותה אין היא עונה על הצרכים משתי סיבות: האחת, כמו כל רפואה ציבורית בכל העולם היא סובלת ממחסור באמצעים: השניה, בגלל ייחודה של ישראל כמדינה קולטת עליה, שבה משתבץ במערכת כל רופא ולא משנה מאיזו מדינה הוא עולה ומה רמתו, הרפואה הציבורית אינה פונקציונלית. אם תשאלי את רופאי בתי־החולים אם רמת האיכות הטיפולית שמגיעה לחדר־המיון, או למחלקה, מניחה את הדעת, רובם יאמרו שהיא אינה טובה. אם תשאלי רופא מרפאה, עם יד על הלב, מה רמת הרפואה שהוא מעניק, יגיד כל אחד לגבי רבע, לא לגבי עצמו – שזו אינה מניחה את הדעת. אם תשאלי את הצרכנים, החולים, שהם הראשונים שצריך לשאול אותם אותה שאלה, הם יגידו שהיא אינה טובה. כלומר, הרפואה הציבורית אינה ממלאת את המטלות שהוטלו עליה, וזה עיקר הבעיה והוא המוביל למוצא של רפואה פרטית.

העומס מוטל על חלק קטן במערכת, על ראש הפירמידה של הרפואה הציבורית, שהיא גם היקרה ביותר: בית־החולים. אלא שבית־החולים סובל מהעיותים שלה: מחסור בכוח־אדם רפואי ופרה־רפואי וקיצוצי תקציב. אין כאן אפליה בין בתי־החולים הממשלתיים לבין בתי־החולים של קופת־חולים. המצב אנלוגי לאי־ספיקה של לב וכבד. על האי־ספיקה הזאת צריך להוסיף את האי־ספיקה שבפריפריה, שחולשתה בתפקוד הארגוני והמקצועי מעמיסה נטל גובר והולך על חדר־המיון. במקום שחדר־המיון יתעסק במקרי חירום, הוא מתעסק בסריקה.

במחלקות בית־החולים הטיפול, בחלקו, הוא כזה שיכול היה להיעשות במרפאה, ובחלקו הוא אקוטי חריף. לכן במצב של אי־ספיקה, שבכל מקום אחר בעולם לא היה אפשר לעבוד בו, הרופא בבית־החולים מתקף במספר גדול וחלק של בעיות שלא נפתרו בפריפריה. מציאות כזאת מביאה קודם כל לשחיקה פיסית ולעייפות, שסימני־הסיכון שלה ב־1986 הם: א. בריחה חלקית או שלמה מהמקצועות האלה – בריחה חלקית תוך־מקצועית מהמקצועות הקשים ברפואה, כמו רפואה פנימית, למקצועות היותר קלים, כמו רפואת עיניים, גינקולוגיה או פלסטיקה; ובריחה החוצה, כמו במיגזר האחיות או אי־הצטרפותם של אנשים טובים למערכת. ב. מוראל נמוך, שסיבותיו יחסי גומלין עובד־מעביד, בעיות כלכליות ובעיקר בעיות מקצועיות, המתמקדות בהתרופפות מודל ההזדהות. מתמחה צעיר, הרואה שגם דמות ההזדהות שלו כודעת תחת הנטל ונשברת ונשחקת, מאבד את התקווה. ג. היעדרויות מהעבודה וחיפושים אחר עבודה צדדית. יש כאן היבט כלכלי, אבל אין צל של ספק שגוברת עליו התחייה בנוסח „מה יש לי לעשות שם? בעד התמורה שאני מקבל די אם אגיע לעבודה בין השעות 9 ל־1 בצהרים".

כאשר זאת המציאות הציבור בחר בדרך הקלה לו: רפואה פרטית. רפואה פרטית בדומה לזנות, היתה קיימת גם בלי הבעיות של הרפואה הציבורית, ואין כאן קביעה מוסרית. „הכסף יענה על הכל" הוא כלל שכיח בכל התחומים. ברפואה ציבורית החולה אינו יכול תמיד לבחור ברופא שיטפל בו. ברפואה הפרטית, לעומת זאת, בוחר החולה את הרופא האמין עליו ביותר. רפואה פרטית רווחת בכל העולם, גם במדינות שהיא אסורה בהן, ומסכנ הדברים יבחרו במסגרתה אלה שבראש ההיררכיה של הפירמידה הרפואית: בני הסמכא, המומחים, שבמבנה הרפואי בישראל הם עובדים בבתי־החולים. הבעיה איפוא אינה מהותית אלא כמותית – מהו נפח התופעה והאם הוא הורס את המבנים הארגוניים. בהוויה של 1986 התשובה היא „כן", ולכן מתעוררת הזעקה. כשהרפואה הפרטית חודרת, פיסית, לתחומי הרפואה הציבורית, היא נהפכת לרפואה שחורה.

הקונוטציות כל „שחורה" הן „מתחת לשולחן", „במחתרת", „פשיעה", שכן עושיה יודעים שהם מבצעים עבירה על החוק. הם משתמשים בציוד של בית־החולים, בחדרי־הניתוח של בית־החולים, בכוח־אדם ובזמן שהיו צריכים להקדיש לרפואה הציבורית. הרופא הפאסיבי יכול לבחור בהשתייכות לאחד משני מחנות: מחנה השרלטנים ופורצי החוק, או מחנה הנאיבים, שנדים להם כשהם פורשים לפנסיה כמעט בחוסר כל. מלבד, אולי, וכרונות עבר ומרידות רבה. האם מת אחד מאלה קודם ליציאתו לפנסיה מהתקף־לב, אלמנתו נשארת בחוסר כל.

מְמַדִים מפלצתיים

אם לשפוט לפי הקצב של הפוליטיקאים, לא יהיה ניתוח והחולה ימות

רק 140 מתוך 2600 הרופאים בשירות המדינה עוסקים ברפואה פרטית באישור

יש מחלקות בבתי־החולים בהן טענו 80 אחוז מהחולים כי שילמו לרופאים

בשבוע שעבר נערך בוועדת העבודה והרווחה של הכנסת דיון סוער בנושא „הרפואה השחורה". בסופו, הוציאה יו"ר הוועדה ח"כ אורה נמיר הודעה קשה וחד משמעית בנגוע „הרפואה השחורה". הוועדה אף הודיעה כי תיאבק ללא פשרות נגד קיום התופעה ולא תיתן לקעקע את הרפואה הציבורית. נמיר כבר הוכיחה כי הוועדה שבראשה היא עומדת, ואשר לה, בדומה לוועדת הכספים של הכנסת, יש מעמד סטטוטורי, אכן יכולה לפעול רבות. תעיד על כך החקיקה הנחלטת ונשלמת בעניין חוק ביטוח סיעוד חוק שכר מינימום. אבל נמיר אינה אופטימית באשר לקלות ומהירות הטיפול בנושא. ממדי התופעה, לדבריה, הם כה גדולים, עמוקים ומושרשים עד כי רק בעזרת טיפול שורש בבעיות הרפואה הציבורית יהיה אפשר לטפל בבעיות „הרפואה השחורה". ומצב הרפואה הציבורית, כידוע לכל, הוא בכי רע, היא מתריעה חוזר והתרע. „אני קושרת יחד את 'הרפואה השחורה' עם ברקיבות במערכת שירותי הבריאות הציבוריים – בלי זה, לא ילך דבר".

לדיון שנערך בוועדת העבודה והרווחה הובאו נתונים משוערים ומראיגים על היקף התופעה. נמיר מדגישה, כי כל הנתונים נמסרו על בסיס השערה, שכן אין אפשרות לכימות מדויק של „הרפואה השחורה", בשל קשר השתיקה. הנתונים, אפילו הם משוערים בלבד, הם מרהימים. אורה נמיר סבורה, כי התור הרגיל לצינתור נמשך בין שלושה לשישה חודשים. לניתוחים אורתופדיים או אורולוגיים מחכים אנשים בתור בין שנה לשנה וחצי. „מה יעשה אדם המחכה לצינתור חושש לחייו? הוא ינצל פרוטקציה או ימצא דרך לשלם ולהקדים את התור. מטבר שאם משלמים – אפשר להתנתח בתוך יום־יומיים." שרת הבריאות שושנה ארבלי־אלמוזלינו, שהשתתפה בדיוני הוועדה, טענה, כי יש מחלקות בבתי־חולים ש־80 אחוז מהחולים ששכבו בהן טענו, כי שילמו כסף לרופא. לדבריה, רק 140 מבין 2,600 הרופאים בשירות המדינה עוסקים ברפואה פרטית באישור. שרת הבריאות אמרה, כי התופעה התפסטה והגיעה לממדים המראיגים גם את ציבור הרופאים. „התופעה של 'הרפואה השחורה' היא לא נחלת כלל הרופאים אלא רק של חלק מהם. יש לנו רופאים בעלי מוסר ומצפון, המתקוממים נגד התופעה הזאת ולעומתם כאלה הסבורים שיש למסד את הדברים". אבל, הוסיפה, „יש האומרים, כי התופעה הזו היא כה נפוצה עד שאי־אפשר לעקור אותה מן השורש ולכן הם אומרים הבה נהפוך את התופעה לנורמה". ארבלי־אלמוזלינו טענה, כי יש להפריד לחלוטין בין רפואה ציבורית ופרטית ולהפסיק לסבסד את הרפואה הפרטית על חשבון הרפואה הציבורית. יש, היא אומרת, להוציא ממנהלי המחלקות את קביעת תור האישפוז, לקצר את התורים וכן להגביר את הפיקוח על אגודות הידידות של בתי־החולים, על מנת למנוע תרומות ישירות למחלקות. היא אמרה, כי מתוך הוצאה כללית לבריאות של מיליארד וחצי דולר, כ־250 מיליון דולר הולכים לרפואה פרטית. היא אף ציטטה את היועץ המשפטי לממשלה לשעבר, פרופ' יצחק זמיר, שאמר, כי אפליית חולים על־ידי רופאים תמורת טובת הנאה, כמוה כשוחד. „כולנו יחד – הכנסת, קופת־חולים, הרופאים, הארגון, משרד המשפטים ובביטוח שירות המדינה – צריכים לשתף פעולה", אמרה. חברת־הכנסת נמיר שיבחה את הופעתה של ארבלי־אלמוזלינו בפני הוועדה וכינתה את עמדתה כ„אמיצה".

יו"ר מרכז קופת־חולים פרופ' חיים דורון, שהופיע אף הוא בפני הוועדה טען, כי „הרפואה השחורה" מתפתחת בצורה טפילית על גבה ועל חשבון רמתה והישגיה של הרפואה הציבורית. כדי להוכיח לנו את הקשר הכללי אמר דורון: „מי שמשתמש בצבע שחור, כדי להגדיר את התופעה שאנו דנים בה, יודע שיש גם 'כלכלה שחורה' ואיני יודע אם אין נקודות מפגש בין הדברים". יו"ר ההסתדרות הרפואית ד"ר רם ישי טען, לעומתו, מסיבות ברורות, כי תופעת „הרפואה השחורה" חריגה הרבה פחות ממה שחושבים. הרפואה הציבורית, כפי שהתפתחה, היא שגרמה לפריחת „הרפואה השחורה". הוא כינה זאת כ„ניכוי" שבין החולה ובין מה שהמבטח הציבורי נתן לו.

נציג ההסתדרות בא לוועדה מוכן כיאות. גדעון שגיא, שהציג תמונה עגומה, גם הוא נרתעות מכך ברגע האחרון בידיעה כי הן נמצאות בידיו של הרופא. ברגע שאין תלונה הכל הוא בגדר רכילות. לוועדה נמסרו ידיעות, כי אפילו קציני משטרה נמנעים מטיפול בחיקים מחשש פן יכולע להם, כאשר יזקקו לטיפול רפואי. לישיבות הבאות, שיהיו אולי סגורות, יוזמנו קציני משטרה כדי להעיד על הידוע להם.

מי שמכיר את אורה נמיר יודע כי היא לא תרפה מקנושא. „כמוסר מבקר נביא את הנושא לתודעת הציבור. אך ברור ללא צל של ספק, כי אם לא תהיה חדיוה במערכת השירותים הציבוריים – בלומר בתפיסת השירות הציבורי שהמדינה מסוגלת לתת – חבל על הזמן שיוקדש לרפואה השחורה. רפואה ברמה גבוהה, אומרת חברת הכנסת נמיר, עולה הון עתק ושום ממשלה אינה יכולה לשאת בנטל כזה, כאשר השתתפות הציבור היא למעשה מזערית. אם מדינת ישראל רוצה להמשיך ולתת לכלל האוכלוסיה רפואה ברמה גבוהה חייבים קברניטיה לתת את דעתם ולמצוא מקורות מימון אחרים. היא מכה על חטא בשל

שושנה ארבלי־אלמוזלינו – הפרדה מוחלטת בין רפואה ציבורית לרפואה פרטית

אורה נמיר – חוק ביטוח בריאות ממלכתי

חיים דורון – „רפואה שחורה" ו„כלכלה שחורה" הולכות יחד

רם ישי – הרפואה הציבורית הפריחה את „הרפואה השחורה"

התנגדותה בעבר לחקיקת חוק ביטוח בריאות ממלכתי. היום היא בטוחה שללא החוק הזה תימשך המפולת במערכת הבריאות ורמת הבריאות תידרדר באופן סופי. מתוך ניתוח המצב הפוליטי, ביודעה מהם מרכיבי הממשלה הנוכחיים והצפויים בשנים הקרובות, היא מוכנה להסכים על חוק ביטוח בריאות ממלכתי, שיהיה מעין פשרה בין שני המחנות ובלבד שיחוקק. „אחרת הרפואה הציבורית תיעשה לרפואה שיהנו ממנה בעלי המאה ובעלי הדיה בעוד ש„עמך" יקבלו שירותי בריאות מסוג כ', ג' ו־ד' ו„הרפואה השחורה" תפרח ותשגשג". נמיר מאמינה, כי אם תטופל בעיית הרפואה הציבורית „טיפול שורש" ייפסק קשר השתיקה סביב „הרפואה השחורה" ומשפחות לא יחשש להתלונן.

היה אופטימי יותר מחבריו וטען, כי היום יש סיכוי להתמודד עם מה שנחשב עד כה כמפלצת שאסור לעזוריה, מחשש שתקום נגד מעזוריה. הוא לא רק דיבר אלא אף הציג מסמך ארוך ומפורט ובו כלולות הצעות והסתדרות להתמודדות עם הבעיה. ביניהן יוזמת חקיקה שתבטיח הפרדה מוחלטת בין הפרקטיקה הפרטית בבתי־החולים לבין הרפואה הציבורית, הבטחת הגדלת ההקצבה לשירותי בריאות ממקורות שונים, הענקת חסינות על־ידי היועץ המשפטי לממשלה לחולה שהודה בתשלום שוחד לרופא ועוד כהנה וכהנה הצעות.

בהיעדר נתונים מדויקים על היקף הבעיה נאלצה הוועדה לעסוק גם בכלילות. חבריה סיפרו על משפחות הרוצות להתלונן, אך

ד"ר איקם רופא צעיר

ד"ר איקם הוא רופא צעיר. לא מזמן סיים התמחות באחד מענפי הכירורגיה. בישוריו, התמדה והמסירות שגילה בעבודה במחלקה הזניקו אותו, במהירות יחסית, לתפקיד מנהל מחלקה. הוא מקבל „פרסי" אך עדיין לא מבוקש עד כדי־כך שיהיה נכון להגדירו בעצם מעצמותיה של הרפואה השחורה. יהיה נכון יותר לומר עליו שהוא רשלקם שלה, אולי רשלקם מוחנה. ד"ר איקם, סביר להניח, יתקדם גם בעניין זה. בינתיים הוא עובד הרבה וקשה ורוצה לעבוד את החודש בשלום. דרכי הרפואה השחורה נהירות לו. ד"ר איקם עובד בבית חולים ממשלתי במרכז הארץ.

„לא מזמן התארחו אצלנו חברים לארוחת ערב. אשתי הגישה נתחי בשר פילה, גם היין היה משובח. החברים התעניינו מה השמחה, האם התעבר בחבור ישיר למערכה השכנתית. לא תאמינו, אמרתי, בעלה של חולה המאושפת אצלי במחלקה הביא את הבשר והיין. השיחה ליד השולחן הלכה, הגיעה והתמקדה ברפואה השחורה. כל מה שעולה בדימיונכם, אמרתי, קיים. הכל הולך, הכל עובר, הכל נכון. במתכן זה כמעט כל הזפא בישראל הוא מסיג חוק כיוון שכמעט כל רופא בישראל אינו יכול להתפרנס פחות־אריתחר בכבוד ממשרתו, שלא לדבר על כך שאין קולגיה בין המשאבים שהוא משקיע – מאמץ ושעות עבודה – למשכורתו.

„ומול רופא איקס עומד האחות איקס. זה שרמת השירות הרפואי הציבורי שהוא יכול לקבל נמצאת בירידה מבחינת הזמן שעליו להמתין עד לקבלת השירות ומבחינת המשאבים שעליו להפנות לענייני רפואה. ומה עושה האחות איקס, עשיר או בעל הכנסה ממוצעת, או מי שמשפחתו תעשה כל מאמץ, הולך „פרטי" אל רופא איקס. החשנים, שני האיקסים, מוצאים את הדרך להפגש. אחד מקבל (טיפול) השני מקבל גם־כן – כסף.

„איך זה עובר בשטח? אני רוצה להתנתח אצלך, אומר לי חולה, והייתי עושה זאת גם בבית־חולים פרטי. אבל שניהם לא מאושרים מן האפשרות הזאת. אני מבחינת האמצעים שיש לי שם, הוא מבחינת החשש שמא יצטרך להתאשפז לזמן ממושך. בבית־חולים ציבורי הוא מכוסה מבחינת האישפוז והתרופות עלידי הביטוח – הקופה תשלם. כן, משלמים לי עבור האיבחון וסידור התור לאישפוז והניתוח. איך משלמים?

המקרה של בשר הפילה הוא קורה. בדרך כלל משלמים בכסף. מי שיש לו קליניקה משלמים לו בקליניקה. מי שמקבל בבית, משלמים לו בבית. רופא עמית סיפר לי פעם שאחד מבני משפחת חולה שלו הסתובב סביבו בבית החולים יום שלם עד שתפס אותו במעלית בידידות ושם

„אחד מבני המשפחה הסתובב סביבו במחלקה יום שלם עד שתפס אותו במעלית בידידות ושם נתן לו את המעטפה. גם סיפורים על תיקי ג'יימס בונד מלאי שטרות שהושארו בחדר מנהל המחלקה אינם המצאה שטנית. הכל הולך, כל דבר העולה על הדעת"

נתן לו את המעטפה. גם סיפורים על תיקי ג'יימס בונד מלאי שטרות שהושארו בחדר מנהל המחלקה אינם המצאה שטנית. ובמקרים אחרים גם תשלום בחו"ל אינו הגזמה. אבל, בעצם, מה פשוט יותר מהעברת מעטפה או שק מיד ליד ללא עדים וכששני הצדדים רוצים בכך?

„לפעמים גם אחרי ניתוח, כשהחולה שוכב במחלקה, בני משפחתו ששילמו כבר לרופא המטפל ירעיפו מתנות – ולפעמים גם כסף – על האחות ועל הרופאים המתמחים, מה שנראה למשפחה כמבטיח טיפול מסוד ורחם אישי.

„הרפואה הישראלית היא טובה. היא מעולה. היא הצמיחה רופאים מן הטובים בעולם. אבל ניהולה כושל. מה גם שהמדינה שוב אינה יכולה להעמיד את המשאבים הנחוצים לשמור על רמתה, שלא לדבר על שכר הרופאים.

„יכול להיות שחלק מהחינוק קיימה שעשתה הרפואה השחורה מקורו בשביתת הרופאים הגדולה. הניכור כלפי המימסד והמערכות הציבוריות שגילו קשיחות וציניות ואטימות גברו. ועכשיו הם האומרים לא, לא ניתן לפגוע ברפואה הציבורית, לא ניתן שיקום כסף ממי שצריך טיפול ואישפוז והה הרי מצמיק. כולם משלמים והם לא רואים. אולי הם זקוקים לרופא טוב?"

ד"ר איקם רופא מתמחה

ד"ר איקם, בן שלושים פלוס, מתמחה במחלקה כירורגית בבית־חולים ציבורי בנושדון. הרפואה – החולים, חדר הניתוח, המחלקה – הם תמצית חייו. הוא רוצה להיות מנתח טוב ומצלית. מרכשר באומן מיוחד, אומרים עליו. הוא אידיאליסט („רק בישראל") מסובה („תנאים בלתי־הגיוניים") העובד ממביב לשעון. הרפואה השחורה היא חלק בלתי־נפרד מהמציאות המקצועית שבה הוא עובד.

„במהלך השבוע היפנו שלושה רופאי המחלקה ששה חולים לניתוח. באותו שבוע העביר מנהל המחלקה למשרד 10 זימונים נוספים. למחלקה הגיעו 16 חולים ברדך הרגילה, המקובלת, ושלושה מקרים נוספים – דחופים. המחלקה מנתחת – במקרה הטוב – 15 חולים בשבוע. מנהל המחלקה קבע מי יבוחת. אלה שהוא זימן לניתוח נשארו. את האחרים שלח הביתה. למען האמת אני לא יודע האם כל העשרה שילמו לו. יתכן שחלקם הם „פרוטקציה" מהסוג של „מגיע לו".

„מכמה בחינות אני בר מזל. אף־על־פי שמנהל המחלקה, שהוא מנתח דגול, לא יוחר על ניתוח, הוא גם בעל אמביציה שהמנתחים שלו יבחוש הרבה ככל האפשר. הוא מודע לכך שחשוב לטפח את הדור הבא. הוא לא יחסום מתמחה מוכשר. יש בתי־חולים שהמחלקות הכירורגיות בהם מתקשות למצוא מתמחים. לא רוצים לעבוד שם כיוון שלא נותנים להם לנתח. „הבוס" לוקח הכל. איפה? ב„הדסה" ירושלים למשל. בעניין זה השר"פ עלול לדפוק את המתמחים.

„בכירורגיה יש פטנט מצויין לשלוט במה שקורה במחלקה – תוכנית הניתוחים. מנהל המחלקה לא מתכנן את עבודת המחלקה. העומס על האחיות והמתמחים לא מעניין אותו. בשבילו חדר הניתוח הוא הקובע, והוא עצמו קובע, מדי יום, תורים לניתוח, מי יבוחת כמה ובאיזה ניתוחים. אתה, כלומר אני, עבד של הכירורגיה. אני מוכן להיות עבד נרצע שלה מתנאי שאבתה הרבה".

„אף פעם לא ראיתי במחלקה שלנו כסף. העסקים מתנהלים ומסתדרים הרחק מעיני הצוות, בקליניקה של המנהל. איך אני יודע מי פציינט שלו? מי שהמנהל בעצמו הפנה אותו לניתוח, לאחר ביקור בקליניקה שלו. ולמה שלא כך יהיה? הוא מנתח בעל שם עולמי. בארצות הברית הוא שווה הצי מיליון דולר לשנה. כמה הוא עושה כאן מהמשכורת? אני מוכן להסתכן

„בכירורגיה יש פטנט מצויין לשלוט במה שקורה במחלקה – תוכנית הניתוחים. השבוע הגיעו 20 חולים לניתוח. נשארו אלה שמנהל המחלקה הפנה אותם לניתוח דרך הקליניקה שלו. השאר הלכו הביתה. אני לא יודע מי שילם ומי היה סתם פרוטקציה"

בהערכה ש„פרטי" הוא מרוויח בסביבות 300 אלף דולר בשנה. האחרים מוכבים קטנים יותר בין 200 אלף ל־100 אלף ר' בשנה. ההוטרים הרבה פחות. אבל עם המשכורות שלנו – 800 שקל בחודש – אין כסף קטן. כל תוספת נחוצה.

„לא הייתי רוצה להחמיץ סיפור אחד, אפילו אם אינו אופייני מבחינת הסכום. יש בו אינוריקציה לגבי הרפואה השחורה. לקחתי חולה מהמחלקה שלנו למחלקת ניתוחים אחרת כיוון שנוקקה לניתוח נוסף, מסוג אחר. המנתח, מנהל המחלקה, מבריק ומעולה ידוע גם כבעל אישיות לארקלה. הוא הביט בתיק, בצילומי הראש ובתוצאות הבדיקות והמהם כמה דברים לגבי המצב הקשה והמסוכן, אולי קריטי, אמר. יש סיכוי, היא שאלה. בידים שלי, אמר, כן. מה לעשות, שאלה. הוא לא ענה. היא שאלה פעם נוספת והוא לא ענה גם בפעם השניה. יצאתי איתם החוצה. הוא רוצה כסף, אמרתי. אחר־כך סיפר לי בעלה שבשניים־שלושה טלפונים ביחד ומצא שמדובר ב־5000 ר'. באנו לפגישה שניה. כעבור כמה רקות הבנתי שכל עוד החולה אני יושבים בחדר, כלומר כל עוד עניין התשלום לא סגור, לא יהיה תור ולא ניתוח. יצאנו. 5000 יהיה בסדר, שאל הבעל. יהיה בסדר, אמר המנתח. הוא ניתח אותה, התייחס אליה יוצא מן הכלל, חשבנו שהציל את חייה. בעבור זמן הופיע בכל־זאת צרות והיא באה לאישפוז חוזר. הוא כבר אהב אותה פחות, אולי תקלקל לו איזה סטטיסטיקה. בינתיים נסע לחו"ל. רופאי המחלקה פחדו להתעסק איתה. היא חולה שלו, של המנהל. היא היתה תקועה במחלקה שבועיים עד שקיבלו ממנו הוראות מחו"ל. וזה היה נורא מבחינתה וזו היתה חבלה נוראה בעבודת המחלקה".

ד"ר איקם רופאה ותיקה

ד"ר איקם היא רופאה ותיקה, ממיסדות הרפואה הציבורית – שלושים שנות ותק בבית חולים ממשלתי במרכז הארץ. ד"ר איקם לא עברה את מחסום „הרפואה השחורה", והתמחותה ממילא לא אישרה לה – עד לאחרונה – לעסוק בעבודה נוספת. היא אינה חולמת עוד על רפואה שיוזונית. ד"ר איקם קוראת לעזרה, לרציונליזציה ביחס לנעשה בשירותי הבריאות.

„אני רואה את הרופאים הצעירים, אלה שמוכנים להשקיע כל מאמץ בעבודה בבית החולים, אלה שיום העבודה שלהם אינו נגמר, שהם בתורנות בכל לילה שני או שלישי. שעליהם להיות עניינים וסימפטיים ומבינים, ועליהם לעקוב אחר החידושים ברפואה והציוד הממוחשב, תרופות חדשות ופרוסים מקצועיים – המתה המלווה את העבודה בבית חולים אינו דומה לכל מתה שאפשר להעלותו על הדעת. אולי למה שקורה לחייל בשעת מלחמה. גם התחרות והרחף להישגים הם עצומים. ורופא כזה לא מצליח „לגמור את החודש" ואין לו ברירה אלא לפנות לפרקטיקה פרטית, בתוך ומחוץ לבית החולים.

„אני לא מוכנה לתת את ידי לרפואה השחורה. אני יודעת שזו תמימות, אבל הדרגך שקיבלתי, היעוד שעדיין אני רואה במקצוע הרפואה אינם נותנים לי להצטרף לחוג מעלימי הסם ולאלה העוברים כלי קבלות. אבל התשובה של קיסר הארבל־אלמחליגו לא עומדת במבחן המציאות. כחוד שהתפרסם לאחרונה מסעם הסתדרות הרופאים ומשרד הבריאות נאסרה עלינו פרקטיקה פרטית גם לאחר שעות העבודה. זה מצחיק, אף אחד לא מבצע את האיסור הזה.

„הזם אני משתכרת 1,400 ש"ח נטו. על־פי חישובי, לאחר שאצא לפנסיה אקבל חצי מהסכום הזה. אפשר לפרנס משפחה ברמת שכר

„פעם קבלתי בקבוק בושם מאחות החולות. לא רציתי את המתנה ודחיתי אותה. אבל החולה התעקשה ואמרה שתגובתי פוגעת ומעליבה. לקחתי. מזמן פגשתי אותה, „האשה מהבושם", והכרתי אותה מיד. מה שבקבוק קטן אחד יכול לעשות, חשבתי לעצמי"

כזו? הרפואה השחורה לא התחילה בזמן האחרון. שנים, כבר לפני עשרים ושלושים שנה, רופאים סידרו פרוטקציות כחוץ לתור לאנשי שלומם. כבר אז מציינים הגיעו לאישפוז דרך מרפאתו הפרטית של מנהל המחלקה הפרופ' הנומחה. ומה בעצם רצו מהפרופסור הנומחה, שלא יקבל חולים באופן פרטי? שיפתח מרפאה לאחר שיסיים קריירה נהדרת בבית החולים בהגיעו לזיקנה, מי יבוא אליו, למה שיבואו אליו?

„אני מבינה רופא שמקבל חולה כמרפאתו הפרטית ואחר־כך, במחלקה, מסביר לו פנים. אבל אם קיבלת כסף מחולה – אתה כבר לא תמים. אני, שאינני מקבלת חולים פרטיים, אם אפגוש במחלקה מישהו שעבר אצלי בדיקה או איבחון־לא אחיך אליו, לא אשאל לשלומו. הרי זה אנושי לנהוג כך. ואני מביחה שמי שיראה פגישה כזאת יאמר עלי שבוודאי קבלתי כסף עבור היחס הזה.

„פעם קיבלתי בקבוק בושם מאחות החולות. לא רציתי את המתנה ודחיתי אותו. אבל החולה התעקשה ואמרה שתגובתי פוגעת ומעליבה. לקחתי. הרבה אנשים עברו מאז תחת ידי. לפני זמן מה פגשתי אותה, את „האשה מהבושם", והכרתי אותה מיד. מה שבקבוק קטן אחד יכול לעשות, חשבתי לעצמי.

„כשבא אלי קולגה־רופא עם בנו הסובל, נניח, מרימום בשתן, ובמשפחה יש עבר של מחלת מסרטן, אני יודעת מה חולף בראשו של האב־הרופא. הוא לא אחד שלא מבין את הסכנה. אני יודעת שאעשה הכל כדי לקבל אותו גם אם כל התורים שבידי תפוסים. מתחת לאדמה אמצא תור ואקבל אותו. אחר־כך יש המגור הבכיר – ממשלה, חברי כנסת, מנהלים בכירים.

„כבר לפני עשרים ושלושים שנה רופאים סידרו פרוטקציות מחוץ לתור לאנשי שלומם. כבר אז הגיעו מציינים לאישפוז דרך מרפאתו של מנהל המחלקה, הפרופסור הנומחה"

נכון שזה מגוז מצוכם אבל אין דמיון בין היחס שהם זוכים לו לעומת אחרים. ואחרים כא המגוז של אלה המטוגלים לממן לעצמם טיפול רפואי טוב, אלה המשלמים עבור הקדמת התור ועבור הטיפול והיחס. שני המגורים האלה רוחים את התורים של „האנשים הרגילים", אלה שמלבד היחס מבוטחים אין להם זכויות. אותו הציבור שהרופא המטפל במרפאה בדק אותם ושלח אותם לבדיקות במעבדה ואחר־כך הפנה אותם לבית החולים. הם יחכו בתור חודשים ושלושה וחצי שנה או שנה עד לניתוח המיוחל.

„חברים בשבוע אני עובדת עכשיו, ברשות, בחלמורה, במוסד פרטי שחברי קופת־חולים פונים אליו לצילומים ובדיקות משום שהיכשור בבית החולים התישן. כגלל מצוקת התקציב לא מרכיבים מיכשור חדש וממילא מפנים את החולים למוסד הפרטי. כשבילי זו דרך לרווח נוסף. את צריכה לראות באיזה חדיזות החולים נכנסים ויוצאים. איזה יעילות, איזה קצב עבודה. בעלי בית חולים וכל עובד שם יודע שזמן הוא כסף. אם את שואלת אותי זו הבעיה העיקרית. הסירבול של המנגנון. הביזוקרטיה. וכשבבית החולים הפרטי היו צריכים לרכוש את המכשיר החסר אצלנו, עשו זאת תוך תשעה ימים. למה? כשום שכל אחד יודע שזה הפסד של כסף. שאי אפשר להשבית את העבודה. אחרי הכל כשרופא מקבל חולה פרטי במרפאתו מאבחן במהירות כלי דם מוחבים בבטן שזה כמו פצצת זמן העלולה להתפוצץ בכל רגע, נחסך זמן יקר בבית החולים. ויותר מזה מתקצר התור. חולה כזה היה הולך חצי שנה עם מצב הולך ומחמיר בבטן אילו נאלץ לחכות בתור כרגיל. זמן שהיה עלול לעלות לו בחייו.

הפתרון

קבוצת רופאים מגבשת הצעת פתרון שתכליתה הכחדת הרפואה השחורה, שימור מרכזיותה של הרפואה הציבורית ולגיטימציה לרפואה הפרטית

חוזים אישיים. משכורות גבוהות. בתי חולים פרטיים. הרופא יקבל זמן לעבוד בחוץ. החולה ישלם ויחלים

בבתי־חולים הממשלתיים יש איזה ספר חוקים, הקובע למי מותר לבקש רשות לעסוק ברפואה פרטית ואיזה החולה הזכאי לטיפול מסוג זה. אינני בטוח אם יש מקרה אחד המסוגל לעמוד בריוק בכל הקריטריונים האלה. זה נשמע כמו האנקדוטות שמביא גדעון רייכר ב„כלבוסק", וחוקים אלה הם בוודאי אנכרוניזם מוחלט. לא שאני נגד קורקס משפטי שכזה, אבל הוא צריך להיות פשוט, ברור וזהיר. במסגרת בתי־החולים של קופת־חולים נרמה לי שהיה יוצא מן הכלל אחד שאושרה לו מיטה לרפואה פרטית במחלקתו בבית־חולים. התקדים הזה פתח פתח ליוצאים מן הכלל שבאו בעקבותיו, וזה היה צפוי.

השאלה הראשונה שיש לשאול כאשר מעשים פתרון היא: האם המצב הקיים הוא רע. אולי המצב הנוכחי טוב? התשובה היא: המצב הנוכחי הוא הכי לא בריא, מפני שהוא הורס את הרפואה הציבורית, ותחת דגל השוויוניות הטבועה בה יש המקבלים רפואה יותר טובה ויותר מהירה. ההצהרות על רפואה שוויונית ב־1986 כגות כמו ההצהרה שהדרגת ישראל לא תהיה הראשונה להחדיר נשק גרעיני למזרח התיכון. אין ויכוח על עובדת קיומה של הרפואה השחורה והדרכה על נפחה דומה לזריכה על היקף מחזור הדם הסחור. האווירה בקרב הציבור ובקרב הרופאים היא קונסרפוגקט לגיכה האידיאולוגית בדבר השוויוניות, ולכן מוכרחים לצאת חוצץ נגד התופעה ולהילחם בה. אינני מצפה מהציבור שיקום בהמוניו ויצא להפגנות כזאת. כי הפגנות המוניות הן גרידות בהווה הישראלית. הפתרון נתון בידי המנהיגות של המינהל, של משרד הבריאות והממשלה, של קופת־חולים וההסתדרות מצד אחד; ושל ההסתדרות הרפואית מצד שני. אם הכמסלה וההסתדרות לא יבינו שאת תופעת הרפואה הפרטית אי אפשר להכחיד, כי היא טבועה במערכת, אבל יתכן שאפשר עדיין לבנות את הפיכתה לרפואה שחורה, והרי בשחור אנו דנים, הרי הן צריכות למצוא פתרונות שיביאו לא לצמצומה של הרפואה השחורה אלא לעקירתה, ובדרכיבנית יצביעו גם על אפיקים בלכליים אלטרנטיביים שהמיגוד הציבורי אינו מסוגל ואף פעם לא יהיה מסוגל לתת.

סוג אחד של פתרון אומץ ב„הדסה" ירושלים: שר"פ, סידות רפואה פרטי. לדעתי הוא אינו הדוגמה שיכולה לשמש אורים ותומים למדינת ישראל. מהיכרות קרובה, ועם יד על הלב, אני יכול לומר שיש שם שר"פ לבן, שר"פ אפור ושר"פ שחור. כלומר, החולה מגיע לברפואה ובוחר את הרופא המבתאים. אלא שהרופא המבתאים, שהוא בדרך כלל רופא בכיר ומוחר לו לעסוק ברפואה פרטית וגם לאשפז, מקבל רק חלק מיזערי מהתשלום. רוב רובו של התשלום הולך לצוות הפרה־רפואי ולבית־החולים. הסידור הזה אינו מספק איפוא פתרון כלכלי לרופא והוא מוכרח לצעוד באפיק שפתתה ההנהלה, אבל הרפואה האפורה התלבשה עליו בתוך כתלי בית־חולים.

קשה מאד להצביע על המקרים מן הסוג הזה, אבל הרהסים והלחשושים והכמעות מטלאים את המבדהנות ומגיחים אל מחוץ לכותלי בית־החולים. מנהלי המוסד מתמכים בסגנון: יקום אחר ויצביע על המקרה שבו מחובר ונדון לנופו של עניין, כי קשה להים שבוקות ולחילוקם בזק. גם אני הייתי נהג כך אילו הייתי מנהל המוסד, אבל זה לא בספר את האחיזה, הרחורה.

בבקומות אחרים גם נסיון זה אינו מידהב. האנרכיה גדולה מאד. ההסתדרות הרפואית היתה צריכה לעצות דברים רבים שלא נעשו, ולכן היה לרופאים נוח לכאבא את הציוותים אל מתחת לסיסיה בהנהה שכל עוד לא מעוררים את הכלבים הם לא נובחים. אלה נהנים ואלה אינם חסרים. נמן להיום התמונה המוכרת: אלה אינם נהנים ואלה הסרים.

המעבדים וההסתדרות הרפואית, בדומנית, צריכים להציע פתרונות שהציבור יוכל לעמוד בהם, פתרונות שיאפשרו פיקוח והשגחה ושמירה על סחר המהנה, ההולך ומתערער. ככה שלא התרחקנו משבועת היפוקרטס, והתרחקנו ממנה בכורח התפתחויות היסטוריות, מדובר עדיין בחבורה יחודית מאוד ברפואה, בחבורה התנדבותית, אבל התנדבות היום צריכה להיות מלווה בתמריץ.

המעבדים צריכים לשאול את עצמם אם הם מעוניינים להשאיר במערכת את האנשים הטובים ביותר, שמרכזים רפאים בעולם כציעים להם הרים וגבעות. אנחנו לא נוכל לעולם להציע להם הצעות כאלה, אבל אם אי אפשר להציע להם אפילו עשירית מהצעות שמציעים בעולם, אפשר לחשוב על הצעות אחרות. למשל, לעשות חוזים אישיים עם רופאים. מנחה אישי יש גוד ויש בקל. ומה אישי הוא קודם כל זמני, לעומת קביעותו לכל החיים של מינוי למנהל מחלקה כיום. כי סדרה לאמץ נוהל כזה, יתנתם על התחייבות שעליפה הוא יקבל סכום כלשהו, לא בגובה הסכומים המצוחקים שיש היום, בעיקר אם משווים אותם למשכורות אחרים במשק.

המערכת הציבורית צריכה להיות מסוגלת להגיד לרופא: אם תגיע ל„טופ" ותהיה טוב, תקבל רמת הכנסה כזאת שאמנם לא תתעשר ממנה, אבל תהיה פטור מלחור אחרי עיסוקים אחרים. ואם המערכת הציבורית אינה מסוגלת לכך, עליה לספק לו אפיק אחר ולהגיד לה אתה תעבוד אצלי שלושה־רבעים של משרה, או שיום אחד בשבוע תהיה מטוחרר ובו תעשה את כל הרפואה הפרטית שלך, ואם אתה רוצה – תתקין ביום הזה תרים לקוחות. כל זה במקום אחר, כלומר בלי שתהיה לחולה שבא אליך במסגרת פרטית גנישה לבית־החולים הציבורי. אני משוכנע שבעתיד ייבנו בתי־חולים פרטיים במתכנת זה שבהרצליה, ובהם יהיה אפשר לבצע את כל הטיפולים והניתוחים ותהיה הפרדה מוחלטת בין הרפואה הפרטית ובין הרפואה הציבורית. כדי שהחוזר יהפך ללבן, ראשית חכמה יש להפריד לחלוטין בין הרפואה הציבורית לרפואה הפרטית.

אני אומר: בואו נשמור לפחות על חלק הארי של הרפואה, על הרפואה הציבורית, שלא תיפגע ושתוכל להשאר שחיזנית. מי שייכנס לבית־חולים הציבורי ייכנס אליו מטבע מחלתו ולא מטבע כיסו. ומי שרוצה להיעזר בכיסו, ילך נא לבית־חולים הפרטי. כך יהיה למיטב הרופאים יותר זמן לעסוק במחקר ובהוראה ולהקדיש מזמנם לבית־החולים. המרכיב החשוב ביותר בהצעה הזאת הוא שגם הרופאים יירתמו למיטשה ויקימו גוף כמו לשכת עורכי־הדין, שתצאותיו יהיו סובות יותר מאלה של לשכת עורכי־הדין, כדי לשמור על שהר המהנה ולכבע פיקוח קפדני וצמוד יותר. אני מאמין שזה רצונם הכן של 80 אחוז ויחוד של ציבור הרופאים, בעיקר הצעירים, אבל גם בקרב המנהלים. הרפואה הציבורית תמיד תהיה היכל השן של הרפואה ותוביל בה. מיסב הרופאים צריכים להישאר בה ושכרם צריך להיות כזה שלא יקריטו חלק מזמנם לעיסוקים במקומות שונים ומשונים. לרופאים יש קבס מהעיסוקים האלה, אבל הם מתועלים אליהם. זה יפסק אחרי הרפורמה ויהיה פיקוח קפדני שימנע חריגה מהנהלים.

תמיד מצטטים את שבועת היפוקרטס ובותנים את הרופא מול השבועה. בתקופת היפוקרטס, רוב הרפואה נעשתה בקו שבין שתי נקודות, ביחסים בי־לטרליים של רופא־חולה. יש לזכור גם שהרופא בתקופה הזאת לא השתכר מהרפואה, וכמו אנשי הדת קיבל מתנות ומעשרות מהציבור. בימינו המצב שונה, יש משולש: רופא־חולה־חברה. החברה, באמצעות נציגיה וסוכניה, היא שמחליטה בשביל הרופא כמה כליות מלאכותיות יהיו להשתלה, אם יהיו השתלות כבר או לא וכו'. החברה היא שקובעת כמה מחלקות יהיו בבית־החולים וכמה מיטות במחלקה, היכן ימות החולה ואיך יחיה החולה הזקן, או הבריא הזקן, ואיפה ימות. מכאן, שזכות ההחלטה של הרופא הולכת ומצטמצמת, אבל הוא הוא שניצב בחזית מול מבטי החולה. הוא בודד.

מצב כזה יצר תסכול ולהץ נוראים, עם קודקסים אחיים שונים להלוסין מאלה שהיו בימי היפוקרטס. התרחקנו משבועת היפוקרטס ומשבועת אסף הרופא ומשבועת הרופא העברי. אנחנו מחכים עכשיו למנהיגות אמיצה בשני המחנות.

לספרות, אמנות ועיון

בשדה עיון

חזון הקומונה

דב ברניר

יעקב עובד, „מאתיים שנות קומונה בארצות־הברית", הוצאת הקיבוץ המאוחד, „לי טבנקין", 1986; 624 עמ'.

אם כי מדובר במחקר שיצאר־לאור זה־עתה, מאבין אני כי ספר קלאסי קם לנגד עינינו, ובעתה לא יהיו הקומונות, מעבר לגבולות מדינת ישראל, סוד כמוס בקהלנו. יעקב עובד, איש קיבוץ פלמחים, דוקטור ומרצה באוניברסיטה תל־אביב ובאפעל, הוא שחילץ אתנו מן הביבליוגרפיה הדלה מאוד בנושא זה שהיתה מנת חלקנו בישראל והדיש לנו עבודה שתשרת אתנו, לשחות במשך שנות דור. לארכבדי קובל הוא – בדבדו על הביבור הישראלי – „עד כמה דל הוא הידע על נושא זה, בביבור הרחב". אדני יודע כמה אמיר־לב יתמודד עם 519 עמודי כתיבה צפופה, שאין בהם מלה אחת מיותרת, אך הללו ישמשו וראי מודיד־דרך לאחרים, המסתפקים בפופולאריזאציה שאינה משטחת ועושה רדודה את העיקר.

מכל מקום, הכתבר עצמו, בעשותו עבודה חלוצית בקרבנו, הוסיף משיפעת החומר שבצא בארה"ב עצמה ביבליוגראפיה המונה 300 ספרים, לרבות כ־130 מאמרים ומסות, והם עולים ומלואו, במלאכת ההיסטוריה, ספרי זכרונות, תעודות, דאיונות, ביקודי מקומות מן הדרך, ועוד ועוד. האדבי כל אלה הם ספר תעום עבורי מאמץ אני שלא אטעה באומרי כי קם ספר קלאסי לנגד עינינו, ומלבד כישורי המחבר הטחבר נכתב גם על־ידי איש קיבוץ, כלומר, אדם הדאה דברים לא רק מן הדרך, אלא גם מן הבחינה פנים חדנית: מבפנים.

עד כאן המחמאות, שכל־כולן משרתות יעד חשוב פרי־כמה הכנת הקומונה כתופעה מדרנית. אפילו ניתן למצוא את שרשיה באיטיים בימי־הבלה, בנזירי ימי־הביניים, או ביטוים בפאראגוד, ועוד. אם כה ואם כה, במאתיים השנים האחרונות קמו כ־270 קומונות בארה"ב ודוקא ומספר המשתתה. באופן קודיחי, עם 278 קימוצים הקיימים עתה בישראל. והשאלה הראשונה תהא: מדוע שם? סכן, כדובר לא בתופעה לגמרי ספוראדית, או מקרית. כתב המחבר „בשנת 1732 – לא היתה אפילו סנה אחת שלא נתקיימה בה (בארה"ב – ד.ב.) קומונה כלשהי; וראשית המאה ה־19 לא היתה ולו שנה אחת, בה לא התקיימו, בדחבי המדינה הזו, „ספר קומונות, בעת ובעונה אחת". מה גרם איטא לתופעה ייחודית זאת (שאלה דומה נשאל על עצמנו, בארץ־ישראל, בתנאים שונים תכלית שינוי? מסיב על כך המחבר, ביחס לארה"ב, או המרחבים העצומים שהיו פתוחים בה לתחרישבות. בו הנסיבות ההיסטוריות שרחפו כיתות דתיות נרדפות להפש לעצמן מקלט ומרגע תחת שמיים חדשים; ראית ארה"ב, עדיין דר ריקה מאדם, כמרחב להגשמת אידיאלים דתיים, הברתיים ופוליטיים, במיוחד בהשפעת אוטופיסטים אנגליים וצרפתיים בעלי שם, כרוברט אוון, שארל פורייה, קאבה, קונסידראן, ועוד; דו) מסורת ההתלכדות הקהילתית של כיתות פרוטסטאנטיות נרדפות שעזבו את אירופה. עוד בכרם תקבו יתר בארה"ב. הקיצור: מהגרים אירופיים אלה – בחלקם הגדול בעלי רמה בוסרית ואינטלקטואלית גבוהה – „בצאו נפגבים לא רק כסף קרקע כתולה, אלא גם מסורת אמריקנית סגולית, של סובלנות דתית, היפוד כנסיה שלטת ורודנית, לצד פתיחות ללא תקדים לחזסבות פרגאליות חדשות. וסאן בה כל רמיון לאמריקה של ימינו.

כדומה מהיהה ממש לכך נביא את קבלת־הפנים בה זכה רובדם אוון, בבואו, לראשונה, לביקור ממושך בארה"ב. בספר המחבר כי הא נתקבל על־ידי שני נשיאי המדינה – זה היוצא ובזה הנכנס, בעקבות הבחירות לנשיאות המדינה. אחר־כן הירצה בפני שני בתי הקונגרס, בשני הבשכים. לאחר־מכן, הופנה הרצאתו בעשרות אלפי עותקים, באכצעות הבטאון הרשמי של הקונגרס האמריקני. יתרון לפנינם בעבודת מחקר, כדרוגנכם הפרע ביחתר, כי יוסף ברץ, או יצחק כבנקין, או מאיר יערי, הין מתקבלים על ידי בית־הנבחרים הסינאט האמריקני, כדי להסביר להם את הצורך להביף את אמריקה בקיבוצים ובקבוצות. ומנים חדשים איפוא – וזמירות חרשות. כך או אחרת – לאחר דברי השבח שפרידרך אנגלס הבעיר השפיע על הפאלאנסטרות החדשות של האוטופיסטים האידופיים בארה"ב – באו אבלו דברי התפכחות, כאשר עבר „באוטופיה לבדע", ונתקבל תרוסם, בחוגים סאריסטיים וגם כלליים, כי אוון ופורייה הין תולמים־בהקיץ הבונים לעצמם כיתות באכסמה. ברם, המציאות האמריקנית היתה, בהתלקחות הסוציאליסטית שפקדה אותה ארץ, שונה לחלוטין. כותב יעקב עובד כי „בשנים אלה (1843 – 1846) קמו עשרות התארגנויות שהכשירו עצמן לייסד יישובים ברוח התיאוריה הפוריירסטית. התעוררות זו הקיפה עשרות אלפי אנשים והביאה להקמתם של כ־40 „יישובים פוריירסטיים". וכהברנו מסכם: „האוריסטים והפוריירסטים הקימו עשרות קומונות, בשנות ה־20 וה־40 של המאה הקודמת".

עד כאן – הסוציאליסטים שהפיעו כאחד, בהיחיה אל צורת החיים הכיתותית. קרמו להם אנשי דת, שראו בקומונה לא רק שיטה לנצרות הקדומה, לחיי השיתוף שהתקיימו בין שליחי ישו, אלא גם בשורת כיבוא הקרובה של המציה הנוצרי עצמו על־אדמות. מספר יעקב עובד כי „בראשית שנות השמונים" של המאה ה־20 אבדו את מספרן של קומונות ההוטרים (וכת פרוטסטאנטית שמדדה מדים שיתופיים יותר מכל כת דתית אחרת) בארה"ב ובקנדה ב־300, עם אכלוסיה של 30,000 נפשות". עם זאת, אם נתעלם מנכסים קיקונים, שלא זכר בנעוגע עם הימים הפיים שבילה במסגרת שיתופית; גם הקומונות דבו ימ־זוהר, כאשר ללא תגמול חומרי, עלוה יכילותן ופריונן על המשק הפרטי בחקלאות ובתעשייה. מדוע איפוא – אם הכל היה כל כך שהתפרקו בעוזן באיבן קומונות בעטות בלבד התקיימו משך זמן הגולה על עשר שנים, וספרות בלבד התמידו, בקיומן, למעלה מ־50 שנות־דור". מדוע? מונה עובד מספר גורמים: מרבית הקומונות הדתיות קמו בכמוה מפורשת להתבדל מן החברה הכללית „הזוכאת", ולא חיפשו כלל דרך להשתלב בתוכה. בתוחת כיתות דתיות יחודיות הין הן מלכתחילה כיפה בים הגדול של האוכלוסיה האמריקאית. אשר לקומונות הסוציאליסטיות, מעיד המחבר הערה מעניינת ביותר: „תנועה הסוציאליסטית האמריקאית החמיצה הזדמנות אובייקטיבית לפתח מפעל התיישבותי שיתופי: בין היתר, בשום שלמנהיגיה והוגי־הדעות שלה לא היה אמון בדרך הקומונאלית". מי יודע: באוקיינוס־ארבה זה קשמו ארצות־הברית, בתקופת התיישבות והגדרה ההמונית למערב, מי יודע אם לא היה בקום למען סוציאליזם קונסטרוקטיבי, שלפחות באורח חלקי היה דומה לבה שאירע בארץ־ישראל. בראשיתה ובהמשכה הרי היה זמן כאשר אנגלס, בטרם דרך את הכסייה לכל סוציאליזם אוטופי, כתב באחד מבאמריו הבוקרים, כי „בראה כי חלק ניכר של ארצם (הכוונה היא לארה"ב – ד.ב) יעבור עד מהרה לשיטת השיתוף בנכסים". ברם, אפילו הקומונות הסוציאליסטיות

(המשך בעמוד הבא)

הקומונאלית, היא, להערכתנו, הראשית האמיתית של חיי הקומונה, ממנה נגזרות כל הפונקציות האחרות".

חיים אנו בימינו – מכל מקום בישראל – בתקופה שבה האידיאולוגיה היא בשפל, ונראים קובעים עתה אצלנו הפראגמטיזם, והצלחה הכלכלית בצידו. ברם, דברים מפתיעים למדי לאלופי מחשבות אלה אומר המחבר: „מהנסיון ההיסטורי אנו למדים כי בנבבים מסויימים ההצלחה הכלכלית לא רק שלא הכמיחה את קיום הקומונות, אלא אף נשאה בחובה את גרעיני התפרקות. כשבוחנים את תולדותיהן של הקומונות ניתן לראות כי כל זמן שהתפתחות הכלכלית היתה מבוקרת על־ידי ההנהגה הדרוחנית של הקומונה... היתה כך תרומה חיובית ומקדמת. ומדוע לא יכלה להיות ההצלחה הכלכלית פאנאציאה להצלחה, אלא עלולה היתה אף לפגוע בריקמת הקומונה (אצלנו, הקיבוץ)? משום ש„השפעה שלילית מרחיקת־לכת ביותר היתה, ללא ספק, תידית העבודה השכירה, בקנה־מידה גדול, כגורם קבוע, במערכת העבודה והפעילות הכלכלית".

יעקב עובד

בדרך כלל, ניתן לומר כי ההיסטוריה חוזרת לא מעט על עצמה. למשל: לגבי הקומונות כי נבשלות הן כאשר הן מקבלות את דיכפין לסורותיהן וכי החברה בהן חייבת להיות מלכתיבית, ולאחר הבשרת לחיי שיתוף, כן לגבי הן כי דרושה להן מסגרת מספרית אופטימאלית, עם „תקרה" שרצוי לא לעבוד עליה. כך כותב מחברנו, ש„ברבות הקומונות הציבות הגיע מספר החברים ל־200 – 300 בקירוב. להגבלת גדל הקומונות היו כנים אומים כאשר אחד החשובים שבהם היה הצורך לשמור על קהילה בגודל שיאפשר חיים חברתיים אורגאנים, מתוך הארמוניה פנימית. עם זאת: הוא הוא גם אילוצים. נוסף, הא, לשמוע כי לא הקיבוץ הישראלי המציא את שילוב החקלאות והתעשייה כך עשו מרבית הקומונות הדתיות בארה"ב. מכאן ועד לחדירת העבודה השכירה, הדרך לא היתה ארוכה. שהר נגעה כאשר יתברר לנו כי המאמץ לרכז את הדיבוק עם העובדים השכירים היה לשווא. הקומונות „ניסו להשקיע את כספנן על־ידי מתן הטבות הקלות, בצורת שכר־עבודה קצת יותר גבוה מהמקובל בשוק העבודה... ההקלות לא מנעו מהפועלים השכירים מלהתייחס אל אנשי הקומונה כמעבידים". אנו, שהתנסינו במפעלים האחוריים של התנועה הקיבוצית, המעסיקים, דומני, כ־6000 פועלים שכירים, אולי נאזין למשפטים הבאים: „הרבר החמור ביותר היה כי בכל מקום אליו חודרה העבודה השכירה בחקלאות, בתעשייה ובשירותים, היא הובלה לעבודות בלתי־מקצועיות, קשות ובלתי־נעימות. חברי הקומונה, שעבדו עם השכירים, לא ישתלבו עמהם בעבודות אלה. רוחם עסקו בהנהלה, בפיקוח ובעבודות קלות ו„מסקסקות" יותר.

לקח עוד יותר חמור עולה לעינינו, בתיאור היחסים בין הקומונות לבין הסביבה הקרובה והרחוקה. הוכן היינו מרבים אצלנו על העיר, ועל עיירות־הפיתוח. מדוע? הוא לקרוא מה כותב יעקב עובד על כנון דא, בארה"ב: „מרובים המקרים בהם הסתמשו קומונות בעושרן לפיתוח מפעלים שקדמו את רווחה תושבי האיזור. אפס, כל מעשיהם האלטרואיסטיים לא הצליחו להפיג את אחידות הקנאה שהתפתחה בכל מקום שנפער פער בין דלות החוזאים הקסנים לבין התפתחותם המהירה של המשקים הקומונאליים". ומתברנו מוסיף דבר שמר בגין, בימינו, מן הראוי היה שיהגה בה: „אפשר למצוא בעתרנות ניפוח מכזון של תרמית עושרם של השייקים (אחת הכיתות הדתיות הקומונאליות), ועוד רמזים. על ודכים בלתי־כשרות (אי־תשלום מסים, מונופולים), כמקור לתעשרותם". מסתבר כי אין חדש תחת השמש, וכי בעיית יחסי הקומונה עם הסביבה – בחברה הבנייה על יסודות שונים לחלוטין – אינה פשוטה וחלקה לחלוטין.

★

אין חדש תחת השמש גם בתוצאים אחרים, ולעתים נראה לך כי הקיבוץ לא הכציא כמעט דבר שלא הומצא תחילה על־ידי הקומונות באמריקה: גם בהן היו הדרי־אוכלי־תרבות מרוחנים, וספריות ופעולה תרבותית ואמנותית עניפה; גם בהן הין בתי־ספר המשלבים עבודה ולימודים; גם בהן קשרו עבודה רוחנית ופיסית; גם בהן היתה דוגאציה בתפקידים; גם בהן התלכבו במעמד המשפחה הקומונה, הישו לקיים ליבה משפחתית, אי לאו; גם הן הקירבו על החברה מסביב, ולא היה עוזב קומונה שלא זכר בנעוגע את הימים היפים שבילה במסגרת שיתופית; גם הקומונות דבו יום־זוהר, כאשר ללא תגמול חומרי, עלוה יכילותן ופריונן על המשק הפרטי בחקלאות ובתעשייה. מדוע איפוא – אם הכל היה כל כך שהתפרקו בעוזן באיבן קומונות בעטות בלבד התקיימו משך זמן הגולה על עשר שנים, וספרות בלבד התמידו, בקיומן, למעלה מ־50 שנות־דור". מדוע? מונה עובד מספר גורמים: מרבית הקומונות הדתיות קמו בכמוה מפורשת להתבדל מן החברה הכללית „הזוכאת", ולא חיפשו כלל דרך להשתלב בתוכה. בתוחת כיתות דתיות יחודיות הין הן מלכתחילה כיפה בים הגדול של האוכלוסיה האמריקאית. אשר לקומונות הסוציאליסטיות, מעיד המחבר הערה מעניינת ביותר: „תנועה הסוציאליסטית האמריקאית החמיצה הזדמנות אובייקטיבית לפתח מפעל התיישבותי שיתופי: בין היתר, בשום שלמנהיגיה והוגי־הדעות שלה לא היה אמון בדרך הקומונאלית". מי יודע: באוקיינוס־ארבה זה קשמו ארצות־הברית, בתקופת התיישבות והגדרה ההמונית למערב, מי יודע אם לא היה בקום למען סוציאליזם קונסטרוקטיבי, שלפחות באורח חלקי היה דומה לבה שאירע בארץ־ישראל. בראשיתה ובהמשכה הרי היה זמן כאשר אנגלס, בטרם דרך את הכסייה לכל סוציאליזם אוטופי, כתב באחד מבאמריו הבוקרים, כי „בראה כי חלק ניכר של ארצם (הכוונה היא לארה"ב – ד.ב) יעבור עד מהרה לשיטת השיתוף בנכסים". ברם, אפילו הקומונות הסוציאליסטיות

(המשך בעמוד הבא)

שיחה עם נעים עריידי

להיות אמן גולה

מאת ענת לויט

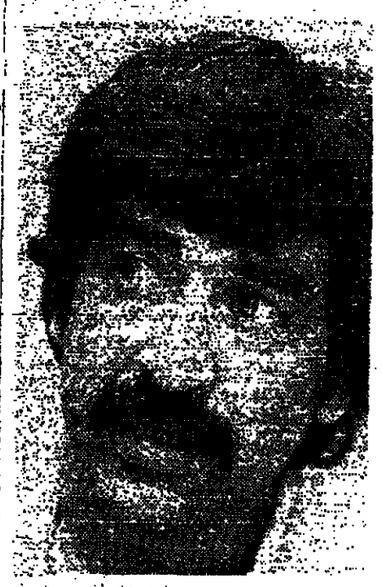

מתקדם מן השלב שבו מתפשטים אחר השלמה הבסיסית, אני כמו שכתבתי בשיר, חולם על דברים לבנים.

במאמר שפרסמת זה מכבר בחוברת „מיפגש" כתבת כי הימיום העצמי של המשורר הערבי הוא של אדם יקר, עייף, קמן וידוע לדבר שוליביקה במקום פארות. מה מידת הביקורת העצמית שיש בהגדרה מזו שלך?

אחרי 67', אחרי מלחמת ששת הימים, הרגה משורדים ידועים וגיבו לגבה הערבית. בגרה שמעו עליהם עוד לפני המלחמה. בשביל תושבי הגדה המשורדים האלה הין סמל, אידיאל. כששמענו על סמיח אל קאסם דימיים אדם בן ששים, מרובע ועם קרחת. כשהגיע ממרח אל קאסם לגדה, פגשו בחור צעיר, רזה. לא האמינו שזה באמת הוא. התבלבל אחרים. לראות מי זה סמיח אל קאסם. כך נתפס המשורר הערבי – כאדם מבוגר, מרובע, עם קרחת. הוא מנהיג פוליטי. אין משורר ערבי שאינו מנהיג פוליטי או פוליטיקאי. אני רואה את עצמי גלוח בדימוי הזה, מפני שאני חושב שזהו דימוי שלילי של הערבי כאדם וכמשורר. המקרה שקרה לסמיח, קרה גם לי. ב־68' נכנסתי למערכת כתב־עת ערבית במזרח ירושלים, באותה תקופה כתבתי מאמרים מפוצצים בעיתונות של רק"ח. כשהציגו אותי כמערכת, התבלבל אחרי לראות את נעים עריידי. המשורר הערבי נחשב לאיש במה של האדם בבאי, של יום הארמה. הוא עומד על במה ואומר בעצם קדא שיר שהוא נואם. יש משורדים ערבים מדהים ראשונה בשירת העולם, אבל הם מנהיגים בעולם הערבי.

שאלה אחרונה, בענין עיסוק אחר שלך – אחרי צבי גרינברג. מדוע דחקא בשיחתו בחדרת לעמוק במחקרך?

*שאלים אותי את השאלה הזאת בכל מקום. כשהעתי לשירת אחרי צבי גרינברג, לא ידעתי שהוא עורר מחלוקת כל־כך גדולה. כשהתחלתי ללמוד באוניברסיטה, התעניינתי במשוררים אקספרסיוניסטים. כיתבו אותי לשירתו של אחרי צבי. המתבר לי שזו שירה גדולה, ושאם אתה נכנס לתוכה קשה לצאת ממנה. גם אם לא תסכים לדעותיו השליטיות של יצחק לוי אמרתי, שמשורר אקספרסיוניסטי מגוייס, כמו רוב המשוררים הערבים, כמו אחרי צבי גרינברג. כתב לפעמים בעקבות אידע מסויים, אבל זה עניין לא אחר שזו דעתו האמיתית, הגלוחאלית, לגבי כל־מה שקיים. גרינברג כתב פעם שיר על לנין, שבו הוא משבח את אישיותו. בתחילת דרכו, אחרי צבי גרינברג היה סוציאליסט. באחד מספריו המוקדמים הוא כתב על הערבים כעל אחיו היפים בני שם. אבל כשהחלו המאורעות ורצחו חלק מידידיו, מקודביו, מבני עמו, ואחר כך אדעה השואה על כל זוועותיה – אז זה נקי שבאי לצפות במשורר אקספרסיוניסטי לכתוב נגד אלה שרצחו. אני לא מאמין שאחרי אחרי צבי גרינברג שנא את כל הערבים, את כל הגויים. יש להפחיד בין המיפגר הפוליטי של העם המסויים לבין בני התרבות של אותו עם. אם גרינברג כתב נגד הערבים, הוא תראי התבטן לכתוב נגד המימסד הפוליטי שאיבדו את המאורעות. אם הוא כתב נגד הגויים, הוא תראי התבטן להיטלר ולנאצים. אם מביאים כך את הנבטאויותיו הקיצוניות של אחרי צבי גרינברג, אין בעיה. בדגים מסויימים אני מוכן לשבוח חלק מהנבטאויותיו, כדי לראות את גדולתה של שירתו האחרת, המסאפיזיה, הלירית. אבל הוא נתפס כמשורר פוליטי. הוא דוקא הקריה לא להיות משורר מפלגתי. לא חיפשתי אחרי אחרי צבי גרינברג כקדרות, אבל אני רואה שעשים לי מה קרה.**

שרחמרה הישראלית, או הערבית, הגיעה אליהם. אם אני אומר כך, זה יכול להוות הוכחה שאני חושב שהרישגיות של התרבה השניה, יחתר חשובה מבחינה ערכית מהישגי התרבות המקורית שלי. אבל אני באמת, אף פעם לא שפטתי כך את הדברים. מה שכואב לי באמת, זה ששני העולמות הללו כל כך שונים זה מזה, כל כך מנוגרים. הקונפליקט קיים. אני מתקיים בתוך הקונפליקט שבין שתי התרבויות. לפעמים, כשאני רוצה להתחזק על נושא בסדרים עם החברים שלי מהכפר, נדמה לי שאנחנו לא יכולים להתחיל להתחזק מאותה נקודת זינוק, ולא על מישור שווה. זה עניין של שונות. צורת החשיבה השונה היא תולדה של תרבות שונה. אילו הייתי זר באמת, הדברים הין נפתרים. הבעיה שבשביל בני כפרי אני לא זר. הם לא מצליחים לתפוס ולהבין שאני רחשתי דפוס מחשבה שונה, דפוס התנהגות שונה, ולא באופן מלאכותי, מכני. את הדפוסים השונים האלה יקחתי. אני הגעתי לחידה בגיל שתים עשרה. אני מנסה לבטא את הקונפליקט העצום שבין שתי התרבויות, ולא את הערך השיפוטי, או מה לבחור, אלא איך לשלב.

האם לעצם מעשה כתיבת השירה, יש תפקיד מיוחד במילוי המטע הפנימי הזה שבו אתה שרוי?

כתיבת השירה, גם היא חלק מהקונפליקט שעליו דיברתי. תורת השיר הערבית שונה מאד מתורת השיר העברית. השירה הערבית יותר פוליטית. בימי הבדיים הערבים טענו שהשיר, תפקידו לכתוב את הפיסטוריה. בשירה הערבית, במקום שאין מקום לשירה נפש, לשירה האמיתית, על הבימות הערביות יש מקום רק לשירה פוליטית, לשירה מלחמתית. לשירה שתכתוב את הפיסטוריה הערבית החדשה. זה מפריע לי, מפני שאני למדתי והאמנתי בשירה מסוג אחר, בשירה שהיא אמנות. שהיא צורת התבטאות אחת ויחידה על נושא שאין אתה יכול לדבר עליו בדרך אחרת. השוני הזה גורם לי שבדרים, שסע בין שתי הכתיבות שלי: הערבית והעברית. עצם מעשה כתיבת השיר מעסיק אותי. מעסיקה אותי מהות השירה, הפילוסופיה של השירה. לנושאים האלה יש מקום בתוך שירתי. ביני לביני, כתיבת שירה משתרת אותי מהרצון לדבר על קשיי היומיום ועל הבעיות המיוחדות, שאין לי שום דרך אחרת לבטא אותן. כל דבר שאתה יכול להסביר אותו, בצורה יותר פשוטה, אתה אומר אותו. אני אומר את הדברים שיותר פשוט לי לומר אותם, בצורה של הרצאות או כתיבת מאמרים. בשירתי, אני מתמודד עם בעיות רציניות, של היותי אדם כפרט, של היותי דרוזי בתוך חברה עברית בתוך מדינת ישראל. בעיות שאינני יכול להתמודד איתן בכל צורה אחרת.

ובכל זאת, בשיחך „על חטא" אתה ריאה בעיפוק במלים, משחק שאף הוא בגדר חטא שחשאת. מדוע?

כשאני אומר – משחק במלים, אני מתכוון למשהו שהוא מעבר למשחק סתמי, לא למשחק במובן של חידון או שעשועון. השירה נכתבת במלים. כוחן של המלים אינו גדול דיו, כדי לבטא את כל מה שאתה רוצה לבטא. ואז אתה מנסה ליצור מבנים, סטרוקטורות, משחקי מלים, כדי שאולי תוכל איכשהוא להתקרב אל מה שרצית להגיד. אילו המלים יכלו לבטא את כל מה שרוצים להגיד, לא היתה נוצרת שירה. השירה כתובה במלים, אבל בקומבינציות מיוחדות, שאני קורא לזה משחק. זה אינו משחק קל, פשוט, משעשע. המשחק הזה הוא קשה. באשר למלה „חטא", שאני משתמש בה בשיר שציינת – אל תשכח שהקונטקסט של הביטוי „על חטא" הוא מאד יהודי. הביטוי הזה קיים גם בנצרות, בחידוי. נכון שעצם מעשה הכתיבה הוא חטא. בהקשר הדיסקורסיבי, זה מתחיל באפלטון, שאמר שכל המשוררים הם שקרנים. גם מחמד באפלטון הוא נגד שירה. גם ביהדות קיימת הרגשת הזאת. בכלל, בנוגעות האנושיות שירה נתפסת בחוכא, כי המשורר מתימר להיות נביא, וזה החטא. במישור הראשי שלי – כל אדם היה רוצה לעשות את הדברים, ולא רק להגיד אותם. כך נתפס אצלי שם הנושא. לשלל. יש הוא היחיד שלא הביא תורה. הוא יד את הדברים שהוא האמין בהם. זו לדעתי גדולתו. גם אני הייתי רוצה לאחוז כח ואומץ לעשות את כל מה שאני חושב. אני לא מצליח. אני עושה את זה בשירה, או אני חוכא לעצמי.

אתכתוב הגדולה אל המרמל על אדריכו וציטוטי השיר שלו, מרחה אף היא רבים משדיך, משמשת להם השראה. ובכל זאת, גם אתה, ואולי בעיקר בין החרים הלו, אתה מתגלה לעצמך ב„אמן גולה".

כשאתה לחיה בגיל צעיר, גדלתי בכרמל. אחר כך למדתי באוניברסיטה, שגם היא נמצאת מסמ על פסגת הר הכרמל. בזמנו הפסוק, תחתיראיש, אני אוהב את הכרמל. בזמנו העמוק יותר, הכרמל הוסף להיות עבורי סמל. אנחנו הרי אוהבים להסמיל כל דבר. אין לנו ברירה, בגלל המצבן האסוציאטיבי שיש לדברים. הכרמל כסמל הוא חלק מהתרבות האחרת שלי. לכן, בדבר הזה של ההסמלה, דווקא בכרמל שהוא חלק בלתי נפרד מחיי, ותחלתי לגלות את הגלות שלי. מרגע אמן גולה? משום שכאמן אני חש בהסמלה. הגלות היא פנימית, לא חיצונית. אני משתמש בכל המצבן הרוחני של השפה והתרבות העברית, כשאני לא חלק ממנה. אני לא ידעתי את השפה והתרבות האלו, אלא דרך החוויה הספרותית, מכלי שני. השאלה היא, אם מבחינה מוסרית יש לי זכות לטעון שהשפה והתרבות הללו הן שלי, או שאולי הן *בחזקת אל תתפתה לאשת רעך – היא יפת. היא מושכת.* אבל היא לא שלך.

הייתי אומרת שתרומת הזרות והגיבור שבה אתה נתון, הכה במקום מרוחאלית. שכן, גם לגבי מי שהיו לידיך הקרובים אתה כתוב – „ידידים רבים מישותי, וחם מחוד על שכמי. את ליבם תמיד מתחתי, אך דמם לא הקריב בדמי." מדוע?

אני אדם שחקר לרגישות מיוחדת לידידים, לאהבת הזולת. חונכתי לזה בבית. לפעמים אתה מרגיש שאתה מביר אנשים, שהם אוהבים אותך. אתה בונה ציפיות. אתה ילד טוב ירושלים. כל עוד אתה רוצה, הם מוחדים לך על השכם. אבל ברגע הקריטי, אתה לגביהם כמו כל אדם. אני לא רוצה לתת דוגמאות. אני מתכוון לידידים במישור החברתי. ברגע הקריטי הציפיות מתמוטטות. הם מתרחקים לך על השכם כל עוד אתה לא נעשה לאחד מהם, לאחד כמותם. אני מדבר על עיקרון, על הכלל. ישנם כמובן יוצאים מן הכלל – מעט מאוד יוצאים מן הכלל.

ובאשר לבני עמך, אלה שחולקם מצאם בתרי השוק, אתה כתוב – „עם ביהם אינו יכול לדבר עריבות בי אימותיהם הצרקיות ואחיותיהם הנוצריות וגיסיהם המוסלמים הרי מגברים בשמה אחרת – שמה אדומה ושחורה של דם ונקם." ואילו אתה „חולם בשמת השיר הלבנה על דיוקנאות מסוג אחר." מאיזה סוג?

אני רואה את הדרוזים כחלק מהעולם הערבי. לדרוזים יש ייחוד משלהם. אני רואה את עצמי כדרוזי לפני שאני רואה את עצמי כערבי. בעדה הדרוזית אין מצב קיצוני של חורה אל הדת. אבל האסלאם מצב כזה הוא מבעי, ואת הבעיה של העולם הערבי, שבוי על המסורת האסלאמית. המסורת האסלאמית היא מאוד שמרנית, שלא קרה לה, וכנראה גם בעתיד הקרוב לא יקרה לה, מה שקרה ליהדות ולנצרות. אין ליבראליזיה. אין מודרניזאציה. זו חברה שמרנית מאוד, שאנשי הדת שליטים בה. לכן החברה הזאת אינה מתקדמת. מזה סובלים הרבה מוסלמים וסונים שרוצים להתקדם. מזה סובלים הנוצרים בעולם הערבי. מזה סובלים הדרוזים בעולם הערבי. אנחנו, הדרוזים החיים בישראל, מוחזים כאן מיעוט קטן מאוד. לא יאמינו אם נגיד במספרים. לגרות כל הדעש שמקיפים כאן הדרוזים, הם מונים בפך הכל המישים, ששים אלף משפחות. הדעש שהם מקיפים מתאים לדעש שמקיפים מאות אלפים.

הדרוזים במדינת ישראל מפוחדים בכפרים שהלקם לא התפתחו מאז קום המדינה. לחלק מהכפרים לא היו כבישי גישה עד שנות השישים המאוחרות. אז בוודאי שתשובת המקומות הללו הם יותר מלאחים, פחות משכילים. אין שכבה אינטלקטרית. היום מתחילה להיווצר גם בכפרים הללו שכבה כזו. אבל אני מדבר על שני העשורים הראשונים. המחלבנו על הדרוזים בלבנון כגוף שמתבדל על עצמו. הם היו הוגגמה המשוח מבחינה מנהיגות פוליטית, מבחינת מנהיגות תרבותית, כלכלית. פתאום אתה מגלה שהם אנשים לא חזקים, ושהמודל שלנו כאן, במדינת ישראל, גבוה מהמודל שלהם. שם, לא רק שהמודל מתולה הרשיל הזה, אתה מגלה מה זה הנדרה שבתוכה הם חיים, חולם על דברים שהם בשלב יותר מתקדם מן השלב שבו מתפשטים אחר השלמה הבסיסית, אני כמו שכתבתי בשיר, חולם על דברים לבנים.

בחברת הנצרות הערבית יותר פוליטית. לגבה שמעו עליהם עוד לפני המלחמה. בשביל תושבי הגדה המשורדים האלה הין סמל, אידיאל. כששמענו על סמיח אל קאסם דימיים אדם בן ששים, מרובע ועם קרחת. כשהגיע ממרח אל קאסם לגדה, פגשו בחור צעיר, רזה. לא האמינו שזה באמת הוא. התבלבל אחרים. לראות מי זה סמיח אל קאסם. כך נתפס המשורר הערבי – כאדם מבוגר, מרובע, עם קרחת. הוא מנהיג פוליטי. אין משורר ערבי שאינו מנהיג פוליטי או פוליטיקאי. אני רואה את עצמי גלוח בדימוי הזה, מפני שאני חושב שזהו דימוי שלילי של הערבי כאדם וכמשורר. המקרה שקרה לסמיח, קרה גם לי. ב־68' נכנסתי למערכת כתב־עת ערבית במזרח ירושלים. באותה תקופה כתבתי מאמרים מפוצצים בעיתונות של רק"ח. כשהציגו אותי כמערכת, התבלבל אחרי לראות את נעים עריידי. המשורר הערבי נחשב לאיש במה של האדם בבאי, של יום הארמה. הוא עומד על במה ואומר בעצם קדא שיר שהוא נואם. יש משורדים ערבים מדהים ראשונה בשירת העולם, אבל הם מנהיגים בעולם הערבי.

שאלה אחרונה, בענין עיסוק אחר שלך – אחרי צבי גרינברג. מדוע דחקא בשיחתו בחדרת לעמוק במחקרך?

שאלים אותי את השאלה הזאת בכל מקום. כשהעתי לשירת אחרי צבי גרינברג, לא ידעתי שהוא עורר מחלוקת כל־כך גדולה. כשהתחלתי ללמוד באוניברסיטה, התעניינתי במשוררים אקספרסיוניסטים. כיתבו אותי לשירתו של אחרי צבי. המתבר לי שזו שירה גדולה, ושאם אתה נכנס לתוכה קשה לצאת ממנה. גם אם לא תסכים לדעותיו השליטיות של יצחק לוי אמרתי, שמשורר אקספרסיוניסטי מגוייס, כמו רוב המשוררים הערבים, כמו אחרי צבי גרינברג. כתב לפעמים בעקבות אידע מסויים, אבל זה עניין לא אחר שזו דעתו האמיתית, הגלוחאלית, לגבי כל־מה שקיים. גרינברג כתב פעם שיר על לנין, שבו הוא משבח את אישיותו. בתחילת דרכו, אחרי צבי גרינברג היה סוציאליסט. באחד מספריו המוקדמים הוא כתב על הערבים כעל אחיו היפים בני שם. אבל כשהחלו המאורעות ורצחו חלק מידידיו, מקודביו, מבני עמו, ואחר כך אדעה השואה על כל זוועותיה – אז זה נקי שבאי לצפות במשורר אקספרסיוניסטי לכתוב נגד אלה שרצחו. אני לא מאמין שאחרי אחרי צבי גרינברג שנא את כל הערבים, את כל הגויים. יש להפחיד בין המיפגר הפוליטי של העם המסויים לבין בני התרבות של אותו עם. אם גרינברג כתב נגד הערבים, הוא תראי התבטן לכתוב נגד המימסד הפוליטי שאיבדו את המאורעות. אם הוא כתב נגד הגויים, הוא תראי התבטן להיטלר ולנאצים. אם מביאים כך את הנבטאויותיו הקיצוניות של אחרי צבי גרינברג, אין בעיה. בדגים מסויימים אני מוכן לשבוח חלק מהנבטאויותיו, כדי לראות את גדולתה של שירתו האחרת, המסאפיזיה, הלירית. אבל הוא נתפס כמשורר פוליטי. הוא דוקא הקריה לא להיות משורר מפלגתי. לא חיפשתי אחרי אחרי צבי גרינברג כקדרות, אבל אני רואה שעשים לי מה קרה.**

שני עולמות ותהום ביניהם

פרק מרומן מאת מרדכי רון

בתחילת השבוע השישי, יום אחר אחרי כ"ו בשבט, באה התבהרות נמוג האוויר. השדות, שהפכו לביצה טובענית בשל הגשמים המרובים, הלכו ויבשו, עד שביום השלישי כבר יכול היה רן לשוטט לאורך גדות הירדן, לוללות את המים השוצפים, ולראות את כיפות השלג של הרמון, טהורות מערפילים ומענגים.

שמחה משיטוטו היו נעליו מכוסות בוץ, והיה עמל קשות לנקותן. חנה אמרה:

– אם גם מחר יהיה יום יפה, אפשר תבוא עגלה מיסוד המעלה ובה מצרכי מזון, ידקות ופירות, ונוכל לנוון קצת את האוחזות שלנו – ואחרי הדחה של רגע: – ונוכל, אם תרצה, לנסוע ליסוד־המעלה לכמה ימים. תוכל להתארח אצל משפחת מזרחי. נדבר על כך עם שמשון בגנם. שיבוא ודאי בעגלה. מה דעתך על כך? – ובשריגת עין רבת משמעות: – ותוכל להכיר את אילה, שושנת הגליל, גם להתאהב בה – וכשפניו הביעו פליאה, פירשה: – מהי אינך מבין הרבה בנות עוד תיפולנה ברשת מבטך הקומבינציה שבין הדברים? חשבתי שאני חדר אל עצמי. אבל אני מפריך את זה בספור של השיר. לגבי המלים – „חודתי בתשובה" – כבן למיעוט יש לי כל הזמן תחושה של חטא. לא מזמן סיפרו לי שגם ליהודים בגולה היתה תחושה כזאת. אני מרגיש חטא לאבא שלי, חטא לחברה שלי, חטא לבנים שלי, חטא למדינה שלי. החזרה בתשובה היא לא במובן הדתי, כי אם במובן החברתי.

באמת, אתה מרבה לכתוב בשיריך על השבר התרבותי שבו אתה נתון. אתה כתב – „לשעמים איני יודע איך להיות ואיך בין אדם ובין תרבות ומדבר." על פי השירים, אמנם נדמה כי אחד מקשייך נובע מאי היכולת להתלבן באורח הרמוני מעי, אילו משתי התרבויות אתה מקויף.

המצב האידיאלי הוא של קומבינציה

אבן אחת ואזוב

מאת עזריאל קאופמן

שלמה ספיר־נבו, „אודות חניתי", (שירים), מהדורת־מעריב, 1986, 55 עמ'.

אז ראה מה יכולה משוררת לעשות באמצעי תומרים כה פשוטים. בת תמימים, שלמית ספיר־נבו עושה זאת בשיר בן חמש שורות.

גם באבן אזוב
צורה
מרשך בידיו הקמטת
מים שאין לה
לחת
(19)

למקרא „אודות חניה" נזכרתי ב„הקו הדום" של המינגווי שעשה טיפוד נדיר במאבי פראטי המצטמצם לידי קו אחד, ים אחד וד אחד.

השיר המובא לעיל הוא, לדידי, מפתח למסר העיקרי שנכסף – בישוי לרצון האנושי והתמיד להראות ביקום קשה בכלים רופפים. ההצלחה בהתמודדות קיומית זו, אם היא בכלל אפשרית, נראית למשוררת כזכיה בטוב „שבאקראי" וכנסיון אפשרי „למלא חסד חסר" (48).

„אודות חניה" הוא ספר ביכורי־שירים שנכתב בשבע השנים האחרונות ויש בו מבחר ראוי להבלטה מיוחדת בשל כנותו, יופיו ופשטותו.

שלמית ספיר־נבו כותבת שירים ליריים, שירים קצרים ומהירים ועם זאת שירים רגישים מאוד. מאפיינת אותם לשון פיגוראטיבית־תמציתית, המעמידה לפעמים עולם פיוטי שאין בו מקום לשום דבר נוסף.

שירים לא מעטים מוקדשים לנושאים שבלב אותה, קנאה, געגועים, ולצדם שירים המעצבים התבוננויות ולפעמים מדוייקות מאוד באדם וביקום. רוב המאמר הפואטי שאוב ממקורות הטבע: האוזב והזחל, האבן הדרת, השקוף והים.

שולמית ספיר־נבו נמנעת מרצון מסממנים אופנתיים מוגזמים בפואטיקה. לא תמצא אצלה „שנות אור" מאולצות, „חלליות", „מחשבים" או „ליזרים". שירה מרגיש שוב ושוב שאין קשר בין איכות השיר לבין כלל המבאי הפואטי המופעל בו. גישה פלורליסטית יפה במיוחד לעניין זה, שהיי יכולתו של המשורר ליצור בתומרים הנתונים לשליטתו היא הקובעת:

בתוצת המים
נמלה מעל כתפי
כאן אני דוחה
כאבן הדם
(16)

השירים המקושרים לאהבה נעים בין קטנה מעצימה לבין שאיפה לשלוחת אהבים שאיננה מושגת בנקל. בשיר „בך מרי לילה" מובלט הפער בין עוצמת הרגשות של האהבה לבין אי־רשותו של הגבר הנאהב. הדבר מתרחש באמירה לילית המבליטה את חוויית היאוש והבדידות, בשירים אלה הביטוי המחושי מאד של החוויה הוא הקובע את כחם. לפעמים שורות אחדות בלבד מחזיקות את כל השיר. כך, למשל, בשיר „אילה" מקבל הנושא גיבוש מבריק במה שעושה האהבה המדשה לגבר הנאהב:

היא תמחיק בשפתיים רכות
רכש ומלח –
כהמי אהבתי מגומו
(4)

הנושא הדומנטי מעוצב לפעמים גם כזכרון במחוז מרבדי רוזק, כאירוע יצא רוזן ביקום, שם נחשפים האהבים מול אצרותיהם לשעבר. יש בכך שמץ של פסטה־מורגנה לצד הכרה שאי־אפשר לחזור למלאות המוחלטת.

בקבוצת שירים עניינם קטנות היומיום היפות לעצמן, אך בלי לוותר על כמיהה לזעזוע קיבוב. מסר כזה מתגבש באחד השירים היפים במיוחד:

נכשיר בנשך
אדרגים מיטות חם
לשמיכת אשליות יחוקה
והמה שאנו מרשמים
היא אינה
(50)

מרכיזותה של החווה הדומנטית ב„אודות חניה" אין בה כדי לקפח שירים המתייחסים לעולם הרחב האובייקטיבי. בשירים אלה יש פתיחות רבה לזולת ולסבלו במצבי מצוקה גוריליים, שרק האהבה האנושית בכוחה להמתיק אותם ולגנוף בהם מקצת נחמה

איש עיוור
עיניו מוטלות באבנים
בשדה פתוח
חובק את בתו הקטנה
אל מול מורגי החלון
ואומר לה
ראי
(35)

השירים המתבוננים במראות הטבע מזכירים רישומי נוף בעפרון הנוגע ולא נוגע בדיקדוק ושולט בהם יסוד אנומאטופאי, המתפקד כנגינה על מיתר אחד. בולט ביחודו השיר „בנוף הזוחף". שיר זה הוא, לדידי, יצא דופן בקובץ זה. ברקמתו הנבנית מיסודות אגרתיים ואנגסטרים משתקי תוליך קסום שבסופו השרעלים

יודים בין הקרצים
לצבוע פתח
על שפתיים מטשטלות ערגה
ושלג לה מבטה עיניים
בחמימות רבה של
אילה
(52)

אני רואה בשיר זה פתיח לכיוון חדש ביצירתה של שולמית ספיר־נבו, הוא מצביע על מודעות וזה לעקרונות המארגנים את כלי השיר. גם השיר „אודות חניה", אשר מצנו נגוד שם הספר, מכוון למודעות זו, לתזוזות השיר לכיווני־עיצוב נוספים בלי לוותר על הפתיחות לכאב ועל הרצון לגעוע ברק שברק.

בקו חד, חודר וחושף

מאת טליה רפפורט

אושקר קוקושקה, רישומים והדפסים במוזיאון ת"א, שדרות שאול המלך, ת"א.

במלאות מאה שנה להולדתו של אוסקר קוקושקה (1886-1986) נערכו לכבודו לאורך השנה העולפת מספר תערוכות ברחבי העולם – במוזיאון של ציריך, בגוגנהיים בניויורק ובסיים גאלרי בלונדון. את האמתנה נזרחן לי לראות בקיץ האחרון והיא היתה מקיפה, עשירה ומרשימה. המחווה המקומית שלנו לקוקושקה היא, כמובן, מוגבלת יותר ובתערוכה רק תמונה שכן אחת או שתיים, אך גם מבחר הרישומים, הדפסי האכן החתרים המוצג במוזיאון ת"א נותן מושג לא רע על כוחו ועוצמו של קוקושקה.

קוקושקה, יליד אוסטריה, למד אמנות בוינה וב־1910 עבר לברלין, שם השתתף בעריכת כתב העת הידוע „דר שטורם" (הסערה) אפשר לראות בתערוכה כרזה שעשה קוקושקה ל„דר שטורם" ב־1912, הרשם אבן צבעוני עם דיוקן עצמי שלו במבנן אקספרסיוניסטי חריף, קו כבד ומגושם, עיוותים קצביים, הגזמה בפרופורציות, עיניים מדגשות, פה פעור הנושף שיניים וכף יד גדולה וגסה. בחוברת זכוכית מוצג כאן כרך של גלינות העתון מ־1910 ובעמודי הראשון של אחד מהם מופיע גם איור גדול ומלודרמטי למחזה של קוקושקה „רוצח תקוות הנשים" וכן רשות שרוכות בתנועה אלימה על אשה.

במסגרת העתון פרסם קוקושקה סידרת „ראשים" של אנשי רוח מוכרים ומבריקים, שיצאת כאלבום נפרד. בקו בוטח, מגוון, חושף חודרי רשם קוקושקה את דמויותיהם של עודד העתון הרוארד אלדן, האוריכל אדולף לוס ואחרים.

מאותר יותר, ב־1913, עשה קוקושקה סידרת הדפסים בשם „קולומבוס הכבול", כאיזהרים למחזה שלו בשם זה, ובתערוכה מוצגים, בין השאר, איור מלא כוח, תנועה והבעה של אשה נוהרת על רוח רפאים ואיור נוסף בשם „הדרך לקבר" שהוא ביטוי אכזר־מלחמתי חזק ביותר.

מ־1916 מוצגת כאן סידרת „הפאסיון" – שישה הדפסי אבן שבהם נראה ישו מוכתר בזר קוצים, על צלב, בעת תחייתו מהמת. מבנהה של סידרה זו מצוק, כבד וסטאטי יחסית לאקספרסיוניזם הוינאמי, הרוסס בשלל קווים עצבניים, שמאפיין את קוקושקה בדרך כלל. רוגמה מייצגת לסגנונו הסיפורי ולכמת הבעה שלו בצבע אפשר לראות בתערוכה זו, בכל זאת, בתמונת השמן

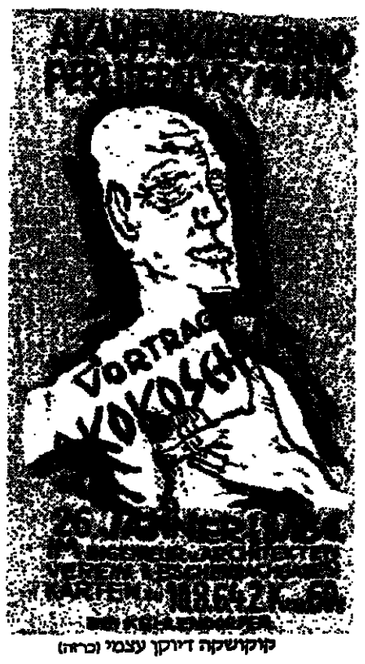

קוקושקה דיוקן עצמי (כרזה)

המאוחרת יותר שלו „שאול ודוד" מ־1966, שנתרמה למוזיאון. שאול נראה כה מהורהר ואילו דוד הצעיר הניצב מגן בגבו. התמונה מצויירת במשיכות מהמל קופצניות בגוונים שונים, שמתערבבים לכליל סוער. קוקושקה מעביר את המתח הפסיכולוגי הפנימי באמצעות המבניקה הנועלת ונגיי הכשר החוזרים, שמרצדים ויוצרים תחושה של עצבים חשופים.

בעקבות תמונה זו עשה קוקושקה כשנתיים לאחר מכן (1966-8) גם אלבום של 41 הדפסי אבן על הנושא „שאול ודוד", שבו עוקב האמן אחר אירועי חייו של שאול למן חיפוש האתנות ועד למשיחת דוד ותחתיו. גם הסידרה עשויה באותו מבנון של קווים מקוטעים, מתח אקספרסיוניסטי חזעזע רבה. לדמויות ראשים מוגדלים, הבעות פנים עזות, עיניים מרוחבות ופיות פעורים, חוץ שרוחות באוירה דרמאטית מאוד. עם הסיבות החוקות בסידרה נמנות פגישת שאול ובעלת האוב בעין־דור, קרב דוד וגלית ומות אבשלום בסבך האלה, וכל ההדפס הוא סבך דינאמי ופרוע.

סידרת הדפסים מעניינת נוספת מאותן שנים (1967-8) היא „הצפרדעים", שנעשתה על פי הקומדיה האריסטוקרטית של אריסטופאנס. היא מתאפיינת כקו אחד ועוקבני וכאופי גרוטסק, שבא לידי ביטוי בדיוקן דמיוני, מעוות, איתמני וגדיל של אריסטופאנס עצמו וגם בסצינות כמו דיוניסוס וכסנתיאס לידי אגם המתים או בצפרדעים המתוארות בצורות נמרחות ובאווירה דיסוניה, כמעט סוראליסטית.

יצירתו של קוקושקה היא חלק ממסורת אקספרסיוניסטית אירופית אחרת, המתחילה בהאן־גוך, מונק ואנסור, נמשכת בקבוצת „הגשר" הגרמנית ובאמנים כמו בקמן, סוטין, גיאודג גרוס ועד לפרנסיס בייקן ולפוסט־מודרנים הגרמני האיטלקי של העשור האחרון.

בשרשרת מכובדת זו משתלב קוקושקה כדוגלה בעלת ייחוד, ותערוכה זו, על אף צניעותה, מאפשרת לחוש בכך.

קוקושקה „רוצח תקוות הנשים"

כמעט־שואה באפגניסטן

מאת אברהם שלוין

בן־ציון יחושע, „גרמנים, נאצים ושנאת ישראל באפגניסטאן", הוצאת רימון, ירושלים: יוצא לאור במיזע המרכז לשילוב מודשות יהודי המזרח במשרד החינוך והתרבות; 40 עמ'.

מקובל לחשוב, כי מדיניות ההשתלטות של גרמניה הנאצית על המזרח־התיכון בתקופת מלחמת־העולם השנייה התבססה בעיקר על הקורפוס האפריקני של רומל, שפתח ב־1942 במתקפתו המפורסמת נגד כוחות הברית במדבר המערבי. מעטים יודעים, שלמעשה הנתה האסטרטגיה הגרמנית תוכנית מתוכננת יותר. על כך ניתן ללמוד ממסמכו של גרובא, השגריר הגרמני בעיראק בימי השלטון הנאצי, אל פון־דרוגבטרופ. „המון ליציאתנו מהעמדה הפאסיבית שלנו במדינות ערב יגיע כאשר הכוחות הגרמנים יכבשו את טיפלים (גרוזיה) והגרמנים יוכלו אז לחדור דרך מערב פרס למרחב הערבי. הידיד של התקדמותנו: כיבוש עיראק, סוריה, ארץ־ישראל, העלת־סואץ והמפרץ הפרסי".

המכתב, הנושא את התאריך 15.2.42, שהגר בעיצומו של מסע המופתי הירושלמי, חגג' אמין אל־חוסייני, במדינות המוסלמיות. במהלך מסעו זה, שנועד לגבש תנועה פאן־איסלאמית שתשמש ראשחץ נגד הבריטים, ביקר גם בקאבול, בירת אפגניסטן. זאת לדעת: חאג' אמין ביקש לכסס את יחסיו עם הדייר השלישי על בסיס פאן־ערבי, בשלב ראשון, ופאן־איסלאמי, בסוגה היותר רחוק. לאחר שנוכח לדעת כי המעגל הראשון הולך ונסגר (והא ראייה – מרד ראשיד עלי אל־כיילאני בעיראק ב־1941 ושיתוף־הפעולה של האוכלוסיה המקומית בסוריה ובלבנון עם שלטון וישי, הפרד־נאצי) הגו לפעול גם למען יצירת חזית שתכלול בקרבה את המאמינים המוסלמים באשר הם. מגמה זו עלתה בקנה אחד עם הקונספציה הוויסקראית, שלאחר לבסים לא מעטים קבעה לבסוף – והרבה אף מצא אז ביטוי בשיפורות־התעמולה הרשמיים – שהאיסלאם, כמו הנאציזם, הינו אומדיטרי וחוסלי, כשהאידיאלים של שניהם מושתתים על אמונה עיוורת, ציות ללא פורדין ומאבק. שניהם אינם סובלים אינדיבידואליזם וחשיבה עצמית של המשק הכלכלי.

התפתחות מסוכנת זו, לו מומשה באפגניסטן, היתה עלולה לגרום לכך שמעצמות־הברית יתקשו את כוחותיהם באותו חבל־ארץ ועל־ידי כך יקלו במידה מרובה את תהליך השתלטותן של גרמניה ויתר מעצמות־הציר באיזורה. נקל לשער מה היה עולה אז בגורל יהודי אפגניסטן שבלאו הכי סבלו מרדיפות, מהשפלות ומנישול מצד האושבים המקומיים שהוסתו על ידי מנהיגיהם, הסידי הדייר השלישי (התעלוליות וגיעו לשיאן בשנת 1935 בפרעות שהתחוללו בקאבול, שבמהלכן נמצאו „רק" כמה עשרות יהודים). בפסע היה בינם ובין שילוחם בסמליהם למחנות־השמדה באירופה. קטסטרופה רבת־ממדים זו נמנעה ממש ברגע האחרון עם כיבושה של איראן באוגוסט 1941 על־ידי כוחות אנגלו־רוסיים שאיימו לפלוש גם לאפגניסטן. היה זה חודשים ספורים בלבד לפני שאושרה תוכנית האנוס הדרי היהודים לא יכולים להסתים בצורה כה ברגית אלמלא הוחש תהליך הכיבוש שריכא את רוחם הבלתי־נלאה של השלטון לבצע את מצוות האדונים מבדליך... מעטה נאלצה ממשלת אפגניסטן, בראשות המלך מוחמד זאהר שאה, „לשנות כיוון" ולשתף פעולה עם בעלות־הברית.

מכאן ואילך אנו עדים לנסיונות חוזרים ונשנים להשוך את אפגניסטן ל... ארץ מקלט שתעניק מחסה ליהודים מליטי שואה עד יעבור זעם, והמרובר הוא לא באלפים ואף לא במאות, אלא בכמה עשרות רופאים, מהנדסים ארכיטקטים וכו', רובם מארצות הבלקן, כשהמטרה הסופית היתה להעלותם לארץ־ישראל. על ההתכתבות הענייפה שהתנהלה בסוגיה זו במחצית הראשונה של 1943 בין בצרת הסוכנות היהודית באנקרה, חיים בר־לב, ובין נציגיה הרשמיים של אפגניסטן, ראשי יהדות הבלקן והמוסדות הרפואיים בארץ־ישראל נוכל ללמוד ממסמכות הנאה שהתגלה זה עתה לאור בן־צמח־יהושע, המאמר המופיע בקובץ „בין פרסם בעקבות ב־ביינבנס", גיל' 30. (ראשלים, המכרה, שנבא מנבל, הוצאת הספרים ע"ש י"ל מאגנס בירושלים, השכיל לרלות פרטים חשובים שלא נודעו עד כה בשער בתרבים. בייחוד ראויה לציון הפרשה המופלאה של הניסיון להציל מגיהנום מוסחים יהודיים (ובמכות לציל), שעמדה לצאת אל הפועל אילולא עמדתם הקשוחה של הבריטים אשר חששו שמא „בתיבי אויב" אלה יסתננו בסופו של דבר לארץ־ישראל ויהנו בה גיים חמישי. מלבד המומר המצוי בעיקרו בארכיון הציוני המרכזי, ראיין המחבר גם את חיים בר־לב עצמו ואף מסתמך על מכתב מארכיונו הפרטי של הלה כדי להצביע בעליל על מדיניותו ובכוחה הצניעה של משרד־החוץ בלונדון; ולא זו בלבד אלא שממשלת הדר מלכותו הפעילה לחץ בלתי־פוסק על ממשלת אפגניסטן שתחזור בה מהחלטתה לממש את רעיון ההגלה (וראה על כך בפרוטרוט בעמ' 31, שם מובא מכתבו מיום 3.6.43 של הנקרי ממשרד־החוץ הבריטי אל לינגמן במשרדי המכונות היהודית בלונדון).

אם כתוצאה מהתשתלטות האנגלו־רוסית על איראן הוסרה חרב הכליה מעל ראשי היהודים באפגניסטן, עדיין היה מצבם רחוק מלהשביע רצון. מסתבר שהמדיניות הפרו־נאצית של אפגניסטן היתה לה לדעתי גם לאחר ש„יצאה מן המשחק" בשנת 1941, שכן הדם, אם כי בלתי־רשמי, הוטל על סחורות אפגניות ולא היה להן ביטוי בשוקי העולם. הכלכלה בארץ זו הדרדרה הגיעה לשפל המדרגה, ומכון שהריאקציה לא איחרה לבוא וניתנה על ראשי היהודים: „כבל שתוצאות המלחמה השפיעו לרעה על כלכלת המדינה – קבע בן־ציון יחושע – כן חלו וגאו רגשות שנאה כלפי היהודים בגיצחום של אלפי תגיכים נאצים. לצד התעמולה הערבית". וכאן הולך יחושע ומונה אחת לאחת את המכות הקשות שספגו היהודים בשנים שנותרו עד תום מלחמת־העולם השניה, מעין „אלה אוכרה האמיה" (עמ' 32: גירושם ורימום בערים קאבול והיראט; התרשחותם מתצאה מרדיפות בלתי־פוסקות; עלילות־דם; גיום ושבה לצבא האפגני לגיליאי 20-40; עבודות־כפייה; הוצרמת רכוש; שלילת אזרחות; רעב ומחלות. אך באמת לעיל, יש להתבונן בכך שלכלל השמדה שיטתית לא הגיעו האפגנים, שלא כביתר ארצות־הכיבוש, שבהן היסיבו משתפי־הפעולה המקומיים לממש את תוכנית הפתרון הסופי ביעילות ובדבקות שלא מעלמא הדין – כאן מגבו תנסיבות הפוליטיות שנוצרו מאז כיבושה של איראן מבני העם האפגני (שיש אומרים כי מצאצאי עשרת השבטים הם) לעשות ביהודים ככל העולה על רוחם. את שנאת ישראל לא היה במחון למנוע כליל, והיא באה לידי ביטוי מכאיב בצורות שהוזכרו לעיל.

על מצב של כמעט־שואה כאן זה ניתן בהחלט לומר: „גם זו לטובה".

„פעמים" 28

חוברת „פעמים" שבהוצאת „יד יצחק בן־צבי" – מספר 28, היא השנייה בסדרה של שלוש חוברות שמוקדשות לקהילות יהודי ספרד המזרח בתקופת השואה.

החוברת הראשונה, עסקה בקהילות שהיו תחת כיבוש נאצי אשר בתן הושמדו יהודים. חוברת זו עוסקת בקהילות אשר בתקופת מלחמת העולם השנייה היו תחת שליטת איטליה הפאשיסטית וצרפת של וישי (איטליה, לוב, אתיופיה, תוניסיה, מרוקו, אלג'יריה, סוריה ולבנון). במדינות אלה אף שמבטנת השמדה לא הסיקה להגיע אליהן – סבלו היהודים מתוקיקה נוגעת וגזירות כלכליות וחברתיות.

בחוברת שבעה מאמרים העוסקים בהיבטים השונים של הקהילות היהודיות בארצות אלה, מאת מאיר מיכאלים, עמנואל סרוזיון סימי, רחל סימון, מיכאל אביסמיל, יצחק אברהמי, אברהם הטל, עידית אבנסקר־בלי.

עם „הפעמה" הוחברת השלישית – „פעמים" 29 – תעסוק הסדרה המקיפה, בחוצר שיחוקה, אי פעם – בארץ ומחוץ – לקהילות היהודיות במזרח בתקופת השואה.

שני עולמות

(המשך מהעמוד הקודם)

מציאותו ולספר גדולתו בעולם הזה: „ואביתה תהילה מבראיסמה". עולם קטב, שקל ומדה: „מי מרד בשעלו ארץ", אין ספקות, הכל ודאי כשמו, הכל בשקמו. על כל שאלה ושאלה בדרכה: יש תחילה וקץ, יש סיבה ותכלית, אף האדם – מקומו קבוע ושמור בתוך מערכת משוכות ושלם משוכר.

העולם האחר: אין סוף של כוכבים, באין סוף של גלקסיות. העולם הזה אינו אלא רסיס מקרי שניתן במקרה, שבריר של חומר, שבריר של זמן, שבריר של מקום. האדם שבריר של שבריר, ויצר שבויצר, גולילית חולפת. האדם בבריותו, יציר בלא יוצר. אין שום ודאות, הכל בספק, המחר האדם – אין: שדד רק מחר השוקל, והחומר אל־על, אל הכול, על אף הכול: מרקיע שחקים ויורד תהומות.

התרוקנות העולם מבראו הופכת אותו על פניה: מה טעם תפילותיה של סבתא? מה טעם תפילותיו הוחרות של סבא בימים נוראים? מה טעם תפילותיהם של כלל ושל פרטי הוכל קול קורא מבדבר של ברידות. אם נטלת טעמה של תפילה – נטלת טעם כל קשר בין האדם לבוראו. כל האמונות, כל הפולחנים, כל התפילות – כולם כאבר הופכים עבודת אלילים!

הנה תוצאותיו הבלתי נמנעות של המהפך הבלתי נמנע: הנה תוצאותיו של הלילה הזה, כאן ועתה, על פיסה קרקע קטנה מול רקיעים ומדבר נוסבי נסף. הא, הזעיר, האבר בידמדי עולם, הלך ושלף עצמו מרחמה הרחום והחם של האמונה, נדחף כאין עוצר, אל הקר, אל הספקנות, שאין חוזה ממנה. צמרמורת חולפת בו. קיומה של אילה על יד מחזיר אותו אל המציאות. כאן על יד, כשרוח ביה, אין ברירות. הוזיק בה חוק ואיסן אותה אל לב. והיא, כמו חשה בכה שעומד עליו, מתרפקת עליו בדחק ומיטיבה אותו. חומה הטוב חודד לקרבו ועומד כמגמת־מגן נגד הקור השופע מן העולם החיצוני, מן הדיק, ומביאותה ומראית מוציאה אותו מבריותו – מה היה שהה בלעדיה?

אין בריות, האדם חוד אל עצמו, אל האת שלידו, אל אילה.

הלכת ומחבורת לו גם דרכו בעתיד. אף זה פועל מבראיותו ולספר גדולתו בעולם הזה: „ואביתה תהילה מבראיסמה". עולם קטב, שקל ומדה: „מי מרד בשעלו ארץ", אין ספקות, הכל ודאי כשמו, הכל בשקמו. על כל שאלה ושאלה בדרכה: יש תחילה וקץ, יש סיבה ותכלית, אף האדם – מקומו קבוע ושמור בתוך מערכת משוכות ושלם משוכר.

העולם האחר: אין סוף של כוכבים, באין סוף של גלקסיות. העולם הזה אינו אלא רסיס מקרי שניתן במקרה, שבריר של חומר, שבריר של זמן, שבריר של מקום. האדם שבריר של שבריר, ויצר שבויצר, גולילית חולפת. האדם בבריותו, יציר בלא יוצר. אין שום ודאות, הכל בספק, המחר האדם – אין: שדד רק מחר השוקל, והחומר אל־על, אל הכול, על אף הכול: מרקיע שחקים ויורד תהומות.

התרוקנות העולם מבראו הופכת אותו על פניה: מה טעם תפילותיה של סבתא? מה טעם תפילותיו הוחרות של סבא בימים נוראים? מה טעם תפילותיהם של כלל ושל פרטי הוכל קול קורא מבדבר של ברידות. אם נטלת טעמה של תפילה – נטלת טעם כל קשר בין האדם לבוראו. כל האמונות, כל הפולחנים, כל התפילות – כולם כאבר הופכים עבודת אלילים!

הנה תוצאותיו הבלתי נמנעות של המהפך הבלתי נמנע: הנה תוצאותיו של הלילה הזה, כאן ועתה, על פיסה קרקע קטנה מול רקיעים ומדבר נוסבי נסף. הא, הזעיר, האבר בידמדי עולם, הלך ושלף עצמו מרחמה הרחום והחם של האמונה, נדחף כאין עוצר, אל הקר, אל הספקנות, שאין חוזה ממנה. צמרמורת חולפת בו. קיומה של אילה על יד מחזיר אותו אל המציאות. כאן על יד, כשרוח ביה, אין ברירות. הוזיק בה חוק ואיסן אותה אל לב. והיא, כמו חשה בכה שעומד עליו, מתרפקת עליו בדחק ומיטיבה אותו. חומה הטוב חודד לקרבו ועומד כמגמת־מגן נגד הקור השופע מן העולם החיצוני, מן הדיק, ומביאותה ומראית מוציאה אותו מבריותו – מה היה שהה בלעדיה?

אין בריות, האדם חוד אל עצמו, אל האת שלידו, אל אילה.

הלכת ומחבורת לו גם דרכו בעתיד. אף זה פועל

מגדע בדיוני

הגזע החדש

תרגום מל/מאת קרלין באבאס צ'יר/תרגם מאנגלית שמואל לחמן/מתר/428 עמ'.

בראשית הוקמה תחנת מול סהה נעשו כל ביני דברים שאי אפשר לעשותם עלי אדמות ושמבמה ובכמוהה יצא האדם להקים תחנות נוספות בכוכבים רחוקים. אם אם, ובלי שיחסי כדור־הארץ יתנו דעתם על כך, עם גזע אנרטי תרש – אנשי תיין הנשים את כל יכולם בעולמות בלאבותיים ואינם מבירים בכוח דיקה לאמא אדמה ושלא לדבר על בכורתה. כך חלה המלחמה רבת הכנים שהבאה לפתע לגבולו של כדור־הארץ, לתוגת פל. כך זכתה מחברת הספר הזה בפרס הוגו הזיקרי.

בטחון

סיפורו של יעקבה

המכתבים של הפלמ"ח/ מאת צביקה דרור/ההוצאה לאור של משרד הבטחון הקיבוץ המאוחד/ 237 עמ'.

„בעמים אחרים קוראים להם פשוט 'סוכנים' או 'מרגלים', על כל המטען והחילה המצורפים בביטוי זה. ואילו אצלנו זה כינוי 'מסתערבים'. הם, משמע „קבוצה בת עשרת אחדות של לוחמים, אנשי מודיעין, שעוצבה בכוח ההיתוך של הפלמ"ח", שנודעה גם בשם „השור" (והיתה, לימים, עם הקמת צהל ליחידה ש.ם. 18), מי שפעלו מעבר לקווים בארץ ומחוצה לה, ובכללם שבעה שנפלו במילוי תפקידם. לידת הסיפור של מקצת עלילותיהם המופלאות בהצעתו של ישראל גלילי המנוח לדובב את יעקב כהן (יעקובה) איש אלונים ומן הדמויות הבולטות ביותר ביחידה. המשך המעשה בסיפורנו של זה האחרון ליטול ממה ששייך לכל היחידה ולאנשיה ובבחנתו למסור עדות אישית עד לפירוק „השור". לכך נוספו עוד עדויות ומסמכים שנכפפו לשיקולי צנזורה ושמתוכם נולדו פרקים כמו בשער הוחרים (של נבל חיפה). מכונית תופת (שפוצצה במוסך אבו־סאם ברחוב נצרת בחיפה) או עמאף ג'ודג' מארח לטופת (בקוניטרה). הספר כלול בסדרת לוחמים ע"ש יגאל אלון.

דפדוף ראשון
ספרים חדשים

מאת אבי טנא

שירה

על השמיניות

מאלגביש ומעלה/מאת ש. שלום/עם עובד/160 עמ'.

הכרך הארבעה־עשר לכתבי ש. שלום נקרא „אלגביש". כחלוף שני כרכים נוספים למניין הנה בידינו „מסכת שירים על השמינית" וכה מה שלמעלה ממנו – י"ג מחזורי שירים שכולם בני שמונה שורות. בהם, לדוגמה „אם לא הלילה – מתי?/ אם לא כשהכל בי עיוור לשריפה,/ מתאי המוח עד הלב הדוי,/ ואני על מזבח מצעי לעייפה/ בנותק מכל קשר חסות או מסגרת,/ ועיני פקוחות למהות האחרת/הניצבת עלי ובידה המאכלת –/ אם הלילה, למה באתי להלוך?"

ספרות

נסיונות חוזרים

עולם ומלואו בו/מאת שמעון בן־גוריון/רשפים/159 עמ'.

אמר המחבר „ספרי זה, הסלישי והאחרון על אודות מ"ב (הוא אביה, מיכה יוסף ברדיצ'בסקי (בן־גוריון)), מצוקי מנסיונות בודדים, נוספים חוזרים, להבהיר, גם לעצמי, בנה ייחודי. הדברים נכתבו לסרוגין במשך שנים רבות ומשקפים גם מה שהייתי מגדיר כ'דרך קורא בסופר שלו'... הדיבי לחזור ולהדגיש את מטרתי העיקרית בכתיבתי על מ"ב, והיא – להמציא חומרים, למסור מידע, להפנות אל ערכים שבחלקם עודם גנוזים. ... מוצא אני את עצמי בפני חידון שלדעתי, יש להקיפו בולה מורשת לאו דווקא מיקשה אחת, אך בצין פסיפס אשר מן הנמצע לתחסיר אפילו אבן אחת מאבניו". בין פרקי הספר שלבי התוודעותי אל מ"ב, דרכו של מ"ב כמבקר ספרות, בין ברנר לברדיצ'בסקי, בשולי מחקרי הנצרות של מ"ב, ותיכר מחנות המשנה של הספר, המוסבת על גיבורת „מורד ומשורר".

פובליציסטיקה

יהודי וציוני

אבני יפוד/מאת שמואל שניצר/ספרית מעריב/336 עמ'.

„אין עדות נאמנה יותר לארציותם של דברים הנאמרים במאמרי עיתונות, מן הנייר שעליו הם מודפסים. הוא הולך ומצהיב עם השנים. סופו שהוא מתייבש ומתפורר. מה שנראה בשעת מעשה כעומד בחומו של עולם, יורד משם ונרחק אל השוליים" – דברי שמואל שניצר, מי שהיה עד זה לא מכבר עורך „מעריב" בפתח אסופה של עשרות מבין מאות מאמרי האמורה להתריס נגד הארציות ולעיל. בתוכה שישה שערים: מהו יהודי, ארץ־ישראל, בין יהודים וערבים, מול אומות העולם, חברה וכלכלה, על ראשי האומה. בעליהם מעיד עליהם: „אני מקווה שהם מצטרפים יחדיו להסקפת עולם של יהודי וציוני שהכתיבה היתה לו סר־חיים בכשך שנים רבות והוא ראה בה מכשיר חינוכי וגם נשק במאבקים על קיומו של עם ישראל ועל תחייתו בארצו".

חזון הקומונה

(המשך מהעמוד הקודם)

שקבו, חוץ המנהיגים הסוציאליסטים שלא רחשו להם אכזן, לא אורו עוד לפרוץ את כרידותן, הגיאוגרפית והרוחנית כאחד: „הקומונות הסוציאליסטיות, כותב מחברנו, הקימו כישובים קטנים, מבודדים ומרוחקים מרחק גיאוגראפי רב ממרכזי האוכלוסיה ומוקדי התסיסה החברתית והפוליטית. כך קרה שהקומונות הסוציאליסטיות, שקמו כדי להות חיל־חלוץ לשינוי פני הסברה, מצאו עצמן מתקיימות בבריחות „לא מחויבה, בחוברים בידידים". לדחיקה זאת אל השוליים של החברה האמריקאית נתלוותה גזרה נוספת: מעמד הדרדרה. כותב עליכך מחברנו: „בעיית מעמד הדרות, המכבידה על כל מערכת הרכוכית, היתה מורכבת פי־מאה במציאותן של הקומונות, מחברות ולונטאריות בעלות מערכת ערכים הומנרדת. בארה"ב הדמוקראלי לאלו השוררים בחברות בנות־זמנן... בני הדור השני והשלישי, שנולדו אל חיי הקומונה, גדלו בעולם אחר מזה שבו גדלו אבותיהם. לדיבם היה חסר המימד התרוייתי שבעצם הנסרפות לכם, או לקומונה, הוא המימד אשר בנה את עולמם הרעיוני של מייסדי הקומונה. על הפער הזה היתה יכולה לגשר רק מערכת סוציאליזאציה אינטנסיבית, שיטתית ומתוחכמת, אך, לדעת הכולל, זו לא התפתחה בקומונות החיצוניות, בקומונות".

ההקבלה עצמו כמעט ועולה מאליה הקיבוצים נצבים לרוב גם הם הרחק מן הדיה הדרך הנעיר בתוכם מתרחק מהקרות הדיקה הסביבה מכפתת לעדים גם הא רגשי עויינות לקיבוץ „העשיר" והמסודר. המתח הרעיוני בקיבוץ נולד מבדוקת הדמים. לאומנו – ולעתיבוא – גודמים היסטוריים עזים עשו לקיבוץ, כה שלא עשו לקומונה בארה"ב הקיבוץ – ודק הא יכול היה לעשות זאת – כבס את הסכנה, הסדיר את הקם בארבה הנוף הלאומי, ודק הא, נכון ומסוגל היה למנן את בפעל התחייבות. בדוגה שיתופית, בסטר, בנר ובריא: הארגון הפדראלי של הקיבוצים, ודק הא, מסוגל היה לחלץ כל אחת מיחידותיו ממאבקה הבודד לקיומה והיסודותיה הקיבוץ, ודק הא, יכול היה להפתיר ולקים בבאמתעות לקראת המאבק על עצמאות ודמונות העם. הקיבוץ היה איסוא צורך לאומי עליון – בעוד שהקומונה האמריקאית היתה אמנם פרי דמיונו של אדם – דתי, חלוני או סוציאליסט – אך לא היתה הנבר הבחוד של הבציאות האמריקאית, בעצם היוזרותה. עם זאת – עם כיצון מדינה ישראל הבסבסתה – ניצב, לעניות דעתי, אולי זו הפעם הדמונה, הקיבוץ בפני בעיית הקסר כלו עם הסביבה הקרובה הדחוקה, ועם בעיית פער הדחות, כאשר חומרה הסובבת שופעת פיתויים, ולעתים אף אפשרויות והזדמנויות שאינן מצויות בקיבוץ עצמו. גם יחסי ה„אני" וה„אנחנו" בבחינת מה שקראו „הבישוב העצמי" של היחיד, עולים והולכים מתודעה הציבור.

בעיה זו כבר היתה ידועה בקומונה האמריקאית.

נביא כאן, בעקם אחרונה, מובאה לכך מדברי המחבר עצמו: „הקומונות שכרו על דמה הרבותית בגזהה מן הבקולל בבריבון... הפעולה והרבותית ארפשה ביטוים בגוונים של כמרונות אמנותיים־אישיים, אולם מרחב החתפתחות שלהם הגבל בסכנת הנדרים של הקומונה. לא היה בהן עידוד לכמרונות אמנותיים־יצירתיים לשמם... ניתן לקבוע כי הקומונות לא היו חמה מה טופחו כמרונות בתחומי היצירה האמנותית". לכל הדעות, הקיבוץ בעד כאן בעד גדול מאד קדימה, ובכל זאת הסאלה ההה – הנשאתי המפעיל הא את מלוא הפוטנציאל ההגותי, המדעי, האמנותי, והחברי בחבריו בעלי הכישרון ההמראתי.

יעקב עובד לא דן בעתיד הקיבוץ. לדעתי, השאלה ניצבת בפני כולנו. בודאי, איש בינינו איננו מסוגל – לא הוחלטית ולא דרך הסערה – לדעה אם הקיבוץ יהיה מבוגל, ביום בן הימים, להיות מחוזרים אינדיבידואלית, כלומר, לבל – או שמא ייאמר תמיד נחלת מיעוט. עם זאת, מה שנראה סביר הוא שחיי החברה בעתיד יהיו, הרבה יותר מאשר בימינו, שיתופיים ודמוקראטיים במלאכת הייצור וכן הרבה יותר שיתופיים בצריכה הבסיסיות, תוך הסרת עיקר נטל עבודות־הבית מכתפי האשה הבסוחרת. עד כאן – הצד הפיתופי וגם הראציונאלי בחיי הפרט הכולל. אך עם כל אלה, לא פחות סבור יהיה להניח כי גם היחיד יחדש את שלו ולאדיר שישלא את מלוא הכבר כלפי הכלל הא יתבע לעצמו את מלוא חירותו. לשון אחר: איש אינו יודע כיצד, בגבבי העתיד אולי לא הרחוק מאד, יעלו

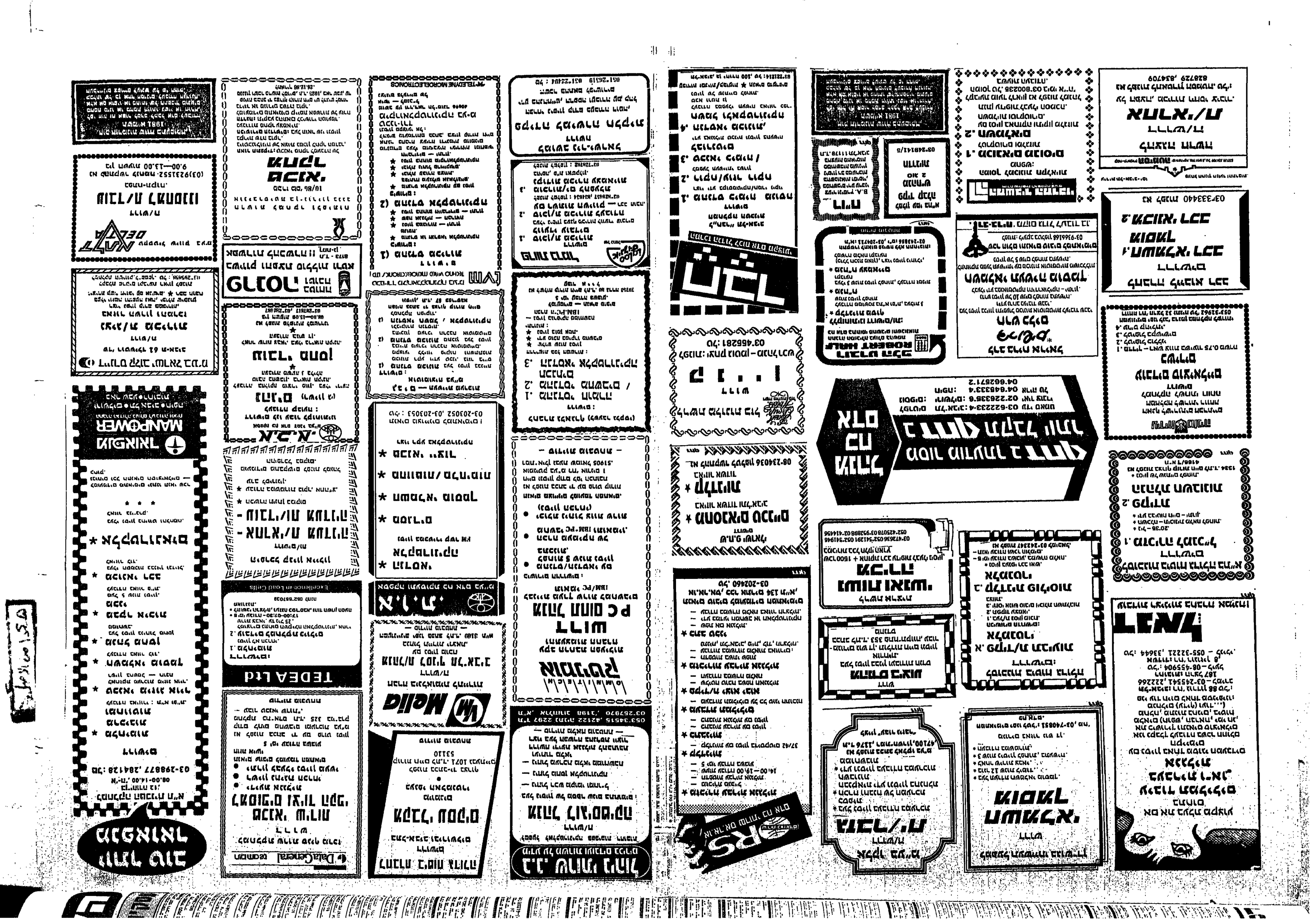
מלון מרכז
מרכז מלון
03-6226334 :טלפון
02-6226336 :פקס
04-6468333 :נייד
04-6468571 :מרכז
מלון מרכז
מרכז מלון
מרכז מלון
מרכז מלון

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

עסקים

מחסנים

אולמות

מבני תעשיה

חניות

משרדים

מגרשים

מחשבים

עזרות ומטפלות

חוזרים

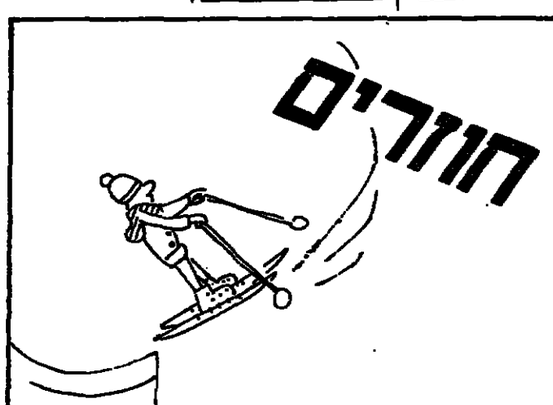

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

אנו מאחלים לעתונאי ישראל

מזל טוב לעתונות טובה

בית זוג

בן זוג

הכרויות

שוק המניות

אסטרולוגיה

אנטנות

מחשבים

ציוד תקשורת

תכשיטים

חריסים

בתי אבות

אוניברסיטאות

ציוד בנין

אנטנות

מכונות כתיבה

בתי־כנסת

מלגות ושיכון

מכונות תפירה

חיות בית

כלי נגינה

מלגות

פולש וקיון

מזגני אוויר

מערכות קול

מגוון מיוחד

מחשבים

מגוון מיוחד

מגוון מיוחד

מגוון מיוחד

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר

משרדים

מגרשים

דירות

דירות נהדרות

חוזרים לעתונות הבוקר

דירות לא מרוהטות

דירות מרוהטות

מחסנים

מכוניות

דירות לשכירות

דירות לשכירות

דירות לשכיר

הלוח הכללי

ידיעות אחרונות

הלוח הנפוץ ביותר

דבר

אוטו־יאנקי

אוסטין

אופל

אמריקאיות

אנ.ס.יו.

ב.מ.וו.

טלבוס

ולבו

ולקסוואגן

ולקסוואגן

ולקסוואגן

לנציה

מרצדס

מסחריות

סובארו

סובארו

סוזוקי

סיאט

סיאט

סיטרואן

סימקה־קר־ייזלר

פורד

פיאט

פיאט

פיאט

פולקסוואגן

פולקסוואגן

פולקסוואגן

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

זמיר
שרותי כח־אדם בע"מ

למחלקה המשרדית
בסניפינו בת"א ובחובות
דרושים/ות
★ מזכירה / כתבנית עברית / אנגלית
★ מעבדת תמלילים עברית / אנגלית
★ מזכירה / כתבנית אנגלית
רצוי יוצאות צה"ל + פרופיל גבוה • משרה מלאה
עבודה במפעל מסודר, ארוחות, הטעות
תל־אביב: שדרות מוצקין 22, טל. 03-5464514
רחובות: הרצל 202, טל. 08-473832
תעסוקה ברמה גבוהה

זמיר
שרותי כח־אדם בע"מ

למחלקה הטכנית
בסניפינו ברחובות ובת"א
דרושים/ות
★ מבקרי איכות
טבנאי/הנדסאי מכונות/ייצור/מכשור ובקרה
לאיזור רחובות/ראשל"צ
★ כרסמים מעולים יוצאי ח"א, קוראי שרטוט
7 שנות נסיון לפחות • רצוי מאיזור אשדוד
תנאים מצוינים, ארוחות, הטעות ושכר גבוה
רחובות: הרצל 202, טל. 08-473832
תל־אביב: שדרות מוצקין 22, טל. 03-5464514
תעסוקה ברמה גבוהה

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו,
חברת מחשבים בתל־אביב, דרושה
מזכירת חברה
בעלת נסיון, לעבודה אחראית ביותר,
עצמאית וממרצת.
ידע בהדפסה עברית/אנגלית
ובעבודה עם מעבד תמלילים – חברתי.
אתגר וחנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/295494. מישרה 295.

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו,
חברת ליבוא תוכנה־גלם,
דרושה
מזכירה בכירה
בעלת נסיון של 3 שנים לפחות בתחום היבוא.
לטיפול עצמאי בהזמנות לקוחות החברה בארץ
ובחו"ל. התנקיד אחראי, מעניין ומגוון. ידיעת
השפות אנגלית ועברית ברמה של שפת־אם, וכן
ידע בתוכנה"ש ובתכתובת טלקס – הכרחיים.
מגורים בבת־ים. תנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/297741. מישרה 686.
סודיות תשמר בקפידה.

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו, חברה בבת־ים
המובילה בתחומה, דרושים:
מנהלת משרד
לתפקיד מעניין, אחראי וייצוגי.
הכולל טיפול שוטף בלקוחות החברה.
ידיעה טובה באנגלית הכרחית.
רקע בתוכנה"ש ונסיון בעבודה עם מחשב
ומעבד־תמלילים – רצוי.
מישרה 685.
משמלאי רכב להתקנות
בעל נסיון של 5 שנים לפחות.
העבודה בהתקנת מיכשור לרכב.
רקע באלקטרוניקה – יתרון.
מישרה 686.
למנות ליתודה – טל. 03/292949.
סודיות תשמר בקפידה.

U-MAN
עבור סוכנות ביטוח מצליחה – אנו מחפשים
אנשים הרוצים ב־
קריירה חדשה
בעלי פרץ, התמדה ויכולת סובה ביחסי אנוש, לעבודה
מעניינת ורבת אתגר בתחום השיווק. הדרכה יסודית
ועזרה יתנו למתאימים/ות עד להצלחתם.
אפשרות סובה להכנסה גבוהה מאד!
למנות ליתודה – טל. 03/295684. מישרה 656.

קראוף הרצליה רמת־השרון
דרושות
קופאיות
(גם מתחילות)
תנאים מובים למתאימות
למנות אחרצ בימי ג, ד, ה, רחוב בן גוריון 56
הרצליה

למטבח מוסדי בחולון דרוש
מחסנאי מזון ראשי
★ שעות עבודה 6.30-15.30 א–ה, ו' עד 14.00.
★ רק בעל נסיון בעבוד יחלה
למנות לכתובת אריה 03-5582446-7
בין השעות 8.00-16.00.

ידיעות אחרונות
דירות
דירות ובתים
דירות לרכישה
דירות 4 חדרים ומעלה
דירות לרכישה 3½ חדרים
דירות מרווחות
מכוניות
מסחר
דירות
דירות ובתים
דירות לרכישה 4 חדרים ומעלה
דירות לרכישה 3½ חדרים
דירות מרווחות
מחניה
אופנועים וקטנועים
בתי"ס ושיעורים
תלי"ם רכב משומשים
ביזון
דן

U-MAN
עבור מזכירות בית־ספר לאמנות
מזכירה
בעלת נסיון, לעבודה אחראית ביותר,
ידיעת אנגלית ברמה גבוהה.
אתגר וחנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/295494. מישרה 295.

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו,
חברת מחשבים בתל־אביב, דרושה
מזכירת חברה
בעלת נסיון, לעבודה אחראית ביותר,
עצמאית וממרצת.
ידע בהדפסה עברית/אנגלית
ובעבודה עם מעבד תמלילים – הכרחי.
אתגר וחנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/295494. מישרה 295.

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו,
חברת ליבוא תוכנה־גלם,
דרושה
מזכירה בכירה
בעלת נסיון של 3 שנים לפחות בתחום היבוא.
לטיפול עצמאי בהזמנות לקוחות החברה בארץ
ובחו"ל. התנקיד אחראי, מעניין ומגוון. ידיעת
השפות אנגלית ועברית ברמה של שפת־אם, וכן
ידע בתוכנה"ש ובתכתובת טלקס – הכרחיים.
מגורים בבת־ים. תנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/297741. מישרה 686.
סודיות תשמר בקפידה.

U-MAN
עבור אחת מלקוחותינו, חברה בבת־ים
המובילה בתחומה, דרושים:
מנהלת משרד
לתפקיד מעניין, אחראי וייצוגי.
הכולל טיפול שוטף בלקוחות החברה.
ידיעה טובה באנגלית הכרחית.
רקע בתוכנה"ש ונסיון בעבודה עם מחשב
ומעבד־תמלילים – רצוי.
מישרה 685.
משמלאי רכב להתקנות
בעל נסיון של 5 שנים לפחות.
העבודה בהתקנת מיכשור לרכב.
רקע באלקטרוניקה – יתרון.
מישרה 686.
למנות ליתודה – טל. 03/292949.
סודיות תשמר בקפידה.

U-MAN
עבור מזכירות בית־ספר לאמנות
מזכירה
בעלת נסיון, לעבודה אחראית ביותר,
ידיעת אנגלית ברמה גבוהה.
אתגר וחנאים טובים למתאימה.
למנות ליתודה – טל. 03/295494. מישרה 295.

מבחר ספרים במחירים בלבדיים
כובצע
מאגדין קוראי דבר

למועדון קוראי דבר
בשיתוף עם הוצאת הספרים „עם עובד" בע"מ.
מוקד מאפשר לקוראי דבר להנות ממגוון ספרים
בהנחה של 40% (בתוספת דמי משלוח)

רשימת ספרים המוצעים לקוראי „דבר"

	מחיר קטלוגי	מחיר כולל הוצאות משלוח
□ אלבום מרסל ינקו	34.00	21.50
□ גלגל מלידה עד התבגרות – ד"ר פרוכטר־פרי	12.10	8.00
□ טיפוד חיים: אינגריד ברגמן	18.30	11.70
□ צמחי בית ומרפסת – (טפר א') אברהם שטיינמן דוד צפריר	16.40	10.80
□ צמחי בית ומרפסת (טפר ג') – אברהם שטיינמן	16.40	10.80
□ פרשת מאוריציוס (שני כרכים) – יעקב וסרמן (סל"ע)	16.80	11.50
□ גילו של אדם – מריאן רבינוביץ (אפקים)	22.70	14.50
□ שבעים ושמונה סיולים – צבי אילן	16.40	10.50
□ מסע הילדים אל הארץ המובטחת – אהרון מגד	22.70	14.50
□ אני בריסט – תיאודור פונטאנה (סל"ע)	10.05	6.70
□ באמצע הרומן – תנך ברטוב (סל"ע)	12.50	8.30
□ טבעות שחור/ טבעות עדות (2 ספרים)	34.10	21.50
□ גדילי עלים – פטריק וייט (סל"ע)	12.10	8.00
□ מכתבים ושירים אחרים – מאיר וילטיר (שירה)	12.10	8.00
□ קן אצילים – איבו טורגניב (סל"ע)	8.40	5.70
□ מיגל – דוד שחר (סל"ע)	11.30	7.50
□ דנדוש והמכבש – אהרון קומם (ילדים)	8.40	5.70
□ וניה טפשון – טולסטוי (ילדים)	7.85	5.50
□ כדורי משחק – בטסי באירש (נוער)	8.40	5.70
□ החיה המוזרה של מסיה ראסין – טומי אונגרר (ילדים)	10.05	6.70
□ מורד הזמיר – גבריאל צורן (ילדים)	10.05	6.70

למעוניינים סמנו את שמות הספרים הדרושים
ושלחו את תלוש המבצע בצרוף המתאה

תלוש המבצע
לקבלת תנאים מיוחדים
של חברי מוקד

לפקודת „עם עובד"
מאזה 22
ת.ד. 470
תל־אביב 61003

הלוח הכללי | הד כפול וחכופל

פרס ירושלים לחירות האדם בחברה לג'ון מ. קוטזי / דליה אדמוני

כאשר מתים סביבך אנשים

הרומנים של קוטזי מכים קודם כל בבטן, אחר־כך בראש. כמו במציאות הנוראה של גזענות המעוגנת בחוק. כמה אפשר למתוח את הקו המפריד בין היותך אדם לבין היותך גוש בשר ועצמות

כשאנחנו שוהים מחוץ לארצותינו, כתבה פעם נאדין גורדימר, אנו מאכזבים את המראיינים שלנו. המראיינים נוטים, בדרך־כלל, לומר לנו: הרי אתם חיים שם, כותבים שם ואינכם נכלאים. וכיוון שכך, מדוע אינכם נכלאים. אהה. האם זה אומר שלא כתבתם את הספרים שהייתם צריכים לכתוב? באותו מאמר מבחינה גורדימר בין סופרים כסול בלו, קדם וונגוט וסונ סונטאג, החופשיים לכתוב על כל נושא מבלי להסתכן בהשתקה, בגלות או במאסר, לבין סופרים הכותבים במדינות כמו ברזיל, דרום־אפריקה ואיראן. על האחרונים מוטלת אחריות כפולה: האחת מצד המדוכאים המבקשים מהם לייצגם והאחרת מצד המדינה המענישה אותם על היותם מייצגי המדוכאים. האחריות, אומרת גורדימר, היא מה שמחכה לאמן מעבר לגן העדן של היצירה.

הסופר ג'ון מ. קוטזי, שיקבל את פרס ירושלים לחירות האדם בחברה בעוד בארבעה חודשים, נתבקש, בראיון טלפוני ל"קול ישראל", להתייחס למתרחש בדרום־אפריקה. „כאשר מתים מסביבך אנשים", אמר, „הדיבור הוא קשה". כשיגיע לירושלים באפריל לקבל את הפרס החשוב, סביר להניח שיאכזב את מראייניו, שיבקשו מן הסתם לדעת מדוע מאפשרים לו שלטונות דרום־אפריקה לכתוב בחירות גמורה. „אהה", יש לקוות, לא יגידו לו. הוא כותב את הספרים הראויים להיכתב. את מידת האחריות שעליה מדברת גורדימר נראין גורדימר מגלה קוטזי בספריו בעידון ספרותי מרהים. כתיבתו אלגורית, חזקה ומנוכרת, נקיה מכל כתם של כתיבה מגוייסת, של פרופגנדה. האימה הגוראה, הלקוחה הישר מן החיים בדרום־אפריקה, מקבלת בכתביו של קוטזי ממדים סימבוליים, שבאמצעותם הוא מתמודד עם מציאות מורכבת עד יאוש.

שניים מספריו של קוטזי תורגמו לעברית וראו אור בהוצאת „עם עובד": „מחכים לברברים" ו„חיי חמניו של מיכאל ק". בשניהם אין הוא כציע פתרונות. רק את האימה הוא שוכח בפני הקורא, את השקט המאיים, את המועקה המזוויעה. באמצעות התחושות הללו מבקש קוטזי לספר לנו על דרום־אפריקה. אנחנו, היושבים כאן, במדינה השולטת על עם אחר, יכולים להעתיק בנקל את התחושות האלה לכאן. וכשעושים את ההעתקה הכמעט בלתי נמנעת הזאת, הופכת הקריאה לכואבת עוד יותר. את „מחכים לברברים" נאלצתי לעזוב יותר מפעם אחת במהלך הקריאה. הספר הוא לעתים קשה מנשוא.

הברברים להם מחכים בספר – אותו עם הקים מעבר לגבול, המאיים להחריב הכל – לא בארם בספור של דבר. שופט המחוז, גיבורו של הרומן „מחכים לברברים", מספר כי „בשנה שעברה התחילו להגיע אלינו שמועות מעיר הבירה על תסיסה בקרב הברברים... אני עצמי לא נתקלתי כלל בתסיסה זו. ביני לביני ציינתי כי פעם אחת בכל דור, ללא יוצא מן הכלל, פורצת בהלה כדבר הברברים. אין לך אשה הזיה לאורך הגבול שלא חלמה על יד ברברית כהה המגיחה מתוך למישתה לתפוס את קרסולה. אין לך איש שלא הפיל אימה על עצמו במראות הברברים המתהוללים בביתו, שוברים את הבלוות, מציתים אש בורילונות, אונסים את בנותיו. חלומות אלה הם תוצאות הרווחה היתרה. הראו לי צבא ברברים ואאמין לכם".

הברברים לא באים. לפחות לא אותם ברברים שבאגדות. הברברים של קוטזי הם, בטופו של דבר, היצר ההרסני הקיים בתוכך, המאיים להחריב את העולם המסודר והאלגנטי שבנתה הציוויליזציה. ואותה ציוויליזציה היא היא ההודסת אותך. האימפליקציות הפוליטיות שבספר חביות בתוך תקופה בלתי מוגדרת ובמקום שהוא שום־מקום. אותה כמיהת הנפש לחירות היא כמיהה למשהו שאיננו. כששופט המחוז מביט בעיניה העיוורות של הנערה הברברית, בת חסותו, אין הוא רואה אלא את

קוטזי: חירות בירושלים

בבואתו שלו נשקפת מעיניה. רק את עצמו הוא רואה בעיניה ואל תוכה אין הוא חודר לעולם. החירות בעצם איננה אלא בבבואתך שלך. לעולם אינך מגיע אליה. במקרה הטוב ישאירוך בחיים רק משום שלאיש אין חשק או כוח להרוג אותך. אל עומקה של החירות לא תחדור.

ב„חיי חמניו של מיכאל ק" מסופר על איש צעיר, עלוב נפש, רפה־שכל, בעל שפה שסועה, המשוטט בארץ מתה בתוך עולם ריק ומוצא מקלט לראשו במרתפים נטושים ובקרטונים ריקים. מיכאל ק' משיב על כל הנסיונות לחקר, במחנה שאליו הובא כחשוד בהשתייכות לקבוצת מורדים, בשתיקה. רופא המחנה אומר על שתיקתו של מיכאל ק': „השתיקה היתה עבותה כל כך עד ששמעתי אותה מצלצלת באוזני, דממה מעין זו שאתה מוצא בפירי מכרות, במרתפים, במקלטים נגד הפצצות, במקומות מחוסרים אוויר".

הביקורת הישירה בספר זה על המשטר הדרום־אפריקאי ברורה הרבה יותר מאשר ב„מחכים לברברים". עולמו של סייקל ק' הוא אותו עולם שבו התרחשה כבר האפוקליפסה של „מחכים לברברים". התופש בשביל מייקל ק' אפשרי רק בבריחות. קוטזי משלב בספר ריאליזם ופנטזיה ודוקא תמונת סיוט על עתידה האפשרי של דרום־אפריקה: מדינה הנקרעת על־ידי מלחמות אזרחים וגזעים. בתוך הכאוס המוחלט הזה מנסה מייקל ק' (הדמיון ליוסף ק' של קפקא אינו מקרי, כמובן), איש צבעוני פשוט, כבד מחשבה וארפליטי לחלוטין, להוכיל את אמו הגוססת מקייפטאון אל כפר נעוריה.

קוטזי אינו מציע פתרונות לעולמות הכאוטיים שהוא יוצר בספריו. אולי משום שאין פתרונות פשוטים. הוא לועג לגיבוריו הליברלים כפי שהוא לועג לריאקציונרים. במסותיו האחרונות הוא קורא לשפיות הדעת, לסובלנות ולדו־קיום. הוא מגנה את האפרטהייד ואת הדיכוי שבו, אך הוא מגנה גם את האלימות הנקשרת לעתים אל הקיצוניות הקוראת לחלופה מהפכנית.

קוטזי נולד בקייפטאון ב־1940 למשפחה ממוצא אפריקני. הוא בוגר אוניברסיטת קייפטאון בספרות ומתמטיקה. כיום משמש קוטזי פרופסור לספרות כללית באוניברסיטת קייפטאון. ספריו הראשונים, „ארצות הדמדומים" ו„בלב הארץ", זיכו אותו בפרסים. ב־1983 זכה בפרס „בוקר" על „חיי חמניו של מייקל ק". קוטזי פרסם גם חיבורים בתחום הבלשנות וביקורת הספרות. על עצמו ועל עבודתו אין הוא מרבה לדבר. כשנשאל בראיון על הקשר בין ספרות למציאות, השיב, כי עיקר הכתיבה טמון בשבילו ביכולת השליטה של הכתיבה על המציאות. „אפשרות הכפיה על הממשי", כדבריו.

כשנשאל אם הוא כותב במסורת דרום־אפריקנית, השיב, כי „סופר אינו מחליט להתחבר למסורת מסוימת ולהמשיך אותה. עם זאת אינך יכול שלא למעוד לתוך מסורת כלשהי". קוטזי אמר עוד, כי אפשר להרבות בדברים על המציאות בדרום־אפריקה, אך חייבים להדגיש כי זוהי מציאות המעמידה אנשים אלה מול אלה. „במובן זה יחסי אנוש בדרום־אפריקה הם עזים, אך הנטיה היא לנסות ולהתעלם מהם. ההיסטוריה של האפרטהייד גורסת לא רק התעלמות אלא גם אוסרת אותם, מחוקקת נגדם חוקים. במובן זה", אומר קוטזי, „אני כותב בתוך מסורת דרום־אפריקאית".

יצירותיו של קוטזי מתמודדות עם שאלות היסוד של הקיום האנושי במציאות נוראה של גזענות מעוגנת בחוק. סיפוריו הכמראלגוריים משאירים את הקורא חשוף לחלוטין, קשוב לכל רחש. הקריאה ברומנים של קוטזי מכה קודם כל בבטן. אחר־כך בראש. ב„מחכים לברברים" תמהתי כמה פעמים במשך הקריאה עד היכן יכול להגיע הסבל האנושי. כמה אפשר עוד למתוח את הקו המפריד בין היותך אדם לבין היותך גוש בשר ועצמות. קוטזי בודק את קו הגבול הזה דרך גיבורו שופט המחוז. „הימא רגע שאשכב פרקדן ואומר: 'הרגוני'. מוטב לי למות, ולא להמשיך בזה? יש שנרמה לי כי אני כבר קרוב אל אותו רגע, אך אני טועה תמיד. אין גדולה מנחמת בכל זה. כשאני מקיץ בלילה באנקה, הרי זה מפני שאני תחר וחי בחלומות את ההשפלות הקטנניות ביותר. לא התרה לי, כנראה, שום דרך למות, אלא כבלב בקרן־זוית".

ב־9 באפריל הוא יקבל את פרס ירושלים לחירות האדם בחברה מידי ראש עיריית ירושלים טדי קולק. הפרס יינתן לו על התנגדותו החריפה להפרדת גזעים, לאלימות ולדיכוי בכל צורותיהם. מקבלי הפרס נושאים בדרך־כלל נאום בעת קבלת הפרס. על אף שהדיבור קשה עליו, סביר להניח שהנאום שיכין קוטזי יהיה רב עוצמה כבתביו.

שישי אישי / אהוד מנור

ג'ולייטה ופדריקו

„הרס את המצלמה קצת יותר גבוה", אמר פליני לצלם, „אל תראה את הסנטר הכפול שלי ואת הקרחת שלי". „...אל תשכחו לבחור בתמונה שתעניק לי מראה אינטלקטואלי עם הרבה שיער..."

כשראיתי את סרטו של פדריקו פליני, („ג'ינג'ר ופרד"), לא יכולתי להשתחרר מן התחושה שאיחודו מחדש של צמד הרקדנים הקשיש (אמיליה, בגילומה של ג'וליטה מסינה, רפיפו, בגילומו של מרצ'לו מסטרויאני), הוא בעצם איחודם מחדש של הבמאי, פדריקו („פרד") עם רעייתו, השחקנית ג'ולייטה („ג'ינג'ר"), לאחר שלא עבדו על סרט משותף במשך 23 שנים.

חשתי שבסרט „ג'ינג'ר ופרד" ביקש פליני לבחון אם יצליחו הוא ורעייתו „לרקוד" שוב בהצלחה – כמו בימים הטובים ההם של „לה סטראדה" ו„לילות קאבירייה", לא פחות מאשר לבחון את הפגישה המחודשת של שני הרקדנים האיטלקים הקשישים, שנהגו להופיע בעבר על בימות הבידור המקומיות ב„הצדעה" למחולותיהם ההוליוודיים של פרד אסטר וג'ינג'ר רוג'רס. מה גם שבתפקיד „פרד" מופיע מסטרויאני, מי שייצג, לא פעם, את פליני בסרטיו של פליני („8/½").

לכן, אולי, שונה סרטו החדש של פליני מסרטים שביים בעשרים השנים האחרונות. ראשית ויתר בסרט זה על שמו כחלק משמו של הסרט. לא „סאטיריקון של פליני", „רומא של פליני" או „קזנובה של פליני", אלא פשוט „ג'ינג'ר ופרד". זו אולי אינדיקציה לשונו של פליני אל משהו חמים, שקט ואינטימי יותר מסרטיו הגרנדיוזיים.

מסינה ומסטרויאני, כצמד הרקדנים, מתאחדים מחדש ביזמתם של מפיקי תוכנית בידור בטלוויזיה האיטלקית (מעין "סיבה למסיבה" עם „רן ונמה"). מחציתו הראשונה של הסרט מתעדת את שובה של ג'ינג'ר אל העיר ופליני אינו מוותר, גם בהדמנות זאת, להראות בדרכו האופיינית את התפוררותה של העיר. הכל אחוזים בקרחת הטלוויזיה, אבל כשג'ינג'ר ופרד נפגשים סוף סוף, מציפה אט־אט את המסך תמימות, מן הסוג שפליני לא הפיק זה עידן ועידנים.

ג'ינג'ר הוא עדיין "פייטרית" דקת גו, ומסטרויאני שוטר על ריחוק איחזי מן המתרחש סביבו. בהפסקת חשמל, באמצע צילומי הקטע שלהם באולפן הטלוויזיה, משוחחים השניים על מה שהיו חייהם ועל מה שהיו עשויים להיות. אפילו הסרקאזם הקטלני של פליני, בכל הקשור לעיוותם של ערכים אנושיים בסיסיים בידי הטלוויזיה, אינו מעמעם את הקסם שמצליחים השניים ליצור מחדש בריקוד המגוחך שלהם. בפני הקסם הזה קשה לעמוד.

דור שלם של במאי קולנוע איטלקים, צעירים מפליני, עובד עכשו מחוץ לאיטליה. ברטולוצ'י מצלם בסין בשביל חברת הפקה אנגלית. פרנצ'סקו רוסי מצלם בקולומביה, והאחים טאביאני בארה"ב. פליני נשאר באיטליה. בשנות ה־50 הזמינו אותו ברט לנקאסטר ושני מפיקים אמריקאים לביים בארה"ב. השלושה ביקשו לעשות קולנוע רחוק מהוליוד, מעין "ניאו־ריאליזם" ניו־יורקי (והם אכן הפיקו אז את "מרטי" ו„שולחנות נפרדים").

פליני סיפר לעתונאי והמבקר הברזילי כרים פיצ'מנס, שניו־יורק הממה אותו. הוא היה מוכן לעשות סרט על אמריקה, אבל הוא רצה לעשות אותו באולפני צ'ינצ'יטה, באיטליה, כשהוא "מוגן" בתפאורות שלו, במעבדה שלו ובטכנאים שלו. "הם לא קנו את הרעיון", סיפר. "ושאלו בשביל מה צריך לחפש את ניו־יורק במקום אחר בשעה שהיא כבר "קיימת". בעתיד מבקש פליני להסריט את "אמריקה" של פרנץ קפקא, אולי משום שקפקא לא הגיע מעולם לאמריקה.

האם יביים סרט דובר אנגלית? "איך אני יכול? שפה אינה רק מילון של מלים, צלילים ותחביר. זהה דרך אחרת של פירוש המציאות.

כשראיתי את סרטו של פדריקו פליני, („ג'ינג'ר ופרד"), לא יכולתי להשתחרר מן התחושה שאיחודו מחדש של צמד הרקדנים הקשיש (אמיליה, בגילומה של ג'וליטה מסינה, רפיפו, בגילומו של מרצ'לו מסטרויאני), הוא בעצם איחודם מחדש של הבמאי, פדריקו („פרד") עם רעייתו, השחקנית ג'ולייטה („ג'ינג'ר") , לאחר שלא עבדו על סרט משותף במשך 23 שנים.

חשתי שבסרט „ג'ינג'ר ופרד" ביקש פליני לבחון אם יצליחו הוא ורעייתו „לרקוד" שוב בהצלחה – כמו בימים הטובים ההם של „לה סטראדה" ו„לילות קאבירייה", לא פחות מאשר לבחון את הפגישה המחודשת של שני הרקדנים האיטלקים הקשישים, שנהגו להופיע בעבר על בימות הבידור המקומיות ב„הצדעה" למחולותיהם ההוליוודיים של פרד אסטר וג'ינג'ר רוג'רס. מה גם שבתפקיד „פרד" מופיע מסטרויאני, מי שייצג, לא פעם, את פליני בסרטיו של פליני („8/½").

לכן, אולי, שונה סרטו החדש של פליני מסרטים שביים בעשרים השנים האחרונות. ראשית ויתר בסרט זה על שמו כחלק משמו של הסרט. לא „סאטיריקון של פליני", „רומא של פליני" או „קזנובה של פליני", אלא פשוט „ג'ינג'ר ופרד". זו אולי אינדיקציה לשונו של פליני אל משהו חמים, שקט ואינטימי יותר מסרטיו הגרנדיוזיים.

מסינה ומסטרויאני, כצמד הרקדנים, מתאחדים מחדש ביזמתם של מפיקי תוכנית בידור בטלוויזיה האיטלקית (מעין "סיבה למסיבה" עם „רן ונמה"). מחציתו הראשונה של הסרט מתעדת את שובה של ג'ינג'ר אל העיר ופליני אינו מוותר, גם בהדמנות זאת, להראות בדרכו האופיינית את התפוררותה של העיר. הכל אחוזים בקרחת הטלוויזיה, אבל כשג'ינג'ר ופרד נפגשים סוף סוף, מציפה אט־אט את המסך תמימות, מן הסוג שפליני לא הפיק זה עידן ועידנים.

ג'ינג'ר הוא עדיין "פייטרית" דקת גו, ומסטרויאני שוטר על ריחוק איחזי מן המתרחש סביבו. בהפסקת חשמל, באמצע צילומי הקטע שלהם באולפן הטלוויזיה, משוחחים השניים על מה שהיו חייהם ועל מה שהיו עשויים להיות. אפילו הסרקאזם הקטלני של פליני, בכל הקשור לעיוותם של ערכים אנושיים בסיסיים בידי הטלוויזיה, אינו מעמעם את הקסם שמצליחים השניים ליצור מחדש בריקוד המגוחך שלהם. בפני הקסם הזה קשה לעמוד.

דור שלם של במאי קולנוע איטלקים, צעירים מפליני, עובד עכשו מחוץ לאיטליה. ברטולוצ'י מצלם בסין בשביל חברת הפקה אנגלית. פרנצ'סקו רוסי מצלם בקולומביה, והאחים טאביאני בארה"ב. פליני נשאר באיטליה. בשנות ה־50 הזמינו אותו ברט לנקאסטר ושני מפיקים אמריקאים לביים בארה"ב. השלושה ביקשו לעשות קולנוע רחוק מהוליוד, מעין "ניאו־ריאליזם" ניו־יורקי (והם

פליני: לשוחרר את התמונה שתעניק לי מראה אינטלקטואלי

אני מדבר מעט אנגלית, ולא אוכל לבטא בבהירות את רגשותי ואת הדרך בה אני רואה את המציאות".

הטלוויזיה "היא משחיתה בהדרגה את טעמנו, גם אם פה (שם עוד אפשר לראות תוכנית טובה. אבל המוצר הטופי הוא מעין דיסה שבה מעשה טרור נורא, סיסמת פרסומת, הטפה דתית והוראות ביטוח מצטרפים למשהו חסר משמעות. זוהי תופעה מעייפת. אנחנו חייבים להיות מסוגלים לותר על טלוויזיה, או לפחות להגביל אותה לשני ערצים בלבד, בכל ארץ, ואפילו רק לשני ימי שיחרדים בשבוע. אז נוכל לראות טלוויזיה מתוך אותה תחושת

ציפיה שהרגשנו כילדים שעה שהרשו לנו ללכת לקולנוע או לקירקס, רק פעמיים בשבוע".

הסרטים הקלאסיים של הוליוד "אני נולדתי באיטליה, בעיר פרווינציאלית (רימיני), פאשיסטית וקאתולית. הוליוד היתה שם בבחינת חלום. בדרך המעגלית המפתה ביחד סיפרה לי הוליוד שהיו גם רבים אחרים, מיתוסים אחרים, מושכים, מעגנים ובחלקם־שפשים מעט, אשר לא נכפו עליך בדרך הסמכותית שהיתה מקובלת אז באיטליה. האנשים על המסך היו חביבים ולבשים היטב. הם תמיד צחקו. כל סרט הוליוד היה אז כמו מתנת חג־המולד נפלאה. אנשים בכל רחבי העולם עדיין אוהבים את אמריקה בזכות

„הרס את המצלמה קצת יותר גבוה", אמר פליני לצלם, „אל תראה את הסנטר הכפול שלי ואת הקרחת שלי". „...אל תשכחו לבחור בתמונה שתעניק לי מראה אינטלקטואלי עם הרבה שיער..."

הסרטים והאגדות שלהם. בעקבות הראיון עם כרים פיצ'מנס הסכים פליני להשתתף בשכיל הכתבה (ראה תמונה). הוא מעיד על אחד מקיחות האולפן בצ'ינצ'יטה הדרוך את הצלם "הרס את המצלמה קצת יותר גבוה. אל תראה את הסנטר הכפול שלי, אבל גם לא נמה מדי כי אז יראו את הקרחת שלי. בשמחות את התמונה שתעניק בעתון, אל תשכח לבחור בתמונה שתעניק לי מראה אינטלקטואלי... עם הרבה שיער... בלי מעט כפול... רק ארשת של מרירות קיומית עמוקה". לכן, אולי, מעדיף פליני, כשהוא מצייר את עצמו (ראה רישום), להפנות לראות בנו.

חידוש התקשורת שאבדה לנו / אבא אלחנני

בחזרה למגדל בבל

יש צורך ליצור שפה משותפת לכולם, על מנת שבבוא היום, כאשר ישבו סביב שולחן מעבריו השונים, יוכלו להידבר זה עם זה

לכאורה חזקה על אדריכל שידבר על אדריכלות אלא שאדריכלים מצוים – ולכן גם מתעניינים ואף מתיימרים להבין – במקצועות רבים כגון סוציולוגיה, פסיכולוגיה ופילוסופיה וכמובן חינוך. מצווים אנו להבין הרבה, או לפחות באותם המקצועות שעבורם אנו מתכננים מבנים מקצועיים כגון מוסדות החינוך לסוגיהם.

לכן ארשה לעצמי להדהד – כהיום בנושא – על מהות החינוך. לעניינו חשובה ההבחנה בין חינוך (education) לבין לימוד (teaching) ואלה שני המרכיבים של הדידאקטיקה שעוסקים בה המורים והמחנכים במוסדות החינוכיים־לימודיים.

מה בין לימוד לחינוך? הלימוד עיקרו הקניית דעת, קרי: עובדות, מסמרים, תאריכים וכדומה. מאגר זה יש לו אחיזה זמנית בלבד אצל הלומדים, פרט לאותו חלק בו יעמיק הלומד בהמשך השתלמותו וחייו. ואילו החינוך עיקרו הקניית הבנה כללית – אם תרצו כסיסית – באותם מקצועות הנלמדים ומעבר לכך בהשלכות ובשימוש של הבנה זו בחיים. הייתי מכנה את המתנך כמי שמלמד קודים, את „שפת המקצוע" או את „רוחו של המקצוע".

אם נקח לדוגמה את מקצוע תולדות האמנות, הרי במסגרת הלמידה, יתוודע התלמיד אל הסגנונות השונים והאמנים השונים ואף ליצירות ספציפיות רבות, ואילו במסגרת של

החינוך ילמד התלמיד להבין – או לפחות לשאול – מהי אמנות? למה אמנות? איך אמנות? הוא הדין בהיסטוריה כללית והוא הדין אפילו במתמטיקה וכגיאוגרפיה וכמעט בכל מקצוע אחר.

כמובן, שאין במציאות הפרדה חד־משמעית בין לימוד לחינוך והמורה הטוב, המלמד את תולדות האמנות, כו בזמן גם מחנך להבנת מהותה של האמנות מעבר לפרטים – את מקורותיה ותהליכיה ותיפקודה.

אך נרמה שיש מעט מורים טובים (כשם שיש מעט אדריכלים טובים) ורוב רובם של המורים רק „משווק" עובדות וספרים, ונמצא מלמד ואינו מחנך.

אם נביט בחשיבות המכרעת של החינוך לצד הלימוד, יתכן שנצטרך לבנות מחדש את תכנית הלימודים. ודאי יימצאו טוענים ש„כל זה יפה וטוב, אך בית הספר חייב למלא את ראשו של התלמיד בכמות ידע מוגדרת לצרכי המשך לימודיו". אינני מצוייד בכלים הדרושים כדי להתמודד עם טענה זאת, מה גם שכמות הידע הנחוצה כיום אמנם הולכת וגדלה בצורה כמעט מפלצתית. ובכל זאת נרמה לי שאולי גם משום כך, מוטב שהחינוך הטרום־אוניברסיטאי, למן גן־הילדים ועד גמר התיכון, ישים דגש מיוחד על התפישה החינוכית לעומת התפישה הלימודית שעיקרה „רחוץ ככל יכולתך".

כאן נזכיר את אחד הסיפורים המרתקים שבספר בראשית:

„ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ... ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים.... וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ויאמר ה' הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש את שפת רעהו... ויחדלו לבנות העיר. על כן קרא את שמה בבל כי שם בלל ה' שפת כל הארץ..." בראשית י"א.

סיפור זה מסקרן במיוחד גם מפני שהוא מספר על מבצע הנרסי־ארכיטקטוני נועז של בניית עיר וחקמת „מגדל וראשו בשמים", מין גורד שחקים שלו היה קם בשלמותו בודאי היה מגמד את ניו־יורק. מסופר כאן על מלבני לבנים ושודפים ובודאי היו שם גם כתבי פרוגרמות ואדריכלים ומתכנני ערים וצוות יועצים לתפארת, וגם יזמים וממנים – כנדרש לבניית עיר ומגדל גבוה ורם.

ומעניין שכבר בראשית ההיסטוריה – מיד אחרי המבול – הגיעו האנשים להישגים מפליאים כל־כך: בשיתוף פעולה ובטכנולוגיה, ביוזמה ובתעוזה עד כדי „להפחיד את השוכן במרומים".

אלא שהמפתח לכל הסיפור הוא כנראה בפסוק הראשון: „ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים". זה היה מקור כחם. ובסופו של הסיפור בלל ה' את שפתם וגו'.

הסיפור מסמן, אולי, את המפנה הגדול והמכריע בהתפתחות האנשים, אל: אבן השפה המשותפת. ניתן אפילו להעז ולטעון שלאחר הגירוש מגן העדן – בו אכלו מעץ הדעת צברו תוך מספר דורות חכמה וידע עד כדי „לסכן את יושבי הרקיע". לפי השערה זו היתה בלילת שפתם כעין מערכת שניה בטרגדיה הקדומה, כשהראשונה היא גירוש מגן העדן וזו השניה – אבדן הקומוניקציה (טרגדיה מצערת זו מפרנסת בימינו המונים של מומחים לתקשורת).

סיפור אחר מתקופה הרבה־יותר קרובה אלינו הוא סיפור של תקופת ימי הביניים. בספרו המפורסם The Culture of Cities מספר לנו לואיס ממפורד על ההרמוניה החברתית ששלטה באותה תקופה כאשר – „עיר שלמה היתה בונה קתדרלה". זו נבנתה במשך מספר דורות והשתתפו בה האומנים למיניהם: הבנאים והרשי הברזל והנגרים והציירים והפסלים, ולא היתה הכחנה בין אמנים. כולם מאוחדים באידאל של בניית קתדרלה ואידאל זה כנראה הוא שיצר עבורם את השפה המשותפת שהיא כה נחוצה ליצירה גדולה. אם תיאורו האידאלי של ממפורד מדויק ואם לא, אך כך ניתן לנו לתפוש בעיני רוחנו את מהות אותן קתדרלות שהן אולי מהיצירות הנשגבות ביותר של אנשים רבים שתרמו במשותף לבנית מגדלי הבבל של תקופתם: הפעם לא נבנו המגדלים על מנת להתגרות בשמים אלא כדי לשרת. ואולי משום כך הם מתקיימים.

הקתדרלות של ימינו – גורדי השחקים – אין מאוחדים אידיאל והם באים לפאר את העושר והממון ואין הם נבנים מתוך הרמוניה של אוכלוסיה או קהילה. ואמנם ניתן להבחין בהבדל התהומי בין ההישגים של אז לבין ההישגים של היום.

בשנים האחרונות מתעוררים ספקות באשר למשמעות האנושית של אותם מגדלים מתנשאים (ותדמי משמע), יש הדואים בהם מין דה־הומניזציה של האדם והתרבות האנושית. גוברים ומתעוררים נעגועים אל העבר, אולי משום שמתגעגעים אל תקופות של הרמוניה חברתית, תקופות בהן עוד שלטו לפחות שיירים של שפה אחת, כאשר החינוך ההומניסטי היה עוד באפנה ובשימוש.

בעצם ניתן לראות את התרבות האנושית – את המדע והספרות והפילוסופיה וכל האמנויות – כנסיון נמשך של חידוש התקשורת שאבדה לנו במגדל בבל.

כאשר באים לתכנן בית חולים אנו תמהים עבור מי מתכננים אותו: עבור רופאים? עבור חולים? עבור הצוות המנהלי? דומה המצב בתכנון מוסדות החינוך. בית ספר למי? למורים? למנהלים? לתלמידים?

לכאורה ברור שבית הספר צריך להבנות עבור התלמידים כשהמורים מדריכים אותם ומבצעים את הפרוגרמה הפדגוגית, זו הנכתבת שוב על ידי אנשים אחרים, מומחים לחינוך, ואף אלה מושפעים לא מעט מחבר אנשים המכתיב להם הוראות. את כל הדרישות של הפרוגרמה הפדגוגית מתרגם חבר אנשים נוסף והם כותבי הפרוגרמות למבנים. את הפרוגרמות) הכתובות בשפת כותבי הפרוגרמות מתרגמים האדריכלים לשפת האדריכלות, לשטחים ולחללים וקשרים, תחת עינו הפקוחה של מנגנון מלווי התכנון שחלקו מקצועי וחלקו ממשפחת כותבי הפרוגרמות והרי לכם מגדל בבל ממש. יתכן שישנם הבדלים במבנה המגדל בארצות השונות, אך אסתכן לנחש כי הבילבול דומה.

הנורמים השונים, למן קובעי המדיניות ועד לאדריכלים המתכננים, כבודם במקומם מונח, אלא שכל אחד מהם התתנן על שפה שונה ואין כל דרך משביעת רצון לגשר אל פני אלה וליצור שפה משותפת. המתכנן הטופי, בנין בית הספר, עונה או לא עונה על תקותיהם של כותבי הפרוגרמות, מספק או אינו מספק את קובעי המדיניות, אם אלה בכלל טורחים לבקר בו, מגפה, או לא, את האגו של המתכננים ולבסוף נמכר לסיטושם של הלומדים והלומדות. בבחינת: כזה ראה וקדש.

הסקרים שנעשו בארץ הוכיחו שבעיני התלמידים אין מבנה בית הספר משנה כמעט כלום כי אין הם מבינים את שפת המבנה: כמהם כמרבית כותבי הפרוגרמות, כמרבית קובעי המדיניות וכו'. ואין גם כל בטחון שהמתכננים הבינו את שפת הפרוגרמה הפדגוגית, או בכלל עיינו בה מעולם.

מובן שניתן לומר שמצב דומה קיים במרבית המוסדות לסוגיהם, ובכל זאת שונים מוסדות חינוך ומיוחדים בין כל היתר. זאת בעיקר משום שכאן, במוסדות האלה, גדלים הפוליטיקאים של העתיד, וקובעי מדיניות החינוך, הפדגוגים המורים וכותבי הפרוגרמות וכמובן האדריכלים. ולכן זה המקום, ואין בילתו, ליצירת השפה המשותפת לכולם על מנת שבבוא היום, כאשר ישבו סביב שולחן מעבריו השונים, יוכלו להידבר זה עם זה.

האדריכלות נבצאת בתפר הרחב בין האמנות למדעים ולטכנולוגיה, ואולי משום כך נופלת היא באותו תפר בין שניהם, האמנות מביאות עליה כעל „קרוב עניי" ופחות חשיבות, ואילו המדעים כעל מין „אמנות שימושית" דלת ערך. אך הדגש אינו הוקא ביחס הולחל אלא באי הבנה, באי ידיעה – וכאן גם מקור הלחל.

האדריכלות מדברת בשפת השטחים והחללים הצידופים; בשפת הקשרים והצבעים, בשפת הגיון הידע אך גם הציור הפיסולי, בשפות רבות שאת מכלולן אנו מכנים: שפת האדריכלות.

דוקא בגלל המורכבות והחדות של שפה זו, מן החובה להקנות את עיקריה לכל תלמיד בכל חטיבות הלימוד. ואין כוונתי להציע ללמד אדריכלות בגן הילדים, בעמי נבחינה, אלא ללמד את מהות אותו מקצוע שאנו נתקלים בו כל חיינו ונעלמה מאיתנו משמעותו. גם מפני שהאדריכלים הם מתכנני המבנים לחינוך, ברגע שהאדריכלות, עם כל היותה מקצוע בלתי מוכר, היא המקצוע האידאלי לשמש גשר להבנה וליצירת שפה משותפת שהיא כה נחוצה לנו.

הנער ילמד להבחין בין חדר מרובע לחדר מוארך וחדר מעוגל, בין חלון כהה לאור, בין מיקומו של חלון בחדר כך־או אחרת, בין חדר מבודד לבין חדר מצטרף, בין חללים מנותקים לחללים זורמים, בין חומר לחומר, בין פנים לחוץ – כאשר אלה מנותקים או מצטרפים למרפסת, לגינה, לחצר לכבר, לעיר, לא מתוך אותם לאדריכלות, אך נקנה להם את מושגי היסוד, את מרכיבי היסוד, שמהם נוצרת אדריכלות.

מובן שלפי עקרון זה ניתן יהיה ללמד גם מקצועות לא מעטים אחרים, ונרמה שצעירים שלמדו כך יהיו אוהבים אחרים, קובעי פרוגרמות אחרים, מורים אחרים, מתכנים אחרים, ובמובן אי גם אדריכלים אחרים. האגדה – עיקרה יהיה בשפה המשותפת שתיווצר ותשרת את חברת העתיד.